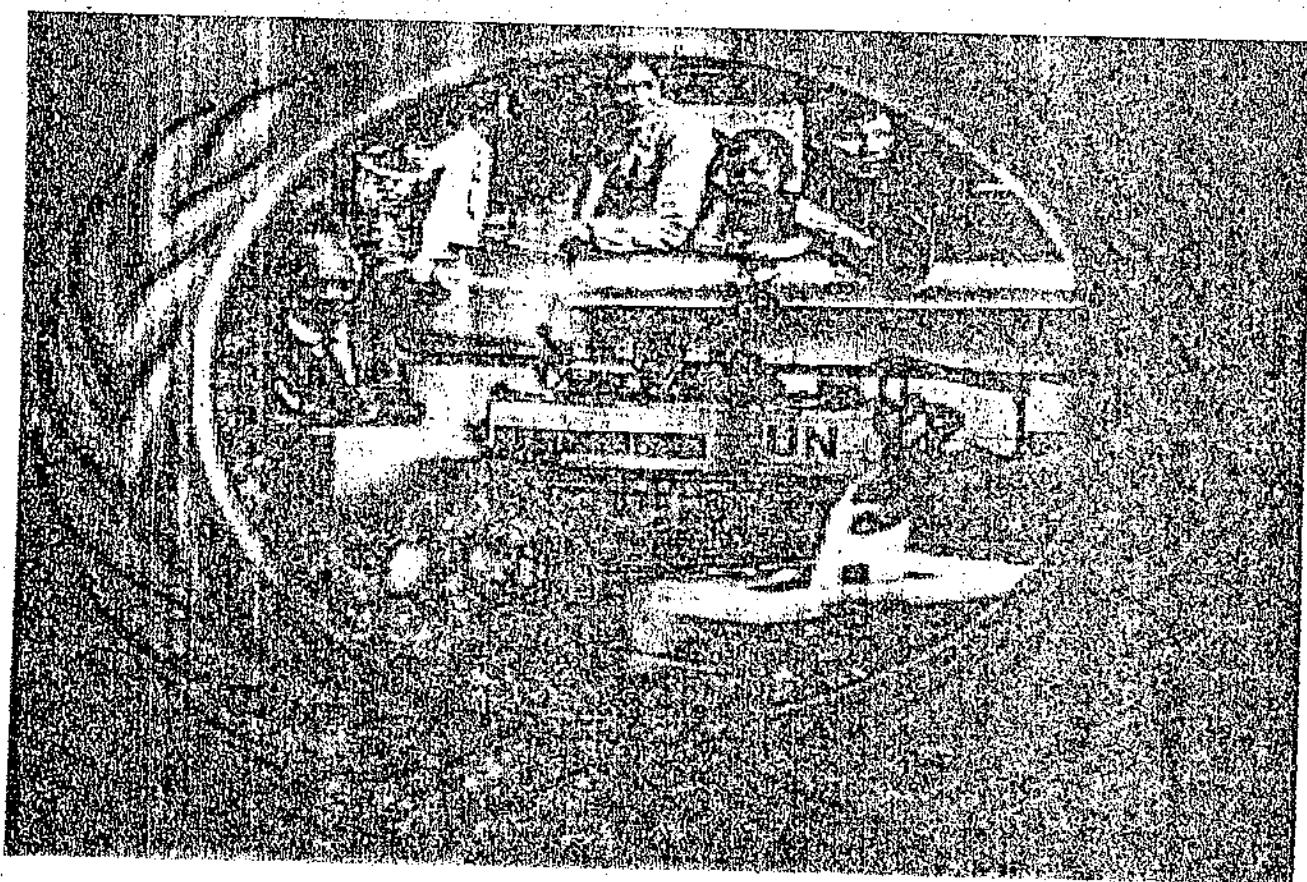

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Σπουδάστρια:
Νίκη Κ. Κατσελάκη

Επιβλέπων Καθηγητής:
Οδυσσέας Σπηλιώπουλος
Καθηγητής Τ.Ε.Ι – Δικηγόρος

ΠΑΤΡΑ 2002

ADMISSION EXAMINER	6673
-----------------------	------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ : ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ Ο.Η.Ε.

- 1.1 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ
- 1.2 Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.
- 1.3 ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
- 1.4 ΤΑ ΚΡΑΤΗ-ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
- 1.5 ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ
- 1.6 Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
- 1.7 Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
- 1.8 ΠΟΙΟΣ ΕΠΙΒΛΕΠΕΙ ΤΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε
- 1.9 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε
- 1.10 ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ
- 1.11 ΕΧΟΥΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ
- 1.12 ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
- 1.13 ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ Ο Ο.Η.Ε ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ : ΠΟΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΦΤΩΧΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ : ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

- 3.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 3.2 ΔΕΚΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 3.3 ΠΗΓΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 3.4 ΠΟΥ ΚΑΤΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 3.5 ΤΡΑΠΕΖΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
- 3.6 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
- 3.7 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ
- 3.8 ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
- 3.9 ΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
- 3.10 ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 3.11 ΧΩΡΕΣ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 3.12 ΑΠΟ ΠΟΥ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΗΡΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2001
- 3.13 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ : ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (UNDP)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΤΟ : ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ (FAO)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ : ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΕΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (UNIDO)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ : ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ : ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ (UCTAD)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ : ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ Ο.Η.Ε.

1.1 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Τα Ηνωμένα Έθνη είναι ένας μοναδικός διεθνής οργανισμός 185 κυρίαρχων κρατών. Ο όρος 'Ηνωμένα Έθνη' επινοήθηκε από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Franklin D. Roosevelt και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στην

« Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών » την 1^η Ιανουαρίου 1942, κατά την διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν οι αντιπρόσωποι 26 εθνών δεσμεύθηκαν να συνεχίσουν οι Κυβερνήσεις τους ενωμένες τον αγώνα εναντίον των Δυνάμεων του Άξονα.

Ο Ιδρυτικός Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ, μία διεθνής σύμβαση η οποία καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της διεθνούς κοινότητας, συντάχθηκε από τους αντιπροσώπους 50 χωρών στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την Διεθνή Οργάνωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στο San Francisco από τις 24 Απριλίου ως τις 26 Ιουνίου 1945. Οι διαβουλεύσεις μεταξύ των αντιπροσώπων αυτών έγιναν μια βάση των προτάσεων που είχαν επεξεργαστεί οι αντιπρόσωποι της Κίνας, της Σοβιετικής Ένωσης, του Ηνωμένου Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειών στο Dumbarton Oaks τον Αύγουστο - Οκτώβριο του 1944. Ο χάρτης υπογράφηκε στις 26 Ιουνίου 1945 από τους αντιπροσώπους 50 χωρών. Η Πολωνία, που δεν εκπροσωπήθηκε στη Διάσκεψη, υπέγραψε αργότερα και έγινε ένα από τα 51 ιδρυτικά Μέλη.

Τα Ηνωμένα Έθνη συγκροτήθηκαν επίσημα στις 24 Οκτωβρίου 1945, όταν ο χάρτης επικυρώθηκε από τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Κίνα, τη Σοβιετική Ένωση και από τη πλειοψηφία των άλλων συμβαλλομένων κρατών. Η Ημέρα των Ηνωμένων Εθνών γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 24 Οκτωβρίου.

1.2 Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ο χάρτης των Ηνωμένων Εθνών είναι το καταστατικό κείμενο του Οργανισμού που καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Κρατών Μελών και θεσμοθετεί τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και τις διαδικασίες λειτουργίας του Οργανισμού. Ως διεθνής συνθήκη, ο Χάρτης κωδικοποιεί σε διεθνές επίπεδο τις βασικές αρχές των διεθνών σχέσεων - από την κυρίαρχη ισότητα των Κρατών και την απαγόρευση της χρήσης βίας στις διεθνείς σχέσεις έως τα βασικά ανθρώπινα που δικαιούνται όλες οι γυναίκες και όλοι οι άνδρες.

Ο χάρτης ξεκινά με ένα προοίμιο και περιλαμβάνει κεφάλαια που αναφέρονται στους Σκοπούς και τις Αρχές των Ηνωμένων Εθνών, τα Μέλη, τα Όργανα, την Ειρηνική Διευθέτηση Διαφορών, τις Ενέργειες σε περίπτωση απειλής εναντίον της Ειρήνης, Διαταράξεως της Ειρήνης και Επιθετικών Πράξεων, την Διεθνή Οικονομική και Κοινωνική Συνεργασία και την Διακήρυξη που αφορά μη αυτοκυβερνώμενα εδάφη.

1.2.1 ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ

Το Προοίμιο του χάρτη εκφράζει τα ιδανικά και τους κοινούς στόχους όλων των λαών των οποίων οι Κυβερνήσεις συμμετείχαν στη διαμόρφωση των Ηνωμένων Εθνών:

« ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να σώσουμε τις επερχόμενες γενεές από την μάστιγα του πολέμου, που δύο φορές στα χρόνια μας έφερε στην ανθρωπότητα ανείπωτη θλίψη, να διακηρύξουμε και πάλι την πίστη μας στα θεμελιώδη δικαιώματα, στην αξιοπρέπεια και στην αξία του ανθρώπου, στα ίσα δικαιώματα ανδρών και γυναικών και μεγάλων και μικρών εθνών, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες μπορεί δικαιοσύνη και σεβασμός προς τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις συνθήκες και από άλλες πηγές διεθνούς δικαίου, να συμβάλουμε στην κοινωνική πρόοδο και στην βελτίωση του βιοτικού επιπέδου μέσα σε καθεστώς μεγαλύτερης ελευθερίας.

« ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ να δείχνουμε ανεκτικότητα και ζούμε ειρηνικά ο ένας με τον άλλον σαν καλοί γείτονες , να ενώνουμε τις δυνάμεις μας για διατηρούμε τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια , και να εξασφαλίζουμε , με την παραδοχή αρχών και την καθιέρωση μεθόδων , ότι δεν θα χρησιμοποιείται ένοπλη βία παρά μόνο για το κοινό συμφέρον , να χρησιμοποιούμε τους διεθνείς οργανισμούς για συμβάλουμε στην οικονομική και κοινωνική πρόοδο όλων των λαών , ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ . Έτσι οι κυβερνήσεις μας μέσω αντιπροσώπων τους , που συγκεντρώθηκαν στην πόλη του Αγίου Φραγκίσκου και ήταν εφοδιασμένοι με πληρεξουσία τα οποία αναγνωρίστηκαν ως έγκυρα και νομότυπα , αποδέχθηκαν αυτόν τον χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και με αυτόν ίδρυσαν έναν διεθνή οργανισμό που θα ονομάζεται Ηνωμένα Έθνη.»

1.2.2 Τι λέει ο Χάρτης για την εθνική κυριαρχία

Το άρθρο 2 του Χάρτη λέει ότι ο ΟΗΕ βασίζεται στην κυρίαρχη ισότητα όλων των Κρατών Μελών του. Δεν είναι μια παγκόσμια κυβέρνηση. Παρέχει το μηχανισμό για την αναζήτηση λύσεων σε προβλήματα και για την αντιμετώπιση κάθε θέματος που απασχολεί την ανθρωπότητα. Τίποτα από τα προβλεπόμενα στον Χάρτη δεν επιτρέπει την ανάμειξη των Ηνωμένων Εθνών σε θέματα τα οποία εμπίπτουν ουσιαστικά στην εσωτερική δικαιοδοσία μιας χώρας. Ούτε είναι υποχρεωμένη οποιαδήποτε χώρα να υποβάλλει τέτοια θέματα στα Ηνωμένα Έθνη για ρύθμιση. Οι διατυπώσεις του Χάρτη ερμηνεύονται με προσοχή όσον αφορά το ζήτημα της εσωτερικής δικαιοδοσίας. Όμως, οποιοδήποτε ζήτημα που θεωρείται από το Συμβούλιο Ασφαλείας ότι αποτελεί μια απειλή για την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια μπορεί να εξετασθεί από το Συμβούλιο. Επίσης, παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο εσωτερικό κρατών μπορούν να συζητηθούν από τα αρμόδια όργανα των Ηνωμένων Εθνών.

1.2.3 Ποια είναι τα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών τα οποία έχουν δημιουργηθεί από το Χάρτη

Τα Ηνωμένα Έθνη έχουν έξι κύρια όργανα. Αυτά είναι η Γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο Ασφαλείας, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Κηδεμονίας, το Διεθνές Δικαστήριο και η Γραμματεία. Όλα έχουν την έδρα τους στο αρχηγείο των Ηνωμένων Εθνών, στη Νέα Υόρκη, εκτός από το Διεθνές Δικαστήριο που βρίσκεται στη Χάγη της Ολλανδίας.

1.2.4 Ποιο όργανο αποτελείται από όλα τα Κράτη Μέλη και ποιες είναι οι λειτουργίες του

Το Κεφάλαιο IV του Χάρτη ασχολείται με τη Γενική Συνέλευση, η οποία θεωρείται το κεντρικό όργανο το οποίο συντονίζει τη δουλειά των άλλων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών. Το άρθρο 9 δηλώνει ότι η Γενική Συνέλευση αποτελείται από όλες τις χώρες που είναι Μέλη των Ηνωμένων Εθνών. Η Συνέλευση μπορεί να συζητά και να κάνει προτάσεις αναφορικά με οποιαδήποτε ζητήματα που σχετίζονται με τη διεθνή ειρήνη, εκτός από διαφορές ή καταστάσεις που είναι υπό συζήτηση στο Συμβούλιο Ασφαλείας, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες του τελευταίου που απορρέουν από το Χάρτη. Η Συνέλευση λαμβάνει αναφορές από τα άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών, όπως επίσης και από το Γενικό Γραμματέα. Μετά από πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας ή Γενική Συνέλευση αποφασίζει για την εισδοχή νέων Μελών και διορίζει τον Γενικό Γραμματέα. Κάθε χρόνο εκλέγει πέντε νέα μη μόνιμα Μέλη για το Συμβούλιο Ασφαλείας. Η Γενική Συνέλευση αποφασίζει πόσο θα πρέπει να πληρώσει κάθε χώρα στα Ηνωμένα Έθνη και πώς θα ξοδευθούν τα χρήματα αυτά. Έλεγχει δηλαδή το πορτοφόλι του Οργανισμού, για να το πούμε πιο απλά. Η Γενική Συνέλευση μπορεί να αναλάβει δράση για προς οποιοδήποτε ζήτημα το οποίο εμπίπτει στους στόχους των Ηνωμένων Εθνών, όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα, πληθυσμιακά θέματα, η ανάπτυξη, ο έλεγχος των εξοπλισμών, το περιβάλλον, η παράνομη χρήση ναρκωτικών, οι πρόσφυγες, το δίκαιο της θάλασσας ή του απώτερου διαστήματος, για να αναφέρουμε λίγα μόνον. Προωθεί την

συνεργασία και καθορίζει τα πρότυπα σε όλες τις περιοχές που άπτονται των σχέσεων μεταξύ Κυβερνήσεων.

Οι περισσότερες αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης δεν είναι δεσμευτικές αλλά αποτελούν συστάσεις προς τα κράτη να αναλάβουν δράση. Όμως οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης φέρουν την ηθική βαρύτητα της διεθνούς κοινότητας. Η Συνέλευση είναι επίσης ο χώρος όπου σχεδιάζονται πολλές διεθνείς συμβάσεις και, εφόσον εγκριθούν από ένα συγκεκριμένο αριθμό κρατών, μπαίνουν σε ισχύ για τις χώρες αυτές και έχουν το καθεστώς διεθνούς δικαίου.

1.2.5 Ποιο όργανο έχει την κύρια ευθύνη για τη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας και πόσα μέλη έχει

Σύμφωνα με το Κεφάλαιο V, το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι το κύριο όργανο για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Όλες οι χώρες των Ηνωμένων Εθνών έχουν συμφωνήσει να αποδέχονται και να εκτελούν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Το Συμβούλιο Ασφαλείας προσπαθεί να τακτοποιήσει διαφορές μεταξύ κρατών Ρ ή στο εσωτερικό κρατών αν αυτές επηρεάζουν τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια Ρ προωθώντας διαπραγματεύσεις ή στέλνοντας μια απόστολή εξακρίβωσης των γεγονότων ή, εάν υπάρχουν οικατάλληλες συνθήκες, δημιουργώντας μια ειρηνευτική επιχείρηση. Επίσης προτείνει στη Γενική Συνέλευση ποιες χώρες θα πρέπει να γίνουν δεκτές ως νέα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή ως προς το ποιος θα πρέπει να διοριστεί ως Γενικός Γραμματέας. Επίσης εκλέγει, από κοινού με τη Γενική Συνέλευση, τα μέλη του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει 15 μέλη. Πέντε χώρες είναι μόνιμα μέλη Ρ ή Γαλλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Κίνα και η Ρωσία. αυτές ήταν οι κύριες Συμμαχικές Δυνάμεις κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Δέκα χώρες που προέρχονται από διαφορετικές περιοχές εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση για διετείς θητείες ως μη μόνιμα μέλη (βλέπε και ερώτηση 21 παρακάτω).

1.2.6 Τι είναι το δικαίωμα του βέτο και πού αναφέρεται στο Χάρτη

Το βέτο σχετίζεται με το Συμβούλιο Ασφαλείας. Μια απόφαση για ουσιαστικό θέμα που βρίσκεται υπόψη του Συμβουλίου θα μπλοκαριστεί αν ένα από τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας ρίξει αρνητική ψήφο. Η λέξη "βέτο" δεν αναφέρεται στο Χάρτη αλλά υπονοείται από την ορολογία του άρθρου 27, το οποίο λέει ότι χρειάζονται οι σύμφωνες ψήφοι των πέντε μόνιμων μελών του Συμβουλίου. Στην πρακτική του Συμβουλίου, "σύμφωνη ψήφος" έχει ερμηνευθεί ότι σημαίνει θετική ψήφο, αποχή ή ακόμα και μη συμμετοχή στην ψηφοφορία από πλευράς ενός μόνιμου μέλους. Κατά συνέπεια, τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα του βέτο.

1.2.7 Ποια Κεφάλαια ασχολούνται με τις ειρηνευτικές επιχειρήσεις

Οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις δεν αναφέρονται σαφώς στον Χάρτη. Είναι μια τεχνική που επινοήθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη για τον έλεγχο και τον περιορισμό των συγκρούσεων. Οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις συνίστανται στη χρήση πολυεθνικών στρατιωτικών δυνάμεων, κάτω από τις διαταγές των Ηνωμένων Εθνών, οι οποίες αναπτύσσονται μεταξύ δύο ή περισσότερων εχθρικών πλευρών για να διατηρήσουν κάποια σταθερότητα ενόσω αναζητείται μια πολιτική λύση. Κατά το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας του ΟΗΕ, οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις είχαν ένα σαφές και απλό νόημα. Τα Κράτη Μέλη πρόσφεραν στρατεύματα που υπηρετούσαν κάτω από τις διαταγές του Γενικού Γραμματέα. Όλες οι αντίπαλες πλευρές καλωσόριζαν τα στρατεύματα αυτά, τα οποία συνήθως αναπτύσσονταν για να βοηθήσουν στη διατήρηση μιας κατάπαυσης του πυρός που είχε συμφωνηθεί με διαπραγματεύσεις ή

για να εφαρμόσουν μια συμφωνία.

Οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις σήμερα έχουν γίνει πολύ πιο σύνθετες, λόγω ποσοτικών και ποιοτικών αλλαγών στις διαμάχες που λαμβάνουν χώρα. Αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό Κρατών είναι τώρα πιο συχνές από αντιπαραθέσεις μεταξύ Κρατών. Σε πρόσφατες επιχειρήσεις, κυανόκρανοι έχουν σταλεί σε μέρη όπου δεν υπάρχουν συμφωνίες, όπου η συγκατάθεση στην παρουσία των Ηνωμένων Εθνών είναι μερική, και όπου Κυβερνήσεις δεν υπάρχουν ή έχουν περιορισμένη πραγματική εξουσία. Σ' αυτή τη νέα εποχή, οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις δεν ασχολούνται μόνο με τον διαχωρισμό των εμπόλεμων μερών. Τα καθήκοντα έχουν γίνει πολυδιάστατα, και περιλαμβάνουν την επιβεβαίωση της συμμόρφωσης με συμφωνίες, την επίβλεψη εκλογών, την προώθηση του σεβασμού για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τον αφοπλισμό παρατάξεων, την επίβλεψη και εκπαίδευση τοπικών αστυνομικών αρχών, την προστασία ευάλωτων πληθυσμών και την προστασία της παράδοσης ανθρωπιστικής βοήθειας.

1.2.8 Τι λέει ο Χάρτης για τις τοπικές συμφωνίες

Ο Χάρτης αφιερώνει το Κεφάλαιο VIII σε τοπικές συμφωνίες ή οργανώσεις. Τα Κράτη Μέλη αναλαμβάνουν να επιχειρούν την επίλυση των τοπικών διαφορών μέσω τέτοιων περιφερειακών οργανισμών πριν να τις υποβάλλουν στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Περιφερειακές συμφωνίες μπορούν να λάβουν μέτρα επιβολής υπό την εξουσία και με την εξουσιοδότηση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Ο Χάρτης δεν περιέχει ακριβή ορισμό του τι πρέπει να είναι αυτές οι τοπικές συμφωνίες, υπό την προϋπόθεση ότι τέτοιες συμφωνίες και δραστηριότητες είναι συνεπείς με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών. Επιτρέπει έτσι μια ευελιξία όσον αφορά την ανάληψη της προσπάθειας από μια ομάδα χωρών να αντιμετωπίσουν ένα θέμα κατάλληλο για περιφερειακή δράση, η οποία θα μπορούσε επίσης να συνεισφέρει στη διεθνή ειρήνη. Όπως επισημαίνεται στον "Οδηγό για την Ειρήνη", τέτοιοι οργανισμοί μπορεί να περιλαμβάνουν οργανισμούς που ιδρύθηκαν από κάποια συνθήκη, είτε δημιουργήθηκαν πριν είτε μετά από τη δημιουργία των Ηνωμένων Εθνών, είτε υπάρχουν για την αμοιβαία ασφάλεια και άμυνα είτε για περιφερειακή ανάπτυξη ή οικονομική συνεργασία.

Ηνωμένα Έθνη. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται ο Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας σε σχέση με την κατάσταση. Αρκετοί περιφερειακοί οργανισμοί έχουν αρχίσει να παίζουν ένα σημαντικό ρόλο σε συνεργασία με τα στη Δυτική Σαχάρα και τη Λιβερία ή το NATO, το οποίο συνεργάστηκε στενά με τη Δύναμη Προστασίας των Ηνωμένων Εθνών για την επιβολή της ζώνης απαγόρευσης πτήσεων και την προστασία των ασφαλών περιοχών στη Βοσνία

1.2.9 Τι προβλέπει ο Χάρτης σχετικά με την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη

Τα Κεφάλαια IX και X του Χάρτη διακηρύσσουν ότι τα Ηνωμένα Έθνη θα προάγουν υψηλότερα επίπεδα ζωής, λύσεις στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα και σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το κύριο όργανο το οποίο δημιουργήθηκε για να δουλέψει για την επίτευξη αυτών των στόχων είναι το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο.

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να προκαλεί τη σύνταξη μελετών και εκθέσεων σχετικών με διεθνή οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και εκπαιδευτικά θέματα, θέματα υγείας και άλλα συναφή ζητήματα και να κάνει συστάσεις στη Γενική Συνέλευση. Μπορεί να υποβάλλει προτάσεις σε σχέση με την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ακόμα μπορεί να προετοιμάζει σχέδια συμβάσεων για υποβολή στη Γενική Συνέλευση. Μπορεί να ζητά τη σύγκληση διεθνών διασκέψεων προκειμένου να δοθεί προτεραιότητα και να κινητοποιηθούν Κυβερνήσεις και άνθρωποι σε σχέση με ένα παγκόσμιο πρόβλημα.

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο έχει επίσης την εξουσία να συντονίζει τις δραστηριότητες του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο αποτελείται από προγράμματα που έχουν δημιουργηθεί από τη Γενική Συνέλευση, όπως το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF) και η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, όπως επίσης και από ειδικευμένες οργανώσεις, όπως η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας ή η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας. Οι ειδικευμένες οργανώσεις είναι ανεξάρτητοι οργανισμοί, με τους δικούς τους προϋπολογισμούς, αρχηγεία και Κράτη Μέλη. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να συνάπτει μαζί τους συμφωνίες, οι οποίες τις φέρουν σε ειδική σχέση με τα Ηνωμένα Έθνη. Υπάρχουν σήμερα πάνω από 30 προγράμματα και ειδικευμένες οργανώσεις που απαρτίζουν το ευρύτερο "σύστημα" των Ηνωμένων Εθνών και μαζί ασχολούνται με όλες πρακτικά τις σφαίρες ανθρωπίνης δραστηριότητας και ανάπτυξης, από τους πρόσφυγες μέχρι το εμπόριο και την πολιτική αεροπορία.

Το Μάιο 1994, ο Γενικός Γραμματέας έδωσε στη δημοσιότητα μian έκθεση γνωστή ως "Ένας Οδηγός για την Ανάπτυξη", όπου επισημαίνεται ότι η αναζήτηση της ανάπτυξης πρέπει να είναι πολυδιάστατη και να περιλαμβάνει την ειρήνη, την οικονομία, το περιβάλλον, κοινωνική δικαιοσύνη και δημοκρατία. Δύο επιπρόσθετα συστατικά είναι οι απόψεις των Κρατών Μελών και οι προτάσεις του Γενικού Γραμματέα που έγιναν σε απάντηση προς αυτές. Ο Γενικός Γραμματέας έκανε σαφές ότι η ανάπτυξη είναι το σημαντικότερο καθήκον που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, "παρ' όλα αυτά κινδυνεύουμε να χαθούμε στον επείγοντα χαρακτήρα της διατήρησης της ειρήνης" εις βάρος της πρόκλησης της ανάπτυξης.

1.2.10 Τι προβλέπει ο Χάρτης για τις μη αυτόνομες περιοχές

Τα Κεφάλαια XI, XII και XIII καλύπτουν το εύρος των θεμάτων αναφορικά με περιοχές όπου ο λαός δεν έχει ακόμα επιτύχει την πλήρη ανάληψη της διακυβέρνησής του. Το Κεφάλαιο XI περιέχει μian ολοκληρωμένη Διακήρυξη που αφορά Μη Αυτόνομες Περιοχές, η οποία προτρέπει στην αυτοδιοίκηση των λαών που ζουν σε τέτοιες Μη Αυτόνομες Περιοχές και στην πολιτική, εκπαιδευτική και κοινωνική τους πρόοδο.

Τα Κράτη Μέλη αναγνωρίζουν ότι τα συμφέροντα των κατοίκων των περιοχών αυτών προέχουν και αποδέχονται ως μια "ιερή παρακαταθήκη" την "υποχρέωση να προάγουν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό" την ευημερία των κατοίκων τους. Σύμφωνα με το Άρθρο 73 του Χάρτη, οι χώρες οι οποίες διοικούν μη αυτοδιοικούμενα εδάφη δέχονται μια σειρά από δεσμεύσεις γι' αυτό το σκοπό και συμφωνούν να υποβάλλουν στο Γενικό Γραμματέα πληροφορίες σχετικά με τις οικονομικές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες στα εδάφη για τα οποία είναι υπεύθυνες.

Το Συμβούλιο Κηδεμονίας συστάθηκε σύμφωνα με το Κεφάλαιο XIII για να επιβλέπει ένα σύστημα κηδεμονίας μέσω του οποίου τα Ηνωμένα Έθνη θα εποπτεύουν την διοίκηση των υπό κηδεμονία περιοχών. Υπό Κηδεμονία Εδάφη ήταν Μη Αυτόνομες Περιοχές οι οποίες είχαν εθελοντικά υπαχθεί στο σύστημα αυτό μέσω συμφωνιών μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και των αρχών που ασκούσαν τη διοίκησή τους. Το Συμβούλιο Κηδεμονίας έχει επίσημα αναστείλει τις εργασίες του μετά από σχεδόν μισό αιώνα, με την επίτευξη ανεξαρτησίας από το τελευταίο Υπό Κηδεμονία Έδαφος Ρ τα νησιά Παλάου, προηγούμενα υπό την διοίκηση των ΗΠΑ Ρ τον Οκτώβριο 1994.

Το 1960, η Γενική Συνέλευση υιοθέτησε μια Διακήρυξη επί της Απόδοσης Ανεξαρτησίας σε Αποικιακά Εδάφη και Λαούς προκειμένου να επιταχύνει τη διαδικασία της από-αποικιοποίησης, καθώς το σύστημα κηδεμονίας κάλυπτε μόνο 11 εδάφη, και υπήρχαν ακόμη πολλές αποικίες στον κόσμο. Μια Ειδική Επιτροπή για την Απο-αποικιοποίηση δημιουργήθηκε για να εφαρμόσει τη διακήρυξη. Ως αποτέλεσμα των προσπαθειών των Ηνωμένων Εθνών στο πεδίο της από-αποικιοποίησης, περισσότερα από 70 εδάφη με ένα συνολικό πληθυσμό 750 εκατομμυρίων έχουν κερδίσει την ανεξαρτησία τους και έχουν γίνει Μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

1.2.11 Τι λέει ο Χάρτης για τη Γραμματεία

Ο Χάρτης ορίζει τη Γραμματεία ως ένα από τα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών. Το Άρθρο 97 καθορίζει ότι η Γραμματεία θα αποτελείται από έναν Γενικό Γραμματέα και τόσο προσωπικό όσο χρειάζεται ο Οργανισμός. Το Άρθρο 100 δηλώνει ότι το προσωπικό δεν θα δέχεται οδηγίες από καμία Κυβέρνηση. Τα Κράτη Μέλη δεν πρέπει να αποπειρώνται να επηρεάσουν το προσωπικό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τίποτα δεν αναφέρεται σχετικά με το πώς θα πρέπει να είναι οργανωμένη η Γραμματεία. Η Γραμματεία αποτελείται από διεθνείς δημόσιους υπαλλήλους, τα μέλη του προσωπικού, οι οποίοι εκτελούν διάφορα καθήκοντα υπό τον Γενικό Γραμματέα και προς όφελος των Κρατών Μελών. Υπάρχουν περίπου 29.000 άτομα προσωπικό των Ηνωμένων Εθνών παγκοσμίως. Οι ειδικευμένες οργανώσεις έχουν το δικό τους προσωπικό, ανεβάζοντας έτσι το συνολικό αριθμό ατόμων που εργάζονται για το ευρύτερο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών σε λίγο πάνω από 50.000.

1.2.12 Τι λέει ο Χάρτης για το πώς θα πρέπει να διαμορφώνεται ο προϋπολογισμός των Ηνωμένων Εθνών

Σύμφωνα με το Άρθρο 17 του Χάρτη, η Γενική Συνέλευση είναι υπεύθυνη για την εξέταση και την έγκριση του προϋπολογισμού. Τα έξοδα των Ηνωμένων Εθνών αναλαμβάνονται από τα Κράτη Μέλη σύμφωνα με τον καταμερισμό που κάνει η Γενική Συνέλευση.

Η Επιτροπή Εισφορών, ένα επικουρικό όργανο της Γενικής Συνέλευσης, έχει την εντολή να διαμορφώνει την κλίμακα πληρωμών. Τα Κράτη Μέλη κατατάσσονται ανάλογα με την δυνατότητά του να πληρώσουν, η οποία μετρείται με βάση τις στατιστικές για το εθνικό εισόδημα και τον πληθυσμό κάθε χώρας. Σύμφωνα με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του 1972, η οροφή για το μεγαλύτερο ποσό που μπορεί να πληρωθεί από μια χώρα έχει οριστεί στο 25% του τακτικού προϋπολογισμού του Οργανισμού, ενώ το μικρότερο ποσοστό εισφοράς είναι αντίστοιχα 0,01%.

1.2.13 Αν κάποιες χώρες αρνούνται να σεβαστούν τις διατάξεις του Χάρτη, τι μπορεί να γίνει γ αυτό

Όταν κάποιες χώρες δεν σέβονται διατάξεις του Χάρτη, ή αποφάσεις κυρίων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες απαιτούν τον σεβασμό των διατάξεων αυτών, ο Οργανισμός μπορεί να λάβει διάφορα μέτρα, ανάλογα με τη φύση της παραβίασης.

Χώρες οι οποίες παρακρατούν πληρωμές σε σχέση με τον τακτικό προϋπολογισμό χάνουν το δικαίωμα ψήφου στη Γενική Συνέλευση όταν το καθυστερούμενο ποσό φθάσει το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για μια διετία. Όμως, αν η Γενική Συνέλευση κρίνει ότι η μη πληρωμή από Κράτος Μέλος οφείλεται σε αιτίες που δεν μπορούσαν να ελεγχθούν από αυτό (για παράδειγμα, μια φυσική καταστροφή), μπορεί να επιτρέψει στο Μέλος να ψηφίσει. Παρ' όλα αυτά, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμοστεί αυστηρά.

Όταν χώρες διαπράττουν διατάραξη της ειρήνης ή μια επιθετική ενέργεια ή αρνούνται να δεσμευτούν από αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας σχετικά με μια απειλή για την παγκόσμια ειρήνη, μπορεί να ληφθούν αναγκαστικά μέτρα όπως προβλέπεται στο Κεφάλαιο VII του Χάρτη.

Όταν μια χώρα παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, η Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, μια λειτουργική επιτροπή του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, μπορεί να συζητήσει το ιστορικό παραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων στη χώρα αυτή. Η Επιτροπή Ανθρώπινων Δικαιωμάτων [διαφορετική από την προηγούμενη] P η οποία δημιουργήθηκε για να επιβλέπει την εφαρμογή μιας διεθνούς συνθήκης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, της Διεθνούς Σύμβασης για τα Πολιτικά Δικαιώματα του 1966 P μπορεί να υποβάλλει ερωτήσεις στα Κράτη Μέλη αναφορικά με τη συμμόρφωσή τους προς τις διατάξεις της Σύμβασης. Το Συμβούλιο Ασφαλείας δημιούργησε το 1993 ένα Διεθνές Δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

Αντίθετα με ότι συχνά πιστεύουν οι άνθρωποι, οι χώρες δεν μπορούν απλά να σταλούν στο Διεθνές

Δικαστήριο από ένα όργανο των Ηνωμένων Εθνών λόγω της μη συμμόρφωσής τους με τις διατάξεις του Χάρτη. Διαφορές μεταξύ χωρών μπορούν να υποβληθούν στο Διεθνές Δικαστήριο από Κράτη, και η συμβουλευτική γνώμη του Δικαστηρίου μπορεί να ζητηθεί από τα αρμόδια όργανα των Ηνωμένων Εθνών ή από τις ειδικευμένες οργανώσεις. Το Δικαστήριο αποτελείται από δεκαπέντε δικαστές, ο καθένας από τους οποίους εκλέγεται για θητεία εννέα ετών.

Η πολιτική θέληση και η καλή πίστη των Κρατών Μελών είναι προϋπόθεση για την επιτυχία αυτού του Οργανισμού. Το Άρθρο 5 του Χάρτη προβλέπει την αναστολή των δικαιωμάτων και των προνομίων ενός Κράτους Μέλους εναντίον του οποίου έχει αναληφθεί προληπτική ή εξαναγκαστική δράση από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Η αποβολή είναι μια τελική και δραστική επιλογή και θα μειώνει τις πιθανότητες επιρροής πάνω στο Κράτος παραβάτη. Το γεγονός ότι χώρες ανήκουν στον Οργανισμό είναι μια αναγνώριση του ότι είναι μέλη μιας διεθνούς κοινότητας και συνεπώς θα πρέπει να ελέγχονται για τις πράξεις τους και να είναι αντάξιες ορισμένων ευθυνών.

Όταν κάποιες χώρες δεν σέβονται διατάξεις του Χάρτη, ή αποφάσεις κυρίων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες απαιτούν τον σεβασμό των διατάξεων αυτών, ο Οργανισμός μπορεί να λάβει διάφορα μέτρα, ανάλογα με τη φύση της παραβίασης.

Χώρες οι οποίες παρακρατούν πληρωμές σε σχέση με τον τακτικό προϋπολογισμό χάνουν το δικαίωμα ψήφου στη Γενική Συνέλευση όταν το καθυστερούμενο ποσό φθάσει το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για μια διετία. Όμως, αν η Γενική Συνέλευση κρίνει ότι η μη πληρωμή από Κράτος Μέλος οφείλεται σε αιτίες που δεν μπορούσαν να ελεγχθούν από αυτό (για παράδειγμα, μια φυσική καταστροφή), μπορεί να επιτρέψει στο Μέλος να ψηφίσει. Παρ' όλα αυτά, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμοστεί αυστηρά.

Όταν χώρες διαπράττουν διατάραξη της ειρήνης ή μια επιθετική ενέργεια ή αρνούνται να δεσμευτούν από αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας σχετικά με μια απειλή για την παγκόσμια ειρήνη, μπορεί να ληφθούν αναγκαστικά μέτρα όπως προβλέπεται στο Κεφάλαιο VII του Χάρτη.

Όταν μια χώρα παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, η Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, μια λειτουργική επιτροπή του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, μπορεί να συζητήσει το ιστορικό παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα αυτή. Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων [διαφορετική από την προηγούμενη] P η οποία δημιουργήθηκε για να επιβλέπει την εφαρμογή μιας διεθνούς συνθήκης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, της Διεθνούς Σύμβασης για τα Πολιτικά Δικαιώματα του 1966 P μπορεί να υποβάλλει ερωτήσεις στα Κράτη Μέλη αναφορικά με τη συμμόρφωσή τους προς τις διατάξεις της Σύμβασης. Το Συμβούλιο Ασφαλείας δημιούργησε το 1993 ένα Διεθνές Δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία (βλέπε ερώτηση 9).

Αντίθετα με ότι συχνά πιστεύουν οι άνθρωποι, οι χώρες δεν μπορούν απλά να σταλούν στο Διεθνές Δικαστήριο από ένα όργανο των Ηνωμένων Εθνών λόγω της μη συμμόρφωσής τους με τις διατάξεις του Χάρτη. Διαφορές μεταξύ χωρών μπορούν να υποβληθούν στο Διεθνές Δικαστήριο από Κράτη, και η συμβουλευτική γνώμη του Δικαστηρίου μπορεί να ζητηθεί από τα αρμόδια όργανα των Ηνωμένων Εθνών ή από τις ειδικευμένες οργανώσεις. Το Δικαστήριο αποτελείται από δεκαπέντε δικαστές, ο καθένας από τους οποίους εκλέγεται για θητεία εννέα ετών.

Η πολιτική θέληση και η καλή πίστη των Κρατών Μελών είναι προϋπόθεση για την επιτυχία αυτού του Οργανισμού. Το Άρθρο 5 του Χάρτη προβλέπει την αναστολή των δικαιωμάτων και των προνομίων ενός Κράτους Μέλους εναντίον του οποίου έχει αναληφθεί προληπτική ή εξαναγκαστική δράση από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Η αποβολή είναι μια τελική και δραστική επιλογή και θα μειώνει τις πιθανότητες επιρροής πάνω στο Κράτος παραβάτη. Το γεγονός ότι χώρες ανήκουν στον Οργανισμό είναι μια αναγνώριση του ότι είναι μέλη μιας διεθνούς κοινότητας και συνεπώς θα πρέπει να ελέγχονται για τις πράξεις τους και να είναι αντάξιες ορισμένων ευθυνών.

Όταν κάποιες χώρες δεν σέβονται διατάξεις του Χάρτη, ή αποφάσεις κυρίων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες απαιτούν τον σεβασμό των διατάξεων αυτών, ο Οργανισμός μπορεί να λάβει διάφορα μέτρα, ανάλογα με τη φύση της παραβίασης.

Χώρες οι οποίες παρακρατούν πληρωμές σε σχέση με τον τακτικό προϋπολογισμό χάνουν το δικαίωμα ψήφου στη Γενική Συνέλευση όταν το καθυστερούμενο ποσό φθάσει το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για μια διετία. Όμως, αν η Γενική Συνέλευση κρίνει ότι η μη πληρωμή από

Κράτος Μέλος οφείλεται σε αιτίες που δεν μπορούσαν να ελεγχθούν από αυτό (για παράδειγμα, μια φυσική κατάσταση), μπορεί να επιτρέψει στο Μέλος να ψηφίσει. Παρ' όλα αυτά, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμοστεί αυστηρά.

Όταν χώρες διαπράττουν διατάραξη της ειρήνης ή μια επιθετική ενέργεια ή αρνούνται να δεσμευτούν από αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας σχετικά με μια απειλή για την παγκόσμια ειρήνη, μπορεί να ληφθούν αναγκαστικά μέτρα όπως προβλέπεται στο Κεφάλαιο VII του Χάρτη.

Όταν μια χώρα παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, η Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, μια λειτουργική επιτροπή του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, μπορεί να συζητήσει το ιστορικό παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα αυτή. Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η οποία δημιουργήθηκε για να επιβλέπει την εφαρμογή μιας διεθνούς συνθήκης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, της Διεθνούς Σύμβασης για τα Πολιτικά Δικαιώματα του 1966 Ρ μπορεί να υποβάλλει ερωτήσεις στα Κράτη Μέλη αναφορικά με τη συμμόρφωσή τους προς τις διατάξεις της Σύμβασης. Το Συμβούλιο Ασφαλείας δημιούργησε το 1993 ένα Διεθνές Δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

Αντίθετα με ότι συχνά πιστεύουν οι άνθρωποι, οι χώρες δεν μπορούν απλά να σταλούν στο Διεθνές Δικαστήριο από ένα όργανο των Ηνωμένων Εθνών λόγω της μη συμμόρφωσής τους με τις διατάξεις του Χάρτη. Διαφορές μεταξύ χωρών μπορούν να υποβληθούν στο Διεθνές Δικαστήριο από Κράτη, και η συμβουλευτική γνώμη του Δικαστηρίου μπορεί να ζητηθεί από τα αρμόδια όργανα των Ηνωμένων Εθνών ή από τις ειδικευμένες οργανώσεις. Το Δικαστήριο αποτελείται από δεκαπέντε δικαστές, ο καθένας από τους οποίους εκλέγεται για θητεία εννέα ετών.

Η πολιτική θέληση και η καλή πίστη των Κρατών Μελών είναι προϋπόθεση για την επιτυχία αυτού του Οργανισμού. Το Άρθρο 5 του Χάρτη προβλέπει την αναστολή των δικαιωμάτων και των προνομίων ενός Κράτους Μέλους εναντίον του οποίου έχει αναληφθεί προληπτική ή εξαναγκαστική δράση από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Η αποβολή είναι μια τελική και δραστική επιλογή και θα μείωνε τις πιθανότητες επιρροής πάνω στο Κράτος παραβάτη. Το γεγονός ότι χώρες ανήκουν στον Οργανισμό είναι μια αναγνώριση του ότι είναι μέλη μιας διεθνούς κοινότητας και συνεπώς θα πρέπει να ελέγχονται για τις πράξεις τους και να είναι αντάξιες ορισμένων ευθυνών.

1.2.14 Μπορεί μια χώρα να αποσυρθεί ή να αποβληθεί από τα Ηνωμένα Έθνη σύμφωνα με το Χάρτη

Σύμφωνα με το Άρθρο 6, ένα Μέλος των Ηνωμένων Εθνών το οποίο έχει επανειλημμένα παραβιάσει τις αρχές που περιέχονται στο Χάρτη μπορεί να αποβληθεί από τη Γενική Συνέλευση μετά από πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Μέχρι τώρα, κανένα Κράτος Μέλος δεν έχει αποβληθεί. Όμως κάποιες χώρες έχουν εξαιρεθεί από τη συμμετοχή στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης, όπως η Νότια Αφρική κατά την περίοδο 1974 και 1994 και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) από το 1992.

Αυτές οι αποφάσεις μπορούν να ανακληθούν οποιαδήποτε στιγμή από τη Γενική Συνέλευση. Δεν υπάρχει διάταξη στο Χάρτη σχετική με αποχώρηση. Η Ινδονησία έφυγε από τα Ηνωμένα Έθνη το 1965 και επέστρεψε το επόμενο έτος.

1.2.15 Μπορεί ο Χάρτης να τροποποιηθεί και έχει αυτό συμβεί

Ο Χάρτης μπορεί να τροποποιηθεί με τη διαδικασία που καθορίζεται στο Άρθρο 108. Μια τροποποίηση πρέπει να υιοθετηθεί με τη θετική ψήφο των δύο τρίτων των Μελών της Γενικής Συνέλευσης. Μετά από αυτό, προκειμένου να ισχύσει η τροποποίηση, τα δύο τρίτα των Μελών, συμπεριλαμβανομένων των μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, πρέπει να προχωρήσουν στις αναγκαίες ενέργειες στο εσωτερικό τους προκειμένου να επικυρωθεί η τροποποίηση σύμφωνα με

το σύνταγμα καθενός.

Ο Χάρτης έχει τροποποιηθεί σε τρεις περιπτώσεις, προκειμένου να αυξηθούν τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας (1965) και του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου (1968, 1973)

1.2.16 Ποιές προσπάθειες βρίσκονται σε εξέλιξη για την εξέταση διατάξεων του Χάρτη; Γίνονται κάποιες συζητήσεις για την αλλαγή της σύνθεσης και του συστήματος με το οποίο παίρνονται αποφάσεις στο Συμβούλιο Ασφαλείας

Τα Κράτη Μέλη συζητούν πόσο σχετικός και κατάλληλος είναι ο Χάρτης σε έναν κόσμο που έχει αλλάξει δραματικά από την εποχή της ίδρυσης των Ηνωμένων Εθνών. Με τα χρόνια, ένα επικουρικό όργανο της Γενικής Συνέλευσης που ονομάζεται Ειδική Επιτροπή για το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και για την Ενδυνάμωση του Ρόλου του Οργανισμού έχει επιφορτιστεί με μια σειρά δραστηριοτήτων που έχουν να κάνουν με την εξέταση διατάξεων του Χάρτη.

Το 1992 η Γενική Συνέλευση άρχισε να ασχολείται με το ζήτημα της σύνθεσης του Συμβουλίου Ασφαλείας. Αναγνώρισε τις αλλαγές στη διεθνή κατάσταση και την αύξηση των Μελών του Οργανισμού. Η Γενική Συνέλευση ζήτησε από τα Κράτη Μέλη να μεταφέρουν στον Γενικό Γραμματέα τις απόψεις τους για μια συγκεκριμένη πλευρά του Χάρτη η οποία σχετίζεται με την επέκταση της ισόρροπης (γεωγραφικής) αντιπροσώπευσης στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Τα Κράτη Μέλη ενδιαφέρονται για τη δυνατότητα να αυξηθούν τα μόνιμα και μη-μόνιμα Μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, με ή χωρίς το δικαίωμα του βέτο, για χώρες εκτός των πέντε μόνιμων μελών, που τώρα έχουν το αποκλειστικό προνόμιο της άσκησης βέτο. Επίσης ενδιαφέρονται για άλλες πλευρές της αναμόρφωσης του Συμβουλίου Ασφαλείας, όπως οι διαδικασίες ψηφοφορίας, η διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων και η σχέση του Συμβουλίου με άλλα όργανα, ειδικά με τη Γενική Συνέλευση. Το 1993 η γενική Συνέλευση δημιούργησε μια ομάδα εργασίας με ανοιχτή ατζέντα για να εξετάσει το ζήτημα της ισότιμης εκπροσώπησης και της αύξησης του αριθμού των Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

1.2.17 Έχει ο Χάρτης διατηρήσει την αξία του με το πέρασμα του χρόνου

Έχει συχνά ειπωθεί ότι ο Χάρτης σχεδιάστηκε ως απάντηση στα γεγονότα που οδήγησαν στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και, ως εκ τούτου, δεν είναι κατάλληλος για τις συνθήκες που επικρατούν στον κόσμο και τη φύση των συγκρούσεων στο τέλος του εικοστού αιώνα. Όμως, τα Κράτη Μέλη είναι συνήθως πρόθυμα να επίσημάνουν ότι ο Χάρτης είναι μια συνθήκη η οποία χρειάζεται να ερμηνεύεται και μπορεί να ερμηνεύεται ευέλικτα και προσφέρει αρκετό χώρο για την αντιμετώπιση νέων και απρόβλεπτων εξελίξεων. Σίγουρα, κάποιες τροποποιήσεις υπήρξαν αναγκαίες στο παρελθόν και περισσότερες αναθεωρήσεις μπορεί να χρειαστούν στο μέλλον. Ο Χάρτης άντεξε μισό αιώνα και, με ενέργειες έγκαιρες και στήριγμένες σε αρχές από τη πλευρά των Κρατών Μελών, μπορεί να συνεχίσει να προσφέρει το πλαίσιο δράσης σε διεθνές επίπεδο, όπως αναμενόταν. Ο Χάρτης είναι ένα βασικό σχέδιο και όχι ένας λεπτομερής πίνακας. Η μεγαλύτερη ισχύς του έγκειται στην ευελιξία και την αξιολογή πρόνοητικότητά.

1.3 ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Οι σκοποί των Ηνωμένων Εθνών, όπως διατυπώθηκαν στο άρθρο ένα του Χάρτη είναι:

- Να διατηρούν τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια και για να επιτευχθεί αυτό: να παίρνουν αποτελεσματικά συλλογικά μέτρα για να προλαβαίνουν και να απομακρύνουν κάθε απειλή της ειρήνης και για να καταστέλλουν κάθε επιθετική ενέργεια ή άλλης μορφής παραβίασης της ειρήνης και να επιτυγχάνουν, με

ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και του διεθνούς δικαίου, διευθέτηση ή διακανονισμό διεθνών διαφορών ή καταστάσεων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε διατάραξη της Ειρήνης

- Να αναπτύσσουν ανάμεσα στα έθνη φιλικές σχέσεις που θα βασίζονται στο σεβασμό της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των λαών και να παίρνουν άλλα μέτρα κατάλληλα για την ενίσχυση της παγκόσμιας ειρήνης.
- Να επιτυχαίνουν διεθνή συνεργασία για την επίλυση διεθνών προβλημάτων οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και ανθρωπιστικής φύσεως, και για την ανάπτυξη και ενθάρρυνση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, γλώσσας, ή θρησκείας και
- Να αποτελούν ένα κέντρο που θα συντονίζει τις ενέργειες των εθνών για την επίτευξη αυτών των κοινών σκοπών

Ο Οργανισμός και τα μέλη κατά την επιδίωξη των σκοπών που αναφέρονται στο άρθρο 1, θα ενεργούν σύμφωνα με τις παρακάτω αρχές :

- Ο Οργανισμός βασίζεται στην αρχή της κυρίαρχης ισότητας όλων των μελών του.
- Κάθε μέλος προκειμένου να εξασφαλίσει για όλα τα Μέλη του Οργανισμού τα δικαιώματα και τα πλεονεκτήματα που πηγάζουν από την ιδιότητα του μέλους, πρέπει να εκπληρώνει με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που ανέλαβε σύμφωνα με τους όρους αυτού του χάρτη.
- Όλα τα Μέλη θα ρυθμίζουν τις διεθνείς διαφορές τους με ειρηνικά μέσα, έτσι ώστε να μην μπαίνουν σε κίνδυνο η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια, καθώς και η δικαιοσύνη.
- Όλα τα Μέλη στις διεθνείς τους σχέσεις τους θα απέχουν από την απειλή ή την χρήση βίας, που εκδηλώνεται εναντίον της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε κράτους είτε με την με οποιαδήποτε άλλη ενέργεια ασυμβίβαστη προς τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.
- Όλα τα Μέλη θα παρέχουν στα Ηνωμένα Έθνη κάθε βοήθεια σε κάθε ενέργεια που αναλαμβάνουν σύμφωνα με τους όρους αυτού του Χάρτη και δεν θα βοηθούν κανένα κράτος εναντίον του οποίου τα Ηνωμένα Έθνη θα έχουν προχωρήσει σε προληπτικές ή εξαναγκαστικές ενέργειες.
- Ο Οργανισμός θα εξασφαλίζει ώστε τα κράτη που δεν είναι Μέλη των Ηνωμένων Εθνών να ενεργούν σύμφωνα με τις Αρχές, σε όσο βαθμό αυτό θα χρειάζεται για να διατηρηθεί η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια.
- Καμία διάταξη αυτού του Χάρτη δεν θα δίνει στα Ηνωμένα Έθνη το δικαίωμα να επεμβαίνουν σε ζητήματα που ανήκουν ουσιαστικά στην εσωτερική δικαιοδοσία οποιουδήποτε κράτους και Δε θα αναγκάζει τα Μέλη να υποβάλλουν τέτοια θέματα για ρύθμιση σύμφωνα με τους όρους αυτού του Χάρτη. Η αρχή όμως αυτή δεν πρέπει να εμποδίζει την εφαρμογή των εξαναγκαστικών μέτρων.

4 ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Καταστατικού Χάρτη του Ο.Η.Ε. Μέλη ήταν τα κράτη τα οποία είχαν λάβει μέρος στην Συνδιάσκεψη στον Άγιο Φράγκισκο, για τη Διεθνή Οργάνωση, ή αφού είχαν προηγουμένως υπογράψει τη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών της 1^{ης} Ιανουαρίου 1942.

Κράτη-Μέλη του ΟΗΕ

Κράτος-Μέλος επί του προϋπολογισμού	Ημερομηνία εισδοχής	Ποσοστό Πληθυσμός
Αγία Λουκία	18 Σεπτεμβρίου 1979	0.01 139,000
Άγιος Βικέντιος και οι Γρενάδινες	16 Σεπτεμβρίου 1980	0.01 110,000
Άγιος Χριστόφορος και Νέβις	23 Σεπτεμβρίου 1983	0.01 42,000
Αγκόλα	1 Δεκεμβρίου 1976	0.01 10,276,000
Αζερμπαϊτζάν	2 Μαρτίου 1992	0.22 7,391,000

Αίγυπτος	24 Οκτωβρίου 1945	0.07	56,488,000
Αιθιοπία	13 Οκτωβρίου 1945	0.01	56,900,000
Αϊτή	24 Οκτωβρίου 1945	0.01	7,041,000
Ακτή Ελεφαντοστού	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.02	13,316,000
Αλβανία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.01	3,385,000
Αλγερία	8 Οκτωβρίου 1962	0.16	26,722,000
Ανδόρα	28 Ιουλίου 1993	0.01	61,000
Αντίγκουα και Μπαρμπούντα	11 Νοεμβρίου 1981	0.01	65,000
Αργεντινή	24 Οκτωβρίου 1945	0.57	34,180,000
Αρμενία	2 Μαρτίου 1992	0.13	3,732,000
Αυστραλία	1 Οκτωβρίου 1945	1.51	17,627,000
Αυστρία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.75	8,015,000
Αφγανιστάν	19 Οκτωβρίου 1946	0.01	17,690,000
Βανουάτου	15 Σεπτεμβρίου 1981	0.01	156,000
Βέλγιο	27 Δεκεμβρίου 1945	1.06	10,046,000
Βενεζουέλα	15 Νοεμβρίου 1945	0.49	20,712,000
Βιετνάμ	20 Σεπτεμβρίου 1977	0.01	71,324,000
Βολιβία	14 Οκτωβρίου 1945	0.01	7,237,000
Βοσνία-Ερζεγοβίνη	22 Μαΐου 1992	0.04	3,707,000
Βουλγαρία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.13	8,452,000
Βραζιλία	24 Οκτωβρίου 1945	1.59	153,792,000
Γαλλία	24 Οκτωβρίου 1945	6.00	57,804,000
Γερμανία	18 Σεπτεμβρίου 1973	8.93	81,255,000
Γεωργία	31 Ιουλίου 1992	0.21	5,471,000
Γιουγκοσλαβία	24 Οκτωβρίου 1945	0.14	10,507,000
Γάμπια	21 Σεπτεμβρίου 1965	0.01	1,026,000
Γκαμπόν	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.02	1,012,000
Γκάνα	8 Μαρτίου 1957	0.01	16,446,000
Γουατεμάλα	21 Νοεμβρίου 1945	0.02	10,322,000
Γουιάνα	20 Σεπτεμβρίου 1966	0.01	816,000
Γουϊνέα	12 Δεκεμβρίου 1958	0.01	6,306,000
Γουϊνέα-Μπισσάου	17 Σεπτεμβρίου 1974	0.01	1,028,000
Γρενάδα	17 Σεπτεμβρίου 1974	0.01	92,000
Δανία	24 Οκτωβρίου 1945	0.60	5,205,000
Δημοκρατία της Κορέας	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.69	43,500,000
Δημοκρατία της Μολδαβίας	2 Μαρτίου 1992	0.15	4,356,000
Δομίνικο	18 Δεκεμβρίου 1978	0.01	71,000
Δομινικανή Δημοκρατία	24 Οκτωβρίου 1945	0.02	7,608,000
Ελ Σαλβαδόρ	24 Οκτωβρίου 1945	0.01	5,517,000
Ελλάδα	25 Οκτωβρίου 1945	0.35	10,350,000
Ερυθραία	28 Μαΐου 1993	0.01	3,345,000
Εσθονία	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.07	1,507,000
Ζαΐρ	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	41,231,000
Ζάμπια	1 Δεκεμβρίου 1964	0.01	8,936,000
Ζιμπάμπουε	25 Αυγούστου 1980	0.01	10,739,000
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	9 Δεκεμβρίου 1971	0.21	1,206,000
Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής	24 Οκτωβρίου 1945	25.00	258,233,000
Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας	14 Δεκεμβρίου 1961	0.01	28,019,000
Ηνωμένο Βασίλειο	24 Οκτωβρίου 1945	5.02	58,191,000
Ιαπωνία	18 Δεκεμβρίου 1956	12.45	124,536,000
Ινδία	30 Οκτωβρίου 1945	0.36	901,459,000
Ινδονησία	28 Σεπτεμβρίου 1950	0.16	189,136,000

Ιορδανία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.01	4,936,000	
Ιράκ	21 Δεκεμβρίου 1945	0.13	19,454,000	
Ιράν	24 Οκτωβρίου 1945	0.77	59,359,000	
Ιρλανδία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.18	3,503,000	
Ισημερινή Γουϊνέα	12 Νοεμβρίου 1968	0.01	379,000	
Ισημερινός	21 Δεκεμβρίου 1945	0.03	11,221,000	
Ισλανδία	19 Νοεμβρίου 1946	0.03	263,000	
Ισπανία	14 Δεκεμβρίου 1955	1.98	39,150,000	
Ισραήλ	11 Μαΐου 1949	0.23	5,383,000	
Ιταλία	14 Δεκεμβρίου 1955	4.29	57,057,000	
Καζακστάν	2 Μαρτίου 1992	0.35	16,925,000	
Καμερούν	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	12,522,000	
Καμπότζη	14 Δεκεμβρίου 1955	0.01	9,308,000	
Καναδάς	9 Νοεμβρίου 1945	3.11	28,973,000	
Κατάρ	21 Σεπτεμβρίου 1971	0.05	486,000	
Κέντρο-Αφρικανική Δημοκρατία	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	3,156,000	
Κένυα	16 Δεκεμβρίου 1963	0.01	28,113,000	
Κίνα	24 Οκτωβρίου 1945	0.77	1,196,360,000	
Κιργιστάν	2 Μαρτίου 1992	0.06	4,474,000	
Κολομβία	5 Νοεμβρίου 1945	0.13	34,520,000	
Κομόρες	12 Νοεμβρίου 1975	0.01	607,000	
Κονγκό	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	2,443,000	
Κόστα Ρίκα	2 Νοεμβρίου 1945	0.01	3,199,000	
Κούβα	24 Οκτωβρίου 1945	0.09	10,941,000	
Κουβέιτ	14 Μαΐου 1963	0.15	1,433,000	
Κροατία	22 Μαΐου 1992	0.13	4,511,000	
Κύπρος	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.02	726,000	
Λαϊκή Δημοκρατία του Λάος	14 Δεκεμβρίου 1955	0.01	4,605,000	
Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.05	23,048,000	
Λεσόθο	17 Οκτωβρίου 1966	0.01	1,943,000	
Λετονία	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.13	2,544,000	
Λίβανος	24 Οκτωβρίου 1945	0.01	2,806,000	
Λιβερία	2 Νοεμβρίου 1945	0.01	2,640,000	
Λιβύη	14 Δεκεμβρίου 1955	0.24	4,700,000	
Λιθουανία	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.15	3,735,000	
Λίχτενσταϊν	18 Σεπτεμβρίου 1990	0.01	30,000	
Λουξεμβούργο	24 Οκτωβρίου 1945	0.06	395,000	
Μαδαγασκάρη	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	12,092,000	
Μαλαισία	17 Σεπτεμβρίου 1957	0.12	19,247,000	
Μαλάουι	1 Δεκεμβρίου 1964	0.01	9,135,000	
Μαλδίβες	21 Σεπτεμβρίου 1965	0.01	238,000	
Μάλι	28 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	10,135,000	
Μάλτα	1 Δεκεμβρίου 1964	0.01	366,000	
Μαρόκο	12 Νοεμβρίου 1956	0.03	26,069,000	
Μάρσαλ Νήσοι	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.01	52,000	
Μαυρίκιος	24 Απριλίου 1968	0.01	1,098,000	
Μαυριτανία	27 Οκτωβρίου 1961	0.01	2,161,000	
Μεξικό	7 Οκτωβρίου 1945	0.88	93,008,000	
Μογγολία	27 Οκτωβρίου 1961	0.01	2,318,000	
Μοζαμβίκη	16 Σεπτεμβρίου 1975	0.01	15,583,000	
Μονακό	28 Μαΐου 1993	0.01	31,000	
Μπανγκλαντές	17 Σεπτεμβρίου 1974	0.01	115,203,143	

Μπαρμπάντος	9 Δεκεμβρίου 1966	0.01	260,000
Μπαχάμες	18 Σεπτεμβρίου 1973	0.02	269,000
Μπαχρέιν	21 Σεπτεμβρίου 1971	0.03	539,000
Μπελαρούς	24 Οκτωβρίου 1945	0.48	10,188,000
Μπελίζ	25 Σεπτεμβρίου 1981	0.01	205,000
Μπενίν	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	5,215,000
Μποτσουάνα	17 Οκτωβρίου 1966	0.01	1,443,000
Μπουρκίνα Φάσο	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	9,682,000
Μπουρούντι	18 Σεπτεμβρίου 1962	0.01	5,958,000
Μπουτάν	21 Σεπτεμβρίου 1971	0.01	1,596,000
Μπρούνεϊ Νταρουσάλαμ	21 Σεπτεμβρίου 1984	0.03	274,000
Μυσανμάρ	19 Απριλίου 1948	0.01	44,596,000
Ναμίμπια	23 Απριλίου 1990	0.01	1,461,000
Νέα Ζηλανδία	24 Οκτωβρίου 1945	0.24	3,493,000
Νεπάλ	14 Δεκεμβρίου 1955	0.01	20,812,000
Νίγηρας	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	8,361,000
Νιγηρία	7 Οκτωβρίου 1960	0.20	105,264,000
Νικαράγουα	24 Οκτωβρίου 1945	0.01	4,401,000
Νορβηγία	27 Νοεμβρίου 1945	0.55	4,331,000
Νότιος Αφρική	7 Οκτωβρίου 1945	0.41	40,436,000
Ολλανδία	10 Δεκεμβρίου 1945	1.50	15,352,000
Ομάν	7 Οκτωβρίου 1971	0.03	2,018,000
Ομόσπονδες Πολιτείες της Μικρονησίας	17 Σεπτεμβρίου 1991	0.01	105,000
Ομοσπονδιακή Ρωσία	24 Οκτωβρίου 1945	6.71	148,366,000
Ονδούρα	17 Δεκεμβρίου 1945	0.01	5,770,000
Ουγγαρία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.18	10,275,000
Ουγκάντα	25 Οκτωβρίου 1962	0.01	19,940,000
Ουζμπεκιστάν	2 Μαρτίου 1992	0.26	21,860,000
Ουκρανία	24 Οκτωβρίου 1945	1.87	52,114,000
Ουρουγουάη	18 Δεκεμβρίου 1945	0.04	3,149,000
Πακιστάν	30 Σεπτεμβρίου 1947	0.06	122,802,000
Παλάου	15 Δεκεμβρίου 1994	*	16,000
Παναμάς	13 Νοεμβρίου 1945	0.02	2,583,000
Παπούα Νέα Γουινέα	10 Οκτωβρίου 1975	0.01	3,922,000
Παραγουάη	24 Οκτωβρίου 1945	0.02	4,643,000
Περού	31 Οκτωβρίου 1945	0.06	22,454,000
Πολωνία	24 Οκτωβρίου 1945	0.47	38,513,000
Πορτογαλία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.20	9,868,000
Πράσινο Ακρωτήριο	16 Σεπτεμβρίου 1975	0.01	370,000
Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας	8 Απριλίου 1993	0.02	2,083,000
Ρουάντα	18 Σεπτεμβρίου 1962	0.01	7,554,000
Ρουμανία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.17	22,755,000
Σαμόα	15 Δεκεμβρίου 1976	0.01	163,000
Σαν Μαρίνο	2 Μαρτίου 1992	0.01	24,000
Σάο Τόμε και Πρίνσιπε	16 Σεπτεμβρίου 1975	0.01	122,000
Σαουδική Αραβία	24 Οκτωβρίου 1945	0.96	17,119,000
Σενεγάλη	28 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	7,902,000
Σεϋχέλλες	21 Σεπτεμβρίου 1976	0.01	72,000
Σιγκαπούρη	21 Σεπτεμβρίου 1965	0.12	2,874,000
Σιέρρα Λεόνε	27 Σεπτεμβρίου 1961	0.01	4,297,000
Σλοβακία	19 Ιανουαρίου 1993	0.13	5,333,000
Σλοβενία	22 Μαΐου 1992	0.09	1,989,000

Σολόμωντα, Νήσοι	19 Σεπτεμβρίου 1978	0.01	355,000
Σομαλία	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	8,954,000
Σουαζιλάνδη	24 Σεπτεμβρίου 1968	0.01	809,000
Σουδάν	12 Νοεμβρίου 1956	0.01	28,129,000
Σουηδία	19 Νοεμβρίου 1946	1.11	8,765,000
Σουρινάμ	4 Δεκεμβρίου 1975	0.01	414,000
Σρι Λάνκα	14 Δεκεμβρίου 1955	0.01	17,619,000
Συρία	24 Οκτωβρίου 1945	0.04	13,393,000
Ταϊλάνδη	16 Δεκεμβρίου 1946	0.11	58,584,000
Τατζικιστάν	2 Μαρτίου 1992	0.05	5,767,000
Τζαμάικα	18 Σεπτεμβρίου 1962	0.01	2,411,000
Τζιμπουτί	20 Σεπτεμβρίου 1977	0.01	557,000
Τόγκο	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	3,885,000
Τουρκία	24 Οκτωβρίου 1945	0.27	60,227,000
Τουρκμενιστάν	2 Μαρτίου 1992	0.06	3,921,000
Τρινιδάντ και Τομπάγκο	18 Σεπτεμβρίου 1962	0.05	1,260,000
Τσάντ	20 Σεπτεμβρίου 1960	0.01	6,098,000
Τσεχία	19 Ιανουαρίου 1993	0.42	10,331,000
Τυνησία	12 Νοεμβρίου 1956	0.03	8,570,000
Υεμένη	30 Σεπτεμβρίου 1947	0.01	12,302,000
Φιλιππίνες	24 Οκτωβρίου 1945	0.07	65,649,000
Φινλανδία	14 Δεκεμβρίου 1955	0.57	5,082,000
Φίτζι	13 Οκτωβρίου 1970	0.01	762,000
Χιλή	24 Οκτωβρίου 1945	0.08	14,026,000

Χώρες που δεν είναι Μέλη του ΟΗΕ αλλά συμμετέχουν σε ορισμένες δραστηριότητές του, έχει ζητηθεί να συνεισφέρουν με βάση τα παρακάτω ποσοστά:

Ιερά Θάλασσα	0.01
Ναούρου	0.01
Ελβετία	1.16
Τόγκα	0.01

Πρόκειται να καθορισθεί το ποσοστό της εισφοράς.

Η Αίγυπτος και η Συρία ήταν από τα πρώτα μέλη του ΟΗΕ από τις 24 Οκτωβρίου 1945. Μετά το δημοψήφισμα της 21ης Φεβρουαρίου 1958 η Ηνωμένη Δημοκρατία της Αραβίας δημιουργήθηκε με την ένωση της Αιγύπτου και της Συρίας και συνέχισε ως ένα Μέλος. Στις 13 Οκτωβρίου 1961, η Συρία, πιστοποιώντας την ιδιότητά της ως ανεξάρτητη Χώρα, εντάχθηκε στον ΟΗΕ ως ξεχωριστό Μέλος. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1971, η Ηνωμένη Δημοκρατία της Αραβίας άλλαξε το όνομά της σε Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου.

Η Τανγκανίκα ήταν Μέλος του ΟΗΕ από τις 14 Δεκεμβρίου 1961 και η Ζανζιβάρη υπήρξε Μέλος από τις 16 Δεκεμβρίου 1963. Μετά την επικύρωση της 26ης Απριλίου 1964 σύμφωνα με τα άρθρα της Ένωσης μεταξύ της Τανγκανίκας και της Ζανζιβάρης, η Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανγκανίκας και της Ζανζιβάρης συνέχισε ως ένα Μέλος, αλλάζοντας το όνομα σε Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας την 1η Νοεμβρίου 1964.

Με την επίσημη της 20ης Ιανουαρίου 1965, η Ινδονησία ανακοίνωσε την απόφασή της να αποσυρθεί από τον ΟΗΕ "σε αυτό το στάδιο και κάτω από αυτές τις συνθήκες". Με τηλεγράφημα της 20ης Σεπτεμβρίου 1966, ανακοίνωσε την απόφασή της "να επαναλάβει την πλήρη συνεργασία με τον

ΟΗΕ και να λάβει μέρος στις επιχειρήσεις του". Στις 28 Σεπτεμβρίου 1966 η Γενική Συνέλευση έλαβε υπόψη αυτήν την απόφαση και ο Πρόεδρος προσκάλεσε αντιπροσώπους από την Ινδονησία να πάρουν τη θέση τους στη Συνέλευση.

δ. Η Ομοσπονδία της Μαλάια εντάχθηκε στον ΟΗΕ στις 17 Σεπτεμβρίου 1957. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1963, το όνομά της άλλαξε σε Μαλαισία, με την εισχώρηση στην καινούργια Ομοσπονδία, της Σιγκαπούρης, του Σάμπας (Νότιο Βόρνεο) και του Σαραγούακ. Η Σιγκαπούρη έγινε ανεξάρτητο Κράτος στις 9 Αυγούστου 1965 και Μέλος του ΟΗΕ στις 21 Σεπτεμβρίου 1965.

ε. Στις 19 Σεπτεμβρίου 1991, η Λευκορωσία πληροφόρησε τον ΟΗΕ ότι άλλαξε το όνομά της σε Μπελάρους.

στ. Η Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (ΕΣΣΔ) ήταν αρχικό Μέλος του ΟΗΕ από τις 24 Οκτωβρίου 1945. Με επιστολή της 24ης Δεκεμβρίου 1991, ο Μπόρις Γιέλτσιν, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Ρωσίας, πληροφόρησε το Γενικό Γραμματέα ότι η Σοβιετική Ένωση θα συνέχιζε να είναι Μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας και των άλλων Οργάνων του ΟΗΕ, ως Ομοσπονδιακή Ρωσία, με τη στήριξη των 11 Κρατών-Μελών της Κοινοπολιτείας των Ανεξαρτήτων Χωρών.

ζ. Η Γενική Συνέλευση αποφάσισε στις 8 Απριλίου 1993 να αποδεχθεί την υποψηφιότητα της Χώρας στον ΟΗΕ, η οποία ονομάζεται προσωρινά, για πολλούς λόγους, "Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας", περιμένοντας την επίλυση της διαφωνίας που είχε προκύψει αναφορικά με το όνομά της.

η. Η Αίγυπτος και η Συρία ήταν από τα πρώτα μέλη του ΟΗΕ από τις 24 Οκτωβρίου 1945. Μετά το δημοψήφισμα της 21ης Φεβρουαρίου 1958 η Ηνωμένη Δημοκρατία της Αραβίας δημιουργήθηκε με την ένωση της Αιγύπτου και της Συρίας και συνέχισε ως ένα Μέλος. Στις 13 Οκτωβρίου 1961, η Συρία, πιστοποιώντας την ιδιότητά της ως ανεξάρτητη Χώρα, εντάχθηκε στον ΟΗΕ ως ξεχωριστό Μέλος.

1.4.1 Η ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

Την ιδιότητα του μέλους των Ηνωμένων Εθνών μπορούν να αποκτήσουν όλα τα ειρηνόφιλα κράτη τα οποία αποδέχονται τις υποχρεώσεις του Χάρτη και, κατά την κρίση του Οργανισμού, είναι ικανά και πρόθυμα να εκπληρώσουν αυτές τις υποχρεώσεις.

Τα νέα κράτη γίνονται δεκτά με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης ύστερα από σύσταση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Ο Χάρτης προβλέπει την αναστολή ή την αποβολή ενός Μέλους για παραβίαση των αρχών του Χάρτη, αλλά κανένα τέτοιο μέτρο δεν έχει ληφθεί ως τώρα.

1.5 ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Σύμφωνα με τον Χάρτη, οι επίσημες γλώσσες των Ηνωμένων Εθνών είναι τα αγγλικά, τα γαλλικά, τα ισπανικά, τα κινέζικα και τα ρώσικα. Τα αραβικά προστέθηκαν αργότερα ως επίσημη γλώσσα της Γενικής Συνέλευσης, του Συμβουλίου Ασφαλείας και του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου.

1.6 Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ο ΟΗΕ αποτελείται από έξι κύρια όργανα: τη Γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο Ασφαλείας, το Κοινωνικό και Οικονομικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Κηδεμόνων, το Διεθνές Δικαστήριο και τη Γραμματεία. Όλα τα όργανα έχουν κεντρικά γραφεία στην έδρα του ΟΗΕ στην Νέα Υόρκη, εκτός από το Δικαστήριο που βρίσκεται στη Χάγη της Ολλανδίας.

Με τον ΟΗΕ σχετίζονται "ειδικές οργανώσεις" οι οποίες εργάζονται σε διαφορετικούς τομείς όπως η υγεία, η γεωργία ή διεθνής αεροπορία και η μετεωρολογία.

Ο ΟΗΕ, οι ειδικές οργανώσεις του και τα άλλα προγράμματα και ταμεία του (όπως το Ταμείο του ΟΗΕ για τα Παιδιά, η UNICEF) αποτελούν το "Σύστημα του ΟΗΕ".

1.6.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Γενική Συνέλευση είναι το κύριο όργανο διαβουλεύσεων . Αποτελείται από τους αντιπροσώπους όλων των Κρατών Μελών , κάθε ένα από τα οποία έχει μία ψήφο . Οι αποφάσεις για σημαντικά ζητήματα , όπως αυτά της ειρήνης και της ασφάλειας , της εισδοχής νέων Μελών και των θεμάτων του προϋπολογισμού , απαιτούν πλειοψηφία των δύο τρίτων . Οι αποφάσεις σε άλλα ζητήματα λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία .

1.6.1.α) ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Σύμφωνα με τον Χάρτη , τα καθήκοντα και εξουσίες της Γενικής Συνέλευσης περιλαμβάνουν :

- Να εξετάζει και να κάνει συστάσεις αναφορικά με τις γενικές αρχές της συνεργασίας για την διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας συμπεριλαμβανομένων αρχών που διέπουν τον αφοπλισμό και την ρύθμιση των εξοπλισμών .
- Να συζητά κάθε θέμα που αναφέρεται στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και , εκτός αν η διάφορα ή η κατάσταση συζητείται στο Συμβούλιο Ασφαλείας να κάνει συστάσεις επί αυτού .
- Να συζητά και έχοντας υπόψη την παραπάνω επιφύλαξη , να κάνει συστάσεις για οποιοδήποτε θέμα που επιτίπτει στους σκοπούς του Χάρτη ή επηρεάζει τις εξουσίες και τα καθήκοντα κάθε οργάνου των Ηνωμένων Εθνών .
- Να εκπονεί μελέτες και να κάνει συστάσεις για να προάγει την διεθνή πολιτική συνεργασία , την ανάπτυξη και κωδικοποίηση του διεθνούς δικαίου , την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών και την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας στον οικονομικό , κοινωνικό , πολιτιστικό και εκπαιδευτικό τομέα και στον τομέα υγείας .
- Να προτείνει μέτρα για την ειρηνική διευθέτηση οποιασδήποτε κατάστασης , ανεξάρτητα από την αιτία που την προκάλεσε , η οποία μπορεί να βλάψει τις φιλικές σχέσεις μεταξύ των εθνών .
- Να δέχεται και να μελετά τις εκθέσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και άλλων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών .
- Να εξετάζει και να εγκρίνει τον προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών και να κατανέμει τις εισφορές μεταξύ των Μελών .
- Να εκλέγει τα μη- μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας , τα μέλη του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου , καθώς και τα εκλόγιμα μέλη του Συμβουλίου Κηδεμονίας . Να εκλέγει μαζί με το Συμβούλιο Ασφαλείας τους Δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου και , μετά από σύσταση του Συμβουλίου Ασφαλείας , να διορίζει τον Γενικό Γραμματέα .

Σύμφωνα με το Ψήφισμα < Ενωμένοι για την Ειρήνη > που υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση το Νοέμβριο του 1950 , η Συνέλευση μπορεί να αναλαμβάνει δράση αν το Συμβούλιο Ασφαλείας , εξαιτίας της έλλειψης ομοφωνίας των μόνιμων μελών , αποτηγχανεί να δράσει σε περιπτώσεις όπου φαίνεται να υπάρχει απειλή κατά της ειρήνης , διατάραξη της ειρήνης ή επιθετικές πράξεις . Η Συνέλευση είναι εξουσιοδοτημένη να εξετάσει το ζήτημα αμέσως , με την προοπτική να κάνει συστάσεις στα Μέλη για τη λήψη συλλογικών μέτρων συμπεριλαμβανομένης , στην περίπτωση διατάραξης της ειρήνης ή επιθετικών πράξεων , της χρήσης ένοπλης βίας όταν κρίνεται απαραίτητο για την διατήρηση ή την αποκατάσταση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας .

1.6.1β) ΣΥΝΟΔΟΙ

Η τακτική σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης συνέρχεται κάθε χρόνο την Τρίτη του Σεπτεμβρίου και διαρκεί συνήθως μέχρι τα μέσα του Δεκεμβρίου . Στην αρχή κάθε τακτικής συνόδου , η Συνέλευση εκλέγει νέο πρόεδρο , 21 Αντιπροέδρους και τους Προέδρους των Επτά Κύριων Επιτροπών της Συνέλευσης . Για να διασφαλιστεί η ισόρροπη γεωγραφική αντιπροσώπευση , το Προεδρείο της Συνέλευσης εκλέγεται εκ περιτροπής κάθε χρόνο ανάμεσα σε πέντε ομάδες Κρατών : Αφρική , Ασία , Δυτική Ευρώπη , και άλλα κράτη , Κεντρική Ευρώπη , και Λατινική Αμερική .

Επιπλέον των τακτικών συνόδων , η Συνέλευση μπορεί να συγκαλείται σε ειδικές συνόδους μετά από αίτημα του Συμβουλίου Ασφαλείας της πλειοψηφίας των Μελών των Ηνωμένων Εθνών ή ενός Μέλους αν η πλειοψηφία των Μελών συμφωνεί . Έκτακτες - ειδικές συνόδους μπορούν να συγκληθούν μέσα σε 24 ώρες ύστερα από αίτηση του Συμβουλίου Ασφαλείας με την ψήφο εννέα οποιωνδήποτε μελών του Συμβουλίου , ή η πλειοψηφία των Μελών των Ηνωμένων Εθνών από ένα Μέλος αν η πλειοψηφία των Μελών συμφωνεί .

Στην αρχή κάθε τακτικής συνόδου , η Συνέλευση πραγματοποιεί μια γενική συζήτηση , συχνά με προσφωνήσι αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων , στην οποία τα Κράτη Μέλη εκφράζουν τις απόψεις τους πάνω σε ευρύ

φάσμα θεμάτων διεθνούς ενδιαφέροντος. Εξαιτίας του μεγάλου αριθμού ζητημάτων τα οποία καλείται να εξετάσει (για παράδειγμα, 162 ξεχωριστά θέματα στην ημερήσια διάταξη της συνόδου της Συνέλευσης το 1994), η Συνέλευση παραπέμπει τα περισσότερα θέματα στις έξι κύριες Επιτροπές της:

- Επιτροπή Αποφλισμού και Διεθνούς Ασφάλειας (Πρώτη Επιτροπή) .
- Οικονομική και Χρηματοδοτική Επιτροπή (Δεύτερη Επιτροπή) .
- Επιτροπή Κοινωνικών , Ανθρωπιστικών και Πολιτιστικών Ζητημάτων (Τρίτη Επιτροπή) .
- Ειδική Πολιτική και Από – αποικιοκρατική Επιτροπή (Τέταρτη Επιτροπή) .
- Επιτροπή για ζητήματα Διοικητικά και Προϋπολογισμού (Πέμπτη Επιτροπή) .
- Νομική Επιτροπή (Έκτη Επιτροπή) .

Υπάρχει επίσης μια Γενική Επιτροπή που αποτελείται από τον Πρόεδρο και τους 21 Αντιπροέδρους της Συνέλευσης καθώς και από τους προέδρους των επτά Κυρίων Επιτροπών καθώς και μια Επιτροπή Διαπιστευτηρίων , η οποία περιλαμβάνει εννέα μέλη που διορίζονται από την Συνέλευση ύστερα από πρόταση του Προέδρου κάθε συνόδου και η οποία υποβάλλει στη Συνέλευση τα διαπιστευτήρια των αντιπροσώπων .

Μερικά ζητήματα εξετάζονται μόνο στην ολομέλεια , και όχι σε μία από τις Κύριες Επιτροπές . Οι ψηφοφορίες επί όλων των θεμάτων γίνονται στην ολομέλεια , συνήθως , συνήθως προς το τέλος της κανονικής συνόδου , αφού οι επιτροπές έχουν ολοκληρώσει την εξέταση των θεμάτων αυτών και έχουν υποβάλει σχέδια αποφάσεων στην ολομέλεια της Συνέλευσης .

Η ψήφοφορία στις επιτροπές γίνεται με απλή πλειοψηφία . Στις συνεδριάσεις της ολομέλειας , τα ψηφίσματα μπορεί να υιοθετηθούν είτε δια βοής , χωρίς αντίρρηση ή χωρίς ψήφο , είτε με καταγραφή της ψήφου ή με εκφώνηση των ψήφων .

Ενώ οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης δεν είναι νομικά δεσμευτικές για τις Κυβερνήσεις , εκφράζουν την παγκόσμια γνώμη για τα μεγάλα διεθνή προβλήματα , καθώς και το ηθικό κύρος της παγκόσμιας κοινότητας .

Οι εργασίες των Ηνωμένων Εθνών κατά την διάρκεια του έτους είναι σε μεγάλο βαθμό απόρροια των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης – είναι δηλαδή η βούληση των Μελών όπως αυτή εκφράζεται στις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης . Αυτές οι εργασίες εκτελούνται από :

1. Επιτροπές και άλλα σώματα που έχει συστήσει η Γενική Συνέλευση για να εξετάζουν και να κάνουν αναφορές για συγκεκριμένα θέματα όπως ο αποφλισμός το εξωατμοσφαιρικό διάστημα , η διατήρηση της ειρήνης , η από – αποικιοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου
2. Διεθνείς διασκέψεις που συγκαλεί η Γενική Συνέλευση .
3. Τη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών – τον Γενικό Γραμματέα και το προσωπικό του που αποτελείται από διεθνείς υπαλλήλους .

1.6.2 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει την κύρια ευθύνη , σύμφωνα με τον Χάρτη , για την διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας .

Το Συμβούλιο αποτελείται από 15 μέλη των Ηνωμένων Εθνών Η Δημοκρατία της Κίνας , η Γαλλία , η Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών , το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδία και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας . Η Γενική Συνέλευση εκλέγει δέκα άλλα μέλη των Ηνωμένων Εθνών ως μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας , λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη πρώτα τη συμβολή των Μελών των Ηνωμένων Εθνών στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και στους άλλους σκοπούς του Οργανισμού , καθώς και την δίκαιη κατανομή από άποψη γεωγραφικής θέσης .

Κάθε μέλος του Συμβουλίου έχει μία ψήφο . Οι αποφάσεις για ζητήματα διαδικασίας λαμβάνονται με την θετική ψήφο τουλάχιστον εννέα από τα 15 μέλη . Οι αποφάσεις για ζητήματα ουσίας απαιτούν εννέα ψήφους , συμπεριλαμβανομένων των θετικών ψήφων και πέντε μόνιμων μελών . Αυτός είναι ο κανόνας της «ομοφωνίας των Μεγάλων Δυνάμεων» που συχνά αναφέρεται και ως η εξουσία της «αρνησικυρίας» (veto) . Αν ένα μόνιμο μέλος δεν συμφωνεί με μια απόφαση , μπορεί να ψηφίσει αρνητικά . Αυτή η πράξη έχει την ισχύ της αρνησικυρίας . Και τα πέντε μόνιμα μέλη έχουν εξασκήσει κατά καιρούς το δικαίωμα του veto . Αν ένα μόνιμο μέλος δεν υποστηρίζει την απόφαση αλλά δεν επιθυμεί να παρεμποδίσει την διαδικασία μέσω της άσκησης veto , μπορεί να απέχει . Σύμφωνα με τον Χάρτη , όλα τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών συμφωνούν να αποδέχονται

και να εκτελούν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Ενώ άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών μπορούν να κάνουν συστάσεις στις Κυβερνήσεις, μόνο το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις τις οποίες τα Κράτη Μέλη, σύμφωνα με τον Χάρτη, είναι υποχρεωμένα να εκτελούν.

1.6.2α) ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Σύμφωνα με τον Χάρτη, τα καθήκοντα και οι εξουσίες του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι:

- Να διατηρεί την διεθνή και ασφάλεια σύμφωνα με τις αρχές και τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.
- Να ερευνά κάθε διαφορά ή κατάσταση η οποία μπορεί να οδηγήσει σε διεθνείς προστριβές.
- Να προτείνει μεθόδους επίλυσης τέτοιων διαφορών ή όρους διευθέτησης.
- Να καταρτίζει σχέδια για την εγκαθίδρυση ενός συστήματος για τον έλεγχο των εξοπλισμών.
- Να διερευνά την ύπαρξη απειλής της ειρήνης ή επιθετικών πράξεων και να συστήνει ποια ενέργεια θα πρέπει να αναληφθεί. Να καλεί τα Μέλη να εφαρμόζουν οικονομικές κυρώσεις και άλλα μέτρα που δεν συνεπάγονται τη χρήση ένοπλης βίας για την πρόληψη ή τον τερματισμό της επίθεσης.
- Να αναλάβει στρατιωτική δράση εναντίον του επιτιθέμενου.
- Να προτείνει την εισδοχή νέων Μελών και τους όρους με τους οποίους τα Κράτη θα προσχωρήσουν στο Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου.
- Να ασκεί τα καθήκοντα της κηδεμονίας των Ηνωμένων Εθνών στις «στρατιωτικές περιοχές».
- Να προτείνει στην Γενική Συνέλευση πρόσωπο για το αξίωμα του Γενικού Γραμματέα και, μαζί με την Συνέλευση, να εκλέγει τους Δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι κατά κάποιο τρόπο οργανωμένο ώστε να είναι ικανό να λειτουργεί αδιάκοπα, και ο αντιπρόσωπος κάθε ενός από τα μέλη του πρέπει να παρίσταται όλες τις ώρες στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών. Στις 31 Ιανουαρίου 1992, πρώτη Συνάντηση Κορυφής του Συμβουλίου συνήλθε στην Έδρα του Οργανισμού, όπου παρεπρέθησαν οι Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων των 13 από τα 15 μέλη και οι Υπουργοί Εξωτερικών των υπόλοιπων δύο. Το Συμβούλιο μπορεί να συνέλθει και αλλού, εκτός από την Έδρα των Ηνωμένων Εθνών. Το 1972, συνήλθε στην Αντίς Αμπέμπα στην Αιθιοπία, και τον επόμενο χρόνο στην Πόλη του Παναμά, στην Παναμά.

Όταν πρόκειται για διαμαρτυρία που αφορά απειλή κατά της ειρήνης, η πρώτη ενέργεια του Συμβουλίου είναι συνήθως να κάνει συστάσεις προς τα μέλη να επιδιώξουν να καταλήξουν σε συμφωνία με ειρηνικά μέσα. Σε ορισμένες περιπτώσεις το ίδιο το Συμβούλιο αναλαμβάνει τη διερεύνηση του θέματος και την μεσολάβηση. Μπορεί να διορίσει ειδικούς αντιπροσώπους ή να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα να το πράξει ή να χρησιμοποιήσει τις καλές του υπηρεσίες. Μπορεί να συστήσει αρχές για την ειρηνική διευθέτηση της διαφοράς.

Όταν η διαφορά οδηγεί σε σύγκρουση, το άμεσο ενδιαφέρον του Συμβουλίου στρέφεται στον τερματισμό της σύγκρουσης το συντομότερο δυνατό. Σε πολλές περιπτώσεις, το Συμβούλιο έχει εκδώσει οδηγίες για την κατάπαυση του πυρός οι οποίες έχουν συντελέσει στην πρόληψη ευρύτερων εχθροπραξιών. Επίσης, στέλνει ειρηνευτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να βοηθήσουν στη μείωση των εντάσεων στις προβληματικές χώρες, να κρατήσουν τις αντιμαχόμενες δυνάμεις χωριστά και να δημιουργήσουν συνθήκες εκεχειρίας όπου μπορούν να επιδιωχθούν ειρηνικοί διακανονισμοί. Σύμφωνα με το Κεφάλαιο 7 του Χάρτη, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει την επιβολή εξαναγκαστικών μέτρων, οικονομικών κυρώσεων (όπως είναι ιστορικό εμπόριο) ή την ανάληψη συλλογικής στρατιωτικής δράσης.

Ένα Κράτος Μέλος, εναντίον του οποίου το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει λάβει προληπτικά εξαναγκαστικά μέτρα, μπορεί να χάσει τα δικαιώματά και τα προνόμιά του ως μέλος της Γενικής Συνέλευσης; μετά από απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Ένα Κράτος Μέλος που συστηματικά έχει παραβιάσει τις αρχές του Χάρτη μπορεί να αποπεμφθεί από τα Ηνωμένα Έθνη με απόφαση της Συνέλευσης ύστερα από σύσταση του Συμβουλίου.

Ένα Κράτος το οποίο είναι Μέλος των Ηνωμένων Εθνών αλλά του Συμβουλίου Ασφαλείας μπορεί να συμμετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συζητήσεις του Συμβουλίου όταν αυτό θεωρεί ότι τα συμφέροντά του Κράτους αυτού επηρεάζονται. Τόσο τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών όσο και τα μη - μέλη αν εμπλέκονται σε μια διαφορά που εξετάζεται από το Συμβούλιο, καλούνται να πάρουν μέρος, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συζητήσεις του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο θέτει τους όρους συμμετοχής των Κρατών μη - μελών των Ηνωμένων Εθνών.

1.6.3 ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Χάρτης ίδρυσε το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο (ECOSOC) ως το κύριο όργανο συντονισμού του οικονομικού και κοινωνικού έργου των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων οργανώσεων και θεσμών, γνωστών ως, οικογένεια των Ηνωμένων Εθνών. Το Συμβούλιο έχει 54 μέλη με τριετή θητεία. Η ψηφοφορία γίνεται με τη αρχή της απλής πλειοψηφίας. Κάθε μέλος έχει μία ψήφο.

1.6.3.α) ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Τα καθήκοντα και εξουσίες του ECOSOC είναι:

- Να λειτουργεί ως κεντρικό βήμα συζήτησης διεθνών οικονομικών και κοινωνικών θεμάτων παγκόσμιας ή διεπιστημονικής φύσης και να διαμορφώνει προτάσεις για πολιτικές σε αυτά τα θέματα απευθυνόμενες στα κράτη – μέλη και στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.
- Να συντάσσει ή να εκπόνει μελέτες και εκθέσεις και να κάνει συστάσεις για διεθνή, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, εκπαιδευτικά, υγειονομικά και άλλα σχετικά ζητήματα.
- Να ενισχύει τον σεβασμό και την τήρηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.
- Να συγκαλεί διεθνείς διασκέψεις και να προετοιμάζει σχέδια συνθηκών για υποβολή στη Γενική Συνέλευση για ζητήματα της αρμοδιότητάς του.
- Να διαπραγματεύεται συμφωνίες με τις ειδικευμένες οργανώσεις, καθορίζοντας τη σχέση τους με τα Ηνωμένα Έθνη.
- Να συντονίζει τις δραστηριότητες των ειδικευμένων οργανώσεων με συνεννοήσεις και συστάσεις προς αυτές και με συστάσεις προς την Γενική Συνέλευση και το μέλη των Ηνωμένων Εθνών.
- Να παρέχει υπηρεσίες που έχουν εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση προς τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών και, όταν το ζητήσουν, προς τις ειδικευμένες οργανώσεις.
- Να συμβουλευέται μη – κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) που ασχολούνται με θέματα της αρμοδιότητας του Συμβουλίου.

1.6.3.β) ΣΥΝΟΔΟΙ

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο γενικά έχει μία ετήσια σύνοδο επί πέντε θεμάτων ουσίας πέντε εβδομάδων, εναλλάξ μεταξύ Νέας Υόρκης και Γενεύης, και τουλάχιστον δύο οργανωτικές συνόδους στη Νέα Υόρκη. Η σύνοδος για θέματα ουσίας περιλαμβάνει μία υψηλού επιπέδου ειδική συνεδρίαση, όπου μετέχουν Υπουργοί και άλλοι ανώτατοι αξιωματούχοι για να συζητήσουν σοβαρά οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα. Οι εργασίες του Συμβουλίου καθ' όλη την διάρκεια του έτους διεκπεραιώνονται από τα επικουρικά όργανα – επιτροπές που συνεδριάζουν σε κανονικά διαστήματα και δίνουν αναφορά στο Συμβούλιο.

1.6.3.γ) ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ

Ο επικουρικός μηχανισμός του Συμβουλίου περιλαμβάνει:

- Εννέα λειτουργικές επιτροπές: την Επιτροπή Στατιστικής, την Επιτροπή για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη, την Επιτροπή για την Κοινωνική Ανάπτυξη, την Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, την Επιτροπή για την Θέση των Γυναικών, την Επιτροπή για τις Ναρκωτικές Ουσίες, την Επιτροπή για την Πρόληψη του Εγκλήματος και την Ποινική Δικαιοσύνη, την Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας για την Ανάπτυξη, και την Επιτροπή για την Βιώσιμη Ανάπτυξη.
- Πέντε περιφερειακές επιτροπές: την Οικονομική Επιτροπή για την Αφρική (Αντίς Αμπέμπα, Αιθιοπία), την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για την Ασία και Ειρηνικό (Μπανγκόκ, Ταϊλάνδη), την Οικονομική Επιτροπή για τη Ευρώπη (Γενεύη, Ελβετία), την Οικονομική Επιτροπή για την Λατινική Αμερική και τη Καραϊβική (Σαντιάγο, Χιλή), και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για την Δυτική Ασία (Αμάν, Ιορδανία).
- Τέσσερις μόνιμες επιτροπές: την Επιτροπή Προγράμματος και Συντονισμού, την Επιτροπή για τους Ανθρώπινους Οικισμούς, την Επιτροπή για τις ΜΚΟ, την Επιτροπή Διαβουλεύσεων με διακυβερνητικές υπηρεσίες.

- Έναν αριθμό ειδικών σωμάτων για θέματα όπως ο αναπτυξιακός σχεδιασμός, οι φυσικοί πόροι, οι νέες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η ενέργεια για την ανάπτυξη, και τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα.
- Τις εκτελεστικές επιτροπές και τα συμβούλια του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τα παιδιά (UNICEF) του Γραφείου της Υπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR), του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυξη (UNDP), του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τον Πληθυσμό (UNFPA), του Παγκόσμιου Προγράμματος Τροφίμων (WFP), και του Διεθνούς Ερευνητικού και Εκπαιδευτικού Ιδρύματος για την Χειραφέτηση των Γυναίκων. Επίσης, η Διεθνής Επιτροπή Ελέγχου Ναρκωτικών και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Τροφίμων είναι συνδεδεμένα με το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο.

1.6.3δ) ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΜΗ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ (ΜΚΟ)

Σύμφωνα με τον Χάρτη, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να συμβουλευθεί τις ΜΚΟ οι οποίες ασχολούνται με θέματα της αρμοδιότητας του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι αυτές οι οργανώσεις πρέπει να έχουν την ευκαιρία να εκφράζουν τις απόψεις τους, και ότι έχουν εξειδικευμένες εμπειρίες ή τεχνικές γνώσεις χρήσιμες για το έργο του Συμβουλίου.

Πάνω από 1500 ΜΚΟ έχουν συμβουλευτικό καθεστώς ως προς το Συμβούλιο. Ταξινομούνται σε τρεις κατηγορίες: Οργανώσεις Κατηγορίας 1 είναι οι οργανώσεις που ασχολούνται με τις περισσότερες από τις δραστηριότητες του Συμβουλίου, οι Οργανώσεις Κατηγορίας 2 έχουν εξειδικευτεί σε συγκεκριμένους τομείς, και οι Οργανώσεις Κατηγορίας 3 που μπορεί να συνεισφέρουν περιστασιακά στο Συμβούλιο και σε ένα πίνακα για ad hoc διαβουλεύσεις.

Οι ΜΚΟ με συμβουλευτικό καθεστώς μπορούν να στείλουν παρατηρητές στις δημόσιες συνεδριάσεις του Συμβουλίου και των επικουρικών οργάνων και να υποβάλλουν γραπτές προτάσεις σχετικά με τις εργασίες του Συμβουλίου. Επίσης, μπορούν να συνεργάζονται με την Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών για θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος.

1.6.4 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

Καθιερώνοντας ένα Διεθνές Σύστημα Κηδεμονίας, ο Χάρτης ίδρυσε το Συμβούλιο Κηδεμονίας ως ένα από τα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών και ανέθεσε σε αυτό την ευθύνη εποπτείας της διοίκησης των Κηδεμονιζόμενων Εδαφών που τέθηκαν υπό το Σύστημα Κηδεμονίας. Κύριοι σκοποί του συστήματος ήταν να ενισχύσει την πρόοδο των κατοίκων των 11 αρχικών Κηδεμονιζόμενων Εδαφών και την προοδευτική τους εξέλιξη προς την αυτοδιοίκηση ή την ανεξαρτησία. Το Συμβούλιο Κηδεμονίας απαρτίζεται από τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας - Γαλλία, Η.Π.Α., Κίνα, Ρωσική Ομοσπονδία. Οι στόχοι του Συμβουλίου Ασφαλείας έχουν εκπληρωθεί σε τέτοιο βαθμό που όλα τα Κηδεμονιζόμενα Εδάφη έχουν αποκτήσει αυτοδιοίκηση ή ανεξαρτησία είτε ως ξεχωριστά κράτη, είτε ενωμένα με γειτονικά ανεξάρτητα κράτη. Τον Νοέμβριο του 1994, το Συμβούλιο Ασφαλείας τερμάτισε την ισχύ της Συμφωνίας Κηδεμονίας των Ηνωμένων Εθνών για το τελευταίο (από τα 11 αρχικά Κηδεμονιζόμενα Έδαφος των Νήσων του Ειρηνικού (Παλάου), διοικούμενο από τις Η.Π.Α. Το Συμβούλιο, τροποποιώντας το καταστατικό του, θα συνέρχεται όταν και όπου παρουσιαστεί ανάγκη.

1.6.4.α) ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Σύμφωνα με τον Χάρτη, το Συμβούλιο Κηδεμονίας είναι εξουσιοδοτημένο να εξετάζει και να συζητά εκθέσεις από την Διοικούσα αρχή για την πολιτική, οικονομική, κοινωνική και εκπαιδευτική πρόοδο των λαών των Κηδεμονιζόμενων Εδαφών και, σε συνεργασία με την Διοικούσα αρχή να εξετάζει αιτήσεις των κατοίκων και να αναλαμβάνει περιοδικές και άλλες ειδικές αποστολές στα Κηδεμονιζόμενα Εδάφη.

1.6.5 ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Το Διεθνές Δικαστήριο, το οποίο εδρεύει στη Χάγη, Ολλανδία, είναι το κύριο δικαστικό όργανο των Ηνωμένων Εθνών. Το καταστατικό του είναι αναπόσπαστο μέρος του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι άνοιχτο στα μέρη του Καταστατικού του το οποίο αυτόματα περιλαμβάνει όλα τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών. Ένα κράτος που δεν είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών μπορεί να γίνει μέλος του Καταστατικού, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σε κάθε περίπτωση από την Γενική Συνέλευση μετά

από σύσταση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η Ελβετία και το Ναούρου είναι τα μόνιμα κράτη μη-μέλη των Ηνωμένων Εθνών που είναι μέλη του Διεθνούς Δικαστηρίου. Το Διεθνές Δικαστήριο δεν είναι ανοικτό σε ιδιώτες.

Όλα τα κράτη-μέλη του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου μπορούν να είναι μέλη σε υποθέσεις σε υποθέσεις ενώπιόν του. Άλλα κράτη μπορούν να φέρουν υποθέσεις σ' αυτό υπό προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο Ασφαλείας μπορεί να συστήσει την υποβολή μιας νομικής διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο.

Τόσο η Γενική Συνέλευση όσο και το Συμβούλιο Ασφαλείας μπορούν να ζητήσουν από το Διεθνές Δικαστήριο γνώμοδοτηση για οποιοδήποτε νομικό ζήτημα, Άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και ειδικευμένες οργανώσεις, όταν εξουσιοδοτηθούν από την Γενική Συνέλευση, μπορούν να ζητήσουν γνώμοδοτηση για νομικά πλαίσια μέσα στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους.

1.6.5.α) ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Η αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου καλύπτει όλα τα ζητήματα που τα κράτη υποβάλλουν σ' αυτό και όλα τα θέματα που περιλαμβάνονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ή σε ισχύουσες συνθήκες και συμβάσεις. Τα κράτη μπορούν να δεσμευθούν προκαταβολικά ότι αποδέχονται τη δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου είτε υπογράφοντας μια σύμβαση ή συνθήκη που προβλέπει παραπομπή στο Διεθνές Δικαστήριο είτε κάνοντας μια διακήρυξη με τον ίδιο σκοπό. Τέτοιες διακηρύξεις αποδοχής υποχρεωτικής δικαιοδοσίας μπορεί να εξαιρούν ορισμένες κατηγορίες περιπτώσεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 38 του Καταστατικού του, το Διεθνές Δικαστήριο, στις αποφάσεις για διαφορές που υποβάλλονται, εκφράζει:

- Τις Διεθνείς Συμβάσεις που καθιερώνουν κανόνες αναγνωρισμένους από τα αντίδικα κράτη.
- Το Διεθνές Δίκαιο, ως απόδειξη γενικής πρακτικής που γίνεται δεκτή ως κανόνας δικαίου.
- Τις Γενικές αρχές του Δικαίου, αυτές που είναι αναγνωρισμένες από τα έθνη.
- Τις Δικαστικές αποφάσεις και τα διδάγματα των πιο αναγνωρισμένων δημοσιολόγων των διάφορων εθνών ως βοηθητικά μέσα για τον καθορισμό των κανόνων δικαίου.

Αν τα αντίδικα μέλη συμφωνήσουν, το Διεθνές Δικαστήριο μπορεί επίσης να αποφασίσει σε μία υπόθεση στη βάση της ισοτιμίας.

1.6.5.β) ΣΥΝΘΕΣΗ

Το Διεθνές Δικαστήριο αποτελείται από 15 Δικαστές εκλεγμένους από την Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας που ψηφίζουν ανεξάρτητα η μία από το άλλο. Οι Δικαστές επιλέγονται με βάση τα προσόντα τους, όχι με βάση την εθνικότητα, και λαμβάνεται μέριμνα ώστε να εξασφαλιστεί ότι τα κύρια νομικά συστήματα του κόσμου εκπροσωπούνται στο Διεθνές Δικαστήριο. Δεν μπορεί δύο δικαστές να έχουν την ίδια υπηκοότητα. Οι Δικαστές υπηρετούν εννεαετή θητεία και μπορούν να επανεκλεγούν. Δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε άλλη απασχόληση κατά την διάρκεια της θητείας τους.

Το Διεθνές Δικαστήριο κανονικά συνεδριάζει σε ολομέλεια αλλά μπορεί να συνέρχεται σε τμήματα, αν τα μέλη το ζητήσουν. Δικαστικές αποφάσεις από τα τμήματα θεωρούνται σαν να εκδόθηκαν από την Ολομέλεια. Το Διεθνές Δικαστήριο έχει πια θεσμοθετήσει ένα Τμήμα για περιβαλλοντικά θέματα και σχηματίζει κάθε χρόνο ένα Τμήμα Συνοπτικών Διαδικασιών.

1.6.6 Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Η Γραμματεία - ένα διεθνές προσωπικό που εργάζεται στα γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη και σ' όλο τον κόσμο - επιτελεί το ποικίλο καθημερινό έργο του Οργανισμού. Εξυπηρετεί τα άλλα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών και εκτελεί τα προγράμματα και τις πολιτικές που αυτά εκπονούν. Επικεφαλής της είναι ο Γενικός Γραμματέας ο οποίος διορίζεται από την Γενική Συνέλευση με πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας με πενταετή ανανεώσιμη θητεία.

Τα καθήκοντα που επιτελούνται από την Γραμματεία είναι τόσο διαφορετικά όσο τα προβλήματα με τα οποία ασχολούνται τα Ηνωμένα Έθνη. Αυτά ποικίλουν από την διαχείριση των ειρηνευτικών δυνάμεων έως τη μεσολάβηση σε διεθνείς διαφορές. Το προσωπικό της Γραμματείας εξετάζει επίσης οικονομικές και κοινωνικ

τάσεις και προβλήματα, ετοιμάζει μελέτες με αντικείμενα όπως τα δικαιώματα του ανθρώπου και η βιώσιμη ανάπτυξη, οργανώνει διεθνείς διασκέψεις για θέματα παγκοσμίου ενδιαφέροντος, παρακολουθεί σε πιο βαθμό εφαρμόζονται οι αποφάσεις των οργάνων των Ηνωμένων Εθνών, διερμηνεύει λόγους και μεταφράζει κείμενα στις επίσημες γλώσσες του Οργανισμού, και συντάσσει ενημερωτικά προγράμματα για να εξοικειώσει τα ανά τον κόσμο μέσα επικοινωνίας με το έργο των Ηνωμένων Εθνών.

Το προσωπικό της Γραμματείας απαρτίζεται από περίπου 8.700 άντρες και γυναίκες από 170 κράτη. Ως διεθνείς δημόσιοι λειτουργοί αυτοί και ο Γενικός Γραμματέας είναι υπόλογοι για τις πράξεις τους μόνο στα Ηνωμένα Έθνη και παίρνουν όρκο να μην επιζητούν ή να δέχονται οδηγίες από οποιαδήποτε Κυβέρνηση ή εξωτερική αρχή. Κατά το άρθρο 100 του Χάρτη, κάθε κράτος - μέλος αναλαμβάνει να σέβεται τον αποκλειστικά διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του Γενικού Γραμματέα και του προσωπικού και να μην επιζητά να τους επηρεάζει παράτυπα στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

1.6.6.α) ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο Γενικός Γραμματέας περιγράφεται από τον Χάρτη ως « ανώτατος διοικητικός υπάλληλος » του Οργανισμού. Ο Γενικός Γραμματέας είναι φυσικά πολύ περισσότερα από αυτό. Εξίσου διπλωμάτης και ενεργητικός, διαλλακτικός και υπόκινητής, ο Γενικός Γραμματέας στέκεται ενώπιον της παγκόσμιας κοινότητας ως το έμβλημα των Ηνωμένων Εθνών. Το αξίωμα απαιτεί μεγάλο σθένος, ευαισθησία και φαντασία, στα οποία ο Γενικός Γραμματέας πρέπει να προσθέσει ένα επίμονο αίσθημα αισιοδοξίας, μία πεποίθηση ότι τα ιδανικά που εκφράζονται στον

Χάρτη μπορούν να γίνουν πραγματικότητα. [Ο σημερινός Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, και έβδομος κάτοχος της θέσης, είναι ο Κόφι Ανναν από την Γκάνα, και ανέλαβε το 1997.]

Το έργο του Γενικού Γραμματέα περιέχει έναν ορισμένο βαθμό έμφυτης, δημιουργικής έντασης που πηγάζει από τον προσδιορισμό του από τον Χάρτη. Ο Χάρτης τον εξουσιοδοτεί να επιστά την προσοχή του Συμβουλίου Ασφαλείας σε οποιοδήποτε θέμα που, κατά την γνώμη του, απειλεί την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Επίσης του επιτρέπει να ασκεί εκείνα τα καθήκοντα που του έχουν εμπιστευθεί το Συμβούλιο Ασφαλείας, η Γενική Συνέλευση και τα άλλα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών. Έτσι ο Γενικός Γραμματέας λειτουργεί ως εκπρόσωπος της διεθνούς κοινότητας και ως υπηρέτης των κρατών - μελών, ρόλοι που φαίνονται αντιφατικοί. Αντίθετα όμως, χωρίς να περιορίζουν το έργο αυτά τα γενικά χαρακτηριστικά παρέχουν στον Γενικό Γραμματέα μια ασυνήθιστη εντολή και δράση.

Ο Γενικός Γραμματέας είναι πολύ γνωστός στο ευρύ κοινό για την χρησιμοποίηση του κύρους του και της αμεροληψίας του προς το συμφέρον της ' προληπτικής διπλωματίας '. Αυτό αναφέρεται σε ενέργειες, δημόσιες και παρασκηνακές, του Γενικού Γραμματέα ή του ανώτατου επιτελείου του για να πρόληφθούν η εμφάνιση, η κλιμάκωση ή η εξάπλωση διεθνών διαφορών. Πράγματι, μια και γεγονότα και κρίσεις ξετυλίγονται σ' όλο τον κόσμο, τα λόγια και οι πράξεις του Γενικού Γραμματέα μπορούν να έχουν βαθιά επίδραση.

Όμως η δουλειά του περιλαμβάνει επίσης καθημερινές επαφές ρουτίνας με παγκόσμιους ηγέτες και άλλα άτομα, συμμετοχή σε συνεδριάσεις διάφορων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών και ταξίδια ανά τον κόσμο, ως μέρος της συνολικής προσπάθειας για την βελτίωση της κατάστασης των διεθνών υποθέσεων. Κάθε χρόνο, ο Γενικός Γραμματέας παρουσιάζει μία έκθεση στην οποία αποτιμά το έργο του Οργανισμού και εισηγείται την άποψή του για τις μελλοντικές προτεραιότητες του Οργανισμού.

Κάθε Γενικός Γραμματέας καθορίζει το έργο του στα πλαίσια του δικού του χρονοδιαγράμματος.

Παραδείγματος χάριν, το 1992 ο Μπούτρος - Γκάλι, μετά από αίτημα του Συμβουλίου Ασφαλείας, παρουσίασε έναν ' Οδηγό για την Ειρήνη ', μια πρόταση μεγάλης σημασίας για την διατήρηση και την οικοδόμηση της ειρήνης στον μεταψυχροπολεμικό κόσμο. Δύο χρόνια αργότερα εξέδωσε έναν ' Οδηγό για την Ανάπτυξη ', ένα σχέδιο για την ανάπτυξη στον 21^ο αιώνα. Σε μια εποχή που η παγκόσμια κοινότητα εισέρχεται σε περίοδο, ανεξερεύνητη σε μεγάλο βαθμό, είναι το αξίωμα του Γενικού Γραμματέα που δίνει νέο δυναμισμό και κατευθύνσεις. Οι προκάτοχοι του κ. Κόφι Ανναν Γενικοί Γραμματέες ήταν:

- Μπούτρος - Γκάλι, από την Αίγυπτο, που υπηρέτησε από το 1992 ως το 1996,
- Χάβει Πέρεζ ντε Κουέγιαρ, από το Περού, που υπηρέτησε από το 1982 ως το 1991,
- Κούρτ Βαλντχάιμ, από την Αυστρία, που κράτησε το αξίωμα από το 1972 ως το 1981,
- Ου Θαντ, από την Βιρμανία, που υπηρέτησε από το 1961 ως το 1971,

- Νταγκ Χάμμαρσολντ , από την Σουηδία , που υπηρέτησε από 1953 ως το θάνατό σε συντριβή αεροπλάνου στην Αφρική το 1961 , και
- Τρύγκβε Λι , από την Νορβηγία , που κράτησε το αξίωμα από το 1946 ως το 1953.

**1.6.6.β) ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ**

Η νέα χιλιετία και η Ειδική Σύνοδος Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης του κόσμου μια μοναδική ευκαιρία περισυλλογής και ανανέωσης των αξιών και της δράσης.

Επιπλέον σε κεντρικούς τομείς, περισσότερο ενωμένων Εθνών ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στην Παγκοσμιοποίηση και Διακυβέρνηση.

Τα οφέλη από την παγκοσμιοποίηση είναι αβυσσικά. Έχει όμως αρχίσει ο αντίκτυπος της Παγκόσμιας αγοράς ακόμα δεν υποστηρίζεται όλα τα στόχους.

Το 1945 οι ιδρυτές του ΟΗΕ δημιούργησαν ένα σύστημα. Αυτό το σύστημα δούλεψε, και κατέστησε δυνατή την αποτέλεσμα, τώρα ζούμε σε έναν παγκόσμιο κόσμο με κεντρικές προκλήσεις των ηγετών του κόσμου σήμερα. Σε αυτόν τον νέο κόσμο, ομάδες και άτομα όλο και περισσότερο από σύνορα, γλώσσες να επωφεληθούν το κράτος.

Μεταξύ των προκλήσεων είναι η ανάγκη να κερδηθεί μια κοινή κατανόηση και κοινή δράση, να ενισχυθεί η παγκοσμιοποίηση και να αποφύγουμε τα χειρότερα αποτελέσματα να κυβερνούμε καλύτερα μαζί.

Αυτό δεν εννοεί μια παγκόσμια κυβέρνηση ή την εξαφάνιση των εθνικών ενισχυθούν. Μπορούν να αντλήσουν δυνάμεις το ένα από το άλλο, να αναπτύξουν και ορισμένους θεσμούς που θα βασίζονται σε κοινούς κανόνες και αξίες. Αυτοί οι θεσμοί θα πρέπει να αντικαταστήσουν τις πραγματικότητες της εποχής, περιλαμβανομένου του θέματος του καταμερισμού της εξουσίας. Και θα λειτουργούν ως μία αρένη ώστε τα κράτη να συνεργάζονται με μη-κρατικούς παράγοντες, περιλαμβανομένων διεθνών εταιριών. Σε πολλές περιπτώσεις χρειάζεται να

Συμπληρώνονται από λιγότερο επίσημα δίκτυα χάραξης πολιτικής, που έχουν τη δυνατότητα ανταποκρίνονται πιο γρήγορα στην μεταβαλλόμενη παγκόσμια ατζέντα.

Τα τεράστια χάσματα στην κατανομή του πλούτου στο σημερινό κόσμο, οι άθλιες συνθήκες μέσα ζουν πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι, η επικράτηση τοπικών συγκρούσεων σε ορισμένες περιοχές, η ταχεία υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, όλα αυτά σε συνδυασμό, καθιστούν το σημερινό ανάλυση: μη-βιώσιμο. εκτός και αν ληφθούν διορθωτικά μέτρα μετά από κοινή συναίνεση. Μια έρευνα της κοινής γνώμης που διεξήχθη σε έξι ηπείρους - η μεγαλύτερη που έχει ποτέ γίνει - επιβεβαιώνει οι λαοί θέλουν τέτοια ακριβώς μέτρα.

Απελευθέρωση από τη Φτώχεια

Τα τελευταία μισό του αιώνα έχουν παρατηρηθεί πρωτοφανή οικονομικά κέρδη. Όμως 1,2 δισεκατομμύριο άνθρωποι είναι υποχρεωμένοι να ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα. Ο συνδυασμός φτώχειας με την απόλυτη ανισότητα μεταξύ των χωρών, και συχνά και μέσα στις ίδιες τις χώρες.

προσβολή στον ανθρωπισμό μας. Επίσης επιδεινώνει πολλά άλλα προβλήματα, μεταξύ αυτών και τις συγκρούσεις. Ακόμα, ο πληθυσμός της γης εξακολουθεί να αυξάνεται με ταχείς ρυθμούς, κυρίως στις φτωχότερες χώρες. Πρέπει να δράσουμε ώστε πριν από το 2015, να περιορίσουμε την απόλυτη φτώχεια κατά το ήμισυ, σε όλα τα μέρη του κόσμου. Τα ακόλουθα είναι θέματα προτεραιότητας:

Επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης. Αυτό, πάνω από όλα, εννοεί ότι οι άνθρωποι σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες μπορούν να ωφεληθούν από την παγκοσμιοποίηση.

Δημιουργία ευκαιριών για τους νέους. Ως το 2015, όλα τα παιδιά θα πρέπει να έχουν ολοκληρώσει την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με ίσες ευκαιρίες για τα δύο φύλα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Πρέπει επίσης να βρεθούν τρόποι να παρέχεται ευπρεπής εργασία στους νέους.

Προώθηση της υγείας και καταπολέμηση του ιού του AIDS. Η ιατρική έρευνα πρέπει να προσανατολιστεί προς τα προβλήματα που επηρεάζουν το 90% των ανθρώπων στον κόσμο. Ως το 2010 θα πρέπει να έχουμε περιορίσει κατά 25% τους ρυθμούς μόλυνσης από τον ιό του AIDS μεταξύ των νέων ανθρώπων.

Αναβάθμιση των φτωχογειτονιών που βρίσκονται σε κατάσταση εξαθλίωσης. Υποστηρίζουμε το σχέδιο δράσης για "Πόλεις χωρίς εξαθλιωμένες φτωχογειτονιές" που στόχο έχει τη βελτίωση των ζωών 100 εκατομμυρίων κατοίκων τέτοιων περιοχών ως το 2020.

Ένταξη της Αφρικής. Η Έκθεση προκαλεί τους ειδικούς και τα φιλανθρωπικά ιδρύματα να ασχοληθούν με τη χαμηλή αγροτική παραγωγικότητα στην Αφρική. Επίσης παροτρύνει τις Αφρικανικές κυβερνήσεις να δώσουν μεγαλύτερη προτεραιότητα στον περιορισμό της φτώχειας, και τον υπόλοιπο κόσμο να τις βοηθήσει προς αυτό τον σκοπό.

Οικοδόμηση ψηφιακών γεφυρών. Οι νέες τεχνολογίες προσφέρουν μια πρωτοφανή ευκαιρία για τις αναπτυσσόμενες χώρες να παρακάμψουν τα αρχικά στάδια της ανάπτυξης. Τα πάντα θα πρέπει να γίνουν ώστε να εξασφαλίσουν στο μέγιστο την πρόσβαση των λαών τους στα νέα δίκτυα πληροφορικής.

Επίδειξη της παγκόσμιας αλληλεγγύης. Οι πλούσιες χώρες θα πρέπει να ανοίξουν περαιτέρω τις αγορές τους στα προϊόντα των φτωχών χωρών, θα πρέπει να παρέχουν ουσιαστικότερη και ταχύτερη ανακούφιση από τη χρέη, και θα πρέπει να παρέχουν περισσότερη και πιο εξειδικευμένη αναπτυξιακή βοήθεια. Η απαλλαγή του κόσμου από τη μάστιγα της απόλυτης φτώχειας είναι μία πρόκληση για όλους μας. Δεν θα πρέπει να αποτύχουμε.

Απαλλαγή από τον Φόβο.

Οι πόλεμοι μεταξύ των Κρατών δεν είναι τόσο συχνοί. Όμως την τελευταία δεκαετία οι εσωτερικοί πόλεμοι είναι η αιτία που περισσότεροι από 5 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, ενώ πολλοί περισσότεροι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους. Ταυτόχρονα, τα όπλα μαζικής καταστροφής εξακολουθούν να σπέρνουν τον τρόμο. Η απειλή της θανάσιμης σύγκρουσης πρέπει να αντιμετωπιστεί σε κάθε στάδιο.

Πρόληψη. Οι συγκρούσεις παρατηρούνται πιο συχνά σε φτωχές χώρες, ειδικά σε εκείνες όπου δεν υπάρχει καλή διακυβέρνηση και εκεί όπου παρατηρούνται μεγάλες ανισότητες μεταξύ εθνοτικών και θρησκευτικών ομάδων. Ο καλύτερος τρόπος αποφυγής τους είναι η προώθηση υγιούς και ισόρροπης οικονομικής ανάπτυξης, συνδυασμένης με ανθρώπινα δικαιώματα, δικαιώματα των μειονοτήτων και πολιτικές διευθετήσεις όπου όλες οι ομάδες θα αντιπροσωπεύονται. Επίσης, πρέπει να εκτιθενται οι παράνομες συναλλαγές όπλων χρημάτων ή φυσικών πόρων.

Πρόστασία των ευπαθών ομάδων. Πρέπει να βρούμε καλύτερους τρόπους για να ενισχύσουμε το διεθνές δίκαιο και το δίκαιο ανθρώπινων δικαιωμάτων, και να εξασφαλίσουμε ώστε οι κατάφορες παραβιάσεις να μη περνούν ατιμώρητες.

Αντιμετώπιση του διλήμματος της επέμβασης. Η εθνική κυριαρχία δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως ασπίδα από αυτούς που ανεξέλεγκτα παραβιάζουν τα δικαιώματα και στερούν τις ζωές των συνανθρώπων τους. Αντίθετα σε μαζικές δολοφονίες, η στρατιωτική επέμβαση με την έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι επιλογή που πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει.

Ενίσχυση των ειρηνευτικών αποστολών. Η Συνέλευση της χιλιετίας καλείται να εξετάσει τις προτάσεις μία ομάδας υψηλών αξιωματούχων που έχει συστήσει ο Γενικός Γραμματέας για να κάνει ανασκόπηση όλων των πτυχών των ειρηνευτικών αποστολών.

Θέτοντας πιο συγκεκριμένους στόχους για τις κυρώσεις. Πρόσφατη έρευνα έχει εξετάσει τρόπους ώστε οι κυρώσεις να γίνουν "εξυπνότερες", με το να έχουν πιο συγκεκριμένους στόχους. Το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πρέπει να λάβει υπόψη αυτήν την έρευνα όταν θα σχεδιάζει και θα αποφασίζει την επιβολή κυρώσεων στο μέλλον.

Επιδίωξη της μείωσης των όπλων. Ο Γενικός Γραμματέας παροτρύνει τα Κράτη Μέλη να ελέγχουν τα μεταφορές όπλων πιο αυστηρά και να δεσμευτούν εκ νέου για τον περιορισμό των κινδύνων τόσο από τα υπάρχοντα πυρηνικά όπλα όσο και από τη διάδοσή τους στο μέλλον.

Προστασία του Μέλλοντος μας

Βρισκόμαστε τώρα αντιμέτωποι με μια ανάγκη να εξασφαλίσουμε επειγόντως την ελευθερία των μελλοντικών γενεών για να διαφυλάξουν την επιβίωσή τους σε αυτόν τον πλανήτη-- και δεν το κάνουμε. Ληηλατούμε την κληρονομιά των παιδιών μας για να πληρώσουμε για μη-βιώσιμες πρακτικές. Η αλλαγή της πολιτικής είναι πρόκληση τόσο για τις πλούσιες όσο και για τις φτωχές χώρες. Η Διάσκεψη του Ρίο το 1992 έθεσε τα θεμέλια, ενώ το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ για τις ουσίες που καταστρέφουν το όζον είναι ένα σημαντικό βήμα προς τα μπρος. Αλλά όμως οι αντιδράσεις μας είναι μηδαμινές, ελάχιστες και αργοπορημένες. Πριν από το 2002 πρέπει να αναβιώσουμε τον διάλογο και να ετοιμαστούμε να δράσουμε αποφασιστικά στους εξής τομείς:

Αντιμετώπιση της κλιματικής μεταβολής. Η μείωση της απειλής της υπερθέρμανσης του πλανήτη απαιτεί μείωση κατά 60% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και άλλων "αερίων του θερμοκηπίου". Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την πρόωθηση διαφόρων μεθόδων εξοικονόμησης ενέργειας και με τη μεγαλύτερη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Η εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο του 1997 θα ήταν ένα πρώτο βήμα.

Αντιμετώπιση της κρίσης του νερού. Η έκθεση παροτρύνει τις κυβερνήσεις να εγκρίνουν τον στόχο του Υπουργικού Συμβουλίου του Παγκόσμιου Φόρουμ για το Νερό, για τον περιορισμό κατά το ήμισυ των ανθρώπων που δεν έχουν πρόσβαση σε καθαρό και φθινό νερό πριν από το 2015. Καλεί επίσης για μία "Γαλάζια Επανάσταση" που θα αυξάνει την γεωργική παραγωγή κατά μονάδα νερού, ενώ θα βελτιώνει τη διαχείριση των γραμμών διαχωρισμού υδάτων και των πεδιάδων που πλημμυρίζουν.

Προστασία του εδάφους. Η μεγαλύτερη ελπίδα για τον επισιτισμό του πληθυσμού της γης που ολοένα αυξάνεται από μια γεωργική γη που συρρικνώνεται, ίσως να βρίσκεται στη βιοτεχνολογία, αλλά η ασφάλεια και η περιβαλλοντικές συνέπειες είναι αντικείμενο έντονης αντιπαράθεσης. Ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί ένα παγκόσμιο δίκτυο χάραξης πολιτικής που θα επιχειρήσει να επιλύσει αυτές τις διαφορές, ώστε οι φτωχοί και οπείνασμένοι να μη χάσουν.

Διαφύλαξη των δασών, των ψαρότοπων και της βιοποικιλότητας. Η προστασία αυτών των τομέων είναι ζωτικής σημασίας. Οι κυβερνήσεις και ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να εργαστούν από κοινού για αυτόν τον σκοπό.

Οικοδόμηση νέου ήθους στη διαχείριση. Ο Γενικός Γραμματέας προτείνει τέσσερις προτεραιότητες:

A. Εκπαίδευση του κοινού.

B. "Πράσινος λογιστικός υπολογισμός" ώστε να ενσωματωθεί το περιβάλλον στην οικονομική πολιτική.

Γ. Κανονισμοί και κίνητρα.

Δ. Πιο ακριβή επιστημονικά στοιχεία.

Οι λαοί, όπως και οι Κυβερνήσεις, πρέπει να δεσμευτούν σε ένα νέο ήθος για τη διαφύλαξη και τη διαχείριση.

6. Ανανέωση των Ηνωμένων Εθνών.

Χωρίς έναν γερό Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών θα είναι πολύ δύσκολο να ανταποκριθεί κανείς σε όλες αυτές τις προκλήσεις. Η ενίσχυση του ΟΗΕ εξαρτάται από τις Κυβερνήσεις, και κυρίως από τη θέλησή τους να εργαστούν με άλλους -- τον ιδιωτικό τομέα, μη-κυβερνητικές οργανώσεις και πολυμερείς υπηρεσίες-- για να βρεθούν λύσεις με συναίνεση. Ο ΟΗΕ πρέπει να λειτουργήσει ως ο καταλύτης, που θα παροτρύνει άλλους να αναλάβουν δράση. Και θα πρέπει να εκμεταλλευτεί εις το έπακρο τις νέες τεχνολογίες, ειδικά την τεχνολογία της πληροφορικής. Ο Γενικός Γραμματέας προτείνει τις εξής δράσεις σε αυτούς τους τομείς:

Προσδιορισμός των ουσιαστικών μας δυνάμεων. Η επιρροή του ΟΗΕ είναι αποτέλεσμα όχι της δύναμης του αλλά των αξιών που εκπροσωπεί, του ρόλου του στον προσδιορισμό και την εφαρμογή παγκοσμίων προτύπων, της ικανότητάς του να προκαλεί παγκόσμια ανήσυχια και δράση, και της εμπιστοσύνης που εμπνέει λόγω της πρακτικής προσφοράς του για τη βελτίωση της ζωής των ανθρώπων. Πρέπει να οικοδομήσουμε πάνω σε αυτές τις δυνάμεις, επιμένοντας ιδίως στη σημασία της αρχής του δικαίου. Χρειάζεται όμως και να προδαρμόσουμε τον ίδιο τον ΟΗΕ, ειδικότερα με την μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας ώστε να εργάζεται αποτελεσματικά και να χαίρει αναμφισβήτητης νομιμότητας. Πρέπει επίσης να επεκτείνουμε τις σχέσεις του ΟΗΕ με οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και με τον ιδιωτικό τομέα και με ιδρύματα.

Δημιουργία δικτύων για την αλλαγή. Προς εκπλήρωση των κοινών στόχων, πρέπει να συμπληρώσουμε τους επίσημους θεσμούς με ανεπίσημα δίκτυα χάραξης πολιτικής, και να φέρουμε πιο κοντά διεθνείς θεσμούς, την κοινωνία των πολιτών, οργανισμούς του ιδιωτικού τομέα και κυβερνήσεις.

Δημιουργία ψηφιακών επαφών. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την καινούργια τεχνολογία της πληροφορικής για να καταστήσουμε τον ΟΗΕ πιο αποτελεσματικό και να βελτιώσουμε την αλληλεπίδρασή του με τον υπόλοιπο κόσμο. Αλλά για να το κάνουμε αυτό πρέπει να ξεπεράσουμε τη νοοτροπία που αντιστέκεται στην αλλαγή. Ο Γενικός Γραμματέας ζητάει από τη βιομηχανία της τεχνολογίας της πληροφορικής να βοηθήσει να πετύχουμε αυτόν τον στόχο.

Προωθώντας τη σιωπηλή επανάσταση. Για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες του 21^{ου} αιώνα χρειαζόμαστε πραγματική διαρθρωτική μεταρρύθμιση, μια πιο ξεκάθαρη συναίνεση ως προς τις προτεραιότητες από πλευρά κρατών μελών, και λιγότερο παρεμβατική επίβλεψη της καθημερινής διαχείρισης.

Προς συζήτηση στη Συνέλευση Κορυφής

Ο Γενικός Γραμματέας παραθέτει έξι κοινές αξίες, που αντικατοπτρίζουν το πνεύμα του Χάρτη του ΟΗΕ, και που είναι ιδιαίτερα επίκαιρες για τη νέα χιλιετία: Ελευθερία, Ισονομία και Αλληλεγγύη, Ανοχή, Μη-βία, Σεβασμός στη Φύση, Συμμετοχή στην Ευθύνη. Προτρέπει τη Συνέλευση Κορυφής να υιοθετήσει μια σειρά ψηφισμάτων, που θα βασίζονται στην έκθεση, ως δείγμα ειλικρινούς θέλησης να ενεργήσει με βάση αυτές τις αξίες.

1.6.6.γ) ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΟΝ 21^ο ΑΙΩΝΑ

Περιορισμός της φτώχειας, βελτίωση της παιδείας, αύξηση της ασφάλειας, περιορισμός του ιού του AIDS, προστασία του περιβάλλοντος.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ, 3 Απριλίου 2000-- Με μία έκκληση προς τους ηγέτες του κόσμου να εργαστούν ώστε η παγκοσμιοποίηση να ωφελήσει τους λαούς όλων των εθνών, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών Κόφι Ανναν προσέφερε σήμερα το σχέδιο δράσης του για τον 21^ο αιώνα. Πρόκειται για μια μία λεπτομερή έκθεση που θα αποτελέσει το αντικείμενο συζήτησης για την Ειδική Σύνοδο Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης για τη Χιλιετία. Το σχέδιο καλεί όλα τα Κράτη Μέλη να δεσμευθούν για την εξάλειψη της φτώχειας και των ανισοτήτων, τη βελτίωση της παιδείας, την αύξηση της ασφάλειας, τον περιορισμό του ιού του AIDS, και τη προστασία του περιβάλλοντος.

"Πρέπει να θέσουμε τους λαούς στο επίκεντρο όλων των πράξεών μας" λέει ο κ. Άνναν. "Δεν υπάρχει η ευγενής επιταγή, πιο μεγάλη ευθύνη, από αυτήν που θα δώσει τη δυνατότητα σε άνδρες, γυναίκες και παιδιά στις πόλεις και στα χωριά όλου του κόσμου, να βελτιώσουν τη ζωή τους. Μόνο όταν αυτό θα αρχίσει να γίνει θα ξέρουμε ότι η παγκοσμιοποίηση έχει αρχίσει να περιλαμβάνει όλους, επιτρέποντας στον καθένα μοιράζεται τις ευκαιρίες που προσφέρει".

Η έκθεση του Γενικού Γραμματέα θα είναι το αντικείμενο των διαβουλεύσεων στην Ειδική Σύνοδο Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης στις 6-8 Σεπτεμβρίου 2000. Πρόκειται για μία σπάνια συνάντηση Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων από όλον τον κόσμο, που έχει προγραμματισθεί για την παραμονή της πρώτης Γενικής Συνέλευσης της νέας χιλιετίας. Η έκθεση με τίτλο "Εμείς οι Λαοί: ο Ρόλος των Ηνωμένων Εθνών στον 21^ο αιώνα", είναι η πιο ολοκληρωμένη παρουσίαση της αποστολής του ΟΗΕ μέσα στην 55-χρονη ιστορία του, και περιλαμβάνει αρκετούς συγκεκριμένους στόχους και προγραμματικές πρωτοβουλίες που ο κ. Άνναν θα ζητήσει από τους ηγέτες του κόσμου να λάβουν υπόψη τους.

Κεντρικό θέμα των προτάσεων του κ. Άνναν είναι η άποψη ότι η παγκοσμιοποίηση είναι μία αφάνταστα μεγάλη δύναμη που προσφέρει μοναδικές ευκαιρίες αλλά και προκλήσεις προς τα έθνη και τους λαούς. "Τα οφέλη η παγκοσμιοποίησης είναι οφθαλμοφανή: γρηγορότερη οικονομική ανάπτυξη, υψηλότερα βιοτικά επίπεδα, επιτάχυνση στον τομέα των καινοτομιών και διάδοση της τεχνολογίας και των διοικητικών δεξιοτήτων, νέες οικονομικές ευκαιρίες για τα άτομα και για τις χώρες," γράφει ο κ. Άνναν στην έκθεσή του. Αυτά τα οφέλη όμως "παραμένουν σε μεγάλο βαθμό συγκεντρωμένα ανάμεσα σε σχετικά μικρό αριθμό κρατών και έχει διαδοθεί ανόμοια ανάμεσά τους". Και ενώ τώρα υπάρχουν "γεροί κανόνες που εφαρμόζονται και διευκολύνοντας την εξάτλιση των παγκόσμιων αγορών", οι προσπάθειες για να εξασφαλισθούν "κοινωνικοί στόχοι ισότιμοι για

Όλους" όπως τα εργατικά πρότυπα, το περιβάλλον, τα ανθρώπινα δικαιώματα ή η εξάλειψη της φτώχειας, έχει "μείνει πίσω".

Ως αποτέλεσμα, η παγκοσμιοποίηση "έχει αρχίσει να δημιουργεί αντίκτυπο". Η πρόκληση, καταλήγει ο Άνναν, "είναι ξεκάθαρη: αν είναι να αδράξουμε τις προσδοκίες που δημιουργεί η παγκοσμιοποίηση ενώ

διαχειριζόμαστε τις αντίξοες συνέπειες της, πρέπει να μάθουμε καλύτερη διακυβέρνηση, και πρέπει να μάθουμε πώς να κυβερνούμε μαζί".

Υπάρχουν ακόμα δισεκατομμύρια άτομα που ζουν σε συνθήκες φόβου ή φτώχειας, παρά τις τεράστιες προόδους που έχουν παρατηρηθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια, αναφέρει ο κ. Άνναν. Η έκθεση παρατηρεί ότι η παγκοσμιοποίηση έχει αφήσει την Αφρική στην άκρη, εκεί όπου ζουν πολλοί από τους φτωχούς του κόσμου περιλαμβανομένων περίπου 40 εκατομμυρίων παιδιών που ως το 2010 θα έχουν μείνει ορφανά, σε μεγάλο βαθμό λόγω του ιού του AIDS. Επιπλέον η ανάπτυξη είναι "αναιμική", οι επενδύσεις χαμηλές και τα εθνικά χρέη αβάσταχτα.

Η έκθεση επίσης αναφέρει ότι μόνο το 10% των δαπανών για ιατρική έρευνα παγκοσμίως αφορούν το 90% των ιατρικών προβλημάτων των ανθρώπων σε όλον τον κόσμο, αφήνοντας εκατομμύρια εκτεθειμένους σε χρόνιες αρρώστιες ή θάνατο από ασθένειες που εύκολα προλαμβάνονται όπως είναι η πνευμονία, η διάρροια, η φυματίωση, η ελονοσία και άλλες.

Ός προς τα θέματα συγκρούσεων και διατήρησης της ειρήνης, ο κ. Άνναν παρατηρεί ότι τα έθνη θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τόσο τις Παλιές όσο και τις νέες απειλές. Εξηγεί ότι ακόμα υπάρχουν υπερβολικά πολλά πυρηνικά όπλα, καθώς και μία αυξανόμενη διάδοση μικρών όπλων που χρησιμοποιούν στην παράταση και επιδείνωση των ήδη άγριων πολέμων. Προσθέτει ότι οι ειρηνευτικές δυνάμεις θα πρέπει να ενισχυθούν, ενώ οι κυρώσεις θα πρέπει να έχουν πιο συγκεκριμένους στόχους, ώστε να είναι "λιγότερο σκληρές για τους αθώους λαούς, και πιο αποτελεσματικές στο να τιμωρούν τους εγκληματίες κυβερνώντες".

Ίσως το πιο ανησυχητικό κεφάλαιο στην έκθεση του κ. Άνναν είναι αυτό που αφορά το περιβάλλον. Επιπλέον της απαλλαγής από τον φόβο και τη φτώχεια, γράφει ο κ. Άνναν, ο κόσμος τώρα αντιμετωπίζει την ανάγκη να εξασφαλίσει επειγόντως μία τρίτη ελευθερία, την οποία δεν μπορούσαν να είχαν προβλέψει οι ιδρυτές του ΟΗΕ: "την ελευθερία των μελλοντικών γενεών να εξασφαλίζουν την επιβίωσή τους σε αυτόν τον πλανήτη". "Έχουμε αποτύχει στο να παρέχουμε αυτήν την ελευθερία," λέει. Αφού αναφέρεται λεπτομερώς στις πολλαπλές απειλές που επιφέρει η κλιματική μεταβολή, οι ελλείψεις σε νερό, η διάβρωση του εδάφους και η καταστροφή των δασών, των ψαρότοπων και της βιοποικιλότητας, καταλήγει καλώντας για ένα "νέο ήθος στη διαχείριση" και ένα σύστημα "για πράσινο λογιστικό υπολογισμό" -- ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι δαπάνες και τα οφέλη του περιβάλλοντος περιλαμβάνονται στις οικονομικές πολιτικές.

Η έκθεση καλεί τα έθνη να δεσμευτούν για την εφαρμογή ενός φιλόδοξου σχεδίου για τον 21^ο αιώνα που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων:

- Περιορισμό, ως το 2015, κατά το ήμισυ του ποσοστού των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, και του ποσοστού που δεν έχει πρόσβαση σε ασφαλές και φτηνό πόσιμο νερό.
- Διασφάλιση ότι ως το 2015 όλα τα παιδιά θα έχουν ολοκληρώσει την πρωτοβάθμια παιδεία, και περιορισμό του χάσματος μεταξύ των δύο φύλων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
- Περιορισμό των ποσοστών μετάδοσης του ιού του AIDS για άτομα 15-24 ετών κατά 25% μέσα στα επόμενα 10 χρόνια.
- Αναβίθμιση των φτωχογειτονιών, μέσα από την ενίσχυση του προγράμματος δράσης "Πόλεις χωρίς Άθλιες Φτωχογειτονιές", που αποσκοπεί στη βελτίωση των ζωών 100 εκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν υπό άθλιες συνθήκες ως το 2020.
- Παροχή ελεύθερης πρόσβασης στις αγορές βιομηχανικών κρατών για αγαθά που παράγονται σε φτωχές χώρες και, ως πρώτο βήμα, υιοθέτηση πολιτικής ελεύθερων δασμών για όλες ουσιαστικά τις εξαγωγές από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες ως τον Μάρτιο του επόμενου έτους.
- Εφαρμογή της επέκτασης του προγράμματος για τις "Υπερχρεωμένες Φτωχές Χώρες" που συμφωνήθηκε πέρυσι, και κατάργηση όλων των επίσημων χρεών των υπερχρεωμένων φτωχών χωρών. Σε ανταλλαγή αυτές οι χώρες θα πρέπει να δείξουν στην πράξη τη δέσμευσή τους για τον περιορισμό της φτώχειας.
- Μεγαλύτερη δράση για τη διασφάλιση της ασφάλειας των ανθρώπων και των κοινωνιών, όσο και των εθνών, μέσα από μια αυστηρότερη εφαρμογή του διεθνούς δικαίου και του δικαίου για τα δικαιώματα του ανθρώπου.
- Δημιουργία μεγαλύτερης διαφάνειας στις μεταφορές όπλων, υποστήριξη μέτρων αφοπλισμού σε περιφερειακό επίπεδο, και επέκταση σε άλλες περιοχές των προγραμμάτων "αγαθά αντί για όπλα", που έχουν εφαρμοστεί με μεγάλη επιτυχία στη Μοζαμβίκη, τον Παναμά, το Σαλβαδόρ, και την Αλβανία.
- Εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο για τον περιορισμό των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου και για την αποφυγή της επικίνδυνης υπερθέρμανσης του πλανήτη.

Επίσης, στην έκθεσή του ο κ. Άνναν υποστηρίζει πολύ τη νέα τεχνολογία της πληροφορικής και της προσδίδει έναν πρωταγωνιστικό ρόλο στην καταπολέμηση της φτώχειας και την προώθηση της ανθρώπινης ανάπτυξης καθώς και στη βελτίωση των αποστολών των Ηνωμένων Εθνών. Με αυτήν την έννοια, ο κ. Άνναν ανακοινώνει μία σειρά νέων πρωτοβουλιών. Πρώτον, προτείνει τη δημιουργία ενός Διαδικτύου Υγείας, με την εγκατάσταση 10.000 ιστοσελίδων σε νοσοκομεία και κλινικές σε αναπτυσσόμενες χώρες που θα προσφέρουν πρόσβαση σε ιατρική πληροφόρηση. Αυτή η πρωτοβουλία υποστηρίζεται από το Ίδρυμα WebMD, την παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, το Ίδρυμα Ηνωμένων Εθνών και άλλους εταίρους. Επίσης προτείνει τη δημιουργία σώματος εθελοντών που να ονομάζεται Υπηρεσία των Ηνωμένων Εθνών για την Τεχνολογία της Πληροφορικής (United Nations Information Technology -- UNITeS), που θα εκπαιδεύει ομάδες σε αναπτυσσόμενες χώρες για τις χρησιμότητες και τις ευκαιρίες που προσφέρει η τεχνολογία της πληροφορικής. Τρίτον, ανακοινώνει μια πρωτοβουλία ανταπόκρισης σε καταστροφές, τους "Πρώτους Παρόντες", που θα διαθέτει πρόσβαση μέσω της τηλεπικοινωνίας χωρίς διακοπές σε περιοχές που έχουν πληγεί από φυσικές καταστροφές και άλλες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Ο κ. Άνναν επίσης προτείνει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα αλλαγών για τα ίδια τα Ηνωμένα Έθνη. Οικοδομώνται πάνω σε μια σειρά μεταρρυθμίσεων που έχουν ήδη εφαρμοστεί και έχουν καταστήσει αυτό το παγκόσμιο σώμα πιο ευέλικτο και πιο αποτελεσματικό, λέει ότι είναι καιρός, μεταξύ άλλων, για μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Επίσης υποστηρίζει ότι τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να βρουν τρόπους να διευρύνουν τις σχέσεις του με την κοινωνία των πολιτών, και προτείνει τη δημιουργία δικτύων χάραξης μιας παγκόσμιας πολιτικής.

Ο κ. Άνναν σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει την Ειδική Σύνοδο Κορυφής για τη Χιλιετία ως ευκαιρία για τα Κράτη-Μέλη να ανανεώσουν και να αφιερωθούν εκ νέου στην αποστολή των Ηνωμένων Εθνών. Τα καλεί να δεσμευτούν εκ νέου σε αυτό που βλέπει ως τις αξίες που είναι ο πυρήνας για τα Ηνωμένα Έθνη: ελευθερία, ανοχή, ισονομία, μη-βία, σεβασμός στη φύση, και κοινή ευθύνη.

Όμως ο κ. Άνναν λέει ότι δεν πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι αν απλώς επαναλάβουμε την πρόοδο των τελευταίων 50 χρόνων. Στην έκθεσή του αναφέρει: "Οι λαοί του κόσμου μας λένε ότι οι περασμένες επιτυχίες μας δεν είναι αρκετές, έχοντας υπόψη το μέγεθος των προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε. Πρέπει να κάνουμε περισσότερα, και πρέπει να τα κάνουμε καλύτερα".

17. Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ο τακτικός ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ εγκρίνεται από την Γενική Συνέλευση κάθε διετία. Ο προϋπολογισμός αρχικά υποβάλλεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας και εξετάζεται από μία 16μελή επιτροπή ειδικών - τη Συμβουλευτική Επιτροπή Διοικητικών Ζητημάτων και Προϋπολογισμού. Οι προγραμματικές πλευρές επανεξετάζονται από την 34μελή Επιτροπή Προγράμματος και Συντονισμού.

Για την διετία 1996-1997 τα κονδύλια του Προϋπολογισμού, όπως αρχικά εγκρίθηκαν το 1997, ανήλθαν σε 2.6 δις δολάρια, χωρισμένα σε 12 κύριες κατηγορίες εξόδων όπως ακολούθως:

1. Άσκηση, κατεύθυνση και συντονισμός γενικής πολιτικής
2. Πολιτικές υποθέσεις
3. Διεθνής δικαιοσύνη και δίκαιο
4. Διεθνής αναπτυξιακή συνεργασία
5. Περιφερειακή αναπτυξιακή συνεργασία
6. Δικαιώματα του ανθρώπου και ανθρωπιστικές υποθέσεις
7. Ενημέρωση κοινής γνώμης
8. Κοινές υπηρεσίες υποστήριξης
9. Ειδικές δαπάνες
10. Κεφαλαιούχικες δαπάνες
11. Συνδρομές προσωπικού
12. Γραφείο επιθεωρήσεων και ερευνών

Η κύρια πηγή εισόδων για τον τακτικό προϋπολογισμό είναι οι συνδρομές των κρατιών-μελών που υπολογίζονται βάση κλίμακας η οποία καθορίζεται από την Γενική Συνέλευση, μετά από πρόταση της 18-μελούς Επιτροπής Εισφορών. Το θεμελιώδες κριτήριο στο οποίο βασίζεται η κλίμακα συνδρομών είναι η

πραγματική ικανότητα πληρωμής των κρατών - μελών. Η Γενική Συνέλευση έχει ορίσει ένα μέγιστο 25% του Προϋπολογισμού και ένα ελάχιστο 0.01% για οποιονδήποτε συνδρομητή.

Η συνολική κατάσταση των Ηνωμένων Εθνών είναι επισφαλής εδώ και ορισμένα χρόνια εξαιτίας της συνεχιζόμενης αποτυχίας πολλών μελών - κρατών να πληρώσουν, πλήρως και εγκαίρως, τις καθορισμένες εισφορές στον τακτικό προϋπολογισμό ή στις ειρηνευτικές δυνάμεις. Τα Ηνωμένα Έθνη Έχουν καταφέρει να συνεχίσουν να λειτουργούν χάρη σε εθελοντικές εισφορές από κάποια κράτη και χάρη στο δικό τους Ταμείο Λειτουργικού Κεφαλαίου (στο οποίο τα κράτη - μέλη προκαταβάλλουν ποσά ανάλογα με τις καθορισμένες συνδρομές τους).

Εκτός του τακτικού Προϋπολογισμού, έχει επίσης ανατεθεί στα κράτη - μέλη, σύμφωνα με μια τροποποιημένη θεώρηση της βασικής κλίμακας, το κόστος της Ειρηνευτικής Δύναμης των Ηνωμένων Εθνών στη Κύπρο (UNFICYP), της Δύναμης Παρατηρητών Απεμπλοκής των Ηνωμένων Εθνών στα Υψώματα του Γκολάν (UNDOF), της Ενδιάμεσης Δύναμης των Ηνωμένων Εθνών στο Λίβανο (UNIFIL), της Αποστολής Παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στο Ιράκ - Κουβέιτ (UNIKOM), της Δεύτερης Αποστολής Παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στην Αγκόλα (UNAVEM 2), της Αποστολής Παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στο Ελ Σάλβαντόρ (UNUSAL), της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για Δημοψήφισμα στη Δυτική Σαχάρα (MINURSO), της Επιχείρησης των Ηνωμένων Εθνών στη Σομαλία (UNOSOM), της Επιχείρησης των Ηνωμένων Εθνών στη Μοζαμβίκη (ONUMOZ), της Αποστολής Παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στη Γεωργία (UNOMIG), της Αποστολής Παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στη Λιβερία (UNOMIL), της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στην Αιτή (UNMIL), της Αποστολής Βοήθειας των Ηνωμένων Εθνών στη Ρουάντα (UNAMIR) και της Αποστολής Παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στο Τανζικιστάν (UNMOT).

Το έργο πολλών επιχειρησιακών προγραμμάτων και ταμείων χρηματοδοτείται κυρίως σε εθελοντική βάση. Αυτά τα προγράμματα και τα ταμεία περιλαμβάνουν το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυξη (UNDP), το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Τροφίμων (WFP), το Γραφείο του Υπατού Αρμοστή για τους Πρόσφυγες (UNHCR), το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF), την Υπηρεσία Περιθάλψης Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στη Μέση Ανατολή (UNRWA) και το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τον Πληθυσμό (UNFPA). Οι εισφορές διατίθενται από κυβερνήσεις και από άτομα, όπως στην περίπτωση του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά.

1.7.1 Πώς συγκρίνεται ο προϋπολογισμός του ΟΗΕ με αυτόν άλλων οργανώσεων

Ο ΟΗΕ δαπανά περίπου 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως από τον τακτικό προϋπολογισμό του. Το σύστημα του ΟΗΕ δαπανά περίπου 10 δισεκατομμύρια δολάρια. Για να δει κανείς αυτά τα ποσά με μία προοπτική, δεν έχει παρά να τα συγκρίνει με έξοδα κυβερνήσεων και άλλων οργανώσεων. Ο προϋπολογισμός του 1996 για διοικητικά θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει 15 Κράτη Μέλη ανήλθε σε περίπου 5,2 δισεκατομμύρια δολάρια. Ο ετήσιος προϋπολογισμός του ΟΗΕ αντιστοιχεί περίπου στο 4% του ετήσιου προϋπολογισμού της πόλης της Νέας Υόρκης. Μόνο το σχολικό σύστημα της πόλης αυτής έχει έναν προϋπολογισμό τριπλάσιο του ΟΗΕ. Το Τόκιο δαπανά σχεδόν 1 δισεκατομμύριο δολάρια παραπάνω μόνο για την πυροσβεστική υπηρεσία του. Καμία πολιτεία των ΗΠΑ δεν έχει μικρότερο προϋπολογισμό από του ΟΗΕ: οι δύο μικρότεροι προϋπολογισμοί, της Νότιας Ντακότα και του Βερμόντ, ανέρχονται σε περίπου 1,9 δισεκατομμύρια ετησίως. Όσο για το ποσό που ξοδεύει ο κόσμος σε όπλα σε έναν μόνο χρόνο - υπολογίζεται σε 767 δισεκατομμύρια δολάρια - αυτό θα κάλυπτε τις ανάγκες ολόκληρου του συστήματος του ΟΗΕ για 76 χρόνια.

1.7.2 Εισφορές των Κρατών Μελών στον τακτικό προϋπολογισμό του ΟΗΕ, 1997

Κράτος-Μέλος	Ποσοστό επί του προϋπολογισμού	Καθαρή εισφορά
Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής	25.00	312.050,284
Ιαπωνία	15.65	166.684,838
Γερμανία	9.06	96.496,142

Γαλλία	6.42	68,378,061
Ηνωμένο Βασίλειο	5.32	56,662,194
Ιταλία	5.25	55,916,639
Ομοσπονδιακή Ρωσία	4.27	45,478,867
Καναδάς	3.11	33,123,952
Ισπανία	2.38	25,348,876
Βραζιλία	1.62	17,254,277
Ολλανδία	1.59	16,934,753
Αυστραλία	1.48	15,763,167
Σουηδία	1.23	13,100,469
Ουκρανία	1.09	11,609,360
Βέλγιο	1.01	10,757,297
Αυστρία	0.87	9,266,186
Δημοκρατία της Κορέας	0.82	8,733,647
Μεξικό	0.79	8,414,123
Κίνα	0.74	7,881,584
Δανία	0.72	7,668,567
Σαουδική Αραβία	0.71	7,562,059
Φινλανδία	0.62	6,603,489
Νορβηγία	0.56	5,964,442
Αργεντινή	0.48	5,112,379
Ιράν	0.45	4,792,854
Τουρκία	0.38	4,063,947
Ελλάδα	0.38	4,047,299
Πολωνία	0.33	3,514,760
Βενεζουέλα	0.33	3,514,760
Νότιος Αφρική	0.32	3,408,252
Ινδία	0.31	3,301,745
Μπελαρούς	0.28	2,982,220
Πορτογαλία	0.28	2,982,220
Ισραήλ	0.27	2,875,713
Τσεχία	0.25	2,662,697
Νέα Ζηλανδία	0.24	2,556,189
Ιρλανδία	0.21	2,236,666
Λιβύη	0.20	2,130,157
Καζακστάν, Κουβέιτ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	0.19	2,023,649
Αλγερία	0.16	1,704,126
Ρουμανία	0.15	1,597,618
Ουγγαρία, Ινδονησία, Ιράκ, Μαλαισία, Σιγκαπούρη	0.14	1,491,111
Ουζμπεκιστάν	0.13	1,384,603
Ταϊλάνδη	0.13	1,384,603
Αζερμπαϊτζάν, Γεωργία, Νιγηρία	0.11	1,171,586
Κολομβία	0.10	1,065,078
Γιουγκοσλαβία	0.10	1,065,078
Κραατία, Βουλγαρία, Χιλή, Αίγυπτος, Λετονία, Λιθουανία, Μολδαβία, Σλοβακία	0.08	852,063
Λουξεμβούργο	0.07	745,555
Σλοβενία	0.07	745,555
Πακιστάν, Περου, Φιλιππίνες	0.06	639,047
Αρμενία, Κούβα, Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας, Συρία	0.05	532,540
Εσθονία, Ομάν, Κατάρ, Ουρόγουαη	0.04	426,032
Κύπρος, Ισλανδία, Κιργιστάν, Μαρόκο, Τρινιδάδ και	0.03	319,523

Τομπάγκο, Τυνησία, Τουρκμενιστάν Μπαχάμες, Μπαχρέιν, Μπρούναι Νταρουσάλαμ, Ισημερινός, Γουατεμάλα, Τατζικιστάν	0.02	213,015
Αγία Λούκια, Άγιος Βικέντιος και οι Γρεναδίνες, Άγιος Χριστόφορος και Νέβις, Αγκόλα, Λιθιοπία, Αϊτή, Ακτή Ελεφαντοστού, Αλβανία, Ανδόρα, Αντίγκουα και Μπαρμπούντα, Αφγανιστάν, Βανουάτου, Βιετνάμ, Βολιβία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Γάμπια, Γκαμπόν, Γκάνα, Γουιάνα, Γουινέα, Γουινέα-Μπισσάου, Γρενάδα, Δομινικανή Δημοκρατία, Δομίνικο, Ελ Σαλβαδόρ, Ερυθραία, Ζαΐρ, Ζάμπια, Ζιμπάμπουε, Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, Ιορδανία, Ισημερινή Γουινέα, Καμερούν, Καμπότζη, Κέντρο-Αφρικανική Δημοκρατία, Κένυα, Κομόρες, Κονγκό, Κόστα Ρίκα, Λαϊκή Δημοκρατία του Λάος, Λεσόθο, Λίβανος, Λιβερία, Λίχτενσταϊν, Μαδαγασκάρη, Μαλάουι, Μαλδίβες, Μάλι, Μάλια, Μάρσαλ Νήσοι, Μαυρίκιος, Μαυριτανία, Μογγολία, Μοζαμβίκη, Μονακό, Μπανγκλαντές, Μπαρμπάντος, Μπελίτζ, Μπενίν, Μποτσουάνα, Μπουρκίνα Φάσο, Μπουρούντι, Μπουτάν, Μυανμάρ, Ναμίμπια, Νεπάλ, Νίγηρας, Νικαράγουα, Ομόσπονδες Πολιτείες της Μικρονησίας, Ονδούρα, Ουγκάντα, Παλάου, Παναμάς, Παπούα Νέα Γουινέα, Παραγουάη, Πράσινο Ακρωτήριο, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Ρουάντα, Σαμόα, Σαν Μαρίνο, Σάο Τόμ και Πρίνσιπε, Σενεγάλη, Σεϋχέλλες, Σιέρρα Λεόνε, Σολόμωντα, Νήσοι, Σομαλία, Σουαζιλάνδη, Σουδάν, Σουρινάμ, Σρι Λάνκα, Τζαμάικα, Τζιμπουτί, Τόγκο, Τσαντ, Υεμένη, Φίτζι	0.01	106,508

**1.7.3 Οι 15 χώρες με την υψηλότερη κατά κεφαλήν εισφορά στον τακτικό προϋπολογισμό του ΟΗΕ, 1997
(σε δολάρια ΗΠΑ)**

Σαν Μαρίνο	4.75
Μονακό	4.05
Λίχτενσταϊν	3.90
Σεντ Κιτς και Νέβις	2.60
Νήσοι Μάρσαλ	2.51
Ανδόρα	2.32
Λουξεμβούργο	2.06
Αντίγκουα και Μπαρμπούντα	1.69
Σουηδία	1.57
Σεϋχέλλες	1.57
Δομίνικο	1.51
Δανία	1.49
Νορβηγία	1.42
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	1.35
Ουγγαρία	1.34

**1.7.4 Κατάσταση των εισφορών στον τακτικό προϋπολογισμό του ΟΗΕ και οι 10 μεγαλύτεροι οφειλέτες
τέλος 1996)***

Σύνολο απλήρωτων οφειλών: 510 εκατομμύρια δολάρια

Αριθμός κρατών οφειλετών: 87

Από τους οποίους (σε εκ. δολάρια):

Ηνωμένες Πολιτείες	376.7
Ουκρανία	33.7
Γιουγκοσλαβία	10.6
Λευκορωσία	10.3
Βραζιλία	6.0
Ιράκ	5.6
Ιράν	5.5
Ουζμπεκιστάν	5.0
Γεωργία	4.4
Ισραήλ	4.2

*Καθυστερούμενες εισφορές του 1996 και προηγούμενων ετών

1.7.5 Τι γίνεται όταν δεν πληρώνονται οι εισφορές

Κατ' αρχήν, αποστολές για την οικοδόμηση της δημοκρατίας, όπως αυτές στην Λιτή και στη Γουατεμάλα, κινδυνεύουν λόγω έλλειψης πόρων. Το 1996, η Γενική Συνέλευση ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα να χρηματοδοτήσει αυτές τις αποστολές με υπάρχοντες πόρους - την ίδια ώρα που η Γενική Συνέλευση ζητούσε από τον Γενικό Γραμματέα να περικόψει τον προϋπολογισμό του ΟΗΕ κατά 154 εκατομμύρια δολάρια.

1.7.6 Τι μπορεί να γίνει ώστε τα Κράτη Μέλη να ανταποκρίνονται στις οικονομικές τους υποχρεώσεις

Εξαρτάται από το ποσό των οφειλόμενων. Αν το σύνολο των παρακρατήσεων και μη-καταβολών είναι ίσο ή μεγαλύτερο από τις υποχρεωτικές συνδρομές δύο ετών ενός Κράτους Μέλους, το Μέλος αυτό μπορεί να χάσει το δικαίωμα ψήφου στην Γενική Συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο 19 του Καταστατικού του ΟΗΕ. Πολλά Μέλη έχουν υποστεί την κύρωση αυτή στο παρελθόν.

1.7.8 Μήπως ο προϋπολογισμός αυξάνεται υπερβολικά γρήγορα

Ακριβώς το αντίθετο. Σε πραγματικές τιμές - έχοντας δηλαδή υπολογίσει τον πληθωρισμό και τις συναλλαγματικές διακυμάνσεις - ο προϋπολογισμός έχει παραμείνει σχεδόν αμετάβλητος ή και έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια. Αυτό συμβαίνει παρά τις συνεχείς αιτήσεις των Κρατών Μελών για νέα προγράμματα και δραστηριότητες. Ο σημερινός εγκεκριμένος προϋπολογισμός των 2,6 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την περίοδο 1996-1997, αντανάκλα μία μηδενική αύξηση σε ονομαστικούς όρους και σημαντική μείωση σε πραγματικούς όρους. Ο προτεινόμενος προϋπολογισμός για το 1998-1999 είναι μειωμένος κατά 23 εκατομμύρια δολάρια από τον προηγούμενο - η πρώτη ονομαστική περικοπή του προϋπολογισμού στην ιστορία του Οργανισμού.

1.8 Ποιος επιβλέπει τις δαπάνες στον ΟΗΕ

Αφού διατεθούν τα ποσά, ενεργοποιούνται οι εσωτερικοί έλεγχοι για να διασφαλίσουν ότι τα χρήματα δαπανούνται μόνο για σκοπούς που έχουν εγκριθεί και ότι τα κονδύλια διατίθενται για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Το Γραφείο του ΟΗΕ για τον Σχεδιασμό Προγραμμάτων, Προϋπολογισμού και Λογιστικών, επικεφαλής του οποίου είναι ο Ελεγκτής του ΟΗΕ είναι ο βασικός μηχανισμός ελέγχου. Κάθε ειδική οργάνωση και πρόγραμμα του συστήματός του ΟΗΕ έχουν το δικό τους γραφείο ελέγχου.

Οι δραστηριότητες του ΟΗΕ σε όλον τον κόσμο, περιλαμβανομένων των οικονομικών τους δραστηριοτήτων, εξετάζονται τακτικά από την Υπηρεσία Εσωτερικού ελέγχου του ΟΗΕ. Η Υπηρεσία διεξάγει εσωτερικούς λογιστικούς ελέγχους, εκτιμήσεις, επιβλέψεις, επιθεωρήσεις και έρευνες. Επίσης εξετάζει περιπτώσεις όπου έ) αναφέρθηκε σπατάλη, εξαπάτηση, κατάρηση και κακή διαχείριση. Το Γραφείο, το οποίο αναφέρεται απευθεία στη Γενική Συνέλευση, έχει πρόσβαση σε όλα τα αρχεία και δεν μπορεί να εμποδιστεί στην πραγματοποίηση οποιασδήποτε δραστηριότητάς που επιτίθεται στις εντολές που έχει. Μία εμπιστευτική απευθείας γραμμή επιτρέπει στο Γραφείο να λαμβάνει πληροφορίες για ισχυριζόμενες παρανομίες.

Αφού δαπανηθεί οποιοδήποτε ποσό, γίνεται επιθεώρηση των λογαριασμών από το Συμβούλιο Εξωτερικών

Λογιστών, που αποτελείται από τους Γενικούς Λογιστές τριών Κρατών Μελών επιλεγμένων από τη Γενική Συνέλευση. Κάθε Γενικός Λογιστής διορίζει ένα προσωπικό λογιστών που επισκέπτονται γραφεία του ΟΗΕ σε όλον τον κόσμο για να εξετάσουν τις οικονομικές πρακτικές. Παρόμοιοι εξωτερικοί λογιστές εξετάζουν τα βιβλία των άλλων οργανώσεων του ΟΗΕ.

Επιπλέον, μία Κοινή Μονάδα Επιθεωρητών βοηθά στο να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες των οργανώσεων του ΟΗΕ γίνονται με τον οικονομικότερο τρόπο καθώς και με την καλύτερη δυνατή χρήση των πόρων. Η Μονάδα αποτελείται από επιθεωρητές από 11 κράτη, που διορίζονται από τη Συνέλευση. Έχουν μεγάλη δύναμη ώστε να επιθεωρούν όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την αποτελεσματικότητα και τη σωστή χρήση των πόρων, και για να μπορούν να διεξάγουν επί τόπου ανακρίσεις.

1.9 Διοικητικές μεταρρυθμίσεις στον ΟΗΕ

Ο ΟΗΕ έχει εφαρμόσει σημαντικές μεταρρυθμίσεις τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Έχει διοριστεί Επίκουρος Γενικός Γραμματέας στην Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου. Έχει ενισχυθεί η διάφανεia. Αρκετοί τομείς έχουν αναδιοργανωθεί. Παρεμφερείς δραστηριότητες έχουν ομαδοποιηθεί. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις έχουν συμβάλει όχι μόνο στην οικονομία πόρων αλλά και σε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Την ίδια ώρα, ο ΟΗΕ έχει αναπτύξει ένα συντονισμένο σχέδιο διαχείρισης για να βελτιώσει την αποδοτικότητα του προσωπικού, να ενισχύσει την παραγωγικότητα και να διασφαλίσει ορθά αποτελέσματα κόστους.

Μεταρρυθμίσεις στη διαχείριση για μέτρα αποδοτικότητας είχαν σαν αποτέλεσμα την εξοικονόμηση περίπου 36 εκατομμυρίων δολαρίων το 1996 ενώ για το 1997 αναμένεται ότι θα εξοικονομηθούν 100 εκατομμύρια δολάρια. Η αναδιάρθρωση και η ανανέωση συνεχίζονται, λαμβάνοντας υπόψη νέες καταστάσεις και νέες απαιτήσεις των Κρατών Μελών.

1.9.1 Τι οικονομικές μεταρρυθμίσεις έχουν γίνει

Τα τελευταία πέντε χρόνια, ο ΟΗΕ έχει επιβάλει αυστηρά μέτρα περικοπής των δαπανών, έχει περιορίσει τις διευθύνσεις και τα γραφεία του από 20 σε 12, έχει περικόψει τις υψηλόβαθμες θέσεις στη Γραμματεία από 48 σε 37, έχει περιορίσει τα ταξίδια, έχει παγώσει τις προσλήψεις, έχει περιορίσει τα επιχειρησιακά έξοδα και έχει περικόψει περίπου 1,000 θέσεις προσωπικού. Η μείωση του προσωπικού δεν είναι τίποτε καινούργιο στον ΟΗΕ: από το 1986, το προσωπικό έχει μειωθεί κατά 20% και οι υψηλόβαθμες θέσεις κατά 40%.

Οι μεταρρυθμίσεις είναι μεταξύ των προτεραιοτήτων του Γενικού Γραμματέα. Έχει πάρει μέτρα για να περιορίσει τα έξοδα που δεν αφορούν το προσωπικό, να βελτιώσει τον συντονισμό των δραστηριοτήτων του ΟΗΕ σε τοπικό επίπεδο και να πετύχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα μέσω του τεχνολογικού εκσυγχρονισμού. Έχει ομαδοποιήσει το έργο του ΟΗΕ σε τέσσερις κύριους τομείς - ειρήνη και ασφάλεια, οικονομικά και κοινωνικά θέματα, αναπτυξιακές επιχειρήσεις και ανθρωπιστικά θέματα - και έχει ενισχύσει τον συντονισμό των εργασιών σε κάθε τομέα. Με αυτήν την ανανεωμένη οργάνωση, αναμένεται να υπάρξει εξοικονόμηση πόρων τους οποίους ο Γενικός Γραμματέας έχει σκοπό να διοχετεύσει σε οικονομικές και κοινωνικές δραστηριότητες.

1.10 Γιατί είναι απαραίτητα τα Ηνωμένα Έθνη

Λέγεται συχνά ότι αν δεν υπήρχε ο ΟΗΕ θα έπρεπε να εφευρεθεί.

Σε έναν κόσμο που μαστιγείται από συγκρούσεις, ο ΟΗΕ παρέχει τα μέσα για άμεσες διαβουλεύσεις μεταξύ Κυβερνήσεων καθώς και το βήμα για την αντιμετώπιση μακροχρόνιων προβλημάτων. Όταν διεθνείς διαπραγματεύσεις μεταξύ κυβερνήσεων φτάνουν σε αδιέξοδο, ο ΟΗΕ προσφέρει τις καλές υπηρεσίες του Γενικού Γραμματέα ως ουδέτερου τρίτου μέρους. Η αμεροληψία του Γενικού Γραμματέα και του προσωπικού του ΟΗΕ είναι ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα του Οργανισμού. Σε περίπτωση σύγκρουσης, τα Κράτη Μέλη,

μέσω του ΟΗΕ μπορούν να οργανώσουν ειρηνευτικές αποστολές με σκοπό να επιτηρήσουν μία συμφωνία κατάπαυσης πυρός, ή να δράσουν σαν διαχωριστική ουδέτερη ζώνη μεταξύ αντιπάλων δυνάμεων.

Πολλά παγκόσμια προβλήματα - η φτώχεια, η ανεργία, η περιβαλλοντολογική υποβάθμιση, η διεθνής εγκληματικότητα, το AIDS, το εμπόριο ναρκωτικών, η διεθνής μετανάστευση - αντιμετωπίζονται μόνο με τη διεθνή συνεργασία. Το σύστημα του ΟΗΕ - που ήδη εργάζεται για αυτά τα προβλήματα - παρέχει τον καλύτερο μηχανισμό που υπάρχει για να κινητοποιεί και να διατηρεί αυτήν τη συνεργασία.

Ο ΟΗΕ και οι οργανώσεις του (περιλαμβανομένης και της Διεθνούς Τράπεζας) παρέχουν βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες, με τη μορφή παροχών και δανείων, που ξεπερνάει τα 25 δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο. Προστατεύουν πρόσφυγες, μοιράζουν βοήθεια σε τρόφιμα και ανταποκρίνονται γρήγορα σε περίπτωση φυσικών καταστροφών. Έχουν συνεισφέρει στην εξάλειψη ή τον περιορισμό ασθενειών, την εξάπλωση της παραγωγής τροφίμων, και στην παράταση της διάρκειας ζωής. Βοηθούν στην οικοδόμηση οικονομιών, παρέχουν δάνεια σε αναπτυσσόμενες χώρες, και βοηθούν στη σταθεροποίηση οικονομικών αγορών.

Όλες αυτές οι ζωτικές υπηρεσίες παρέχονται με το μικρότερο δυνατό κόστος. Το ετήσιο κόστος ολόκληρου του συστήματος του ΟΗΕ κατά άτομο στον κόσμο είναι 3,20 δολάρια, ενώ του ΟΗΕ μόνο 23 σέντσι.

1.11 Έχουν βελτιώσει τον κόσμο τα Ηνωμένα Έθνη

Ενώ ορισμένα από τα επιτεύγματα του έχουν δει το φως της δημοσιότητας, πολλά άλλα, που ωφελούν ανθρώπους παντού, θεωρούνται δεδομένα.

Το 1948 ο ΟΗΕ συνέταξε την Οικουμενική Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου - μία ιστορική προκήρυξη των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών τα οποία δικαιούνται όλοι, άνδρες και γυναίκες. Πάνω από 80 άλλες συμβάσεις του ΟΗΕ, που προέκυψαν από αυτή τη Διακήρυξη, προωθούν και προστατεύουν συγκεκριμένα ανθρωπίνια δικαιώματα.

Το Πρόγραμμα Ανάπτυξης του ΟΗΕ είναι η μεγαλύτερη διεθνής πηγή παροχών για την ανάπτυξη. Έχει έναν ετήσιο προϋπολογισμό ενός δισεκατομμυρίου δολαρίων, και έχει ενισχύσει χιλιάδες αναπτυξιακά προγράμματα σε όλον τον κόσμο, που με τη σειρά τους προκαλούν επιπλέον δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις της τάξεως των εννέα δισεκατομμυρίων δολαρίων περίπου.

Ο ΟΗΕ έχει συμβάλει στην ενίσχυση δημοκρατικής διακυβέρνησης βοηθώντας στη διεξαγωγή περισσότερων από 70 εθνικών εκλογών.

Το Πρόγραμμα του ΟΗΕ για τα Τρόφιμα - η μεγαλύτερη διεθνής οργάνωση για βοήθεια σε τρόφιμα - παρέχ περίπου το ένα τρίτο της παγκόσμιας βοήθειας σε τρόφιμα κάθε χρόνο.

Ο ΟΗΕ προώθησε και υποστήριξε το μεγάλο κίνημα κατά της αποικιοκρατίας που οδήγησε στην ανεξαρτησία πλέον των 80 εθνών. Πρόσφατα, το 1989, οι εκλογές υπό την εποπτεία του ΟΗΕ στη Ναμίμπια οδήγησαν στην ανεξαρτησία της χώρας αυτής.

Η ευλογία εξαλείφθηκε από τον κόσμο με μία εκστρατεία που συντόνισε η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (WHO).

Η UNICEF και η WHO, έχουν υλοποιήσει μία παγκόσμια εκστρατεία εμβολιασμού εναντίον έξι θανάσιμων ασθενειών, σώζοντας έτσι τις ζωές τουλάχιστον 2 εκατομμυρίων παιδιών ετησίως.

Περισσότερη διεθνής νομιμοσύνη έχει προωθηθεί μέσω του ΟΗΕ κατά τις τελευταίες πέντε δεκαετίες από ότι όλη την προηγούμενη ιστορία της ανθρωπότητας.

Λόγω των προσπαθειών του ΟΗΕ και των οργανώσεών του, περισσότεροι από 60% των ενηλίκων στις αναπτυσσόμενες χώρες τώρα διαβάζουν και γράφουν, και 80% των παιδιών πηγαίνουν στο σχολείο. Ειδικά προγράμματα για τις γυναίκες βοήθησαν στο να αυξηθεί το ποσοστό των εγγράμματων γυναικών στις αναπτυσσόμενες χώρες από 36% το 1970 σε 56% το 1990.

Ο ΟΗΕ και οι οργανώσεις του έχουν βελτιώσει την υγεία εκατομμυρίων ανθρώπων - εμβολιάζοντας παιδιά, καταπολεμώντας την ελονοσία και παρασιτικές ασθένειες, παρέχοντας ασφαλές πόσιμο νερό, προστατεύοντας

την υγεία του καταναλωτή. Σαν αποτέλεσμα, η μακροζωία και ο αναμενόμενος μέσος όρος ζωής έχουν αυξηθεί σε όλον τον κόσμο.

Οργανώσεις του ΟΗΕ βοηθούν και προστατεύουν περισσότερους από 20 εκατομμύρια πρόσφυγες και εκτοπιζόμενα άτομα σε όλον τον κόσμο. Επιπλέον, μέσω των εκκλήσεων του ΟΗΕ, συλλέγονται περισσότερα από 1,5 δις δολάρια τον χρόνο για έκτακτη βοήθεια σε άτομα που έχουν υποστεί τις συνέπειες πολέμων και φυσικών καταστροφών.

Η Διεθνής Τράπεζα, μέρος του συστήματος του ΟΗΕ, χορηγεί σε διάφορες χώρες αναπτυξιακά δάνεια και πιστώσεις ύψους πλέον των 20 δισεκατομμυρίων δολαρίων τον χρόνο.

12 Γιατί είναι αναγκαία η αναπτυξιακή βοήθεια

Σήμερα περίπου 1,5 δισεκατομμύριο άνθρωποι ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, και 13 ως 18 εκατομμύρια - κυρίως παιδιά -- πεθαίνουν κάθε χρόνο λόγω της φτώχειας και της πείνας. Παράλληλα, το χάσμα μεταξύ βιομηχανοποιημένων και φτωχών κρατών μεγαλώνει: το μερίδιο των βιομηχανοποιημένων κρατών στην παγκόσμια οικονομία έχει αυξηθεί από 68 τοις εκατό το 1960 στο 72 τοις εκατό το 1990. Κατά την ίδια περίοδο, το χάσμα στο κατά κεφαλήν εισόδημα μεταξύ του 20% των πλουσιότερων και φτωχότερων ανθρώπων του κόσμου έχει διπλασιαστεί. Δύο κόσμοι - ένας σχετικά ευκατάστατος, ο άλλος που μαστίζεται από φτώχεια και αρρώστιες - είναι συνταγή για καταστροφή. Η κατάσταση δεν είναι μόνον ηθικά απαράδεκτη: είναι και πολιτικά επικίνδυνη.

Παρά τις αυξημένες ανάγκες, η επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια από τις βιομηχανοποιημένες χώρες είναι η χαμηλότερη των τελευταίων 25 χρόνων. Συνολικά, οι βιομηχανοποιημένες χώρες παρέχουν περίπου 60 δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο σε δάνεια και δωρεές.

Ο ΟΗΕ έχει κάνει έκκληση προς τις βιομηχανοποιημένες χώρες να διαθέτουν το 0,7 του ΑΕΠ τους για αναπτυξιακή βοήθεια. Επί του παρόντος, οι βιομηχανοποιημένες χώρες παρέχουν κατά μέσο όρο λιγότερο από 0,3 τοις εκατό. Το 1995, οι μόνες χώρες που έφθασαν ή ξεπέρασαν τον στόχο του 0,7 τοις εκατό ήταν η Κορέα, η Δανία, η Σουηδία και η Ολλανδία. Τελευταίες ήταν οι Ηνωμένες Πολιτείες, που παρέχουν λιγότερο από το 0,2 τοις εκατό του ΑΕΠ τους για αναπτυξιακή βοήθεια.

13 Πώς αντιμετωπίζει ο ΟΗΕ τα προβλήματα του περιβάλλοντος και της ανάπτυξης

Ο ΟΗΕ έχει ηγηθεί των προσπαθειών της συνεργασίας των χωρών τους για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα του περιβάλλοντος.

Το θέμα του "περιβάλλοντος" πρωτοεμφανίστηκε στη διεθνή ατζέντα το 1972 στη Διάσκεψη του ΟΗΕ για το Ανθρώπινο Περιβάλλον. Η Διάσκεψη προειδοποίησε τις κυβερνήσεις και το ευρύτερο κοινό για τους κινδύνους που προκαλούνται από τη μόλυνση της ατμόσφαιρας, της γης και των ωκεανών. Σαν αποτέλεσμα ιδρύθηκαν πολλά υπουργεία περιβάλλοντος και πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις έκαναν την εμφάνισή τους.

Οι Κυβερνήσεις επίσης ίδρυσαν το Πρόγραμμα του ΟΗΕ για το Περιβάλλον (UNEP) για να βοηθάει τις χώρες στην καλύτερη διαχείριση του περιβάλλοντος, στη διαπραγμάτευση διεθνών συμφωνιών και στον έλεγχο της ρύπανσης του πλανήτη.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, ήταν πλέον ξεκάθαρο ότι παρά τα 20 χρόνια σκληρής δουλειάς, πολλά περισσότερα έπρεπε να γίνουν. Στη Διάσκεψη για τη Γη - τη Διάσκεψη του ΟΗΕ για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, 1992 - κυβερνήσεις, επιχειρήσεις, εργάτες, συνδικάτα, αγρότες, ιθαγενείς λαοί, ομάδες γυναικών και πολλοί άνθρωποι συμφώνησαν στην ανάγκη νέων μεθόδων οικονομικής ανάπτυξης και νέων τρόπων παραγωγής αυτού του προκειμένου να διασωθεί ο πλανήτης. Οι κυβερνήσεις υιοθέτησαν μία Διακήρυξη για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, μία δήλωση για τα δάση και την Agenda 21, ένα Πρόγραμμα Δράσης που καλύπτει όλους τους τομείς της "βιώσιμης ανάπτυξης".

Μετά τη Διάσκεψη για τη Γη, ιδρύθηκε η Επιτροπή του ΟΗΕ για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη με σκοπό να καθορίζει τις κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που είναι απαραίτητες για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η Επιτροπή εξετάζει πώς υλοποιούνται οι συμφωνίες της Διάσκεψης και παρέχει οδηγίες πολιτικής σε κυβερνήσεις και σημαντικές κοινωνικές ομάδες που ασχολούνται με τη βιώσιμη ανάπτυξη. Για να βοηθήσει τις χώρες να συλλέξουν και να αναφέρουν τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να μετρηθεί η πρόοδος, η Επιτροπή τυποποιεί μία σειρά διεθνώς παραδεκτών συντελεστών για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Ως τα μέσα του 1996, περίπου 100 κυβερνήσεις είχαν ήδη ιδρύσει επιτροπές ή άλλα συντονιστικά όργανα για τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Το 1997, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ έκανε μία γενική ανασκόπηση της προόδου που έχει παρατηρηθεί μετά τη Διάσκεψη για τη Γή. Βρήκε ότι πολλές χώρες έχουν αρχίσει να χτίζουν μία σταθερή βάση για την υλοποίηση της Agenda 21. Η δράση πρέπει τώρα να εστιαστεί σε τομείς προτεραιότητας όπως είναι το νερό, τα δάση, η μεταβίβαση τεχνολογίας και η αποτροπή της υπερθέρμανσης του πλανήτη.

Πάνω από 170 συμβάσεις για το περιβάλλον έχουν υπογραφεί υπό την αιγίδα και καθοδήγηση των οργανώσεων του ΟΗΕ. Αυτές αφορούν τομείς όπως η καταστροφή του στρώματος του όζοντος, η υπερθέρμανση του πλανήτη, η διασυννοριακή μόλυνση του περιβάλλοντος, η Ερημοποίησης και τα είδη υπό εξαφάνιση.

Το "The Global Environment Facility" - το οποίο διαχειρίζονται από κοινού η Διεθνής Τράπεζα, η UNEP και το Πρόγραμμα του ΟΗΕ για την Ανάπτυξη (UNDP)-είναι η πρωταρχική πηγή πολύπλευρης χρηματοδότησης σε χώρες για έργα που στόχο έχουν την αποτροπή των κλιματολογικών αλλαγών, την καταστροφή της ζώνης του όζοντος, την εξαφάνιση της βιολογικής ποικιλότητας, τη μόλυνση των υδάτων και την Ερημοποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΟΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΦΤΩΧΕΣ

Σύμφωνα με τον δείκτη ανθρώπινης ανάπτυξης οι υψηλά αναπτυσσόμενες χώρες, οι χώρες μεσαίου εισοδήματος καθώς και οι φτωχότερες χώρες παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα:

ΨΗΛΑ ΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕ ΕΣ ΧΩΡΕΣ	ΠΙΘΑΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΖΩΗΣ (ΧΡΟΝΙΑ) 1999	ΕΚΤΙΜΗ-ΣΗ ΓΝΩΣΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩ- ΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚ-ΩΝ	ΣΥΝΔΙΑΣΜ- ΟΣ ΠΡΩΤΑΡΧΙ- ΚΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΓ- ΕΝΗΣ ΤΡΩ/ΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΜΙΚΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ (%) 1999	GDP ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦ (PPP US\$) 1999	ΔΕΙΚΤ- ΗΣ ΠΙΘΑ- ΝΗΣ ΔΙΑΡ. ΖΩΗΣ 1999	ΔΕΙΚ- ΤΗΣ ΕΚ/ΣΗΣ 1999	ΔΕΙΚ- ΤΗΣ GDP 1999	ΔΕΙΚΤ- ΗΣ ΛΕΙΑΣ ΑΝΘΡ. ΑΝΑΗ ΨΥΞΗΣ (HDI) 1999	ΓΡΑΜ- ΜΗ GDP ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦ. ΜΕΙΟΝ ΓΡΑΜ. HDI
ΟΡΒΗΓΙΑ	78.4	-	97	28.433	0.89	0.98	0.94	0.939	2
ΥΣΤΡΑΛΙΑ	78.8	-	116	24.574	0.90	0.99	0.92	0.936	10
ΑΝΔΑΛΣ	78.7	-	97	26.251	0.89	0.98	0.93	0.936	3
ΟΥΑΝ	79.6	-	101	22.636	0.91	0.99	0.90	0.936	13
ΕΛΓΙΟ	78.2	-	109	25.443	0.89	0.99	0.92	0.935	4
Π.Α.	76.8	-	95	31.872	0.86	0.98	0.96	0.934	-4
ΕΛΑΝΔ	79.1	-	89	27.835	0.90	0.96	0.94	0.932	-3
ΕΤΙΗΕΡΛΑΝΔΣ	78.0	-	102	24.215	0.88	0.99	0.92	0.931	5
ΝΙΩΝΙΑ	80.8	-	82	24.898	0.93	0.93	0.92	0.928	2
ΠΑΛΑΝΔΙΑ	77.4	-	103	23.096	0.87	0.99	0.91	0.925	5
ΟΥΗΛΑΝΔΗ ΟΥΣΕΜΒΟΥΡΓ	78.8	-	84	27.171	0.90	0.94	0.94	0.924	-6
	77.2	-	73	42.769	0.87	0.90	1.00	0.924	-11
ΑΛΛΙΑ	78.4	-	94	22.897	0.89	0.97	0.91	0.924	3
ΝΟΡΜΕΝΟ ΑΣΙΑΤΕΙΟ	77.5	-	106	22.093	0.87	0.99	0.90	0.923	5
ΑΝΙΑ	76.1	-	97	25.869	0.85	0.98	0.93	0.921	-7
ΥΣΤΡΙΑ	77.9	-	90	25.089	0.88	0.96	0.92	0.921	-6
ΕΡΜΑΝΙΑ	77.6	-	94	23.742	0.88	0.99	0.91	0.921	-3
ΑΑΝΔΙΑ	76.4	-	91	25.918	0.86	0.94	0.93	0.916	-11
ΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ	77.4	-	99	19.104	0.87	0.97	0.88	0.913	3
ΑΙΑ	78.4	98.4	84	22.172	0.89	0.91	0.90	0.909	-2
ΠΑΝΙΑ	78.3	97.6	95	18.079	0.89	0.92	0.87	0.908	
ΡΑΙΑ	78.6	95.8	83	18.440	0.89	0.83	0.87	0.893	6
ΑΛΛΑ	78.1	97.1	81	15.414	0.89	0.87	0.84	0.881	3
ΟΝΙΚ ΝΟΝΙΚ									

ΙΝΑ	79.4	93.3	63	22.090	0.91	0.87	0.90	0.880	10
ΥΠΡΟΣ	77.9	96.9	69	19.006	0.88	0.95	0.88	0.877	-4
ΙΝΓΚΑΠΟΥΡΗ	77.4	92.1	75	20.767	0.87	0.93	0.89	0.876	-2
ΟΡΕΑ	74.7	97.6	90	15.712	0.83	0.94	0.84	0.875	-5
ΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ	75.5	91.9	96	16.064	0.84	0.88	0.85	0.874	5
ΛΟΒΕΝΙΑ	75.3	99.6	83	75.977	0.84	0.90	0.85	0.874	2
ΠΑΤΑ	77.9	91.8	80	15.189	0.88	0.86	0.84	0.866	2
ΠΙΑΡΜΙΑΝΤΟ	76.6	97.0	77	14.353	0.86	0.89	0.83	0.864	5
ΡΟΥΝΙ							0.87		
ΑΡΟΥΣΑΛΑΜ	75.7	91.0	76	17.868	0.85	0.92		0.857	5
ΡΕΧ									
ΡΕΠΟΥΒΛΙΚ	74.7		70	13.018	0.83	0.91	0.81	0.844	-4
ΡΕΝΤΙΝΗ									
	73.2	96.7	83	12.277	0.80	0.93	0.80	0.842	6
ΑΟΒΑΚΙΑ	73.1		76	10.591	0.80	0.92	0.78	0.831	6
ΑΥΓΑΡΥ	71.1	99.3	81	11.430	0.77	0.94	0.79	0.829	8
ΑΥΡΟΥΓΟΥΑΙ	74.2	97.7	79	8.879	0.82	0.90	0.75	0.828	9
ΑΩΑΝΙΑ	73.1	99.7	84	8.450	0.80	0.85	0.74	0.828	11
ΑΙΛΕ	75.2	95.6	78	8.652	0.84	0.86	0.74	0.825	9
ΑΙΡΑΙΝ	73.1	87.1	80	13.688	0.80	0.89	0.82	0.824	-3
ΑΕΤΑ ΡΙΚΑ	76.2	95.5	67	8.860	0.85	0.74	0.75	0.821	6
ΑΙΑΧΑΜΕΣ	69.2	95.7	74	15.258	0.74	0.94	0.84	0.820	-8
ΑΥΒΕΙΤ	76.0	81.9	59	17.289	0.85	0.73	0.86	0.813	-14
ΑΤΟΝΙΑ	70.3	98.0	86	8.355	0.76	0.88	0.74	0.812	6
ΑΩΜΕΝΑ									
ΑΒΙΚΑ									
ΑΠΑΤΑ	74.8	75.1	68	18.162	0.83	0.93	0.87	0.809	-19
ΑΟΑΤΙΑ	73.6	98.2	68	7.387	0.81	0.79	0.72	0.803	10
ΑΟΥΑΝΙΑ	71.8	99.5	80	6.656	0.78	0.84	0.70	0.803	13
ΑΤΑΡ	69.3	80.8	75	18.789	0.74	0.93	0.87	0.801	-24

ΧΑΙΣΕ ΑΠΤΥ ΟΜΕΝ	ΠΙΘΑΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ Α ΖΩΗΣ (ΧΡΟΝΙΑ) 1999	ΕΚΤΙΜΗ-ΣΗ ΓΝΩΣΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩ-ΣΗΣ ΤΙΣΝ ΕΝΗΑΙΚ-ΩΝ	ΣΥΝΔΙΑΣ Μ-ΟΣ ΠΡΩΤΑΡ ΧΙ-ΚΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟ Γ-ΕΝΗΣ ΤΡΙ/ΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙ ΑΣ ΜΙΚΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙ ΑΣ (%) 1999	GDP ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦ (PPP US\$) 1999	ΔΕΙΚΤ- ΗΣ ΠΙΘΑ- ΝΗΣ ΔΙΑΡ. ΖΩΗΣ 1999	ΔΕΙΚ- ΤΗΣ ΕΚ/ΣΗΣ 1999	ΔΕΙΚ- ΤΗΣ GDP 1999	ΔΕΙΚΤ-ΗΣ ΑΞΙΑΣ ΑΝΘΡ. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (HDI) 1999	ΓΡΑΜΜΗ GDP ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦ. ΜΕΙΟΝ ΓΡΑΜ. HDI
ΑΙΝΙΔΑ ΑΝΔ ΒΑΓ	74.1	93.5	65	8.178	0.82	0.84	0.74	0.798	4
ΑΓΙΑ	70.1	99.8d	82	6.264	0.75	0.93	0.69	0.791	12
ΑΤΝΑ	67.8	93.1	67	1.860	0.71	0.84	0.49	0.682	19
ΑΟΝΗ	65.8	86.3	65	2.857	0.68	0.79	0.56	0.677	3
ΑΖΙΣΤ	67.4	99.1d	67	1.031	0.71	0.88	0.39	0.660	36
ΑΙΒΙΑ	62.0	85.0	70	2.355	0.62	0.80	0.53	0.648	7
ΑΥΠΤ	66.9	54.6	78	3.420	0.70	0.62	0.59	0.635	-8
ΑΡΑ ΥΑ	68.1	68.2	63	2.279	0.72	0.66	0.52	0.635	7
ΑΝΔΟ ΑΣ	65.7	74.0	61	2.340	0.68	0.70	0.53	0.634	5
ΑΤΕ ΑΑ	64.5	68.1	49	3.874	0.66	0.62	0.60	0.626	-16
ΑΟΝ	52.6	63.0	66	6.024	0.46	0.71	0.68	0.617	-44

QUATRO IAL UINEA	50.6	82.2	64	4.676	0.43	0.76	0.64	0.610	-31
AMIBIA	44.9	81.4	78	5.468	0.33	0.80	0.67	0.801	-39
ROPOK	67.2	48.0	52	3.419	0.70	0.49	0.59	0.596	-14
ΟΥΙΛΑ ΔΗ	47.0	78.9	72	3.987	0.37	0.77	0.82	0.583	-24
ΠΟΤΣ ΝΑ	41.9	76.4	70	6.872	0.28	0.74	0.71	0.577	-55
ΔΙΑ	62.9	56.5	56	2.248	0.63	0.56	0.52	0.571	0
ΟΝΓΚ ΔΙΑ	62.5	62.3	58	1.711	0.62	0.61	0.47	0.589	7
ΜΠΛΟ Ε	42.9	88.0	65	2.876	0.30	0.80	0.56	0.554	-13
ΥΑΝΜ Ρ	56.0	84.4	55	1.027	0.52	0.75	0.39	0.551	22
ΑΝΑ	56.6	70.3	42	1.881	0.53	0.61	0.49	0.542	0
ΣΟΟΟ	47.9	82.9	61	1.854	0.38	0.75	0.49	0.541	1
ΑΜΒΟ Α	56.4	68.2	62	1.361	0.52	0.66	0.44	0.541	13
ΑΡΥΑ ΕΥ UINEA	56.2	63.9	39	2.367	0.52	0.55	0.53	0.534	-12
ΕΝΥΑ	51.3	81.5	51	1.022	0.44	0.71	0.39	0.514	18
ΟΜΟΡ Ε	59.4	59.2	36	1.429	0.57	0.51	0.44	0.510	7
ΑΜΕΡ ΥΝ	50.0	74.8	43	1.573	0.42	0.64	0.46	0.506	2
ΟΝΓΚ	51.1	79.5	63	727	0.44	0.74	0.33	0.502	29

	ΠΡΟΑΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΖΩΗΣ (ΣΡΟΝΙΑ) 1999	ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΓΝΩΣΗ ΓΡΑΦΗΣ	ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΑΝΑΛΟΓΙΑ	ΕΥΝΑΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΗΣ ΑΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ	GDP ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦ (PPP US\$) 1999	ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΡΟΑ- ΝΗΣ ΔΙΑΡ. ΖΩΗΣ 1999	ΔΕΙΚΤΗΣ ΕΚ/ΣΗΣ 1999	ΔΕΙΚΤΗΣ GBP 1999	ΔΕΙΚΤΗΣ ΛΕΙΑΣ ΑΝΘΡ. ΑΝΑΙΤΥΞ ΗΕ (HDI) 1999	ΓΡΑΜΜΗ GDP ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦ. ΜΕΙΟΝ ΓΡΑΜ. HDI
ΦΤΩΧΕΙΕΣ ΧΩΡΕΣ										
ΛΑΟ PEOPLE'S DEM. REP.	53.1	47.3	58		1.471	0.47	0.51	0.45	0.476	-2
ΜΑΔΑΓΑΣΚ ΑΡΗ	52.2	65.7	44		799	0.45	0.59	0.35	0.462	16
CONGO DEM. REP. OF THE	51.0	60.3	32		801	0.43	0.51	0.35	0.429	8
COTE D'IVOIRE	47.8	45.7	38		1.654	0.38	0.43	0.47	0.426	-20
GUINEA- BISSAU	44.5	37.7	37		678	0.33	0.37	0.32	0.339	0
ΜΑΖΑΝΒΙΚ Η	39.8	37.7	23		861	0.25	0.36	0.36	0.323	-11
ΜΠΟΥΚΙΝΑ ΦΑΣΟ	46.1	37.4	23		965	0.35	0.23	0.38	0.320	-17

ΑΝΑΠΤΥΣΣ ΟΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ	64.5									
		72.9	61	3.530	0.66	0.69	0.59	0.647		
ΦΤΟΧΙΕΣ ΧΩΡΕΣ	51.7	51.6	38	1.170	0.45	0.47	0.41	0.442		
ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ	66.4	61.3	63	4.550	0.69	0.82	0.84	0.648		
ΑΝΑΤΟΛΙΚ Η ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	69.2	85.3	71	3.950	0.74	0.81	0.61	0.719		
ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΡΑΒΙΚΗ	69.6	87.8	74	6.880	0.74	0.83	0.71	0.760		
SUB- SAHARAN AFRICA	48.8	59.6	42	1.640	0.40	0.54	0.47	0.467		
EASTERN EUROPE AND THE CIS	68.5	98.6	77	6.290	0.73	0.91	0.69	0.777		
HIGH INCOME OECD	78.0		94	26.050	0.88	0.97	0.93	0.928		
ΑΝΑΠΤΥΓΜ ΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ	77.3		91	23.410	0.87	0.96	0.91	0.914		
ΑΝΑΠΤΥΣΣ ΟΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ	66.8	78.5	67	3.850	0.70	0.75	0.61	0.684		
ΦΤΟΧΙΕΣ ΧΩΡΕΣ	52.6	48.9	38	1.200	0.46	0.45	0.41	0.442		
ΥΨΗΛΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	78.0		93	25.860	0.88	0.97	0.97	0.926		
ΜΕΣΑΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	69.5	85.7	74	5.310	0.74	0.82	0.82	0.740		
ΧΑΜΗΛΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	59.4	61.8	51	1.910	0.57	0.58	0.58	0.549		
ΖΑΜΠΙΑ	41.0	77.2	49	756	0.27	0.68	0.34	0.427	9	
ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ	38.3	32	27	448	0.22	0.30	0.25	0.258	0	
ΜΑΛΑΥΙ	40.3	59.2	73	586	0.26	0.64	0.30	0.397	8	
ΔΛΙΒΟΤΙ	44.0	63.4	22	2.377	0.32	0.50	0.53	0.477	-28	
ΟΥΓΚΑΝΤΑ	43.2	66.1	45	1.167	0.30	0.59	0.41	0.435	-4	
ΑΝΓΚΟΛΑ	45.0	42.0	23	3.179	0.33	0.36	0.58	0.422	-44	
ΑΙΘΙΟΠΙΑ	44.1	43.2	27	628	0.32	0.34	0.31	0.321	0	
ΜΠΟΥΡΟΥΝ ΤΙ	40.6	23.0	19	578	0.26	0.37	0.29	0.309	0	
CENTRAL AFR.	44.3	45.4	24	1.186	0.32	0.38	0.41	0.372	-16	
ΓΟΥΙΝΕΑ	47.1	35.0	28	1.934	0.37	0.33	0.49	0.397	-32	
ΡΟΥΑΝΤΑ	39.9	65.8	40	885	0.25	0.57	0.36	0.395	-8	
CHAD	45.5	41.0	31	850	0.34	0.38	0.36	0.359	-7	
ΜΑΥΡΙΤΑΝΙ Α	51.1	41.6	41	1.609	0.43	0.41	0.46	0.437	-14	
TANZANIA	51.1	74.7	32	501	0.44	0.81	0.27	0.436	21	
ΝΙΓΗΡΙΑ	44.8	46.9	16	753	0.33	0.15	0.34	0.274	-7	
ΜΑΛΙ	51.2	39.8	28	753	0.44	0.36	0.34	0.378	0	
ΓΚΑΜΠΙΑ	45.9	35.7	45	1.580	0.35	0.39	0.46	0.398	-23	
ΧΑΙΤΙ	52.4	48.8	52	1.484	0.46	0.50	0.45	0.467	-4	
ΝΙΓΗΡΙΑ	51.5	62.8	45	853	0.44	0.57	0.36	0.455	11	
ΤΟΓΚΟ	51.6	56.3	62	1.410	0.44	0.58	0.44	0.489	5	
ΝΕΠΑΛ	58.1	40.4	80	1.237	0.55	0.47	0.42	0.480	7	
ΜΠΕΝΙΝ	53.6	39.0	45	933	0.48	0.41	0.37	0.420	-4	
ΕΡΥΘΡΑΙΑ	51.8	52.7	26	880	0.45	0.44	0.36	0.416	-3	

ΥΕΜΕΝΗ	60.1	45.2	51	806	0.59	0.47	0.35	0.468	16
ΣΟΥΔΑΝ	55.6	56.9	34	864	0.51	0.49	0.32	0.439	19
ΣΕΝΕΓΑΛΗ	52.9	36.4	36	1.419	0.47	0.36	0.44	0.423	-13
ΠΑΚΙΣΤΑΝ	59.6	45.0	40	1.834	0.58	0.43	0.49	0.498	-5
ΒΗΥΤΑΝ	61.5	42.0	33	1.841	0.61	0.39	0.43	0.477	5
ΜΠΑΓΛΑΝΤ ΕΣ	58.9	40.8	37	1.483	0.57	0.39	0.45	0.470	-4
ΒΟΡΕΙΑ ΑΣΙΑ	62.5	55.1	53	2.280	0.63	0.54	0.52	0.564	-
ΚΟΣΜΟΣ	66.7	-	65	6.980	0.70	0.74	0.74	0.716	-
ΟΕCD	76.6	-	87	22.020	0.86	0.94	0.90	0.900	-

ΠΟΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΧΩΡΩΝ

Τα όργανα του Ο.Η.Ε. που ασχολούνται με την ανάπτυξη των φτωχών χωρών είναι :
 Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυξη, η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη, η Παγκόσμια Τράπεζα, το Νομισματικό Ταμείο, η Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για την Βιομηχανική Ανάπτυξη, η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, το Διεθνές Ταμείο Γεωργικής Ανάπτυξης καθώς και άλλες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ : ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

3. Τι είναι η Παγκόσμια Τράπεζα

Η ομάδα της Παγκόσμιας Τράπεζας είναι μια από τις παγκόσμια μεγαλύτερες πηγές Βοήθειας για την Ανάπτυξη. Στο οικονομικό έτος 2001, το ίδρυμα παρείχε περισσότερο από 17 δισεκατομμύρια σε δάνεια στις χώρες χρηστών του. Λειτουργεί σε περισσότερο από 100 αναπτυσσόμενες οικονομίες με την αρχική εστίαση της βοήθειας των φτωχότερων ανθρώπων και των φτωχότερων χωρών. Για όλους τους χρήστες της η τράπεζα υπογραμμίζει την ανάγκη για: Επενδύοντας στους ανθρώπους, ιδιαίτερα μέσω της βασικής υγείας και της εκπαίδευσης που εστιάζονται στην κοινωνική ανάπτυξη, το συνυπολογισμό, και τη διακυβέρνηση, ως βασικά στοιχεία της μείωσης της ένδειας ενισχύουν τη δυνατότητα των κυβερνήσεων να παραδώσουν τις ποιοτικές υπηρεσίες, αποτελεσματικά, προστατεύουν το περιβάλλον που υποστηρίζει και ενθαρρύνει την ιδιωτική επένδυση στην επιχειρησιακή ανάπτυξη και προωθεί τις μεταρρυθμίσεις για να δημιουργήσει ένα σταθερό μακροοικονομικό περιβάλλον. Όλα τα παραπάνω συμβάλλουν στην επένδυση και το μακροπρόθεσμο προγραμματισμό.

Ίδρυμένη το 1944, η ομάδα Παγκόσμιας Τράπεζας είναι μια από τις παγκόσμια μεγαλύτερες πηγές Βοήθειας για την Ανάπτυξη. Η τράπεζα, που παρείχε, 17.3 δισεκατομμύρια στα δάνεια στις χώρες χρηστών της, στο οικονομικό έτος 2001, λειτουργεί τώρα σε περισσότερο από 100 αναπτυσσόμενες οικονομίες, και έχει ως σκοπό να τους προσφέρει ένα μίγμα χρηματοδότησης, να βελτιώσει το βιοτικό τους επίπεδο και να εξαλείψει τις χειρότερες μορφές της φτώχειας. Για κάθε έναν από τους χρήστες της, η τράπεζα λειτουργεί με τις κυβερνητικές αντιπροσωπείες, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, και τον ιδιωτικό τομέα για να διατυπώσει τις στρατηγικές βοήθειας. Τα γραφεία χωρών του παραδίδουν παγκοσμίως το πρόγραμμα της τράπεζας στις χώρες, επικοινωνούν με την κυβέρνηση, την κοινωνία των πολιτών, και την εργασία για να αυξήσουν την κατανόηση των ζητημάτων ανάπτυξης, χρηματοδότησης και για να βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο και να εξαλειφτούν οι χειρότερες μορφές της φτώχειας.

Η Παγκόσμια Τράπεζα είναι υπεύθυνη σε περισσότερες από 180 χώρες μέλη των οποίων οι όψεις και τα ενδιαφέροντα αντιπροσωπεύονται από μια επιτροπή των κυβερνητών και ένα εδρεόν στην Ουάσινγκτον διοικητικό συμβούλιο. Οι χώρες μέλη είναι μέτοχοι που φέρνουν την τελευταία δύναμη λήψης αποφάσεων στη Παγκόσμια Τράπεζα.

Η τράπεζα χρησιμοποιεί τους οικονομικούς πόρους της, το ιδιαίτερα εκπαιδευμένο προσωπικό της, και την εκτενή βάση γνώσεων της για να βοηθήσει χωριστά κάθε αναπτυσσόμενη χώρα επάνω σε ένα μονοπάτι της

σταθερής, βιώσιμης, και δίκαιης αύξησης. Η βασική εστίαση είναι η βοήθεια των φτωχότερων ανθρώπων και των φτωχότερων χωρών, αλλά για όλους τους χρήστες της η τράπεζα υπογραμμίζει την ανάγκη για:

- Επενδύοντας στους ανθρώπους, ιδιαίτερα μέσω της βασικής υγείας και της εκπαίδευσης που εστιάζουν στην κοινωνική ανάπτυξη, το συνυπολογισμό, τη διακυβέρνηση, και την οικοδόμηση, ως βασικά στοιχεία της μείωσης της ένδειας που ενισχύουν τη δυνατότητα των κυβερνήσεων να παραδώσουν τις ποιοτικές υπηρεσίες, προστατεύουν το περιβάλλον και υποστηρίζει και ενθαρρύνει την ιδιωτική επιχειρησιακή ανάπτυξη.
- Προώθηση των μεταρρυθμίσεων για να δημιουργήσει ένα σταθερό μακροοικονομικό περιβάλλον, συμβάλλον στην επένδυση και το μακροπρόθεσμο προγραμματισμό.
- Μέσω των δανείων, των πολιτικών συμβουλών και της τεχνικής βοήθειάς της, η Παγκόσμια Τράπεζα υποστηρίζει μια ευρεία σειρά προγραμμάτων που στοχεύουν στη μείωση της φτώχειας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Τη σφαιρική πάλη ενάντια στην φτώχεια στοχεύουν στην εξασφάλιση ότι οι άνθρωποι παντού σε αυτόν τον κόσμο έχουν μια πιθανότητα για μία καλύτερη ζωή για αυτούς και για τα παιδιά τους. Πέρα από την προηγούμενη παραγωγή, περισσότερη πρόοδος έχει σημειωθεί στη μείωση της ένδειας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου απ ό τι κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε άλλης περιόδου στην ιστορία.

Στις αναπτυσσόμενες χώρες:

Η υπολογιζόμενη διάρκεια ζωής έχει αυξηθεί από 55 έως 65 έτη και ο αριθμός των εγγράμματων ενηλίκων έχει διπλασιάσει το συνολικό αριθμό παιδιών στο σχολείο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει αυξηθεί από τη θνησιμότητα νηπίων 411 εκατομμύρια έως 681 εκατομμύρια έχει μειωθεί κατά 50 τοις εκατό παρά αυτές τις επιτυχίες, οι ογκώδεις προκλήσεις ανάπτυξης παραμένουν.

Από τους 4,7 δισεκατομμύρια ανθρώπους που ζουν στις 100 χώρες που είναι χρήστες Παγκόσμιας Τράπεζας: 3 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν με λιγότερο από \$ 2 ημερησίως και 1,2 δισεκατομμύρια με λιγότερο από \$ 1 ημερησίως, σχεδόν 3 εκατομμύρια παιδιά στις αναπτυσσόμενες χώρες πεθαίνουν κάθε έτος από ασθένειες, 113 εκατομμύρια παιδιά δεν πηγαίνουν στο σχολείο και 1,5 δισεκατομμύρια άτομα δεν έχουν καθαρό νερό για να ποιούν. Οι αποτελεσματικές στρατηγικές μείωσης της ένδειας και ο δανεισμός είναι βασικά στοιχεία για την επίτευξη των στόχων της τράπεζας. Τα προγράμματα της τράπεζας δίνουν υψηλή προτεραιότητα στη βιώσιμη, κοινωνική, και ανθρώπινη ανάπτυξη και την ενισχυμένη οικονομική διαχείριση, με μία αυξανόμενη έμφαση στο συνυπολογισμό, τη διακυβέρνηση και την οικοδόμηση. Η τράπεζα βοηθά επίσης τις χώρες για να ενισχύσει και να στηρίξει τους θεμελιώδεις όρους που πρέπει να προσελκύσουν και να διατηρήσουν την ιδιωτική επένδυση. Με την τράπεζα που παρέχει τον δανεισμό, οι χώρες μεταρρυθμίζουν τις γενικές οικονομίες τους και ενισχύουν τα τραπεζικά συστήματα. Επενδύουν στο ανθρώπινο δυναμικό, την υποδομή, και την προστασία του περιβάλλοντος, η οποία ενισχύει την ελκυστικότητα και την παραγωγικότητα της ιδιωτικής επένδυσης. Τα θέματα της βοήθειας τράπεζας στις αναπτυσσόμενες χώρες το έτος 2001 περιέλαβαν τα εξής: □

Επιταχυνόμενη ανακούφιση χρέους. Η σημαντική διαδικασία έγινε για το οικονομικό έτος 2001, για να παρέχει τη βαθύτερη, ευρύτερη, και γρηγορότερη ανακούφιση χρέους σε μερικές από τις παγκόσμια φτωχότερες χώρες, ανάμεσα σε αυτές και η Αφρική, οι οποίες βαραίνονταν από μεγάλο χρέος. Από τις 30 Ιουνίου 2001, 23 χώρες απολάμβαναν την ανακούφιση χρέους σε αυτά τα πλαίσια, που ανέρχονται σε περισσότερα από \$ 34 δισεκατομμύρια κατά τη διάρκεια του χρόνου. Μετά από την ανακούφιση του χρέους, οι 23 χώρες θα βεβαίωναν μια μείωση δύο τρίτων του συνολικού χρέους, θα αύξαναν τις κοινωνικές δαπάνες, και θα μείωναν τα έξοδα στην υπηρεσία χρέους.

□ Υποστήριξη της πάλης ενάντια στο HIV/AIDS. Η επιδημία του VIH/AIDS αποτελεί τώρα κυρίαρχη απειλή για την νότια Σαχάρας Αφρική. Σε συνεργασία με τους συνεργάτες της, η τράπεζα εγκαινίασε τον Σεπτέμβριο του 2000 το πολυκρατικό πρόγραμμα VIH/AIDS (ΧΑΡΤΗΣ) για την Αφρική- το πρώτο του είδους της. Σύμφωνα με τον Χάρτη, η εύκαμπτη και γρήγορη χρηματοδότηση θα δεσμευθεί, με διεθνείς όρους ένωσης ανάπτυξης (το IDA- παραχωρητικό παράθυρο δανεισμού της τράπεζας), στα μεμονωμένα προγράμματα VIH/AIDS που αναπτύσσονται από τις χώρες.

□ Πολυδιάστατη υποστήριξη για τη μείωση της φτώχειας. Η έκθεση 2000/2001 της παγκόσμιας ανάπτυξης της τράπεζας υπογράμμισε την ευκαιρία ενδυνάμωσης, και ασφάλειας ως μέσα για την μείωση της πολυδιάστατης φτώχειας. Για αυτόν τον λόγο, ο δανεισμός της τράπεζας για να πιλέψει τις μεταδοτικές ασθένειες ανήλθε στα 608 εκατομμύρια δολάρια, δύο φορές ο μέσος όρος για τα προηγούμενα τέσσερα έτη. Η υποστήριξη της τράπεζας για την εκπαίδευση υπογραμμίζει την πρόσβαση, την ποιότητα, και τη δίκαιη

εργασία προς ένα καθαρότερο, υγιέστερο περιβάλλον, συνεπάγεται τις εκτενείς σφαιρικές διαβουλεύσεις για να ενημερώσει μια προσεχή στρατηγική περιβάλλοντος και ένας ταχέως αναπτυσσόμενο τομέα υποστήριξης της τράπεζας, είναι νόμος και δικαιοσύνη, όπου η εστίαση της τράπεζας έχει εξελιχθεί από τη συγκεκριμένη μεταρρύθμιση νόμου για να καλύψει τη νομική εκπαίδευση για τα δημόσια, αντιδιαβρωτικά προγράμματα στους δικαστικούς, μηχανισμούς ψηφίσματος διαφωνίας, και τη νομική ενίσχυση για τις φτωχές γυναίκες.

ΕΙ Βελτιωμένη αποτελεσματικότητα ανάπτυξης. Ο αριθμός προγραμμάτων που εξετάζονται "σε κίνδυνο" στο χαρτοφυλάκιο της τράπεζας έχει κοπεί στο μισό κατά τη διάρκεια των προηγούμενων πέντε ετών και είναι τώρα ο χαμηλότερος από ήταν εδώ και πολλά έτη. Η ποιότητα της αξιολόγησης και της επίβλεψης του προγράμματος έχει βελτιωθεί επίσης ουσιαστικά μια παρόμοια τάση προκύπτει όσον αφορά τις υπηρεσίες. Εκτός από την IDA και τη διεθνή τράπεζα για την αναδιημοσίευση και την ανάπτυξη (IBRD), που παρέχει τα δάνεια για τη βοήθεια για την Ανάπτυξη των χωρών μεσαίου εισοδήματος και των φτωχότερων χωρών, η ομάδα της Παγκόσμιας Τράπεζας αποτελείται από άλλα τρία ιδρύματα:

- **την διεθνή εταιρία χρηματοδότησης (IFC).** Η IFC προωθεί την και ξένη και την εσωτερική επένδυση του ιδιωτικού τομέα, προκειμένου να προωθήσουν την ανάπτυξη των χωρών μελών. Η επένδυση και οι συμβουλευτικές δραστηριότητες της έχουν ως σκοπό να μειώσουν την ένδεια και να βελτιώσουν τις ζωές των ανθρώπων. Η IFC χρησιμεύει ως έναν επενδυτή και ένας τίμιος μεσίτης για να ισορροπήσει το ενδιαφέρον κάθε συμβαλλόμενου μέρους για μια συναλλαγή, καθιστώντας ξένους επενδυτές, τοπικούς συνεργάτες, άλλους πιστωτές, και τις κυβερνητικές αρχές. Η IFC συμβουλεύει τις επιχειρήσεις που μπαίνουν στις νέες αγορές και τις κυβερνήσεις και προσπαθεί να παρέχει ένα πιο φιλόξενο επιχειρησιακό περιβάλλον, να δημιουργήσει τις αποτελεσματικές και σταθερές χρηματιστικές αγορές, ή να ιδιωτικοποιήσει τις ανεπαρκείς κρατικές επιχειρήσεις.

- **Πολύπλευρη αντιπροσωπεία εγγύησης επένδυσης (MIGA):** Η ξένη άμεση επένδυση είναι σημαντικός οδηγός της αύξησης των αναπτυσσόμενων οικονομιών. Η εξουσιοδότηση της MIGA είναι να προωθηθεί την ξένη άμεση επένδυση με την προσφορά της πολιτικής ασφάλειας κινδύνου (εγγυήσεις) στους επενδυτές και στους δανειστές, και με την παροχή των δεξιοτήτων και των στοιχείων συμπεριφοράς για να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες οικονομίες να προσελκύσουν και να διατηρήσουν αυτήν την επένδυση. Οι υποστηρίξεις των προγραμμάτων της MIGA μεταβιβάζουν χαρακτηριστικά πολλά άμεσα οφέλη στις χώρες υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών που δημιουργούνται για τους τοπικούς εργαζομένους.

- **Το διεθνές κέντρο για την τακτοποίηση των διαφωνιών επένδυσης (ICSID):** Το ICSID παρέχει τις εγκαταστάσεις για τις διαφωνίες συμβιβασμού μεταξύ των ξένων επενδυτών και των χωρών.

Ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας είναι από παράδοση υπήκοος του μεγαλύτερου μετόχου, των Ηνωμένων Πολιτειών. Είναι εκλεγμένος για μια πενταετή ανανεώσιμη θητεία, προεδρεύει των συνεδριάσεων της επιτροπής και είναι αρμόδιος για τη γενική διαχείριση της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Η Παγκόσμια Τράπεζα συγκεντρώνει τα χρήματα για τα προγράμματα ανάπτυξης της με το άνοιγμα των παγκόσμιων κύριων αγορών, και, στην περίπτωση της IDA, μέσω των συνεισφορών από τις πλουσιότερες κυβερνήσεις μέλη.

(Οκτώβριος 2001)

3.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η τράπεζα είναι συνεργάτης για την ενίσχυση των οικονομιών και την επέκταση των αγορών προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα της ζωής των ανθρώπων, ιδιαίτερα βέβαια των φτωχότερων. Αντίθετα από τα προγράμματα ενίσχυσης, η τράπεζα δεν κάνει τις επιχορηγήσεις. Η τράπεζα δανείζει τα χρήματα για να αναπτυχθεί κάθε χώρα και τα δάνεια ξεπληρώνονται.

Οι αναπτυσσόμενες χώρες δανείζονται από την τράπεζα επειδή χρειάζονται την κύρια, τεχνική βοήθεια, και τις πολιτικές συμβουλές. Υπάρχουν δύο τύποι δανεισμών της τράπεζας: Ο πρώτος τύπος είναι για τις αναπτυσσόμενες χώρες που είναι σε θέση να πληρώσουν τα επιτόκια της γειτονικής αγοράς. Τα χρήματα για αυτά τα δάνεια προέρχονται από τους επενδυτές σε όλο τον κόσμο. Αυτοί οι επενδυτές αγοράζουν τους δεσμούς που εκδίδονται από την Παγκόσμια Τράπεζα.

Ο δεύτερος τύπος δανεισμού πηγαίνει στις φτωχότερες χώρες, οι οποίες δεν είναι συνήθως αξιόπιστες στις διεθνείς χρηματιστικές αγορές και είναι ανίκανες να πληρώσουν τα επιτόκια της γειτονικής αγοράς στα χρήματα που δανείζονται. Η Παγκόσμια Τράπεζα, επομένως, δεν μπορεί να εκδώσει τους δεσμούς για να συγκεντρώσει τα χρήματα που θα χρηματοδοτούσαν το δανεισμό σε αυτές τις χώρες. Ο δανεισμός στις φτωχότερες χώρες

γίνεται από μια θυγατρική της Παγκόσμιας Τράπεζας, την Διεθνή Εταιρεία Ανάπτυξης (IDA). Περισσότερες από 30 χώρες- μέλη συμβάλλουν περιοδικά τα χρήματα που απαιτούνται για να χρηματοδοτήσουν "τις πιστώσεις" στους οφειλότες.

Οι πιστώσεις της IDA είναι χωρίς τόκο, φέρνουν μια χαμηλή ετήσια διοικητική δαπάνη 0,75 τοις εκατό, και έχουν μέσο όρο διάρκειας 35 ή 40 έτη συμπεριλαμβανομένων 10 ετών επιείκειας. Οι χώρες με τα κατά κεφαλή εισοδήματα λιγότερο από \$ 925 (σε δολάρια του 1996) είναι επιλέξιμες για τις πιστώσεις της IDA. Στην πράξη οι περισσότερες πιστώσεις της IDA πηγαίνουν σε χώρες που είναι πολύ φτωχότερες. Αλλά, πάλι, οι πιστώσεις ξεπληρώνονται. Δεν είναι επιχορηγήσεις. Η IDA δανείζει έναν μέσο όρο περίπου \$6 δισεκατομμυρίων ετησίως στις παγκόσμια φτωχότερες χώρες.

3.2 ΔΕΚΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

❖ Δεδομένου ότι η χρηματοδότηση στην εκπαίδευση της άρχισε αρχικά το 1963, η Παγκόσμια Τράπεζα έχει παράσχει άνω των US 30 δισεκατομμυρίων στα δάνεια και τις πιστώσεις. Αυτή την περίοδο χρηματοδοτεί 164 προγράμματα σε 82 χώρες. Επίσης λειτουργώντας στενά με τις εθνικές κυβερνήσεις, τις αντιπροσωπείες των Ηνωμένων Εθνών, τους χορηγούς, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις (NGOs), και άλλους συνεργάτες, η τράπεζα βοηθά τις αναπτυσσόμενες χώρες στις προσπάθειές τους να φθάσουν στην εκπαίδευση, την καθολική πρωτοβάθμια εκπαίδευση για όλα τα παιδιά μέχρι το 2015 και το χάσμα εκπαίδευσης μεταξύ των αγοριών και των κοριτσιών μέχρι το 2005. Ένα καλό παράδειγμα δανεισμού της τράπεζας για την εκπαίδευση είναι το αρχικό πρόγραμμα εκπαίδευσης της Ινδίας, το οποίο υποστηρίζει τις περιοχές όπου τα γυναικεία ποσοστά βασικής εκπαίδευσης είναι κάτω του εθνικού μετρίου. Η χρηματοδότηση της τράπεζας για αυτό το πρόγραμμα έχει επεκταθεί σε US 1.3 δισεκατομμύρια και αναμένεται να χρηματοδοτήσει 226 περιοχές σε 15 κράτη στην Ινδία. Στη Βραζιλία, το Ελ Σαλβαδόρ, το Τρινιδάδ και το Τομπάγκο, τα προγράμματα της τράπεζας υπερασπίζονται το ρόλο των τοπικών κοινοτήτων στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης με την άδεια να αξιολογηθεί η απόδοση.

❖ Κάθε ημέρα, 15.000 περισσότεροι άνθρωποι μολύνονται με τον ιό HIV/AIDS, οι μισοί από τους οποίους η ηλικία κυμαίνεται από 15 έως 24.

Η Παγκόσμιος Τράπεζα έχει δεσμεύσει περισσότερα από US 1.7 δισεκατομμύρια για την καταπολέμηση της διάδοσης του VIH/AIDS σε όλο τον κόσμο, και έχει δεσμεύσει ότι καμία χώρα με μια αποτελεσματική στρατηγική σε ισχύ δεν θα πάει χωρίς χρηματοδότηση. Σε συνεργασία με τις αφρικανικές κυβερνήσεις, η τράπεζα εγκαινίασε το πολυκρατικό πρόγραμμα VIH/AIDS (Χάρτης), το οποίο καθιστά τα σημαντικά στοιχεία επιχορήγησης διαθέσιμα στις αστικές οργανώσεις και τις κοινότητες της κοινωνίας που έχουν αναπτύξει μερικές από τις παγκόσμιες επεμβάσεις του VIH/AIDS πιο καινοτόμες. Κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, ο Χάρτης είχε παράσχει US 500 εκατομμύρια για να βοηθήσει 12 χώρες να επεκτείνουν την εθνική πρόληψη, την πρόσχη, και τα προγράμματα θεραπείας τους, και προγραμματίζει να χρηματοδοτήσει σύντομα ακόμα με US 500 εκατομμύρια για να φθάσει σε πρόσθετες 15 χώρες της Αφρικής. Η τράπεζα επίσης πρόσφατα ενέκρινε ένα κεφάλαιο US 155 εκατομμύρια για να παλέψει το VIH/AIDS στις Καραϊβικές Θάλασσες.

❖ Η παροχή υγείας και διατροφής των φτωχών ανθρώπων αποτελεί τον πυρήνα για την μείωση της φτώχειας και την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης. Ενώ σημαντικά κέρδη έχουν πραγματοποιηθεί σε πολλές χώρες κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, οι σημαντικές προκλήσεις παραμένουν. Για παράδειγμα από τα 11 εκατομμύρια παιδιά που πεθαίνουν κάθε έτος στις αναπτυσσόμενες χώρες, περίπου το 70 τοις εκατό οφείλεται σε μεταδοτικές ασθένειες (όπως η πνευμονία, η διάρροια, η ελονοσία, η ιλαρά, και VIH/AIDS) και στον υποσιτισμό.

Η Παγκόσμια Τράπεζα δεσμεύει έναν μέσο όρο US 1.3 δισεκατομμύρια σε νέο κεφάλαιο δανείζοντας κάθε έτος για την υγεία, τη διατροφή, και τα προγράμματα πληθυσμών στον αναπτυσσόμενο κόσμο.

Τα κεφάλαια της τράπεζας βοηθούν να καταπολεμηθούν την ελονοσία σε 46 χώρες και τη φυματίωση σε 25 χώρες. Στο Μαλί, ένα τραπεζοχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα υγείας βοήθησε στην ίδρυση 300 νέων κέντρων υγείας. Στην Κίνα, η τράπεζα έχει βοηθήσει να παρέχει το ιωδιωμένο άλας σε περισσότερα από 90 τοις εκατό των οικογενειών που εξασφαλίζουν ότι τα εκατομμύρια των οικογενειών θα ωφεληθούν από σημαντικά λιγότερες περιπτώσεις της αποβολής και των θνησιγενειών, της φυσικής παραμόρφωσης, και της διανοητικής καθυστέρησης που προκαλείται από την ανεπάρκεια ιωδίου.

❖ Το 1996, η Παγκόσμια Τράπεζα και το διεθνές νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) προώθησαν τη βαριά χρεωμένη διεθνή απάντηση «Initiative», για να παρέχουν την περιεκτική ανακούφιση χρέους του φτωχότερου κόσμου, μιας και οι περισσότερες χώρες ήταν χρεωμένες.

Σήμερα, 23 χώρες λαμβάνουν την ανακούφιση χρέους που προβάλλεται να ανέλθει σε US \$ 34 δισεκατομμύρια κατά τη διάρκεια του χρόνου.

Μια άλλη μορφή της ανακούφισης χρέους, είναι η πρωτοβουλία που θα κόψει το εξωτερικό χρέος σε αυτές τις χώρες από τα δύο τρίτα, που χαμηλώνουν την υποχρέωσή τους σε επίπεδα αρκετά κάτω του μετρίου για τις συνολικά αναπτυσσόμενες χώρες. Ως τμήμα της πρωτοβουλίας, επανακατευθύνουν τις δημοσιονομικές προτεραιότητές τους προς τους βασικούς κοινωνικούς και ανθρώπινους τομείς της ανάπτυξης. Η Ρουάντα, παραδειγματος χάριν, έχει θέσει στους στόχους της, την δημιουργία σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και την αύξηση της μισθώσης στους δασκάλους.

Η Ονδούρα προγραμματίζει να οργανώσει ένα σύστημα αρχικής υγειονομικής περίθαλψης των παιδιών σε τουλάχιστον 100.000 δικαιούχους στις φτωχές κοινότητες.

Στο Καμερούν, τα στοιχεία συμπεριφοράς χρησιμοποιούνται για να ενισχύσουν την πάλη ενάντια στο VIH/AIDS και μεταξύ άλλων, για να επεκτείνουν την εκπαίδευση προκειμένου να προωθήσουν τη χρήση των προφυλακτικών σε πληθυσμούς υψηλού κινδύνου.

❖ Από το 1988, η τράπεζα έχει γίνει ένας από τους μεγαλύτερους διεθνείς χρηματοδότες των προγραμμάτων βιοποικιλότητας.

Η συντήρηση της βιοποικιλότητας είναι μια υψηλή προτεραιότητα για την Παγκόσμια Τράπεζα επειδή ακόμα κι αν η απώλεια της βιοποικιλότητας αποτελεί μια σφαιρική ανησυχία, οι μέγιστες δαπάνες γίνονται αισθητές από τους αγροτικούς οικισμούς στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες εξαρτώνται από την ανάγκη για τρόφιμα, στέγη, ιατρική περίθαλψη, εισόδημα, απασχόληση, και για πολιτιστική ταυτότητα.

Πέρυσι, η τράπεζα ένωσε τη διεθνή συντήρηση και η σφαιρική δυνατότητα του περιβάλλοντος προκειμένου να προωθήσει ένα κεφάλαιο που θα συμβάλει στην καλύτερη προστασία της βιοποικιλότητας των υψηλά αναπτυσσόμενων χωρών. Η βιοποικιλότητα απειλείται στις περιοχές όπου από το 60 τοις εκατό της ποικιλομορφίας όλων των επίγειων μόνο το 1,4% καλύπτει την συνολική περιοχή της επιφάνειας του πλανήτη. Η ανησυχία για το περιβάλλον είναι ένα εγγενές μέρος της αποστολής της τράπεζας για την μείωση της καταστροφής της φύσης. Εκτός από τις περιβαλλοντικές εκτιμήσεις και τις πολιτικές προστασίας, μια νέα στρατηγική του περιβάλλοντος εστιάζεται στην αλλαγή κλίματος, των δασών, των υδάτινων πόρων και της βιοποικιλότητας.

Αυτήν την περίοδο, το χαρτοφυλάκιο των προγραμμάτων της τράπεζας με τους σαφείς περιβαλλοντικούς στόχους προσδιορίζεται στα US \$ 16 δισεκατομμύρια.

❖ Κατά τη διάρκεια των προηγούμενων πέντε ετών, η Παγκόσμια Τράπεζα έχει ενώσει μια μεγάλη σειρά συνεργατών στη σφαιρική πάλη ενάντια στην φτώχεια: το Ταμείο παγκόσμιας άγριας φύσης για να προστατεύσει τα δάση, το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για να προωθήσει το Ταμείο του άνθρακα πρωτοτύπων και για να βοηθήσει να μειώσει τα αποτελέσματα της παγκόσμιας αύξησης της θερμοκρασίας λόγω του φαινομένου του θερμοκηπίου.

Η τράπεζα είναι επίσης συνεταιρισμός με την Οργάνωση για τη Διατροφή και την Υγεία (FAO) των Ηνωμένων Εθνών και του προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για την ανάπτυξη (UNDP), προκειμένου να υποστηρίξει τη διάσημη συμβουλευτική ομάδα σχετικά με τη διεθνή γεωργική έρευνα της ηλιακής δύναμης των αδελφών «Rockefeller» και με τους χορηγούς και τους πολυμερείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς μέσω της συμβουλευτικής ομάδας για να βοηθήσει τους φτωχότερο και να βελτιώσει την ικανότητα των μικροοικονομικών ιδρυμάτων έτσι ώστε να παραδίδουν τις οικονομικές υπηρεσίες στους φτωχότερους ανθρώπους. Για παράδειγμα η συνεργασία για την ξεριζώσει των ποταμών προστάτευσε επιτυχώς 30 εκατομμύρια ανθρώπων και τους επέστρεψε τα εκατομμύρια των στρεμμάτων που αντίστοιχούσαν στην αξία των εδαφών τους.

❖ Η δωροδοκία είναι ένα οδόφραγμα για την ανάπτυξη της φορολογίας. Από το 1996, η τράπεζα έχει αλλάξει περισσότερα από 600 αντιδιαβρωτικά προγράμματα και πρωτοβουλίες διακυβέρνησης σε σχεδόν 100 χώρες χρηστών.

Οι πρωτοβουλίες αυτές διακυβέρνησης περιλαμβάνουν την κατάρτιση των δικαστών στην οργάνωση των εργαστηρίων και τη διδασκαλία της εξεταστικής υποβολής έκθεσης στους δημοσιογράφους. Σχεδόν ένα

τέταρτο των νέων προγραμμάτων περιλαμβάνει τώρα τις δημόσιες δαπάνες και τα οικονομικά τμήματα μεταρρύθμισης.

Ακόμα σημαντικότερη είναι η δέσμευση της τράπεζας για την εξάλειψη της δωροδοκίας η οποία έχει βοηθήσει στο να παρθεί μια αληθινή σφαιρική απάντηση στο πρόβλημα. Η τράπεζα είναι επίσης δεσμευμένη να εξασφαλίζει ότι τα τραπεζοχρηματοδοτούμενα προγράμματα είναι απαλλαγμένα από τη δωροδοκία. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών, η τράπεζα έχει καθορίσει την αυστηρή προμήθεια, τις κατευθύνσεις και την ανώνυμη επικοινωνία για την καταγγελία των δωροδοκιών. Από τον Ιούλιο του 2001, η τράπεζα έχει κηρύξει 72 εταιρίες και άτομα μη εκλέξιμα για την αναθέσει των τραπεζοχρηματοδοτούμενων συμβάσεων.

❖ Σχεδόν εβδομήντα τοίς εκατό των προγραμμάτων που εγκρίθηκαν από την τράπεζα κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους περιελάμβαναν την συμμετοχή των μη κυβερνητικών οργανώσεων (NGO), των οποίων οι διαβουλεύσεις ωφέλησαν στις στρατηγικές των χωρών όλης της τράπεζας.

Η Παγκόσμια Τράπεζα έχει τώρα προσωπικό που εργάζεται σε 70 γραφεία σε όλο τον κόσμο και επικοινωνούν με την κοινωνία των πολιτών. Στη Νότια Ασία, η τράπεζα συσκέπτεται με την κοινωνία των πολιτών της για τις στρατηγικές του λαού τους. Στην Ανατολική Ευρώπη η βοήθεια προσδιορίζεται, στο περιβάλλον, και τη διακυβέρνηση. Στη Λατινική Αμερική στην ασφάλεια, στην απασχόληση, και στις κοινωνικές επιδράσεις της μεταρρύθμισης.

Το καλό παράδειγμα της αστικής συμμετοχής της κοινωνίας στα προγράμματα της τράπεζας είναι το ανατολικό Τιμόρ, όπου μια κοινοτική ενδυνάμωση και ένα τοπικό πρόγραμμα διακυβέρνησης υποστηρίζουν τα δημοκρατικά εκλεγμένα συμβούλια του χωριού, την ισότητα ανδρών και γυναικών, την επισκευή των δρόμων, την παροχή νερού, την επανεκκίνηση των οικονομικών δραστηριοτήτων, και την παροχή της άμεσης βοήθειας σε εκείνους που την έχουν πιο πολύ ανάγκη.

❖ Η τράπεζα λειτουργεί αυτήν την περίοδο σε 35 αλληλοσυγκρουόμενες χώρες που υποστηρίζουν τις διεθνείς προσπάθειες να αποτρέψουν τη σύγκρουση και να βοηθηθούν τους πληθυσμούς που βρίσκονται σε κατάσταση πολέμου για να επαναεγκαταστήσουν την ειρηνική ανάπτυξη.

Η εργασία της τράπεζας καλύπτει ένα ευρύ φάσμα αναγκών όπως την αλματώδη άνθιση της οικονομίας, της επένδυσης στις πόλεμο-επηρεασθείσες περιοχές και της επισκευή των υποδομών που έχουν φθαρεί από τον πόλεμο, καθώς επίσης και των στοχοθετημένων προγραμμάτων για τους πρώην-πολεμιστές και τις ευάλωτες ομάδες όπως είναι οι χήρες και τα παιδιά. Η τράπεζα έχει χρηματοδοτήσει επίσης τα προγράμματα για το ζήτημα της αντιμετώπισης των ορυχείων εδάφους, τα οποία εμποδίζουν την αναδημιουργία και την ανάπτυξη σε πολλές χώρες που προκύπτουν από τη σύγκρουση.

Τα παραδείγματα των εκτεταμένων και καινοτόμων έργων που υποστηρίζονται από την τράπεζα σε αυτό το πεδίο της εργασίας περιλαμβάνουν τα εξής: ένα πρόγραμμα διανοητικής υγείας στη Βοσνία για να εξεταστούν τα ψυχοκοινωνικά αποτελέσματα της βίαιης σύγκρουσης, πρωτοβουλίες εκπαίδευσης για τους αφγανικούς πρόσφυγες στο Πακιστάν, αποκατάσταση των παιδιών που ζουν στους δρόμους στη λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, τοπικές δραστηριότητες ανάπτυξης στη νότια Σερβία και νέους εκπαιδευτικούς κυβερνητικούς υπαλλήλους στο ανατολικό Τιμόρ.

❖ Οι συνομιλίες με 60.000 φτωχούς ανθρώπους σε 60 χώρες, καθώς επίσης και η καθημερινή εργασία μας, μας έχουν διδάξει ότι η φτώχεια οφείλεται περισσότερο στους εξής λόγους: στο ανεπαρκές εισόδημα ή στη χαμηλή ανθρώπινη ανάπτυξη, στην έλλειψη φωνής και στην έλλειψη αντιπροσώπευσης, στην ευπάθεια για να κάνει κακή χρήση της δωροδοκίας, στη βία ενάντια στις γυναίκες και το φόβο του εγκλήματος. Καθώς επίσης στην έλλειψη θεμελιώδους ελευθερίας της ενέργειας, της επιλογής, και της ευκαιρίας.

Πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι που ζουν στην φτώχεια δεν πρέπει να τους καταλογιστεί η ευθύνη, αλλά μάλλον να δημιουργικό προτέρημα που θα συμβάλει περισσότερο από οποιοδήποτε άλλον παράγοντα στην εξόντωση της ένδειας. Οι φτωχοί άνθρωποι δεν θέλουν τη φιλανθρωπία, θέλουν μια πιθανότητα να συμμετέχουν στα κοινοτικού επιπέδου προγράμματα ανάπτυξης.

Σήμερα η τράπεζα έχει δώσει πάνω από \$1,5 δισεκατομμύρια προκειμένου να υλοποιήσει τις υποχρεώσεις της σχετικά με τα κοινοτικά αναπτυξιακά έργα. Στην Ινδονησία, περισσότερα από 2.000 χωριά και κοινοτικές ομάδες αναπτύσσουν τις προτάσεις τους προκειμένου να λάβουν την τοπική χρηματοδότηση, ενώ στο Μπενίν, οι γυναίκες εργάζονται μαζί για να προστατεύσουν τα δάση και να τα κάνουν πηγές του εισοδήματος τις πηγές καυσίμων.

3.3 ΠΗΓΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η Παγκόσμια Τράπεζα συγκεντρώνει τα χρήματα από τα προγράμματα ανάπτυξης της. Όσο αφορά βέβαια την περίπτωση της IDA, τα χρήματα συγκεντρώνονται μέσω των συνεισφορών της από τις πλουσιότερες κυβερνήσεις μέλη.

Η διεθνής τράπεζα για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη, η οποία παρέχει περισσότερα από το μισό ετήσιο δανεισμό της τράπεζας, συγκεντρώνει σχεδόν όλα τα χρήματά από τις χρηματιστικές αγορές.

Ένας από του κόσμου συνετότεροι και συντηρητικά διοικούμενοι χρηματοδοτικοί οργανισμοί, η IBRD, η οποία πωλεί τους τίτλους χρέους στα συνταξιοδοτικά κεφάλαια, τις ασφαλιστικές εταιρείες, σε άλλες τράπεζες, και γενικότερα σε άτομα σε όλη την υδρόγειο. Η IBRD χρεώνει τον τόκο στους οφειλτές του στα ποσοστά που προσδιορίζουν το κόστος του. Τα δάνεια πρέπει να ξεπληρωθούν σε 15 έως 20 έτη. Υπάρχει βέβαια μια περίοδος επιείκειας τρία-πέντε έτη προτού να αρχίσει η επιστροφή του.

Λιγότερο από 5 τοις εκατό των κεφαλαίων της IBRD καταβάλλονται μέσα από τις χώρες όταν προσχωρούν στη τράπεζα. Οι κυβερνήσεις- μέλη αγοράζουν τις μετοχές, ο αριθμός των οποίων είναι βασισμένος στη σχετική οικονομική τους δύναμη, αλλά πληρώνουν μόνο σε μια μικρή μερίδα της αξίας εκείνων των μετοχών.

Η διεθνής ένωση ανάπτυξης καθιερώθηκε το 1960 για να παρέχει την παραχωρητική βοήθεια στις χώρες που είναι πάρα πολύ φτωχές για να δανειστούν στα εμπορικά ποσοστά. Η IDA βοηθά να προωθήσει την αύξηση και να μειώσει την φτώχεια με τους ίδιους τρόπους όπως η IBRD, αλλά η IDA χρησιμοποιεί τα άτοκα δάνεια, την τεχνική βοήθεια, και τις πολιτικές συμβουλές.

Ο Πιστωτικός απολογισμός της IDA καλύπτει το ένα τέταρτο όλου του δανεισμού της τράπεζας. Οι οφειλτές καταβάλλουν μια αμοιβή λιγότερο από 1 τοις εκατό του δανείου για να καλύψουν τα διοικητικά έξοδα. Η επιστροφή απαιτείται σε 35 ή 40 έτη με μια περίοδο επιείκειας δέκα ετών. Σχεδόν 40 χώρες συμβάλλουν στη χρηματοδότηση της IDA, η οποία πραγματοποιείται κάθε τρία έτη. Τα έθνη των χορηγών περιλαμβάνουν όχι μόνο τις βιομηχανικές χώρες μέλη όπως η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιαπωνία, το Ηνωμένο Βασίλειο, και οι Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και τις αναπτυσσόμενες χώρες όπως η Αργεντινή, η Μποτσουάνα, η Βραζιλία, η Ουγγαρία, η Κορέα, η ρωσική ομοσπονδία και η Τουρκία, μερικές από τις οποίες ήταν οι ίδιες μια φορά οφειλτές της IDA. Η χρηματοδότηση της IDA ρυθμίζεται με τον ίδιο συνετό, συντηρητικό, και προσεκτικό τρόπο όπως είναι και της IBRD.

3.4 ΠΟΥ ΚΑΤΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η Παγκόσμια Τράπεζα (IBRD, IDA) δάνεισε το οικονομικό έτος 2001 \$17,3 δισεκατομμύρια. Ο νέος φορολογικός δανεισμός του 2001 ήταν συγκρατημένος επάνω από το επίπεδο του προηγούμενου έτους για την IBRD και την IDA που συνδυάστηκαν. Η αύξηση προέκυψε από τον υψηλότερο δανεισμό της IDA στην Αφρική, η οποία οφείλεται στην ανάγκη να ανταποκριθεί στην κρίση του VIH/AIDS, στις καταστάσεις μετα-σύγκρουσης, και στους κλονισμούς της τιμής του πετρελαίου.

Γενικότερα ο νέος δανεισμός της IDA στρέφεται στις επενδύσεις που στοχεύουν στη μείωση της φτώχειας, συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων που απευθύνονται στους κοινωνικούς τομείς και την αγροτική και κοινωνική ανάπτυξη. Η απαίτηση από τους οφειλτές της IBRD, ιδιαίτερα στην Ευρώπη και την κεντρική Ασία και στη λατινική Αμερική, κεντροθετήθηκε στην ενίσχυση των οικονομικών τομέων, την επένδυση στους ανθρώπους, τη βελτίωση της διαχείρισης του δημόσιου τομέα, και την κάλυψη των αναγκών στον τομέα των μεταφορών. Επιπλέον 17 ειδικές διαδικασίες χρηματοδότησης εγκρίθηκαν για μια συνολική υποχρέωση \$104,8 εκατομμυρίων, έναντι 12 διαδικασιών και \$96,5 εκατομμυρίων το φορολογικό έτος 2000. Οι δικαιούχοι ήταν τα ανατολικά Τιμοί, η Γάζα και η Δυτική Όχθη, το Κόσοβο, και η ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας. Το πολυκράτικο πρόγραμμα του VIH/AIDS (Χάρτης) για την Αφρική αξίζει ειδική αναφορά για τη δυνατότητες και τις καινότητες του. Αυτή η νέα πρωτοβουλία ανοίγει τον δρόμο για μια συνεργασία μεταξύ της Παγκόσμιας Τράπεζας, με άλλους συνεργάτες.

3.5 Τραπεζοχρηματοδοτούμενα προγράμματα

Οι αποφάσεις σχετικά με την παραχωρήσει χρημάτων για ένα πρόγραμμα είναι μόνο ένα μέρος ενός εντατικού διαλόγου μεταξύ της τράπεζας και της χώρας σε ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων ανάπτυξης. Στο τέλος, οι ίδιες οι χώρες μέλη πρέπει να απόφασσουν εάν ένα έργο (ή πρόγραμμα) είναι αντάξιο της υποστήριξής τους. Αν και ο δανεισμός είναι ένα θεμελιώδες μέρος της εργασίας της Παγκόσμιας Τράπεζας, η τράπεζα κάνει πολύ

περισσότερα από το να δανείζει ακριβώς τα χρήματα. Η τράπεζα συνήθως προσφέρει τεχνική βοήθεια στα προγράμματα και δίνει συμβουλές για ζητήματα όπως το γενικό μέγεθος του προϋπολογισμού μιας χώρας και που τα χρήματα πρέπει να δεσμευθούν, ή πώς να ιδρύσει τις κλινικές του χωριού, ή τι είδος υλικών αγαθών απαιτούνται για να φτιάξουν έναν δρόμο. Η τράπεζα χρηματοδοτεί μερικά προγράμματα κάθε έτος αφού πρωτίτερα έχει συμβουλευτεί κάποιους ειδήμονες σχετικά με την κατάρτιση τους. Επιπλέον, το ίδρυμα οικονομικής ανάπτυξης της τράπεζας εκπαιδεύει τους ανθρώπους από τις δανειζόμενες χώρες σχετικά με το πώς θα δημιουργήσουν και θα εκτελέσουν τα προγράμματα ανάπτυξης.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δέκα ετών, το περιβάλλον για τους χρήστες της τράπεζας έχει αλλάξει εντυπωσιακά. Παρόλο που η επίσημη Βοήθεια για την Ανάπτυξη έχει μειωθεί, οι ιδιωτικές ροές κεφαλαίου έχουν σημειώσει σημαντική αύξηση. Το δυσάρεστο όμως είναι ότι έχουν συγκεντρωθεί σε έναν συγκριτικά μικρό αριθμό χωρών. Συγχρόνως ο ρόλος της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα έχουν γίνει εντονότεροι, οι κυβερνήσεις έχουν γίνει πιο υπεύθυνες για τις ενέργειές τους, και όλοι οι φορείς στηρίζονται στην νέα ικανότητα να μοιραστεί η γνώση γρήγορα ως αποτέλεσμα των δραματικών αλλαγών στην τεχνολογία. Δεδομένου ότι η τράπεζα έχει αναγνωρίσει αυτές τις εξελίξεις, έχουμε εισαγάγει τις νέες προσεγγίσεις για να εξασφαλίσουμε ότι ο δανεισμός και οι συμβουλές που παρέχουμε είναι αυτό που οι χρήστες μας χρειάζονται πραγματικά. Μια συνέπεια είναι η διαδικασία μεταρρύθμισης που τοποθετείται σε μία στρατηγική, η οποία έχει ως στόχο την πάλη ενάντια στην φτώχεια. Η τράπεζα στοχεύει να επιτύχει αυτόν τον στόχο μέσω ενός σαφώς καθορισμένου επιχειρησιακού σχεδίου που θα οδηγήσει σε ένα πιο υψηλό επίπεδο υπηρεσίας και θέτει τις προτεραιότητες της στις εξής τέσσερις σχετικές περιοχές: δραστηριότητες παρουσιών επιχειρήσεων, επικέντρωση της ημερήσιας διάταξης ανάπτυξης, αναβάθμιση των γνώσεων της τράπεζας και βελτιώσεις των θεσμικών προτεραιοτήτων. Έτσι οι δραστηριότητές της είναι αποτελεσματικότερες και εμφανίζουν καλύτερα αποτελέσματα ανάπτυξης για τους χρήστες της, καθώς επίσης βελτιώνεται το χαρτοφυλάκιο των τραπεζοχρηματοδοτούμενων έργων και των προγραμμάτων. Τα προγράμματα τα οποία θέτουν σε κίνδυνο τους στόχους ανάπτυξής τους τροποποιούνται, ξανασχεδιάζονται, ή γίνεται εκκαθάριση αυτών προκειμένου να βελτιώσουν την απόδοσή. Ένα δείγμα των νέων προγραμμάτων που εισάγονται στο χαρτοφυλάκιο αξιολογείται για την ποιότητά του έτσι ώστε να γίνουν βελτιώσεις όπου είναι απαραίτητο.

3.6 Οικονομικά προγράμματα μεταρρύθμισης.

Τα προγράμματα της Παγκόσμιας Τράπεζας έχουν ως σκοπό να βοηθήσουν τους φτωχούς. Η τράπεζα έχει δανείσει σχεδόν \$ 400 δισεκατομμύρια δεδομένου ότι έχει άρχισε τη δράση της περισσότερο από 50 έτη. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου οι αναπτυσσόμενες χώρες, με τη βοήθεια της διεθνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της τράπεζας, έχουν διπλασιάσει τα εισοδήματά τους και έχουν μειώσει τα ποσοστά ανησυχίας των νηπίων. Ο απόλυτος αριθμός βέβαια των φτωχών ανθρώπων αυξάνεται ακόμα, κατά ένα μεγάλο μέρος, λόγω της ταχείας ανάπτυξης των πληθυσμών. Αλλά ως ποσοστό του παγκόσμιου πληθυσμού, ο αριθμός των φτωχών μειώνεται. Η οικονομική πρόοδος είναι γρηγορότερη απ' ό,τι κατά τη διάρκεια οποιαδήποτε παρόμοιας περιόδου στην ιστορία.

Τα οικονομικά προγράμματα μεταρρύθμισης αποτελούν ένα μόνο μέρος αυτής της προόδου. Οι οικονομικοί εθνιστές που σημειώθηκαν την δεκαετία του '70 και στις αρχές της δεκαετίας του '80 οι οποίοι είχαν ως αποτέλεσμα την άνοδο των επιτοκίων, χαμηλές τιμές των προϊόντων, και αργή αύξηση του κόσμου, είχαν ισχυρή επιρροή σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες. Οι χώρες έπρεπε να κάνουν τις μεταρρυθμίσεις προκειμένου να ενθαρρύνουν τη μακροπρόθεσμη και βιώσιμη ανάπτυξη: τα έξοδα περισσότερο από ένα τομέα μπορούν να αντέξουν οικονομικά αν εξασφαλίζουν ότι η πολιτική ωφελεί ολόκληρη τη χώρα επενδύοντας όπου τα λιγιστά στοιχεία συμπεριφοράς έχουν τον μεγαλύτερο αντίκτυπο. Για παράδειγμα, τα υπερβολικά στρατιωτικά έξοδα πρέπει να αντικατασταθούν από τα έξοδα για την βασική εκπαίδευση και την υγεία καθώς επίσης πρέπει να εστιάσουν στην ενθάρρυνση ενός παραγωγικού ιδιωτικού τομέα. Τα θύματα των μεταρρυθμίσεων, ο φτωχός κερδίζουν πιο πολύ όταν οι χώρες τους δεν προβαίνουν στις επιβολή των αντίστοιχων μεταρρυθμίσεων. Το πρόβλημα που τίθεται είναι πότε οι φτωχοί απολαμβάνουν περισσότερα οφέλη όταν πραγματοποιείται ταχεία ή αργή ανάπτυξη. Αυτό προέρχεται από την κατοχή των υγιών μακροοικονομικών πολιτικών και την επιλογή της στρατηγικής που ευνοεί την επένδυση του ανθρώπου.

Μια μορφή της οικονομικής μεταρρύθμισης ή της διαρθρωτικής προσαρμογής είναι η μακροχρόνια προσπάθεια να μειωθεί το δημοσιονομικό έλλειμμα διεθνώς, μια προσπάθεια που αντανάκλαται σε πολλές άλλες οικονομικές χώρες. Τέτοιες αλλαγές μπορούν να είναι επίμονες. Η ανεργία μπορεί να αυξηθεί βραχυπρόθεσμα.

Οι εργαζόμενοι στις ζημιωμένες κρατικές επιχειρήσεις μπορούν να χάσουν τις εργασίες τους. Οι δημόσιοι υπάλληλοι μπορεί να απολυθούν ως συνέπεια των αποκοπών στα κυβερνητικά έξοδα. Οι ομάδες των φτωχών ανθρώπων θα αντιμετωπίσουν μεγάλο πρόβλημα στην περίπτωση που στις ομάδες αυτές ανήκουν φτωχές έγκυες γυναίκες, θηλάζουσες μητέρες, μικρά παιδιά, καθώς και ηλικιωμένα άτομα.

Ετσι, όπως ήταν αναμενόμενο, η υποστήριξη τράπεζας για αυτές τις αναπτυσσόμενες χώρες που πραγματοποιούν τις δομικές μεταρρυθμίσεις τους, περιλαμβάνει γενικά τα κοινωνικά δίκτυα ασφάλειας και άλλα μέτρα που οι φτωχοί άνθρωποι μπορούν να δοκιμάσουν προκειμένου να «γιατρευτεί» ο προσωρινός πόνος. Η τράπεζα βοηθά στην αποζημίωση της ανεργίας με κυβερνητική χρηματοδότηση, επινοεί σχέδια για να συμβάλει στην δημιουργία θέσεων εργασίας, και προγραμμάτων επανεκπαίδευσης. Επιπλέον, βοηθά τους πιο φτωχούς ανθρώπους συνεισφέροντας για την υγεία και τη διατροφή τους και χρηματοδοτεί επίσης τις επενδύσεις που έχουν ως σκοπό να ευνοήσουν τη βαθιά ένδεια.

Αλλά οι φτωχοί άνθρωποι μπορούν επίσης να ωφεληθούν γρήγορα από τη ρύθμιση: οι αγρότες παίρνουν τις υψηλότερες αξίες των συγκομιδών τους και η υποτίμηση του νομίσματος βοηθά τους εργαζομένους στις βιομηχανίες εξαγωγής. Μακροπρόθεσμα, αυτές οι ρυθμίσεις οδηγούν σε υψηλότερα εισοδήματα, ενισχύουν τα αστικά ιδρύματα, και δημιουργούν ένα κλίμα ευνοϊκότερο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις—όλα προς όφελος των φτωχών. Παραδείγματος χάριν, στο παρελθόν λίγες δεκαετίες πριν, η Ανατολική Ασία έχει επιτύχει μερικές από τις πιο αξιοπρόσεκτες πτώσεις της ένδειας στην ιστορία — 27 τοις εκατό από το 1975-85, και 35 τοις εκατό από το 1985-95 — μαζί με τις ουσιαστικές βελτιώσεις στην εκπαίδευση και την υγεία των φτωχών.

3.7 Μαθήματα εμπειρίας

Για κριτήρια της τράπεζας για "την επιτυχία" των διαδικασιών της είναι εξαιρετικά αυστηρά. Παραδείγματος χάριν, προτού να μπορέσει να θεωρηθεί ένα πρόγραμμα επιτυχής, πρέπει να έχει τουλάχιστον ένα ποσοστό 10 τοις εκατό οικονομικής επιστροφής. Αυτό το ποσοστό είναι πολύ υψηλότερο από το ελάχιστο που απαιτείται από πολλούς διμερείς χορηγούς, οι οποίοι απαιτούν ότι οι επενδύσεις τους στα αναπτυξιακά έργα εμφανίζουν ένα ποσοστό οικονομικής επιστροφής το οποίο κυμαίνεται μεταξύ 5 και 6 τοις εκατό.

Η οικονομική ανάπτυξη και ο κίνδυνος είναι συχνά δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Εάν οι επενδύσεις που γίνονται για να βελτιώσουν το βιοτικό επίπεδο στις αναπτυσσόμενες χώρες πραγματοποιούνταν πάντοτε χωρίς προβλήματα, θα υπήρχε λιγότερη ανάγκη για μια Παγκόσμια Τράπεζα ή για άλλες εθνικές και διεθνείς αντιπροσωπείες ανάπτυξης. Πράγματι, από τα προγράμματα συχνά απαιτούνται να περιλάβουν τους υψηλότερους κινδύνους επειδή σπάζουν το νέο έδαφος. Μια άλλη αναπόφευκτη πηγή αβεβαιότητας είναι ότι η τράπεζα δανείζει μακροπρόθεσμα δάνεια τα οποία καταβάλλονται στους οφειλότες τουλάχιστον για 40 έτη. Η περαιτέρω απόδειξη των αυστηρών κριτηρίων δανεισμού της τράπεζας είναι ότι όλος ο δανεισμός της τράπεζας για τα προγράμματα αξιολογείται αφότου τελειώνει η τράπεζα τις εκταμιεύσεις δανείου της. Αυτή η αξιολόγηση ενισχύει την εσωτερική και εξωτερική υπευθυνότητα και τη "διαφάνεια της τράπεζας." Παρέχει ένα συστημικό, αντικειμενικό, και προσιτό αρχείο διαδρομής και τα μαθήματα προμηθειών από την εμπειρία. Τα αποτελέσματα και οι συστάσεις αναφέρονται στα εκτελεστικά όργανα της τράπεζας και ανατροφοδοτούνται στο σχέδιο και την εκτέλεση των πολιτικών των δανειζόμενων επιχειρήσεων. Πρόκειται για ένα διπλό σύστημα ανάπτυξης που εξασφαλίζει υψηλή απόσβεση ακαμψίας.

Η αξιολόγηση γίνεται σε δύο στάδια: κατ' αρχάς, κάθε λειτουργία αξιολογείται, με την ολοκλήρωση, από το προσωπικό που ήταν αρμόδιο για την εφαρμογή του και δεύτερον, ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα των ολοκληρωμένων διαδικασιών αξιολογείται ανεξάρτητα από το τμήμα αξιολόγησης διαδικασιών της τράπεζας (OED). Το OED απολαμβάνει την πλήρη ανεξαρτησία στην κρίση των εκβάσεων των ολοκληρωμένων διαδικασιών, της ικανότητας υποστήριξής τους, και του αντίκτυπου ανάπτυξής τους.

Η γενική απόδοση δεν είναι έπειτα εκτιμημένη είτε ως ικανοποιητική είτε ως μη ικανοποιητική. Η ικανοποιητική απόδοση σημαίνει ότι μια λειτουργία έχει επιτύχει τους περισσότερους από τους σημαντικούς στόχους της και έχει επιτύχει ή είναι πιθανό να επιτύχει επιφέροντας τα ικανοποιητικά αποτελέσματα για την ανάπτυξη, χωρίς σημαντικές ανεπάρκειες. Οποτε είναι δυνατόν, το οικονομικό ποσοστό επιστροφής είναι το ελάχιστο ποσοστό δηλαδή το 10 τοις εκατό επί της επιστροφής. Η ικανότητα υποστήριξης, από την άποψη της αξιολόγησης, είναι ο βαθμός στον οποίο μια λειτουργία είναι πιθανό να διατηρήσει τα επιτεύγματα που έχει παραγάγει ή εκείνο που αναμένεται να παραχθεί στο λειτουργικό σχέδιο. Για να αξιολογήσουν εάν μια λειτουργία είναι βιώσιμη, οι εκτιμητές εξετάζουν τους οικονομικούς, κοινωνικούς, χρηματικούς, θεσμικούς ή

περιβαλλοντικούς παράγοντες που αξιολογήθηκαν κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης και κρίνουν την ανθεκτικότητα του προγράμματος παρά τις μεταβαλλόμενες περιστάσεις.

Μερικά προγράμματα δεν θεωρούνται επιτυχημένα επειδή δεν περιλαμβάνουν ένα ποσοστό 10 τοις εκατό επιστροφής. Αλλά ακόμη και αυτά τα προγράμματα είναι συχνά εν μέρει επιτυχή επειδή περιλαμβάνουν πολλούς από τους δηλωμένους στόχους και έχουν βελτιώσει τις ζωές των ανθρώπων. Για να είναι αποτελεσματική, η ανάπτυξη πρέπει να ωφελήσει όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Πρέπει επίσης να είναι μόνιμη και να λάβει υπόψη τις ανάγκες των σημερινών καθώς και των αυριανών γενεών. Εν ολίγοις: πρέπει να είναι βιώσιμη.

3.8 Περιβαλλοντικά βιώσιμη ανάπτυξη

Η προστασία του περιβάλλοντος είναι ένα βασικό συστατικό της βιώσιμης ανάπτυξης. Χωρίς αυτή, η μακροπρόθεσμη ανάπτυξη υπονομεύεται. Αντιθέτως, χωρίς ανάπτυξη, είναι δύσκολο να παραχθούν τα στοιχεία συμπεριφοράς που απαιτούνται για την προστασία του περιβάλλοντος. Η Παγκόσμια Τράπεζα επιδιώκει να χτίσει επάνω σε αυτόν τον σύνδεσμο. Την επιδίωξη της αυτή η τράπεζα την επιτυγχάνει με του εξής τρόπους: την υποστήριξη των έργων για την αναδάσωση, με τον έλεγχο της ρύπανσης, και τη διαχείριση του εδάφους επενδύοντας στο ύδωρ, στην υγιεινή, και την γεωργική επέκταση για να βοηθήσει να καταπολεμήσει τα περιβαλλοντικά προβλήματα που έχουν επιπτώσεις στους φτωχούς, με την προώθηση των εθνικών προγραμμάτων περιβαλλοντικής δράσης και των οικονομικών πολιτικών που βοηθούν να συντηρήσουν τα φυσικά στοιχεία συμπεριφοράς και δουλεύοντας με το τους σφαιρικούς συνεργάτες της για τις περιβαλλοντικές δυνατότητες-για να βοηθήσει στη αντιμετώπιση των διεθνών περιβαλλοντικών ζητημάτων όπως η μείωση του όζοντος και η απώλεια της βιοποικιλότητας. Συνεπώς, η προσέγγιση της τράπεζας στη βιώσιμη ανάπτυξη περιλαμβάνει την υποστήριξη για: □ τα προγράμματα για τον οικογενειακό προγραμματισμό, να επιβραδυνθεί η ταχεία ανάπτυξη των πληθυσμών που υπονομεύει την οικονομική ανάπτυξη και συμβάλλει στην περιβαλλοντική υποβάθμιση σε πολλές από τις φτωχότερες χώρες, περισσότερη συμμετοχή από τους φτωχούς άνθρωπος-ειδικά τις γυναίκες στην οικονομική λήψη αποφάσεων στο σχέδιο και την εφαρμογή των προγραμμάτων ανάπτυξης □ η ενίσχυση των ιδρυμάτων έτσι ώστε οι χώρες να έχουν την αναγκαία ικανότητα να διαχειριστούν τα προγράμματα ανάπτυξής τους και □ διαφανέστερες ανοικτές μορφές της διακυβέρνησης

3.9 Σφαιρικός Συνεταιρισμός

Η τράπεζα είναι συγκρίσιμη με έναν σφαιρικό συνεταιρισμό, ο οποίος είναι κύριο από τις χώρες μέλη. Το μέγεθος της εταιρικής συμμετοχής μιας χώρας καθορίζεται από το μέγεθος της οικονομίας της χώρας σχετικά την παγκόσμια οικονομία. Όλες οι μεγαλύτερες βιομηχανικές χώρες (η ομάδα των επτά ή Ομάδα των 7 *) είναι περίπου 45 τοις εκατό των μετοχών στην Παγκόσμια Τράπεζα και φέρνουν το μεγάλο βάρος στις διεθνείς οικονομικές υποθέσεις. Έτσι είναι αλήθεια ότι οι πλούσιες χώρες έχουν πολλή επιρροή πέρα από τις πολιτικές και τις πρακτικές της τράπεζας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν το μεγαλύτερο μερίδιο συμμετοχής το οποίο υπολογίζεται περίπου στις 17 τοις εκατό. Το ποσοστό αυτό δίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες τη δύναμη να εμποδίσει οποιοσδήποτε αλλαγές στην κύρια βάση και τα άρθρα της τράπεζας (85 τοις εκατό των μετοχών απαιτούνται για να πραγματοποιήσουν τέτοιες αλλαγές). Εντούτοις, ουσιαστικά όλα τα άλλα θέματα, συμπεριλαμβανομένης της έγκρισης των δανείων, αποφασίζονται από μια πλειοψηφία των ψηφοφοριών που απαιτείται από όλα τα μέλη της τράπεζας. Η επιτροπή της τράπεζας των εκτελεστικών σκηνοθετών, που είναι εγκαταστημένη στην έδρα της τράπεζας στην Ουάσινγκτον, αντιπροσωπεύει όλα τα μέλη. Οι πολιτικές και οι πρακτικές συζητούνται συχνά και αποφασίζονται από την επιτροπή, έτσι η φωνή κάθε μέλους ακούγεται. Το συνεταιριστικό πνεύμα της τράπεζας απεικονίζεται στο γεγονός ότι η ψηφοφορία είναι σπάνια επειδή η συναίνεση είναι ο προτιμημένος τρόπος για τις αποφάσεις. Μόνο οι αναπτυσσόμενες χώρες μπορούν να δανειστούν από την τράπεζα. Αλλά όλα τα μέλη, συμπεριλαμβανομένων και των πλουσιότερων εθνών, κερδίζουν από την οικονομική ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών. Ο κόσμος διαιρείται όλο και περισσότερο μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών. Αυτό βέβαια δεν συμβαίνει για την προάσπιση κάποιου συμφέροντος. Όλοι ωφελούμαστε από το αυξανόμενο εμπόριο και η επένδυση, από τα υψηλότερα εισοδήματα, τις λιγότερες κοινωνικές εντάσεις, την καλύτερη υγεία και εκπαίδευση, και την προστασία του περιβάλλοντος. Τα μέλη της τράπεζας

ιδιαίτερα οι βιομηχανικές χώρες ωφελούνται επίσης από τις ευκαιρίες προμήθειας που προέρχονται από τράπεζοχρηματοδοτημένα ανά τον κόσμο προγράμματα.

* Τα μέλη της Ομάδας των 7 είναι ο Καναδάς, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Ιαπωνία, το Ηνωμένο Βασίλειο, και οι Ηνωμένες Πολιτείες.

3.10 Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η ομάδα της Παγκόσμιας Τράπεζας αποτελείται από τέσσερις οργανώσεις που ειδικεύονται σε διαφορετικές πτυχές της ανάπτυξης, αλλά χρησιμοποιούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματά τους για να εργαστούν σε συνεργασία προς την ίδια κατεύθυνση έχοντας ως στόχο την μείωση της φτώχειας. Οι εξειδικευμένες αυτές οργανώσεις είναι οι εξής:

- Διεθνής τράπεζα για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη (IBRD).
- Διεθνής Εταιρεία Ανάπτυξης (IDA).
- Διεθνής Εταιρεία Χρηματοδότησης (IFC).
- Υπηρεσία Εγγυήσεως Πολυμερών Επενδύσεων (MIGA).

3.10.1 IBRD: Η διεθνής τράπεζα για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη

Η διεθνής τράπεζα για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη (IBRD) ιδρύθηκε όταν 28 χώρες υπέγραψαν τα άρθρα του Συμφώνου που είχε συνταχθεί σε μία νομισματική και οικονομική Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών με την συμμετοχή 44 κυβερνήσεων, το 1944 στο Bretton Woods του New Hampshire των Ηνωμένων Πολιτειών. Ιδρύθηκε για να βοηθήσει στην ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη περιοχών των κρατών μελών της, διευκολύνοντας την επένδυση κεφαλαίου για παραγωγικούς σκοπούς, για να προωθησει ξένες ιδιωτικές επενδύσεις και σε περίπτωση που το ιδιωτικό κεφάλαιο δεν είναι αμέσως διαθέσιμο με λογικούς όρους, να συμπληρώνει τις ιδιωτικές επενδύσεις με χρηματοδότηση όταν πρόκειται για παραγωγικούς σκοπούς, και να προάγει μακροπρόθεσμα την ισορροπημένη μεγέθυνση του διεθνούς εμπορίου και την διατήρηση της ισορροπίας του ισοζυγίου πληρωμών ενθαρρύνοντας διεθνείς επενδύσεις για την ανάπτυξη παραγωγικών πόρων των μελών της.

Στο καταστατικό της Τράπεζας περιέχονται οι βασικοί κανόνες που διέπουν τις λειτουργίες της: μπορεί να δανείζει μόνο για παραγωγικούς σκοπούς (όπως είναι η ανάπτυξη της γεωργίας και της υπαιθρου, η ενέργεια, η παιδεία, η υγεία, ο οικογενειακός προγραμματισμός και η διατροφή, το οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο, οι τηλεπικοινωνίες, τα λιμάνια και οι ενεργειακοί σταθμοί) και πρέπει να επιδεικνύει τη δέουσα προσοχή στις προοπτικές αποπληρωμής. Κάθε δάνειο πρέπει να είναι εγγυημένο από την ενδιαφερόμενη κυβέρνηση και εκτός από τις ειδικές περιστάσεις, να προορίζεται για συγκεκριμένα προγράμματα. Η Τράπεζα πρέπει να δεβαιώνεται ότι τα αναγκαία κεφάλαια δεν είναι διαθέσιμα από πολλές πηγές με λογικούς όρους. Η χρήση των δανείων δεν μπορεί να περιορίζεται σε αγορές σε ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα κράτη μέλη. Τέλος οι αποφάσεις της Τράπεζας για δανεισμό πρέπει να βασίζονται μόνο σε οικονομικά δεδομένα. Από το 1980, η Τράπεζα εκδίδει δάνεια για να υποστηρίξει συγκεκριμένες αλλαγές πολιτικής και θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Η Τράπεζα, της οποίας το κεφάλαιο προέρχεται κυρίως από συνδρομές των Κρατών μελών της, χρηματοδοτεί τις δανειστικές της δραστηριότητες κυρίως δανειζόμενη από την διεθνή χρηματιστηριακή αγορά καθώς επίσης από τα κέρδη των εργασιών της και εισροές από την αποπληρωμή των δανείων της. Δάνεια μπορούν να δίδονται σε κράτη μέλη, σε πολιτικές τους υποδιαιρέσεις ή

σε ιδιωτικές επιχειρήσεις στις χώρες αυτές. Επιπλέον της δανειοδότησης, η Τράπεζα παρέχει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες της Τράπεζας. Αποτελείται από έναν Διοικητή και από έναν αναπληρωτή διοικητή διορισμένο από κάθε ένα από τα 178 κράτη μέλη. Το Συμβούλιο συνήθως συνέρχεται μία φορά το χρόνο. Υπάρχουν 24 Εκτελεστικοί Διευθυντές -πέντε διοριζόμενοι από τα κράτη μέλη με τον μεγαλύτερο αριθμό μετόχων και 19 που εκλέγονται από τους Διοικητές των υπολοίπων μελών. Το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί τους Εκτελεστικούς Διευθυντές να ασκούν όλες τις εξουσίες της Τράπεζας εκτός από εκείνες που ασκεί αποκλειστικά το Συμβούλιο βάσει των άρθρων του Συμφώνου. Ο Πρόεδρος της Τράπεζας κλέγεται από το συμβούλιο και προεδρεύει ex officio στις συνεδριάσεις του.

Χρηματοοικονομικά αποτελέσματα της IBRD

Διαχείριση των επιστροφών για να διατηρήσει τη δύναμη

Ως συνεταιριστικό ίδρυμα, η IBRD δεν επιδιώκει να μεγιστοποιήσει το κέρδος της, αλλά να κερδίσει το προτερήματα για επαρκή εξασφάλιση της οικονομικής δύναμής της και να στηρίξουν τις δραστηριότητες ανάπτυξης σε τρέχουσα βάση. Η IBRD επιτυγχάνει μια καθαρή επιστροφή περίπου 1 τοις εκατό το χρόνο. Το έτος 2001, μια αύξηση στην παροχή απώλειας δανείου μείωσε την καθαρή επιστροφή στα προτερήματα, κάτω από 1 τοις εκατό.

Διαχείριση του κινδύνου

Σύμφωνα με την εξουσιοδότησή της, ο βασικός κίνδυνος της IBRD είναι ο πιστωτικός κίνδυνος χαρτοφυλακίου δανείου της. Αυτός ο κίνδυνος ρυθμίζεται κατά πολύ. Η IBRD κρατά την έκθεσή της για τον κίνδυνο της αγοράς και περιορίζεται αρκετά. Ο κίνδυνος αγοράς προκύπτει λόγω των μετακινήσεων στις μεταβλητές αγοράς, όπως τα επιτόκια και οι συναλλαγματικές ισοτιμίες. Η αναλογία δικαιοσύνη των δανείων της IBRD είναι ένα συνοπτικό μέτρο για να αποφευχθεί ο κίνδυνος. Η αναλογία ρυθμίζεται συντηρητικά λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική προοπτική κινδύνου της IBRD.

Επιτυγχάνοντας αποδοτική μεσόληψη

Η υψηλή πιστωτική εκτίμηση της IBRD επιτρέπει στην τράπεζα για να δανειστεί σε ευνοϊκούς όρους. Η τράπεζα δανειζεται συνολικά από τις πολλαπλάσια αγορές και τα νομίσματα. Το ανεξόφλητο χρέος μετά από τις ανταλλαγές έφθασε σε 76 τοις εκατό των μέσων συνολικών κερδίζοντας προτερημάτων, από τις 30 Ιουνίου 2001. Από τις 30 Ιουνίου του 2001, το χαρτοφυλάκιο των προτερημάτων ήταν \$ 24,2 δισεκατομμύρια, αποτελούμενος από τις επενδύσεις.

3.10.2 Η διεθνής ένωση ανάπτυξης (IDA)

Τι είναι η IDA (σκοποί και δραστηριότητες)

Η ανάγκη για δανεισμό σε πολλές χώρες με όρους πολύ ευνοϊκότερους από εκείνους που θα μπορούσε να προσφέρει από μόνη της η Τράπεζα, έγινε έκδηλη

την δεκάετία του 1950. Έτσι, ιδρύθηκε το 1960 η Διεθνής Εταιρία Ανάπτυξης, θυγατρική της Τράπεζας. Το μεγαλύτερο μέρος των πόρων της Διεθνούς Εταιρείας Ανάπτυξης προέρχεται από τρεις πηγές: μεταφορές από τα καθαρά κέρδη της Τράπεζας, κεφάλαιο σε μετατρέψιμο συνάλλαγμα των μελών της IDA και συνεισφορές από τα πλουσιότερα μέλη της IDA.

Για να δανειστεί μια χώρα από την IDA πρέπει να πληρή τα τέσσερα κριτήρια:

Πρέπει να είναι πολύ φτωχή (το ανώτατο όριο φτώχειας ήταν περίπου 800 δολάρια κατά κεφαλήν εισόδημα σε μμές 1992), πρέπει να έχει επαρκή οικονομική και πολιτική σταθερότητα ώστε να εγγυάται τον μικροπρόθεσμο αναπτυξιακό δανεισμό και πρέπει να παρουσιάζει ένα ασυνήθιστα δύσκολο πρόβλημα στο τοξύγιο πληρωμών και ελάχιστες προοπτικές για να εισπράξει αρκετό ξένο συνάλλαγμα ώστε να είναι δυνατός δανεισμός με συμβατικούς όρους. Πρέπει επίσης οι πολιτικές της να αντανακλούν μία γνήσια δέσμευση για την ανάπτυξη. Οι 'πιστώσεις' της IDA όπως ονομάζονται για να διακρίνονται από τα 'δάνεια' της Τράπεζας, είναι άτοκες για μία περίοδο 35-40 ετών, με μόνο μια μικρή χρέωση για την κάλυψη διοικητικών εξόδων. Η αποπληρωμή του κεφαλαίου αρχίζει μετά από περίοδο χάριτος δέκα ετών.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Η Παγκόσμια Τράπεζα έχει την ευθύνη διοίκησης της IDA και το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας, οι εκτελεστικοί Διευθυντές και ο Πρόεδρος υπηρετούν ex officio στην IDA.

Οφειλέτες της IDA

Η IDA δανείζει στις χώρες εκείνες που είχαν κατά κεφαλήν εισόδημα το 2000 λιγότερο από \$ 885 και χερούνταν την οικονομική δυνατότητα να δανειστούν από το IBRD. Αυτή τη στιγμή, 79 χώρες είναι ελέξιμες για να δανειστούν από την IDA, στις οποίες αντιστοιχούν 2,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Κατ'έκταση 1,1 δισεκατομμύρια άνθρωποι στις χώρες της IDA επιζούν με εισόδημα λιγότερο από \$1 ημερησίως.

Μερικές χώρες, όπως η Ινδία και η Ινδονησία, είναι επιλέξιμες για την IDA λόγω των χαμηλών κατά κεφαλήν εισοδημάτων τους, αλλά είναι επίσης πιστωτικά αξιόπιστες για κάποιο δανεισμό από την IBRD. Αυτές οι χώρες είναι γνωστές ως οφειλέτες "μίγματος". Η επιλεξιμότητα της IDA είναι μια μεταβατική ρύθμιση, που επιτρέπει στις φτωχότερες χώρες την πρόσβαση στα ουσιαστικά στοιχεία συμπεριφοράς προτού να μπορέσουν να λάβουν από τις αγορές τη χρηματοδότηση που χρειάζονται προκειμένου να επενδύσουν. Αρχικά κάνουν επιστροφές (ή επανακυκλοφορίες) στα δάνειά που είχαν λάβει και έπειτα προχωρούν σε νέα δάνεια χρηματοδότησης στις υπόλοιπες φτωχές χώρες. Κατά τη διάρκεια των ετών, είκοσι δύο χώρες έχουν δει τις οικονομίες τους να αναπτύσσονται και να αυξάνονται πέρα από την ευαισθησία της. Αυτές οι χώρες, που είναι τώρα πάρα πολύ ακμάζουσες για να είναι κατάλληλες για τα κεφάλαια της IDA περιλαμβάνουν την Κίνα, την Κόστα Ρίκα, την Χιλή, την Αίγυπτο, το Μαρόκο, τη Ταϊλάνδη, και την Τουρκία.

Ο Δανεισμός της IDA

Οι πιστώσεις της IDA έχουν διάρκεια 35 ή 40 έτη με μια περίοδο δέκα ετών επιείκειας. Δεν υπάρχει καμία δαπάνη ενδιαφέροντος, αλλά οι πιστώσεις φέρνουν μια μικρή χρέωση υπηρεσιών 0,75 τοις εκατό στις ισορροπίες. Στο οικονομικό έτος 2001 (που τελείωσε τις 30 Ιουνίου 2001), οι υποχρεώσεις της IDA συμπλήρωσαν συνολικά \$6,8 δισεκατομμύρια και οι εκταμιεύσεις ήταν \$5,5 δισεκατομμύρια. Από το 1960, η IDA έχει δανείσει \$107 δισεκατομμύρια σε 106 χώρες. Η IDA δανείζει, κατά μέσον όρο, περίπου \$ 6-7 δισεκατομμύρια ετησίως για τους διαφορετικούς τύπους αναπτυξιακών έργων, ειδικά σε εκείνους που καλύπτουν τις πρώτες ανάγκες των λαών, όπως η πρωτοβάθμια εκπαίδευση, οι βασικές υγειονομικές υπηρεσίες, το καθαρό ύδωρ και η υγιεινή. Η IDA χρηματοδοτεί επίσης τα προγράμματα που προστατεύουν το περιβάλλον βελτιώνουν τους όρους για την ιδιωτική επιχείρηση, χτίζουν την αναγκαία υποδομή, και τις μεταρρυθμίσεις υποστήριξης που στοχεύουν στη φιλελευθροποίηση των οικονομιών των χωρών. Όλα αυτά τα προγράμματα προετοιμάζουν το έδαφος προς την οικονομική ανάπτυξη, τη δημιουργία θέσεων εργασίας, τα υψηλότερα εισοδήματα και μια καλύτερη ποιότητα της ζωής. Τα κεφάλαια της IDA δεσμεύονται στις δανειζόμενες χώρες σε σχέση με το εισοδηματικό επίπεδο, το αρχείο επιτυχίας τους, τη διαχείριση των οικονομιών τους και των τρεχόντων προγραμμάτων τους. Στο προηγούμενο οικονομικό έτος (FY01), συνολικά \$6,8 δισεκατομμύρια ήταν δεσμευμένα στους οφειλέτες της IDA. Αυτές οι νέες πιστώσεις περιελάμβαναν 134 νέες διαδικασίες σε 5 χώρες. Το υπόλοιπο ποσοστό των νέων πιστώσεων διανεμήθηκε στη Σαχάρα, στην Αφρική. Τα ποσά αυτά κατανεμήθηκαν ως εξής: 18 τοις εκατό στη Νότια Ασία, 15 τοις εκατό στην ανατολική Ασία και τον Ειρηνικό, 8 τοις εκατό στην Ανατολική Ευρώπη και την κεντρική Ασία, και το υπόλοιπο στις φτωχές χώρες της βόρειας Αφρικής, της λατινική Αμερική και στις Καραϊβικές Θάλασσες. Οι χώρες που λαμβάνουν τις μεγαλύτερες νέες υποχρεώσεις FY01 παρατίθενται στον κατωτέρω πίνακα:

FY01 Top Ten IDA Borrowers		
	Commitments	
	\$millions	
Ethiopia	667	
Vietnam	629	
India	520	
Pakistan	374	
Uganda	358	
Kenya	350	
Bangladesh	280	
Madagascar	268	
Senegal	255	

Όπως παρατηρούμε στον πίνακα οι δέκα χώρες που έλαβαν τις περισσότερες υποχρεώσεις το προηγούμενο οικονομικό έτος κατά αύξοντα αριθμό είναι η Αιθιοπία, το Βιετνάμ, η Ινδία, το Πακιστάν, η Ουγκάντα, η Κένυα, το Μπαγκλαντές, η Μαδαγασκάρη και τέλος το Σεννεγκάλ.

Που χρηματοδοτεί η IDA

Σε αντίθεση με την IBRD η οποία συλλέγει τα περισσότερα από τα κεφάλαιά της από τις παγκόσμιες χρηματιστικές αγορές, η IDA χρηματοδοτείται κατά ένα μεγάλο μέρος από τις συνεισφορές των κυβερνήσεων των πλουσιότερων χωρών μελών. Τα πρόσθετα κεφάλαια προέρχονται από το εισόδημα της IBRD και από τις επιστροφές των οφειλετών των προηγούμενων πιστώσεων της IDA. Οι χορηγοί συγκεντρώνονται κάθε τρία έτη για να ξαναγεμίσουν τα κεφάλαια της IDA. Το 12ο ξαναγέμισμα χρηματοδοτεί τα προγράμματα κατά τη διάρκεια των τριών ετών που αρχίζουν στις 1 Ιουλίου 1999. Οι χρηματοδοτήσεις για το 12ο ξαναγέμισμα επιτρέπουν στην IDA να δανείσει περίπου \$ 20 δισεκατομμύρια, εκ των οποίων οι συνεισφορές που θα παράσχουν οι χορηγοί είναι λίγο πάνω από το μισό. Τα υπόλοιπα κεφάλαια προέρχονται κατά ένα μεγάλο μέρος από τις επανακυκλοφορίες των προηγούμενων πιστώσεων της IDA, καθώς επίσης και από άλλα στοιχεία συμπεριφοράς μη-χορηγών.

Οι μεγαλύτερες υποχρεώσεις σε IDA 12 πραγματοποιήθηκαν από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ιαπωνία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιταλία και τον Καναδά. Παραδείγματος χάριν, οι ΗΠΑ είναι ο μεγαλύτερος χορηγός, η οποία δεσμεύεται να καταβάλλει \$ 803.4 εκατομμύρια για κάθε ένα από τα τρία έτη του ξαναγεμίματος. Καθώς επίσης και τα λιγότερο πλούσια έθνη συμβάλλουν στην IDA. Η Κορέα και η Τουρκία, παραδείγματος χάριν, οι οποίες ήταν μια φορά οφειλέτες της IDA, είναι τώρα χορηγοί. Οι χώρες οι οποίες είναι αυτήν την περίοδο επιλέξιμες για να δανειστούν από τη IBRD είναι: η Αργεντινή, η Βραζιλία, η Τσεχία, η Ουγγαρία, το Μεξικό, η Πολωνία, η Ρωσία, η Σλοβακία, και η Νότια Αφρική οι οποίες είναι επίσης χορηγοί της IDA 12. Άλλοι συνεισφέροντες στο 12ο ξαναγέμισμα είναι η Αυστραλία, η Αυστρία, τα Μπαρμίντς, το Βέλγιο, η Δανία, η Φινλανδία, η Ελλάδα, η Ισλανδία, η Ιρλανδία, το Ισραήλ, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Νέα Ζηλανδία, η Νορβηγία, η Πορτογαλία, η Σαουδική Αραβία, η Ισπανία, η Σουηδία, και η Ελβετία.

IDA: ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ ΈΝΑΝ ΥΓΙΕΣΤΕΡΟ ΠΑΘΟΥΣΜΟ

Η εξασφάλιση επαρκών επιπέδων βασικής υγείας και διατροφής αποτελεί τον πυρήνα της μείωσης της ένδειας και της αύξησης της οικονομικής ανάπτυξης. Ενώ δραματικά κέρδη υγείας έχουν επιτευχθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων δεκαετιών, οι περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν τις τεράστιες προκλήσεις υγείας, και διατροφής και των πληθυσμών (HNP) καθώς αρχίζει ο 21ος αιώνας. Η IDA είναι σταθερά δεσμευμένη να βοηθήσει στην επιτυχία των διεθνών στόχων ανάπτυξης για το 21ο αιώνα. Οι συνδέσεις μεταξύ της ένδειας και της κακής υγείας είναι σαφείς. Οι φτωχοί άνθρωποι είναι λιγότερο υγιείς και περισσότερο εκθειμένοι στους κινδύνους της κακής υγείας, και οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν φτωχότεροι ως αποτέλεσμα της κακής υγείας ή μιας κρίσης της υγείας στην οικογένεια. Δύο εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε έτος από κάποια ασθένεια. Πάνω από τη μισή από τη θνησιμότητα των παιδιών στις χαμηλού εισοδήματος χώρες μπορεί να συνδεθεί με τον υποσιτισμό. Οι μεταδοτικές ασθένειες όπως το VIH/AIDS, η ελονοσία, η ανιμωσία, η ιλαρά και η οξεία αναπνευστική μόλυνση αποτελούν το 60% του σφαιρικού φορτίου της ασθένειας. Οι ασθένειες αυτές εμφανίζονται περισσότερο στις χώρες χαμηλού εισοδήματος καθώς η ανικανότητα και ο θάνατος από τον καρκίνο, τις καρδιακές παθήσεις και τους τραυματισμούς αυξάνονται. Η εξασφάλιση ότι τα έξοδα ενός έθνους στην υγεία, στην δημόσια και ιδιωτική, είναι δίκαια, αποδοτικά, και αποτελεσματικά έχει τεράστια πιθανά οφέλη για ολόκληρη την οικονομία. Τις προκλήσεις της καταπολέμησης των επιδημιών, της μείωσης της θνησιμότητας των νηπίων, και της πάλης για την ασφαλέστερη εγκυμοσύνη θα καταλέψουν σκληρά εάν το σύστημα υγείας αποτύχει να παραδώσει τις απαραίτητες και έγκαιρες επεμβάσεις σε εκείνους που τις χρειάζονται πιο πολύ.

Η IDA υποστηρίζει τις προσπάθειες των χωρών χαμηλού εισοδήματος να επιτύχουν τους στόχους τους στον τομέα της υγείας τους μέσω του δανεισμού, των πολιτικών συμβουλών, και της διανομής γνώσης.

Υγεία

Η IDA βοηθά τις κυβερνήσεις να πραγματοποιήσουν τους στόχους τους μέσω της υποστήριξης μιας σειράς προγραμμάτων. Παραδείγματος χάριν, ανάπτυξη των συστημάτων υγείας, αποτελεί το πρόγραμμα υποστήριξης

στο τομέα της υγείας της Γκάνας (αντίτιμο 35 εκατομμύρια) το οποίο υποστηρίζει τις κυβερνητικές μεταρρυθμίσεις στο τομέα της υγείας μέσω της εφαρμογής της μεσοπρόθεσμης στρατηγικής υγείας του. Οι στρατηγικές αυτές περιλαμβάνουν την παροχή καθολικής πρόσβασης στις υγειονομικές υπηρεσίες, προκειμένου να μειώσουν τον υποσιτισμό, να βελτιώσουν την πρόσβαση στο νερό και την υγιεινή, και να μειώσουν την ένδεια. Στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος, οι υπηρεσίες θα ενισχυθούν με την παροχή υπηρεσιών που επανακατευθύνεται στις καλύτερες αρχικές υγειονομικές υπηρεσίες υποστήριξης, ενώ θα βελτιωθεί η ικανότητα για τη χάραξη πολιτικής, η κατανομή των στοιχείων συμπεριφοράς, και ο έλεγχος και η αξιολόγηση της απόδοσης. Επίσης θα αυξηθεί η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην παροχή υπηρεσιών. Πολλά προγράμματα της IDA υποστηρίζουν την πρόληψη, τον έλεγχο καθώς και τη θεραπεία των συγκεκριμένων ασθενειών όπως είναι η ελονοσία και το AIDS. Στη Σενεγάλη, το πρόγραμμα ελέγχου ασθενειών βοήθησε στην ανακούφιση του φορτίου των ενδημικών και επιδημικών ασθενειών συμπεριλαμβανομένης της ελονοσίας. Το έργο περιλαμβάνει τα πολιτικά μέτρα που σκοπό έχουν να βελτιώσουν τις δραστηριότητες ελέγχου των ασθενειών, και τη δημιουργία υποδομής στην ανάπτυξη των εκστρατειών πληροφόρησης και των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου.

Καθώς επίσης υπάρχουν και άλλα προγράμματα της IDA τα οποία έχουν ως σκοπό την αντιμετώπιση των ασθενειών. Για παράδειγμα το πρόγραμμα πρόληψης ασθενειών της Κίνας (αντίτιμο US100 εκατομμύρια) περιλαμβάνει την υποστήριξη για τις δραστηριότητες που έχουν ως στόχο να αναπτύξουν και να θέσουν σε εφαρμογή τις πολιτικές ελέγχου των κοπνών στις επιλεγμένες πόλεις, συμπεριλαμβανομένων των απαγορεύσεων της διαφήμισης και της απαγόρευσης των πωλήσεων τσιγάρων στους ανηλίκους

Διατροφή

Οι θρεπτικές ανεπάρκειες είναι διαδεδομένες στις παγκόσμια φτωχότερες χώρες που η IDA επιδιώκει να βοηθήσει. Μεταξύ αυτών, αυτοί που πλήττονται περισσότερο από την ανεπαρκή διατροφή είναι τα παιδιά, των οποίων η φυσική και διανοητική ανάπτυξη μπορεί να εξασθενήσει βαθιά από τη φτωχή διατροφή. Ο υποσιτισμός μεταξύ των γυναικών συμβάλλει σημαντικά στη μητρική θνησιμότητα, και στο χαμηλό βάρος γέννησης, το οποίο συνδέεται στη συνέχεια με τις χρόνιες παθήσεις στην πιο πρόσφατη ζωή. Εκτός από τον τεράστιο κόστος που επιφέρει στην υγεία και την ευημερία των πληθυσμών ο υποσιτισμός, η παρούσα και η μελλοντική παραγωγικότητα συμβιβάζεται. Κατά τη διάρκεια της περιόδου της IDA (1997-99) εγκρίθηκαν 18 προγράμματα διατροφής, τα οποία αντιπροσώπευαν τις υποχρεώσεις \$ 408 εκατομμυρίων. Εν γένει, η IDA χρηματοδοτεί αυτήν την περίοδο περίπου 70 έργα που υποστηρίζουν προγράμματα σχετικά με την διατροφή. Η πολυτμηματική προσέγγιση που υιοθετείται σε πολλά από αυτά τα έργα καλύπτει τα κοινοτικά και σχολικά προγράμματα, με μια έμφαση στην επικοινωνία για την αλλαγή συμπεριφοράς, τα προγράμματα παροχής τροφίμων, και τις πολιτικές μεταρρυθμίσεων τροφίμων. Αυξανόμενη προσοχή δίνεται στις ανεπάρκειες μικροθροφικών και τον αντίκτυπο της διατροφής στην εκπαίδευσης. Τέλος, οι προσπάθειες διατροφής εστιάζονται στις συνδέσεις μεταξύ της διατροφής και της μείωσης της ένδειας και επιδιώκουν τη μεγαλύτερη πρόσοχή στα ζητήματα διατροφής και τον πολιτικό διάλογο με τις κυβερνήσεις. Στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος διατροφής στο Μπαγκλαντές (αντίτιμο US 92 εκατομμύρια), το πρώτο σε μία σειρά των επενδύσεων για να επεκτείνει τις κοινοτικές υπηρεσίες διατροφής σε ολόκληρη τη χώρα, η IDA υποστηρίζει τους κυβερνητικούς στόχους για να βελτιώσει τη διατροφή μέχρι το σημείο που ο υποσιτισμός δεν θα είναι πλέον ένα πρόβλημα δημόσιας υγείας. Οι δραστηριότητες περιλαμβάνουν τις κοινοτικές υπηρεσίες διατροφής για να βελτιώσουν τις πρακτικές στο θηλάσμο, την έγκαιρη εισαγωγή των τροφίμων, και την αυξανόμενη εισαγωγή τροφίμων κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης. Επιδιώκει επίσης να αυξήσει τη συνειδητοποίηση του υποσιτισμού στο αρχικό σύστημα υγειονομικής περίθαλψης και να παρέχει την ασφάλεια τροφίμων και το αναμενόμενο εισόδημα από την παραγωγή των δραστηριοτήτων στις φτωχότερες οικογένειες της κοινότητα. Η χρηματοδότηση θα παρασχεθεί επίσης για την εφαρμογή ενός μικροτροφικού καθώς και για την ενίσχυση των οικονομικών ικανοτήτων των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Κοινωνικός δανεισμός επένδυσης τομέα

Η IDA έχει καταβάλει σημαντική προσπάθεια για την ανάπτυξη και την υποστήριξη του ανθρώπινου δυναμικού στις παγκόσμια φτωχότερες χώρες με τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων επένδυσης στην εκπαίδευση, την υγεία, τη διατροφή και τον πληθυσμό, την ασφάλεια της κοινωνίας, την παροχή νερού και την υγιεινή. Η μεγάλη πλειοψηφία αυτών των προγραμμάτων επιδιώκει να βελτιώσει τις βασικές υπηρεσίες όπως η

πρωτοβάθμια εκπαίδευση, η μητρική και υγειονομική περίθαλψη των παιδιών, και η διαθεσιμότητα του ασφαλούς πόσιμου νερού στις φτωχές κοινότητες. Το κεφάλαια για την πραγματοποίηση αυτής της προσπάθειας προέρχονται από τις εκταμιεύσεις των κεφαλαίων στα τρέχοντα κοινωνικά προγράμματα επένδυσης του τομέα. Οι εκταμιεύσεις αυτές χρησιμεύουν για την χρηματοδότηση των αγαθών και των υπηρεσιών όπως, παραδείγματος χάριν, η οικοδόμηση των τάξεων, η κατάρτιση των δασκάλων, του εξοπλισμού και των προμηθειών για τις αγροτικές κλινικές υγείας, και της αναβάθμισης των δεξιοτήτων των νοσοκόμων και των μαιών. Ένα χαρακτηριστικό πρόγραμμα μπορεί να έχει διάρκεια 5 έως 7 έτη αφότου εγκρίνεται για να πραγματοποιηθεί ο στόχος του. Δεδομένου ότι η IDA έχει δώσει περισσότερη προσοχή στη βελτίωση της εφαρμογής ενός γρήγορα αυξανόμενου αριθμού τρεχόντων κοινωνικών προγραμμάτων επένδυσης, οι εκταμιεύσεις έχουν αυξηθεί εντυπωσιακά (από λιγότερο από \$0,5 δισεκατομμύρια ετησίως προς το τέλος της δεκαετίας του '80 σε \$1,1 δισεκατομμύρια το 1995, και περαιτέρω πάνω από \$1,5 δισεκατομμύρια κατά τη διάρκεια των οικονομικών ετών 1996-98).

Η αυξανόμενη προσοχή της IDA στην κοινωνική ανάπτυξη άρχισε κατά τη διάρκεια των ετών 1988-90. Λόγω του φυσικού συγχρονισμού του χαρτοφυλακίου του προγράμματος - όπου οι περίοδοι υψηλών νέων εγκρίσεων πρέπει να ακολουθηθούν μέχρι τις περιόδους εστίασης στην εφαρμογή - οι νέες εγκρίσεις κυμαίνονται από χρόνο σε χρόνο. Παραδείγματος χάριν, οι ουσιαστικές υποχρεώσεις το 1996 (\$2,3 δισεκατομμύρια) ακολουθήθηκαν από τις χαμηλότερες εγκρίσεις το 1997 (\$1,3 δισεκατομμύρια) επειδή η εφαρμογή των δραστηριοτήτων που προβλέφθηκαν στο πλαίσιο των προηγούμενων συγκεκριμένων προγραμμάτων είχε την πιο υψηλή προτεραιότητα. Το 1998 οι κοινωνικές υποχρεώσεις επένδυσης έφθασαν σε \$ 2,7 δισεκατομμύρια. Τα τελευταία τρία χρόνια οι εκταμιεύσεις έχουν εμφανίσει ιδιαίτερα ισχυρή αύξηση για τα προγράμματα επένδυσης στην υγεία, τη διατροφή, και τον πληθυσμό και για τα κοινωνικά προγράμματα στην Αφρική και τη Νότια Ασία. Οι εκταμιεύσεις της IDA για τα προγράμματα επένδυσης της εκπαίδευσης διπλασιάστηκαν σε ακριβώς πέντε έτη, από \$ 276 εκατομμύρια το 1991 σε \$ 550 εκατομμύρια την περίοδο 1996-98. Ισχυρή έμφαση δόθηκε στο δανεισμό σε κοινωνικούς τομείς και η αποτελεσματική εφαρμογή του οδήγησε σε μια δραματική μετατόπιση στη σύνθεση βοήθειας της IDA στις φτωχότερες χώρες: το 1988, περίπου \$ 435 εκατομμύρια καταβλήθηκαν για τα κοινωνικά προγράμματα επένδυσης, που αποτελούν το 15% των συνολικών εκταμιεύσεων της επένδυσης. Δέκα έτη αργότερα, \$1,6 δισεκατομμύρια καταβλήθηκαν για τα κοινωνικά προγράμματα επένδυσης, που αποτελούν το 36% των συνολικών εκταμιεύσεων της επένδυσης.

Ένας άλλος δείκτης του πεδίου της συμμετοχής της IDA είναι ο αριθμός τρεχόντων προγραμμάτων της. Το 1987, υπήρχαν 129 κοινωνικά προγράμματα επένδυσης υπό εφαρμογή. Αυτός ο αριθμός τώρα είναι περισσότερο από διπλασιασμένος, σε 266 προγράμματα το 1998. Τα δύο τρίτα αυτών των προγραμμάτων πραγματοποιήθηκαν στην Αφρική και τη Νότια Ασία όπου οι κοινωνικοί δείκτες είναι οι χαμηλότεροι.

Ουσιαστικά όλοι οι ενεργοί οφειλέτες της IDA είναι αυτοί που έχουν τα τρέχοντα προγράμματα στους κοινωνικούς τομείς: 93 προγράμματα εκπαίδευσης εφαρμόζονται σε 52 χώρες (25 από αυτά έλαβαν χώρα στην Αφρική), 89 προγράμματα υγείας, τα προγράμματα διατροφής και πληθυσμών βρίσκονται σε εξέλιξη σε 52 χώρες (29 από αυτά πραγματοποιούνται στην Αφρική).

Τα συνεχώς υψηλά επίπεδα απόταμιευσης στους κοινωνικούς τομείς απαιτούν μια ισχυρή συνειδητοποίηση των νέων υποχρεώσεων του προγράμματος: οι νέες εγκρίσεις το 1998 έφθασαν σε \$ 2,7 δισεκατομμύρια, και κατά συνέπεια διπλασιάστηκαν οι υποχρεώσεις. Η αξιολόγηση της προσπάθειας με τον υπολογισμό ενός μέσου ετήσιου επιπέδου υποχρέωσης κατά τη διάρκεια αρκετών ετών είναι πιο κατάλληλη. Παρά το χαμηλό επίπεδο κοινωνικού δανεισμού επένδυσης το 1997, οι μέσες ετήσιες υποχρεώσεις το 1996-98 ήταν \$ 2,1 δισεκατομμύρια, ή 21% υψηλότερες απ' ό,τι ήταν στην προηγούμενη τριετία (1993-95).

Σε οποιοδήποτε δεδομένο τομέα, οι υποχρεώσεις από τον δανεισμό αυξάνονται αρκετά από χρόνο σε χρόνο, ανάλογα με το συγχρονισμό του δανεισμού των προγραμμάτων όπως δικαιολογούνται από τις στρατηγικές βοήθειας μεμονωμένων χωρών. Δεδομένου ότι οι περισσότερες από τις φτωχότερες χώρες έχουν ήδη τα τρέχοντα προγράμματα επένδυσης και τους τομείς της εκπαίδευσης και της υγείας, τα νέα προγράμματα επένδυσης σε αυτούς τους τομείς μπορούν μόνο να προχωρήσουν όταν η κυβερνητική ικανότητα δανεισμού είναι επαρκής για να εξασφαλίσει παραγωγική χρήση των στοιχείων συμπεριφοράς της IDA. Η IDA δεν έχει ως στόχο τον δανεισμό ενός συγκεκριμένου τομέα αλλά βάζει προτεραιότητα στο τομέα της κοινωνικής ανάπτυξης σε κάθε μια από τις δανειζόμενες χώρες της. Παραδείγματος χάριν, οι υποχρεώσεις επένδυσης για την εκπαίδευση ανήλθαν από \$ 392 εκατομμύρια το 1994 σε πάνω από \$ 700 εκατομμύρια το 1995 και το 1996

κατόπιν μειώθηκαν αισθητά σε \$ 255 εκατομμύρια το 1997, και αυξήθηκαν πάλι σε \$1,1 δισεκατομμύρια το 1998.

Από τις υποχρεώσεις της επένδυσης της IDA σε άλλους τομείς (υποδομή, γεωργία, διαχείριση δημόσιου τομέα, κ.λπ.) μειώθηκαν την δεκαετία του '80, το μερίδιο των κοινωνικών τομέων αυξήθηκε σε 40% το 1995-97 και περαιτέρω σε 43% το 1998, σημαντικά υψηλότερος από το μερίδιο του 32% που επιτεύχθηκε το 1992-94 (πίνακας 4).

Το παρόν απόθεμα των ήδη εγκεκριμένων διαδικασιών, η κλίμακα των νέων υποχρεώσεων και η ισχυρή εστίαση στην αποτελεσματική εφαρμογή αναμένονται να επιτρέψουν στην IDA να στηρίζει τις ουσιαστικές εκταμιεύσεις για τις επενδύσεις στο κοινωνικό τομέα.

Ο αντίκτυπος της IDA στην φτώχεια

Η IDA εξετάζει την φτώχεια και πώς να την αντιμετωπίσει ώστε οι χώρες να οδηγηθούν στην ανάπτυξη. Αυτό το επιτυγχάνει μέσω της ευρείας σειράς προγραμμάτων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα προγράμματα επένδυσης που στοχεύουν την βελτίωση της ανθρώπινης διαβίωσης όπως η βελτίωση της εκπαίδευσης, της υγείας, της ασφάλειας, η παροχή νερού και η υγιεινή, η παροχή υποδομής, η γεωργία και η αγροτική ανάπτυξη. Ενώ ο όγκος της IDA που χρηματοδοτεί ήταν πάνω από 72 τοις εκατό το προηγούμενο οικονομικό για τα προγράμματα επένδυσης, η IDA παρέχει επίσης και τις πιστώσεις ρύθμισης. Αυτές οι πιστώσεις βοηθούν την κυβερνητική χρηματοδότηση και περιλαμβάνουν τις γενικές δαπάνες για την ανάπτυξη όπως είναι οι μισθοί των δασκάλων, η συντήρηση της υγείας, η οδική αποκατάσταση, και η γεωργική επέκταση στα πλαίσια των μακροοικονομικών και τομειακών προγραμμάτων μεταρρύθμισης. Οι δαπάνες ανάπτυξης τις οποίες χρηματοδοτεί η IDA είναι απαραίτητες για τη μείωση της ένδειας. Για να ενισχυθούν οι κυβερνήσεις που τίθενται στα προγράμματα μεταρρύθμισης, η IDA συμβουλεύει για τις καλύτερες πολιτικές για την επίτευξη της οικονομικής ανάπτυξης και τη μείωση της ευπάθειας των φτωχών στους οικονομικούς κλονισμούς. Η IDA είναι τώρα η ενιαία μεγαλύτερη πηγή χρηματοδοτήσεων των χορηγών για τις βασικές κοινωνικές υπηρεσίες στις φτωχότερες χώρες.

Χάρη στην IDA:

□ Περίπου 45.000 τάξεις σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης κατασκευάστηκαν ή αποκαταστάθηκαν στις χώρες της Αφρικής, οι οποίες επέτρεψαν σε περίπου 1, 8 εκατομμύρια παιδιά για να ωφεληθούν από την πρόσβαση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

□ Στην Ασία, κατασκευάστηκαν ή αναβαθμίσθηκαν πάνω από 6.700 εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψης, και κατόπιν εξοπλίσθηκαν και επανδρώθηκαν για να παρέχουν η βασική υγειονομική περίθαλψη στους αγροτικούς πληθυσμούς.

□ Τα κοινωνικά προγράμματα επενδυτικών κεφαλαίων στη λατινική Αμερική έφθασαν σε περίπου τα 9,5 εκατομμύρια για τους δικαιούχους. Οι δραστηριότητες που υποστηρίχθηκαν από αυτά τα προγράμματα αβήγαγαν σχεδόν ένα εκατομμύριο ανά πρόσωπο και ανά μήνα απασχόλησης.

□ Στην Αφρική, περισσότερα από 5 εκατομμύρια εγχειρίδια (συνήθως που αναπτύσσονται τοπικά) διανεμήθηκαν στα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

□ Στην Ινδία, το εθνικό πρόγραμμα ελέγχου του AIDS υποστήριξε κατάρτιση 52.500 παθολόγων και 60 τοις εκατό τακτοποίησης του προσωπικού στα διοικητικά θέματα του VIH/AIDS.

□ Στην Ύεμένη, η πρόληψη καταστροφής πλημμύρων στο Ταιζ και το δημοτικό αναπτυξιακό έργο επέτρεψαν η σοβαρή ζημιά από τις πλημμύρες του 1996, που ωφελήθηκαν άμεσα 21.000 οικογένειες και πάνω από μισό άνθρωποι έμμεσα.

□ Οι βελτιώσεις στον κατεστραμμένο τομέα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην Αιτή έχουν δώσει την πρόσβαση στους χρήστες με την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας 20 ώρες ανά ημέρα, όπου προηγουμένως κατάσταση είχαν καθημερινά 18 ώρες συσκότιση.

IDA και Αφρική: μια επίδοξη

Η Αφρική αρχίζει το 21ο αιώνα με τεράστιες προκλήσεις ανάπτυξης καθώς και με πολλές ευκαιρίες. Πολλές ώρες σε αυτήν την διαφορετική ήπειρο έχουν αναλάβει σημαντικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις, όπως είναι η βελτίωση της μακροοικονομικής διαχείρισης, να προσβούν στην φιλελευθεροποίηση της αγοράς και το εμπόριου, και να διευρύνουν το διάστημα δραστηριότητας του ιδιωτικού τομέα. Όπου οι μεταρρυθμίσεις έχουν

στηριχτεί και έχουν βασιστεί στην αστική ειρήνη, έχουν αυξήσει τα εισοδήματα και, και έχουν οδηγήσει στη μείωση της φτώχειας. Η επιταχυνόμενη αύξηση και η επίτευξη για συνέχισή μείωση της φτώχειας παραμένουν κύριες προκλήσεις της Αφρικής. Ακόμη και με τους ευνοϊκότερους όρους, η Αφρική θα χρειαστεί στοιχεία συμπεριφοράς περισσότερο από 12% του ΑΕΠ για να ελαττώσει το ποσοστό της φτώχειας στο μισό μέχρι το 2015, ή περίπου \$ 25 εκατομμύρια ετησίως στα ερχόμενα έτη (αποκλείοντας τη Νότια Αφρική). Είναι, επομένως, κρίσιμο να εξασφαλίσει ότι τα πρόσφατα κέρδη διατηρούνται και μοιράζονται ευρύτερα μεταξύ και μέσα των χωρών της Αφρικής. Μια εκτεταμένη περίοδος παραχωρητικής χρηματοδότησης θα απαιτηθεί για να επιφέρει την αύξηση που απαιτείται και τις επιθυμητές μειώσεις στο επίπεδο της φτώχειας. Η IDA που συνεχίζει να είναι η ενιαία μεγαλύτερη πηγή χρηματοδότησης για τα προγράμματα μεταρρύθμισης και τα έργα επένδυσης, θα αυξήσει τις ροές της στην Αφρική κατά τη διάρκεια των ερχόμενων ετών. Οι αυξανόμενες ροές απαιτούνται έως ότου μπορεί να παρέχει η ιδιωτική επένδυση τα αναγκαία στοιχεία συμπεριφοράς και η δημόσια επένδυση να γίνεται με εμπορικούς όρους.

Οι χώρες της Αφρικής λαμβάνουν χαρακτηριστικά μεταξύ 10-20% των συνολικών εισροών της IDA. Τα προγράμματα ριζοβολούν στις στρατηγικές βοήθειες της χώρας που θέτουν τους τομείς τη προτεραιότητα για τη συμμετοχή της IDA και τη βοήθεια συνδέσεων στην απόδοση χωρών. Η IDA παρέχει γρήγορη υποστήριξη καταβολής καθώς επίσης και την πιο μακροπρόθεσμη υποστήριξη έργου, σε όλο και περισσότερα πλαίσια τομεακών προγραμμάτων, και παρέχει την υποστήριξη του προϋπολογισμού όπου απαιτείται. Στις περισσότερες χώρες, η IDA έχει ένα συγκριτικό πλεονέκτημα όσο αφορά τον διάλογο που ανοίγει με τις κυβερνήσεις στις πολιτικές επιλογές στους βασικούς τομείς όπως η υγεία, η εκπαίδευση και η υποδομή, διαδραματίζοντας συχνά τον καθοδηγητικό ρόλο στο συντονισμό των χορηγών ειδικά υπέρ των μακροοικονομικών και τομεακών προγραμμάτων μεταρρύθμισης. Τα υπάρχοντα προγράμματα και τα όργανα παρέχουν το πλαίσιο για τις υποχρεώσεις της IDA. Κατά τη διάρκεια των ερχόμενων ετών, η IDA θα συνεχίσει να συμβάλλει περίπου το 15% των αναγκαίων ροών, ή περίπου \$ 3,0 έως \$ 4,0 δισεκατομμύρια ετησίως. Κατά τη διάρκεια των ερχόμενων ετών, η IDA θα συνεχίσει να υποστηρίζει ενεργά τον προσδιορισμό των βασικών περιορισμών για την μείωση της ένδειας στην Αφρική. Για να εξασφαλίσουν ότι τα στοιχεία συμπεριφοράς της IDA συνεχίζουν να ασκούν επίδραση στα κρίσιμα προβλήματα ανάπτυξης της Αφρικής, οι έξι τρόποι δανεισμού εξερευνούνται. Η IDA αναπτύσσει επίσης τα προγράμματα που δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στην κυβερνητική ευθύνη και την υπευθυνότητα.

Η σύγκρουση έχει επιβάλει ένα μεγάλο κόστος στις χώρες της Αφρικής, στον άνθρωπο και στους οικονομικούς πόρους. Παράλληλα με τις προσπάθειες να εξεταστούν οι βασικοί καθοριστικοί παράγοντες της όπως είναι η ένδειας, η ανεργία, και το χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης, η IDA έχει αρχίσει να εξετάζει πως μπορεί να συμβάλει έτσι ώστε να επιτύχει την μείωση της σύγκρουσης στην περιοχή.

Παρόλο που η IDA έχει ενισχύσει τη συμμετοχή της στις προσπάθειες των χωρών να βελτιώσουν τη διακυβέρνηση και να εξασφαλίσουν μεγαλύτερη πολιτική συμμετοχή. Μέσω της υποστήριξης στα προγράμματα κοινοτικής δράσης (CAPs) τα οποία εφαρμόζονται περισσότερο από τη μισή Αφρική, η IDA στοχεύει να παρέχει τα στοιχεία συμπεριφοράς άμεσα στις τοπικές ομάδες, έτσι ώστε να ενθαρρύνει την διοικητική αποκέντρωση και να αυξήσει την συμμετοχή.

Η βοήθεια να εξεταστούν οι φτωχές εκβάσεις υγείας στην Αφρική ως αποτέλεσμα των ασθενειών όπως η ελονοσία, η φυματίωση και το AIDS είναι ένας από σημαντικούς τομείς εστίασης της IDA. Ο πληθυσμός της Αφρικής μειώθηκε κατά πολύ εξαιτίας της απώλειας της ζωής ανθρώπινου δυναμικού από μεταδοτικές ασθένειες (σε μερικές χώρες, η υπολογιζόμενη διάρκεια ζωής έχει μειωθεί μέχρι 10 έτη λόγω του AIDS). Σε όλη την περιοχή, η IDA υποστηρίζει τις πολυτήμηματικές προσπάθειες που στοχεύουν να εξασφαλίσουν τον συντονισμό με άλλους πολύπλευρους και διμερείς χορηγούς για την παροχή μιας πλατφόρμας για την εξέταση της πανδημίας.

Τα ζητήματα ανάπτυξης της Αφρικής είναι σύνθετα και αναμειγμένα. Η IDA θα συνεχίσει να εξετάζει αυτά τα ζητήματα συστηματικά και θα επιδιώκει τους τρόπους για να αποκριθεί κατά τρόπο εύκαιρο και έγκαιρο.

IDA και Βιετνάμ: Βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης

Από τον Μάιο του 1999, η διεθνής ένωση ανάπτυξης (IDA) δάνεισε στο Βιετνάμ ένα ποσό πάνω από \$ 100 εκατομμύρια για να βοηθήσει τους αγρότες και τις οικογένειές τους για να αυξήσουν την γεωργική παραγωγικότητα της περιοχής τους, για να αποκτήσουν πρόσβαση στις καθαρές υπηρεσίες ύδατος και υγιεινής, και για να βελτιώσουν τις γενικές συνθήκες διαβίωσής τους.

Σχεδόν η μισή από τη γεωργική παραγωγή του Βιετνάμ προέρχεται από το δέλτα, που παράγει περισσότερα από 30 τοις εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της χώρας (ΑΕΠ), 40 τοις εκατό της γενικής γεωργικής παραγωγής της χώρας, και περισσότερα από 80 τοις εκατό της εξαγωγής ρυζιού της χώρας. Εντούτοις, αρκετές από τις φτωχότερες περιοχές της χώρας βρίσκονται στο δέλτα. Το πρόγραμμα της IDA καλύπτει έξι από τις οκτώ φτωχότερες περιοχές στο δέλτα, οι οποίες εντάσσονται μεταξύ των φτωχότερων στη χώρα. Το πρόγραμμα θα ωφελήσει επίσης τις μειονότητες που αγωνίζονται να βγάλουν 'το προς το ζην' από το δέλτα. Το πρόγραμμα αυτό θα ωφελήσει 610.000 ανθρώπους, θα δημιουργήσει 80.000 πρόσθετους τομείς απασχόλησης κάθε έτος, θα προσθέσει 500.000 τόνους στην παραγωγή ρυζιού, και θα φέρει το καθαρό ύδωρ σε 280.000 ανθρώπους", είπε ο κ. Andrew Steer, διευθυντής της Παγκόσμιας Τράπεζας στο Βιετνάμ.

Τα προβλήματα σχετικά με την αποξήρανση και την πλημμύρα έχουν αναγκάσει περίπου το ένα τρίτο των αγροτών στην περιοχή του προγράμματος να αυξήσουν τις ενιαίες συγκομιδές τους, κατά την διπλάσια ή την τριπλάσια ποσότητα ή τους προσοδοφόρους οπωράνες φρούτων. Μόλις αφαιρεθούν αυτά τα εμπόδια, η καλλιέργεια θα γίνει πιο κερδοφόρα και θα παράσχει περισσότερες εργασίες για τον πληθυσμό του δέλτα. Κατά συνέπεια, οι συνθήκες διαβίωσης πρέπει να βελτιωθούν.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα δημόσιας υγείας που αντιμετωπίζουν οι φτωχοί αγρότες είναι το ανεπαρκές καθαρό πόσιμο νερό, και η ανεπαρκής υγιεινή που προέρχεται από την έλλειψη υπηρεσιών αποχετεύσεις. Το πρόγραμμα θα χρηματοδοτήσει τις καθαρές υπηρεσίες ύδατος και τις εγκαταστάσεις υγιεινής σε είκοσι περιοχές. Για τη μακροπρόθεσμη βιώσιμη αύξηση, το πρόγραμμα θα βοηθήσει να θεσπίζοντας ένα θεσμικό πλαίσιο για τον του δέλτα-ευρύ υδατικό προγραμματισμό, τη διαχείριση, και τον έλεγχο των πόρων. Οι αγρότες εδώ πραγματικά χρειάζονται τις καθαρές και σταθερές υπηρεσίες ύδατος και άλλες υπηρεσίες αγροτικής ανάπτυξης που αυτό το πρόγραμμα θα καταστήσει πιθανό, "εν λόγω του Pham Hong Giang, Υπουργός στο Υπουργείο γεωργίας και αγροτικής ανάπτυξης. "Έχει ως σκοπό να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης για τους αγρότες και να δώσει στο δέλτα μια ευκαιρία να προφθάσει την εθνική και περιφερειακή ανάπτυξη."

Μικροπιστώση: Βοηθώντας τις γυναίκες να κάνουν μια επιστροφή στο Μπαγκλαντές

Οι μικροπιστώσεις και τα μικρά δάνεια που έκαναν οι φτωχοί μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν για να ανοίξουν τις επιχειρήσεις και να κερδίσουν μια διαβίωση, καθώς επίσης μπορούν να τα δώσουν σε μια ανήμπορη γυναίκα και την οικογένειά της. Μέσω του βραχυπρόθεσμου δανείου της Παγκόσμιας Τράπεζας, η διεθνής ανάπτυξης, η IDA, με μια μετακίνηση μικροπιστώσης στο Μπαγκλαντές είχε λάβει το ποσό των US 105 εκατομμυρίων σε άτοκα χρήματα. Τα κεφάλαια διοχετεύονται στο ίδρυμα 'Palli Karima Sahayak', ένα κυβερνητικό ίδρυμα που συντελεί στην καταπολέμηση της ένδειας που προωθεί την υπόσχεση των μη κυβερνητικών οργανώσεων (NGO) να επεκτείνουν τα προγράμματα μικροπιστώσεώς τους. Τα χρήματα πηγαίνουν επίσης στην έρευνα και την κατάρτιση για το ίδρυμα και τη μικροπιστώση των NGO που δανείζονται από το για να γίνουν οικονομικά βιώσιμα και να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα δαπανών τους. Το πρόγραμμα έχει βοηθήσει περισσότερες από 170 μη κυβερνητικές οργανώσεις για να δανείσει κατ'επίσημη 1,6 εκατομμύρια φτωχών ανθρώπων, συνήθως σε γυναίκες και οφειλέτες.

Βοήθεια της IDA στη νοτιοανατολική Ευρώπη

Η IDA έδωσε US 309 εκατομμύρια σε άτοκα δάνεια για 20 προγράμματα στην περιοχή της Ευρώπης και της κεντρικής Ασίας. Οι οφειλέτες της IDA σε αυτήν την περιοχή περιλαμβάνουν την Αλβανία, την Αρμενία, τη Γεωργία, τη Μολδαβία και το Τατζικιστάν. Το Αζερμπαϊτζάν και η Βοσνία-Ερζεγοβίνη λαμβάνουν χρηματοδοτήσεις και την IDA και την IBRD. Η χρηματοδότηση της IDA στους κρίσιμους τομείς των περιοχών της Ευρώπης και της κεντρικής Ασίας για να διηγηθούν στην ανάπτυξη περιλαμβάνουν: αναδημιουργία μετά-σύγκρουσης, μείωση της ένδειας και ελπίωση των κοινωνικών υπηρεσιών, μεταρρυθμίσεις του ιδιωτικού και οικονομικού τομέα, προώθηση της περιβαλλοντικής διαχείρισης, υποστήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, ανάπτυξη του τομέα της υποδομής και ενέργειας, προώθηση της θεσμικής ανάπτυξης, διακυβέρνηση, προώθηση της διοικητικής αποκέντρωσης και την κοινοτικής ανάπτυξης. Τα παραδείγματα των προγραμμάτων της IDA παρατίθενται κατωτέρω: αναδημιουργία μετά-σύγκρουσης στα Βαλκάνια και η κρίση στο Κόσοβο θέτουν μακριά έναν σημαντικό αναπροσανατολισμό της βοήθειας της τράπεζας. Διάφορες διαδικασίες εγκρίθηκαν για να υποστηρίξουν την Αλβανία στην αποκατάσταση της παροχής νερού, της οδικής επισκευής έκτακτης ανάγκης, και της εκπαίδευσης.

Αυτές οι προσπάθειες ήταν μέρος της ευρύτερης συμμετοχής της τράπεζας προς την προώθηση της μακροπρόθεσμης ανάπτυξης της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Προώθηση της περιβαλλοντικής διαχείρισης

Στο Τατζικιστάν μια πίστωση της IDA για ένα πρόγραμμα μετριασμού κινδύνου των λιμνών του Σαρέζ πρόετοιμάσε τους ανθρώπους για μια πιθανή πλημμύρα ξεσπάσματος από τη λίμνη Σαρέζ και για τις φυσικές καταστροφές που συμβαίνουν συχνά στην περιοχή εφαρμογής του προγράμματος.

Η υποστήριξη της αγροτικής ανάπτυξης της IDA έχει παράσχει σημαντική διανοητική υποστήριξη στο σχεδιασμό των γεωργικών προγραμμάτων μεταρρύθμισης σε όλη την περιοχή συμπεριλαμβανομένης της συμβολής στην πρόοδο της μεταρρύθμισης της οικονομικής και αγροτικής πολιτικής στην Αλβανία, την Αρμενία και τη Μολδαβία. Αυτή η συμβολή ήταν μέσω της αναλυτικής εργασίας, των πολιτικών συμβουλών, και του δανεισμού ρύθμισης και επένδυσης σε αυτές τις χώρες.

Ανάπτυξη της υποδομής του τομέα της ενέργειας

Στη Γεωργία, ένα οδικό πρόγραμμα, μεταξύ άλλων, θα μειώσει τις δαπάνες των οδικών μεταφορών, θα βελτιώσει την πρόσβαση στους βασικούς δρόμους κυκλοφορίας της Γεωργίας και θα παράσχει ένα σταθερό και επαρκές επίπεδο χρηματοδότησης για την οδική συντήρηση.

Η IDA υποστήριξε επίσης τον τομέα των μεταφορών με την έγκριση διευκόλυνσης του εμπορίου και μεταφορών για τα προγράμματα της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Από τα έξι προγράμματα, τρία έχουν εγκριθεί το προηγούμενο οικονομικό έτος, συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος της Μακεδονίας. Η IDA θα συνεχίσει την υποστήριξή της με αρκετές ακόμα διαδικασίες στην Αλβανία και στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

Προώθηση της διοικητικής αποκέντρωσης και της κοινοτικής ανάπτυξης

Το τοπικό πρόγραμμα πρωτοβουλιών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη προσφέρει καλό παράδειγμα της τοπικής θεσμικής ανάπτυξης. Το πρόγραμμα δίνει τη χαμηλού εισοδήματος πρόσβαση των επιχειρηματιών στην πίστωση με τη βοήθεια των επιλεγμένων μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Η IDA έχει αναπτύξει ένα ευρύ φάσμα των σε κοινοτικό επίπεδο προγραμμάτων στην περιοχή συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών έργων επενδυτικών κεφαλαίων που βοηθούν άμεσα να υποκινήσουν τη απασχόληση και την κοινοτική συμμετοχή. Είναι υπό εφαρμογή ή προετοιμασία στην Αλβανία, την Αρμενία, τη Γεωργία, τη Μολδαβία, και το Τατζικιστάν.

Επανοικοδόμηση της Κεντρικής Αμερικής από την IDA μετά από την καταστροφή από τυφώνα

Ο τυφώνας του Mitch που έγινε στην Κεντρική Αμερική στα τέλη του Οκτωβρίου είχε ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν εκατομμύρια άνθρωποι καθώς και το υπόλοιπο του πληθυσμού που σώθηκε έμεινε άστεγο. Οι ο θύελλες, η πλημμύρα και οι καθιζήσεις του εδάφους είχαν ως αποτέλεσμα την ερήμωση της Κεντρικής Αμερικής τον Νοέμβριο του 1998 και 'άφησε πίσω' την εξασθενημένη οικονομία όλων των δεκαετιών.

Επανερχόμενοι στις συνέπειες του καιρικού φαινομένου, στο Ελ Νίνο, ο τυφώνας κατάρτησε περαιτέρω τις χώρες που μόλις τότε είχαν αρχίσει να ανακτούν δυνάμεις τους μετά από τον εμφύλιο πόλεμο.

Ο βραχυπρόθεσμος δανεισμός της Παγκόσμιας Τράπεζας και η διεθνής ένωση ανάπτυξης, η IDA, διαδραματίζουν έναν κρίσιμο ρόλο για την υποστήριξη και την αναδημιουργία αυτών των χωρών. Το Ταμείο έχει ενισχυθεί για να επανοικοδομήσει τους δρόμους, να τοποθετήσει τα παιδιά πίσω στις τάξεις, να επενδύσει στην αποκατάσταση δασονομίας και του εδάφους, και να αποκαταστήσει τα κέντρα υγείας και τις υπηρεσίες ύδατος και υγιεινής.

Η βοήθεια από την Παγκόσμια Τράπεζα περιλαμβάνει την ανακούφιση του χρέους και επαναπροσανατολίζει τα κεφάλαιά της από τα υπάρχοντα προγράμματα και τα ειδικά δάνεια με προτεραιότητα που δίνονται για την αναδημιουργία.

Τον Δεκέμβριο του 1998, η Παγκόσμια Τράπεζα ανήγγειλε ότι θα παρείχε \$ 1 δισεκατομμύρια σε άτοκες πιστώσεις από την IDA στην Ονδούρα και τη Νικαράγουα κατά τη διάρκεια των επόμενων τριών ετών. Τον Μάιο του 1999, η Παγκόσμια Τράπεζα και η αμερικανική τράπεζα ανάπτυξης δέσμευσαν \$ 5,3 δισεκατομμύριο για την ενίσχυση πέρα από μία τετραετή αρχή περιόδου τον Νοέμβριο του 1998 για τις πέντε χώρες, συμπεριλαμβανομένων των προηγούμενων υποχρεώσεων.

Η βοήθεια της τράπεζας υποστηρίζει ποικίλες ανάγκες αναδημιουργίας, συμπεριλαμβανομένων των σχολείων, των κλινικών υγείας, των δρόμων, των γεφυρών, και άλλης υποδομής καθώς επίσης εξετάζει και τα πιο μακροπρόθεσμα ζητήματα όπως τη περιβαλλοντική διαχείριση και μέτρα προπαρασκευής για να μετριαστούν τα αποτελέσματα των φυσικών καταστροφών.

Η Παγκόσμια Τράπεζα δεσμεύτηκε επίσης να συνεργαστεί με άλλους χορηγούς για να αξιολογήσει τη δυνατότητα της Ονδούρα η οποία ήταν ιδιαίτερα χρεωμένη και για να εξασφαλίσει ότι η Νικαράγουα μπορεί να αρχίσει την απαλλαγή από το χρέος της όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Επιπλέον, η Παγκόσμια Τράπεζα κατορθώνει ένα νέο Ταμείο εμπιστοσύνης έκτακτης ανάγκης της Κεντρικής Αμερικής για να βοηθήσει την Ονδούρα, την Νικαράγουα, το Ελ Σαλβαδόρ, και τη Γουατεμάλα να απαλλαγούν από τα χρέη τους. Η Νορβηγία έγινε η πρώτη χώρα που συνέβαλε σε αυτό το Ταμείο, και διάφοροι άλλοι χορηγοί, συμπεριλαμβανομένης της Ισπανίας, της Ιταλίας, το Ηνωμένο Βασίλειο, οι Κάτω Χώρες, η Σουηδία, και η Ελβετία. Από τις 24 Μαΐου, \$ 109.3 εκατομμύρια έχουν δαπανηθεί για να καλύψουν την πολύπλευρη υπηρεσία χρέους των επιρρεασθέντων χωρών.

3.10.3 MIGA

Η αποστολή μας : Η Υπηρεσία Εγγυήσεως Πολυμερών Επενδύσεων (MIGA) δημιουργήθηκε το 1988, ως μέλος της ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας, για να προωθήσει την ξένη άμεση επένδυση στις αναπτυσσόμενες οικονομίες και για να βελτιώσει τις ζωές των ανθρώπων μειώνοντας την φτώχεια. Η MIGA εκπληρώνει αυτήν την εξουσιοδότηση και συμβάλλει στην ανάπτυξη με την προσφορά της πολιτικής ασφάλειας κινδύνου (εγγυήσεις) στους επενδυτές και στους δανειστές, και με τη βοήθεια των αναπτυσσόμενων χωρών έτσι ώστε να προσελκυστεί και να διατηρηθεί η ιδιωτική επένδυση.

Οι αρχές μας: Η MIGA πραγματοποιεί την αποστολή της έχοντας υπόψη της τέσσερις κατευθυντήριες αρχές: 1) εστίαση στους χρήστες, αν πρόκειται δηλαδή για επενδυτές, δανειστές, και κυβερνήσεις χωρών υποδοχής με την υποστήριξη της ιδιωτικής επιχείρησης και την προώθηση της ξένης επένδυσης

2) συμμετοχή στις συνεργασίες με άλλους ασφαλιστές, κυβερνητικές αντιπροσωπείες, και διεθνείς οργανισμούς για να εξασφαλίσει την συμπληρωματικότητα των υπηρεσιών και την προσέγγιση της προώθησης του αναπτυξιακού αντίκτυπου

3) προσπάθεια να βελτιώσει των οικονομιών, σύμφωνα με τους στόχους των χωρών υποδοχής και της επιχείρησης, των περιβαλλοντικών, και κοινωνικών αρχών

4) εξασφάλιση της υγείας — εξισορρόπηση των αναπτυξιακών σκοπών και των οικονομικών στόχων μέσω της συνετής ασφάλισης και της υγιούς διαχείρισης του κινδύνου.

Η ιδιότητα των μελών της MIGA, είναι ελεύθερη σε όλα τα μέλη της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η αντιπροσωπεία έχει μετοχικό κεφάλαιο 1 δισεκατομμύριο. Τον Μάρτιο του 1999, το Συμβούλιο των κυβερνητών της MIGA, ενέκρινε ένα ψήφισμα για μία αύξηση κεφαλαίου περίπου \$ 850 εκατομμυρίων. Η αντιπροσωπεία έλαβε άλλα \$ 150 εκατομμύρια από το κεφάλαιο την Παγκόσμια Τράπεζας.

Ο αντίκτυπος της ανάπτυξης

Τα έργα που υποστηρίζουν τα οφέλη της MIGA είναι τα εξής: η δημιουργία τοπικών εργασιών, η παραγωγή φορολογικών εσόδων, και η μεταβίβαση δεξιοτήτων και τεχνολογικής τεχνογνωσίας. Οι τοπικές κοινότητες λαμβάνουν συχνά σημαντικά οφέλη μέσω της βελτιωμένης υποδομής, συμπεριλαμβανομένων των δρόμων, της ηλεκτρικής ενέργειας, των νοσοκομείων, των σχολείων, και της καθαρής ύδρευσης. Η ξένη άμεση επένδυση που υποστηρίζεται από την MIGA ενθαρρύνει επίσης παρόμοιες τοπικές επενδύσεις και κεντρίζει την αύξηση των τοπικών επιχειρήσεων που παρέχουν τα σχετικά αγαθά και τις υπηρεσίες. Κατά συνέπεια, οι αναπτυσσόμενες χώρες έχουν μια μεγαλύτερη πιθανότητα να σπάσουν τον κύκλο της φτώχειας.

Η κάλυψη εγγυήσεως της MIGA απαιτεί από τους επενδυτές να εμμείνονται στα κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα που θεωρούνται παγκόσμια καλύτερα. Χωρίς την συμμετοχή της ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας, τα προγράμματα προχωρούν συχνά χωρίς επαρκή μέτρα προστασίας.

Οι μοναδικές δυνάμεις της MIGA υποστηρίζουν και επισύρουν την πρόσοχη στα έκτακτα στοιχεία συμπεριφοράς της ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας, που ειραρμόζει την συγκριτική γνώση των αναπτυσσόμενων οικονομιών στα προγράμματα που εγγυάται. Οι μοναδικές δυνάμεις της MIGA προέρχονται επίσης από τη δομή της ως διεθνής οργανισμός που ενεργεί ως ομπρέλα για την αποτροπή του πολέμου

ενάντια στις κυβερνητικές ενέργειες που θα μπορούσαν να αναστατώσουν τις επενδύσεις. Η ικανότητα της MIGA να χρησιμεύσει ως ένας αντικειμενικός μεσάζων για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των επενδυτών ότι δηλαδή μια επένδυση που πηγαίνει σε μια αναπτυσσόμενη οικονομία θα προστατευθεί από τους μη εμπορικούς κινδύνους.

Το αρχείο της MIGA

Οι ανησυχίες της MIGA είναι ότι οι αβέβαιες πολιτικές και ο πολιτικός κίνδυνος εμποδίζουν συχνά την επένδυση, την ξένη άμεση επένδυση (FDI) σε βαθμό που η επένδυση αυτή να καλύπτει ένα μικρό μέρος των χωρών και να αφήνει τις παγκόσμιες φτωχότερες οικονομίες κατά ένα μεγάλο μέρος αγνοημένες. Η MIGA είναι ένας σημαντικός καταλύτης, η οποία προωθεί όλο και περισσότερο την άμεση επένδυση. Από την έναρξη τη λειτουργίας της η MIGA έχει εκδώσει περισσότερες από 500 εγγυήσεις για τα προγράμματα σε 78 αναπτυσσόμενες χώρες. Από τον Ιούνιο του 2001, η συνολική κάλυψη που εκδόθηκε υπερέβη \$ 9 δισεκατομμύρια, φέρνοντας το κατ' εκτίμηση ποσό ξένης άμεσης επένδυσης που διευκολύνθηκε από την έναρξη σε περισσότερα από \$ 41 δισεκατομμύρια. Η αντιπροσωπεία κινητοποίησε επιπλέον \$ 153 εκατομμύρια στην κάλυψη επένδυσης το έτος 2001 μέσω του συνεταιριστικού προγράμματος ασφάλισής της, ενθαρρύνοντας το ασφαλιστές του ιδιωτικού τομέα στις συναλλαγές του.

Οι υπηρεσίες τεχνικής βοήθειας της MIGA διαδραματίζουν επίσης έναν αθέρατο ρόλο στην κατάλυση της ξένης άμεσης επένδυσης με τη βοήθεια των αναπτυσσόμενων χωρών σε όλο τον κόσμο να καθοριστούν και να εφαρμοστούν οι στρατηγικές για να προωθήσουν την επένδυση. Η MIGA αναπτύσσει και επεκτείνει τις τεχνολογίες της για να υποστηρίξει τη διάδοση των πληροφοριών για τις ευκαιρίες της επένδυσης. Χιλιάδες χρήστες εκμεταλλεύονται την ακολουθία της MIGA σε απευθείας σύνδεση υπηρεσιών πληροφοριών επένδυσης. Η αντιπροσωπεία χρησιμοποιεί τις νομικές υπηρεσίες της για να λειάνει περαιτέρω τα πιθανά εμπόδια στην επένδυση. Μέσω του προγράμματος μεσολάβησης διαφωνίας της, οι κυβερνήσεις και οι επενδυτές οδηγών της MIGA επιλύουν τις διαφορές τους, και βελτιώνουν τελικά το κλίμα επένδυσης της χώρας. Η MIGA συμπληρώνει τις δραστηριότητες άλλων ασφαλιστών επένδυσης και λειτουργεί με τους συνεργάτες μέσω των προγραμμάτων του συνασφάλισης και αντασφάλισης για να επεκτείνει την ικανότητα το εισοδήματος της πολιτικής βιομηχανίας κινδύνου ασφαλιστικής. Μέχρι σήμερα, η MIGA έχει καθιερώσει επίσημα 18 τέτοιες συνεργασίες.

MIGA χώρες μέλη (154)

Βιομηχανικές χώρες (22) :

Αυστραλία, Αυστρία, Βέλγιο, Καναδάς, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισλανδία, Ιρλανδία, Ιταλία, Ιαπωνία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Νορβηγία, Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες

Αναπτυσσόμενες χώρες (132) ΑΦΡΙΚΗ:

Αγκόλα, Μπενίν, Μποτσουάνα, Μπουρκίνα Φάσο, Μπουρούντι, Καμερούν, Ακρωτήριο Βέρντε, Δημοκρατία Κεντρικής Αφρικής, Κονγκό (λαϊκή Δημοκρατία), Κονγκό (Δημοκρατία), Κοτέ Ντιβόρ, Ισημερινή Γουινέα, Αιθιοπία, Ερυθραία, Γάμπια, Γκάνα, Γουινέα, Κένυα, Λεσόθο, Μαδαγασκάρη, Μαλάουι, Μαλί, Μαυριτανία, Μαυρίκιος, Μοζαμβίκη, Ναμίμπια, Νιγηρία, Σενεγάλη, Σιέρα Λεόνε, Σευχέλλες, Νότια Αφρική, Σουδάν, Ζουαζιλάνδη, Τανζανία, Τόγκο, Ουγκάντα, Ζάμπια, Ζιμπάμπουε ΑΣΙΑ/ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ: Μπαγκλαντές, Καμπούτζη, Κίνα, Φίτζι, Ινδία, Ινδονησία, Κορέα, δημοκρατικό φάσμα των λαοτιανών λαών, Μαλαισία, Μικρονησία, Μογγολία, Νεπάλ, Πακιστάν, Παλάου, Νέα Παπούα-Γουινέα, Φιλιππίνες, Σαμóa, Σιγκαπούρη, Σρι Λάνκα, Ταϊλάνδη, Βανουάτου, Βιετνάμ

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ/ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ: Αλγερία, Μπαχρέιν, Αιγύπτος, Ισραήλ, Ιορδανία, Κουβέιτ, Λίβανος, Λιβύη, Μαρόκο, Ομάν, Ουατάρ, Σαουδική Αραβία, Τυνησία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Υεμένη

ΕΥΡΩΠΗ/ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ: Αλβανία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Δημοκρατία, Κροατία, Κύπρος, Τσεχία, Εσθονία, Γεωργία, Ουγγαρία, Καζακστάν, Δημοκρατία, Λετονία, Λιθουανία, Μακεδονία, Μάλτα, Μολδαβία, Πολωνία, Ρουμανία, ρωσική ομόσπονδια, Σλοβακία, Σλοβενία, Τουρκία, Τουρκμενιστάν, Ουκρανία, Ουζμπεκιστάν

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ/ΚΑΡΑΪΒΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ: Αργεντινή, Μπαχάμες, Μπαρμπάντος, Μπελίς, Βολιβία, Βραζιλία, Χιλή, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Δομινικάνη Δημοκρατία, Ισημερινός, Γκ Σαλβαδόρ

Γρενάδα, Γουατεμάλα, Γουιάνα, Αϊτή, Ονδούρα, Τζαμάικα, Νικαράγουα, Παραγουάη, Παναμάς, Περου, St. Kitts & Nevis, St Lucia, St Vincent, Τρινιδάδ & Τομπάγκο, Ουρουγουάη, Βενεζουέλα

Χώρες στο στάδιο της ικανοποίησης των απαιτήσεων της ιδιότητας μέλους (ΑΦΡΙΚΗ-13): Τσαντ, Γκαμπόν, Γουινέα-Μπισσάου, Λιβερία, Νίγηρας, Ρουάντα.

ΑΣΙΑ/ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ: Αφγανιστάν, νήσοι του Σολομώντος

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ/ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ: Συριακή αραβική Δημοκρατία ΕΥΡΩΠΗ/ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ:

Τατζικιστάν, Γιουγκοσλαβία

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ/ΚΑΡΑΪΒΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ: Αντίγκουα και Μπαρμπούντα, Σουριναμέζος

Οι κύριες δραστηριότητες της MIGA :

1. Η MIGA υποστηρίζει και άλλα τμήματα όπως το διοικητικό συμβούλιο το οποίο παρέχει την ερμηνεία των κυβερνώντων κανόνων της αντιπροσωπείας, προετοιμάζει τη συνοπτική αναθεώρηση του νομικού περιβάλλοντος για τις ξένες επενδύσεις στις χώρες της λειτουργίας και βοηθά το τμήμα εγγυήσεων στη διαπραγμάτευση των συμβάσεων που αναθεωρούν όλα τα εγγυητικά συμβόλαια που παρέχουν τη νομική υποστήριξη στο τμήμα
2. συμβουλεύει τις χώρες για την ιδιότητα του μέλους της MIGA και εξηγεί τα πλεονεκτήματα της ιδιότητας μέλους της MIGA συμβουλεύοντας για τις απαιτήσεις για την ιδιότητα μέλους: υπογραφή, επικύρωση, και πληρωμές της κύριας συνδρομής.
3. Διαπραγματεύεται τις συμφωνίες για την ανάπτυξη των χωρών μελών, τη συμφωνία υπέρ της ασφάλισης και η συμφωνία της νομικής προστασίας για τη χρήση των τοπικών οδηγιών του νομοσχεδίου για την έγκριση των εγγυήσεων
4. παρέχει την τεχνική βοήθεια και τις συμβουλές στις χώρες μέλη στα ζητήματα που έχουν επιπτώσεις στην έλξη της ξένης επένδυσης όπως πώς να βελτιώσει την ξένη νομοθεσία επένδυσης πώς να διαπραγματευτεί τις διμερείς συνθήκες επένδυσης και τα παρόμοια νομικά όργανα πώς να δημιουργήσει ή να βελτιώσει τα προγράμματα επένδυσης της ασφάλειας ή πιστωτικής ασφάλειας
5. τις ενδιαμέσες δανείζουν τα καλά γραφεία στο ψήφισμα των διαφωνιών μεταξύ των ξένων επενδυτών και τα κράτη μέλη
6. διαχειρίζονται τις αξιώσεις που αποφασίζουν την ευθύνη για να καταβάλουν το καθοριστικό ποσό αποζημιώσεων που ακολουθεί την αποκατάσταση
7. συμβουλεύει για την αυξανόμενη ενίσχυση ικανότητας της εγγύησης με το σχηματισμό των Ταμείων εμπιστοσύνης εγγυοδοσίας: 1. Δυτική Όχθη και Γάζα 2. συμφωνίες αντασφάλισης και συνασφάλισης διαπραγμάτευσης Βοσνίας-Ερζεγοβίνης με άλλα εθνικά και πολύπλευρα ασφαλιστικά προγράμματα και ασφαλιστικές εταιρείες ιδιωτικού τομέα: 1. Συνεταιριστική αντασφάλιση Συνθήκης προγράμματος ασφάλισης 2. Η αντασφάλιση
8. συνεργάζεται με την ομάδα της Παγκόσμιας Τράπεζας και άλλα διεθνή και εθνικά ιδρύματα στις νομικές πτυχές της προστασίας και της εγγύησης της επένδυσης.

Η Τράπεζα της Ζυρίχης

Η MIGA έχει παράσχει μία εγγύηση στην τράπεζα Χάμπιτ της Ζυρίχης σχετικά με μία επένδυση. Η εγγύηση είναι \$ 2,7 εκατομμύρια και παρέχει την κάλυψη ενάντια στους κινδύνους του περιορισμού μεταφοράς και της απαλλοτρίωσης των κεφαλαίων. Η «Habib Bank» στην Ζυρίχη υπάρχει ήδη στο Πακιστάν, με επτά κλάδους, και προσφέρει τα γενικά τραπεζικά προϊόντα, τις οικονομικές γνωμοδοτικές υπηρεσίες, καθώς και τις συναλλαγές της κύριας αγοράς. Αυτή η επένδυση θα επιτρέψει στη «Habib Bank» της Ζυρίχης να επεκτείνει και να διαφοροποιήσει τις υπηρεσίες που προσφέρονται ήδη, και να διευρύνει την κάλυψή της με το άνοιγμα δύο νέων κλάδων. Η MIGA έχει παράσχει παρόμοιες εγγυήσεις όπως της «Habib Bank» δύο φορές στο παρελθόν. Το πρόγραμμα αναμένεται να παραγάγει σημαντικά αναπτυξιακά οφέλη. Θα επεκτείνει τη διαθεσιμότητα της χρηματοδότησης στις ΜΜΕ, και θα χαμηλώσει τις δαπάνες από τον αυξανόμενο ανταγωνισμό στη βιομηχανία των οικονομικών υπηρεσιών. Θα διευρύνει επίσης τη σειρά και την ποιότητα των τραπεζικών υπηρεσιών, με την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών, όπως οι μηχανές ATM και οι ηλεκτρονικές τραπεζικές εργασίες. Το έργο θα απαιτήσει περίπου 25 άτομα νέο προσωπικό, για το οποίο θα παρασχεθούν

εκτενή εκπαιδευτικά προγράμματα. Κατ' εκτίμηση \$ 0,7 εκατομμύρια αναμένονται για να αυξήσουν στην κυβέρνηση τα ετήσια φορολογικά έσοδα.

Εμπορική τράπεζα της Ελλάδας Α.Ε. (Intercommercial Bank S.A.- Αλβανία).

Η MIGA παρέχει στην εμπορική τράπεζα της Ελλάδας Α.Ε. μια εγγύηση \$ 7 εκατομμυρίων για να καλυφθεί η επένδυσή δικαιοσύνης της Εμπορικής Τράπεζας της Αλβανίας, ένα από τα υποκαταστήματά της. Η επένδυση θα προστατευθεί από τον περιορισμό της μεταφοράς, την απαλλοτρίωση, και την πολιτική αναταραχή του πολέμου. Το πρόγραμμα θα εισαγάγει διάφορες οικονομικές υπηρεσίες που προηγουμένως δεν ήταν διαθέσιμες στην Αλβανία. Αυτήν την περίοδο, η τράπεζα έχει μόνο μια θέση, στα Τίρανα, αλλά προγραμματίζονται άλλοι κλάδοι και γραφεία. Το πρόγραμμα θα διευρύνει τη σειρά και την ποιότητα των οικονομικών υπηρεσιών στην Αλβανία, ειδικά στη χρηματοδότηση προγράμματος, την εμπορική χρηματοδότηση, και τις δραστηριότητες της αγοράς χρημάτων. Θα αυξήσει επίσης τη διαθεσιμότητα του μέσου - και μακροπρόθεσμο κεφαλαίου στις λιανικές εταιρίες, και θα παράσχει σε αυτές χαμηλότερο κόστος. Ο στόχος για αυτές τις υπηρεσίες περιλαμβάνει τις μικρομεσαίες εταιρίες και τις λιανικές επιχειρήσεις (εγχώριες), καθώς επίσης και τις ξένες επιχειρήσεις. Το έργο υποστηρίζει το πρόγραμμα μεταρρύθμισης και ιδιωτικοποίησης του κυβερνητικού οικονομικού τομέα, και αναμένεται για να παρέχει την κατάρτιση σε 60 νέους τοπικούς υπαλλήλους του.

ΠΑΡΟΧΗ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΔΑΝΙΑ

Ένα νέο πρόγραμμα της MIGA είναι η παροχή λιπάσματος και ζωικών τροφών στην Ιορδανία. Η εγγύηση της MIGA είναι \$ 39,1 εκατομμύρια η οποία θα προστατεύσει μια επένδυση μιας επιχείρησης της Δανίας. Η σύμβαση είναι για δύο αντίθετες εγγυήσεις μετόχων που παρέχονται στην επιχείρηση θυγατρικών της, στην Εμίρα της Φινλανδίας, για τις εγγυήσεις στους χρηματοδότες του προγράμματος (η Ευρωπαϊκή Τράπεζα επενδύσεων και η ισλαμική τράπεζα ανάπτυξης). Η MIGA προστατεύει την επένδυση από τους κινδύνους του περιορισμού μεταφοράς, της απαλλοτρίωσης, και της πολιτικής αναταραχής του πολέμου. Το πρόγραμμα είναι σημαντικό από πολλές απόψεις, μία από αυτές είναι η διεθνής συνεργασία που περιλαμβάνει τα πολυάριθμα ανταλλάξιμα μέρη. Σαν πρώτο πρόγραμμα στην Ιορδανία, υπογραμμίζει επίσης την πρόθεση της αντιπροσωπείας για να διαδραματίσει έναν μεγαλύτερο ρόλο στην περιοχή. Η διαπραγμάτευση είναι η πρώτη διασφάλιση μιας σύμβασης της MIGA από την, ασφαλιστική αντιπροσωπεία επένδυσης της Φινλανδίας. Η συνεργασία είναι το αποτέλεσμα μιας συμφωνίας τον Οκτώβριο του 2000 μεταξύ των δύο αντιπροσωπειών για να εργαστούν μαζί στα προγράμματα, με στόχο της αυξανόμενης φινλανδικής επένδυσης στις αναπτυσσόμενες οικονομίες.

Το πρόγραμμα αποτελείται από την κατασκευή νέων εγκαταστάσεων για να παραγάγει και να εξαγάγει ένα λιπάσμα και ένα συμπλήρωμα ζωικών τροφών. Τα μεταλλεύματα από τη νεκρή θάλασσα θα παράσχουν την ενέργεια για την επεξεργασία. Η επιχείρηση προγράμματος, προγραμματίζει να εξαγάγει ετησίως 150.000 τόνους καλίου επεξεργασμένο με νιτρικό οξύ (λίπασμα) και 75.000 τόνους φωσφορικού άλατος (συμπλήρωμα ζωικών τροφών).

Η MIGA αναμένει ότι από το πρόγραμμα θα δημιουργηθούν κατ' εκτίμηση 140 εργασίες, θα ωφεληθούν άμεσα από την προηγμένη τεχνολογία και θα παραχθεί ένας μέσος όρος \$ 54,5 εκατομμυρίων από τις εξαγωγές λιπάσματος κατά τη διάρκεια των πρώτων πέντε ετών λειτουργίας του. Το πρόγραμμα θα παράσχει επίσης το λιπάσμα στην τοπική αγορά.

Βιομηχανικές επενδύσεις

Η MIGA έσωσε μια εγγύηση \$ 9 εκατομμυρίων σε ένα δάνειο μετόχων που χορηγήθηκε από την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδας Α.Ε. για μια επένδυση στον Πανάμα σε μία εταιρία που παράγει αλεύρι για την τοπική διανομή και το εμπορικό γύα την εξαγωγή. Αυτό ακολουθεί τις προηγούμενες συμβάσεις που εκδίδονται από την MIGA για τις βιομηχανικές επενδύσεις δικαιοσύνης και χρέους στην επιχείρηση προγράμματος. Η νέα κάλυψη αποτελεί ένα εγγυημένο δάνειο μετόχων για να αναδομηθεί και να αναχρηματοδοτηθεί το χρέος του προγράμματος. Η MIGA προσφέρει προστασία ενάντια στους κινδύνους απαλλοτρίωσης, και την πολιτικής αναταραχή πολέμου. Ο κύριος κλάδος αλευριού, ο μοναδικός στη χώρα, αντιστάθμισε την ανάγκη να εισαχθεί το αλεύρι. Επιπλέον, το έργο υποστηρίζει τοπικούς εργαζομένους, παρέχει την κατάρτιση προσωπικού, και αρχίζει την κοινοτική συμμετοχή των πανεπιστημιακών επιμορφωτικών προγραμμάτων και των τοπικών αθλητικών εκδηλώσεων. Το πρόγραμμα ωφελεί επίσης τους τοπικούς διανομείς και τους χρήστες αλευριού με την παροχή του φτηνότερου,

φρεσκότερου αλευριού, τη διάσωση περίπου \$ 4 εκατομμυρίων ετησίως στις εισαγωγές και την παραγωγή των εσόδων εξαγωγών του συναλλάγματος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Μια εγγύηση της MIGA \$ 4,5 εκατομμυρίων υποστηρίζει μια επένδυση δικαιοσύνης και ένα δάνειο μετόχων στην Εθνική Τράπεζα του Παρισιού. Η εγγύηση προσφέρει την κάλυψη ενάντια στον περιορισμό μεταφοράς και την απαλλοτρίωση των κεφαλαίων. Η επένδυση θα χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία μιας δυνατότητας εταιρικής και εμπορικής χρηματοδότησης, η οποία θα ανοίξει το δανεισμό σε περισσότερους υποψηφίους. Αμέσως μετά τον εμφύλιο πόλεμο και τις πρόσφατες πλημμύρες, οι τραπεζικές εγκαταστάσεις είναι βασικές στην υποστήριξη των προσπάθειών αναδημιουργίας της χώρας. Με την επέκταση των διαδικασιών, το πρόγραμμά μας θα ενισχύσει τον οικονομικό τομέα και θα παράσχει την πρόσθετη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση στις εταιρίες που εντάσσονται στον βιομηχανικό τομέα. Τα επιμορφωτικά προγράμματα, τα νέα συγκροτήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, και η εισαγωγή των καλύτερων πρακτικών αναμένονται να βελτιώσουν τα τοπικά τραπεζικά πρότυπα.

3.10.4 ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

Βασικά γεγονότα για την IFC

Η διεθνής εταιρία χρηματοδότησης (IFC) προωθεί τη βιώσιμη επένδυση του ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες έχοντας ως σκοπό να μειωθεί η φτώχεια και να βελτιωθούν οι ζωές των ανθρώπων. Η IFC είναι μέλος της ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας και έχει τα κεντρικά γραφεία της στην Ουάσινγκτον. Διορίζεται τον αρχικό στόχο όλων των ιδρυμάτων ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας για να βελτιώσει την ποιότητα των ανθρώπων στις αναπτυσσόμενες χώρες μέλη του. Η αποστολή της IFC. Ιδρύθηκε το 1956, και είναι η μεγαλύτερη πολύπλευρη πηγή χρηματοδότησης δανείου δικαιοσύνης για τα προγράμματα ιδιωτικού τομέα στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Προωθεί τη βιώσιμη ανάπτυξη ιδιωτικού τομέα με: Προγράμματα ιδιωτικού τομέα χρηματοδότησης που βρίσκονται στον αναπτυσσόμενο κόσμο, βοηθώντας τις διωτικές επιχειρήσεις στον αναπτυσσόμενο κόσμο να κινητοποιήσουν τη χρηματοδότηση στις διεθνείς χρηματιστικές αγορές και με την παροχή συμβουλών και τεχνικής βοήθειας στις επιχειρήσεις και τις κυβερνήσεις.

IFC - Τι κάνουμε.

Ιδρύθηκε το 1956, και είναι η μεγαλύτερη πολύπλευρη πηγή χρηματοδότησης δανείου δικαιοσύνης για τα προγράμματα του ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η ιδιαίτερη εστίαση της IFC είναι η προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης με την ενθάρρυνση της αύξησης της παραγωγής της επιχείρησης και των αποδοτικών κύριων αγορών στις χώρες μέλη της. Σε αυτό το πλαίσιο, η συμβουλευτική εργασία με τις κυβερνητικές οδηγίες δημιουργεί τους όρους που υποκινούν τη ροή της εσωτερικής και ξένης ιδιωτικής αποταμίευσης και της επένδυσης. Η IFC συμμετέχει σε μια επένδυση μόνο όταν μπορεί να έχει μια ειδική συμβολή που συμπληρώνει το ρόλο των πιστών της αγοράς. Συνεπώς, παίζει μια καταλυτική ιδιωτική επένδυση ρόλο, υποκίνησης και να κινητοποιήσει στον αναπτυσσόμενο κόσμο με την επίδειξη ότι οι επενδύσεις μπορούν εκεί να είναι κερδοφόρες. Η IFC λειτουργεί με εμπορικούς όρους, απευθυνόμενος στην αποδοτικότητα. Περίπου το 30% του προσωπικού της IFC τοποθετείται σε παραπάνω από 80 γραφεία.

Ιστορία της IFC

Ο κόσμος ήταν σε μια διαφορετική θέση 40 έτη πριν. Ο κόσμος ανέναν δεν μιλούσε για τις αναδυόμενες αγορές. Δεν υπήρχε καμία παγκόσμια τάση προς την ιδιωτικοποίηση, καμία επανάσταση επικοινωνιών, καμία διεθνοποιημένη οικονομία. Ο παγκόσμιος πληθυσμός ήταν λιγότερος από τον μισό από αυτόν που είναι σήμερα. Η οικονομία των φτωχών χωρών ήταν ακόμα στα πολύ αρχικά στάδια ανάπτυξης. Για παράδειγμα υπήρχε έλλειψη του ανθρώπινου δυναμικού, η φυσική υποδομή και τα υγιή ιδρύματα έπρεπε να αυξήσουν τα

ισοδήματα και να βελτιώσουν το βιοτικό επίπεδο. Η ευθύνη για την ανάπτυξη σχεδόν παγκοσμίως δόθηκε στο ημόσιο τομέα. Η επένδυσή του ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες ήταν μικρή, και δεν δόθηκε ολλή σκέψη στην αύξηση της.

Αυτό ήταν το περιβάλλον ότι η διεθνής εταιρία χρηματοδότησης γεννήθηκε το 1956.

Για αρκετά έτη οι ανώτεροι υπάλληλοι της Παγκόσμιας Τράπεζας υποστήριζαν τη δημιουργία μιας νέας και διαφορετικής οντότητας για να συμπληρώσουν την δική τους. Η Παγκόσμια Τράπεζα ήταν ιδρυμένη για να χρηματοδοτήσει τον μετά-παγκόσμιο πόλεμο II με προγράμματα αναδημιουργίας και ανάπτυξης με το δανεισμό δανείων χρημάτων στις κυβερνήσεις μέλη, που έκανε τόσο αποτελεσματικά.

Ημιανεπτυγμένες διεθνείς εταιρίες και οι εμπορικοί χρηματοδοτικοί οργανισμοί στο χρόνο εμφάνισαν σχετικά λίγο ενδιαφέρον για την εργασία στην Αφρική, την Ασία, τη λατινική Αμερική ή τη Μέση Ανατολή. Οι επιχειρηματίες σε αυτές τις περιοχές είχαν λίγες εσωτερικές πηγές κεφαλαίου.

Κύρια σημεία στην ιστορία της IFC

100

Πρόγραμμα για τις νέες εγκρίσεις επένδυσης στην ηπειρωτική Σαχάρα της Αφρικής (US 1.2 δισεκατομμύρια). Οι εγκρίσεις επένδυσης στον τομέα των οικονομικών υπηρεσιών ξεπερνούν το 45%, φθάνοντας στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (MIME), μισθώνοντας τις επιχειρήσεις, χρηματοπιστήρια, ιδρύματα microfinance, κ.λ.π. Πέντε τμήματα της IFC δημιουργήθηκαν για να ενισχύσουν το συντονισμό των ιδιωτικών επενδύσεων και των συμβουλών δημόσιας πολιτικής. Τα πρότυπα & οι φτωχοί αποκτούν την αναδυόμενη βάση δεδομένων αγορών.

99

Πρόεδρος/ Διαμεσολαβητής συμμόρφωσης που διορίζεται για να βελτιώσει τις επηρεασθείσες κοινότητες ευθυνότητας. Αυξανόμενη εστίαση στους νέους τομείς της IFC όπως η υγεία και η εκπαίδευση.

98

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές πολιτικές που ενισχύονται, βάζοντας τις περιθωριακές αρχές σε ισχύ.

97

Περιφερειακές πλήμνες καθιερώνονται στη Μόσχα και το Νέο Δελχί. Πρωτοβουλία "επεκτείνοντας την ανοικτότητα" που προωθεί τις επενδύσεις, απευθυνόμενος στις χώρες όπου τα δύσκολα περιβάλλοντα αποκλύουν. Πρώτες επενδύσεις στο Αζερμπαϊτζάν, Τατζικιστάν, Καμπότζη, Γεωργία, Μακεδονία και Ρουμανία.

96

Πρόγραμμα U 4.8 δισεκατομμύρια. Η ιδιότητα του μέλους φθάνει σε 170 με την προσθήκη St. Kitts & Nevis και Βοσνίας-Ερζεγοβίνης. Πρώτες επενδύσεις στην Αλβανία, την Αγκόλα, την Κροατία, τις Μαλδίβες, τη Ρωσία, το Βανουάτου και τη δυτική Σαμόα.

95

Πρόγραμμα στο πλαίσιο ελάρκειας αναθεωρημένο, αυξανόμενη ικανότητα επένδυσης. Πολιτική κοινοποίησης πληροφοριών που ενισχύεται.

93

Πρόγραμμα περιβαλλοντική κατάρτιση των οικονομικών μεσαζόντων. Η ιδιότητα μέλους υπερβαίνει τα 150 με την προσθήκη των Τσέχων και Σλοβάκων.

Προσφύγειται τμήμα υποδομής. Ιδρύεται μονάδα περιβάλλοντος που καθιερώνεται πολύπλευρο Ταμείο του Στόκχολμ του Μόντρεαλ και της σφαιρικής περιβαλλοντικής δυνατότητας.

Πρόγραμμα κεφαλαίου \$ 1 δισεκατομμύριο

1989

Οι δεσμοί της IFC εκτίμησαν το Αντιαεροπορικό Πυροβολικό επιτρέποντας στη IFC για να δανειστούν από μόνοι τους από τις κύριες αγορές. Καθιερώνονται γνωμοδοτικές υπηρεσίες στην ιδιωτικοποίηση και την εταιρική αναδόμηση. Πρώτες περιβαλλοντικές διαδικασίες επανεξέτασης εισάγονται στα προγράμματα οθόνης. Πρώτο πλήρες ωράριο, ο σύμβουλος μισθώνεται.

1988

Αφρικανικό επιχειρηματικό Ταμείο δημιουργήθηκε για να χρηματοδοτήσει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

1987

Αναδυόμενη βάση δεδομένων αγορών που προωθείται εμπορικά.

1986

Αναμορφώνεται ξένη γνωμοδοτική υπηρεσία επένδυσης.

1984

Το κεφάλαιο διπλασιάζεται σε US 1.3 δισεκατομμύρια. Πρώτες άμεσες δανειοληψίες της IFC στις διεθνείς αγορές. Η ιδιότητα μέλους φθάνει σε 125 με την προσθήκη της Γάμπιας.

1981

Ο όρος "αναδυόμενες αγορές" πλάθεται από την IFC. Αναδυόμενη βάση δεδομένων αγορών που αναπτύσσεται.

1975

Πρώτα σημαντικά εμπορικά δάνεια της IFC που συγκροτούν συνδικάτο (για τα προγράμματα στη Βραζιλία και την Κορέα).

1974

Ιδιότητα μέλους φθάνει σε 100 με την προσθήκη του Καμερούν.

1971

Δημιουργείται τμήμα κύριων αγορών.

1963

Ιδιότητα μέλους φθάνει σε 75 με την προσθήκη της Κένυας.

1962

Πρώτη επένδυση δικαιοσύνης: Fábrica Española Magentos S.A. (Ισπανία).

1961

Επενδύσεις δικαιοσύνης εξουσιοδοτημένες.

1957

Πρώτη επένδυση: US 2 εκατομμύρια για την Siemens στη Βραζιλία Companhia de Electricidade (Βραζιλία).

1956

Η IFC που προωθείται με 31 μέλη.

1955

Ευντάσσονται τα άρθρα IFC της συμφωνίας που.

1954

Εναρξη Ηνωμένων υποστηρίξεων της IFC.

1952

Η πρόταση εκδόσεων της Παγκόσμιας Τράπεζας για την IFC.

1951

Οι Ηνωμένες Πολιτείες προτείνουν δημιουργία μιας διεθνούς εταιρίας χρηματοδότησης.

1949

Η Παγκόσμια Τράπεζα προτείνει έναν βραχίονα επένδυσης στον ιδιωτικού τομέα.

Χώρες μέλη της IFC

Υπάρχουν 175 χώρες μέλη της διεθνούς εταιρίας χρηματοδότησης. Μια χώρα μέλος της IFC πρέπει να είναι μέλος της Παγκόσμιας Τράπεζας (IBRD), να έχει υπογράψει τα άρθρα συμφωνίας της IFC και έχει καταθέσει στην Παγκόσμια Τράπεζα ένα όργανο αποδοχής των άρθρων της συμφωνίας.

Χώρες μέλη της IFC - χρονολογική λίστα

Χρονολογική λίστα των χωρών μελών της IFC μέχρι το έτος στο οποίο υπέγραψαν τα άρθρα της συμφωνίας.

1955

Χιλή, λατινική Αμερική και η caraϊβική Κολομβία, λατινική Αμερική και η caraϊβική Κόστα Ρίκα, Καναδάς, Αυστρία, Αυστραλία, λατινική Αμερική και ο caraϊβικός χορηγός της Κούβας (που αφήνεται το 1960), Δομινικανή Δημοκρατία (που αφήνεται το 1960, επανασυνδεμένος το 1961), η λατινική Αμερική και οι Caraϊβικές Θάλασσες

Πακιστάν, λατινική Αμερική και η caraϊβική Αίγυπτος, Μέση Ανατολή και ο χορηγός Γουατεμάλα, λατινική Αμερική και η caraϊβική Αϊτή, λατινική Αμερική και η caraϊβική Ονδούρα, λατινική Αμερική της βόρειας Αφρικής, Ελλάδα, Ινδία, Ασία και το ειρηνικό Μεξικό, λατινική Αμερική της Ισλανδίας και ο caraϊβικός ολλανδικός χορηγός, Νικαράγουα, λατινική Αμερική και το caraϊβικό Πακιστάν, Ασία και ο ειρηνικός Παναμάς, λατινική Αμερική και η caraϊβική Παραγουάη, λατινική Αμερική και τα caraϊβικά λατινικά του Περσού, Λατινική Αμερική, Πακιστάν

1956

Βολιβία, λατινική Αμερική και η caraϊβική Βραζιλία, λατινική Αμερική του Βελγίου, Ελ Σαλβαδόρ, λατινική Αμερική της Δανίας, Ινδονησία, Γερμανία, Γαλλία, Αιθιοπία, Φινλανδία (που αφήνεται το 1961, επανασυνδεμένος το 1968), Ασία και το ειρηνικό Ιράν, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική, Ιράκ, Μέση Ανατολή, Ιορδανία, Μέση Ανατολή και ο Βορράς της Ιαπωνίας, Ιταλία, βόρεια Αφρικής, Ισραήλ, η ειρηνική Τουρκία, Ευρώπη και κεντρική Ασία και η ειρηνική Βενεζουέλα, λατινική Αμερική και caraϊβικό

1957

Αφγανιστάν, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική, Φιλιππίνες, Ασία και η ειρηνική Νότια Αφρική, της νότιας Αφρικής

1958

Ιρλανδία, χορηγός της Γκάνας, Λιβύη, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική, Μαλαισία, Ασία και ο Ειρηνικός

1959

Αργεντινή, λατινική Αμερική και καριβική

1960

Χορηγός Σουδάν, της νότιας Σαχάρας Αφρική

1961

Χορηγός Νιγηρία της νότιας Σαχάρας Αφρική

1962

Κύπρος, Ευρώπη και κεντρική Ασία και ο Ειρηνικός

Κουβέιτ, Μέση Ανατολή, Λιβερία, Μαρόκο, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική Σαουδική Αραβία, Σιέρα

Λεόνε, της νότιας Σαχάρας Αφρική Σομαλία, συριακή αραβική Δημοκρατία, Σενεγάλη, Τανζανία, Τόγκο,

Τυνησία, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική

1963

Μαδαγασκάρη, Ουγκάντα

1964

Τζαμάικα, λατινική Αμερική & καριβική Κένυα, Κορέα

1965

Μαλάουι, Ζάμπια, της νότιας Σαχάρας Αφρική

1966

Νεπάλ, Ασία και ο ειρηνικός χορηγός

1967

Πορτογαλία, Γουιάνα, λατινική Αμερική & καριβική, Βιετνάμ, Ασία και ο Ειρηνικός

1968

Σιγκαπούρη, χορηγός Μαυρίκιου, Ουρουγουάη, λατινική Αμερική και καριβική

1969

Κίνα, Ασία και η ειρηνική Σουαζιλάνδη

1970

Γκαμπόν, Υεμένη, Δημοκρατία, Κονγκό, λαϊκή Δημοκρατία του της νότιας Σαχάρας Αφρική (στο παρελθόν

Ζαίρ)

1971

Γρινιδάδ και Τομπάγκο, λατινική Αμερική και καριβική

1972

Λεσόθο

1973

Θιάν, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική

1974

Καμερούν, δυτική Σαμόα, Ασία και ο Ειρηνικός

1975

Φάσο, Γρενάδα, λατινική Αμερική & καριβική Νέα Παπούα-Γουινέα, Ασία και η ειρηνική Ρουάντα, της

νότιας Σαχάρας Αφρική

1976

Μπαγκλάντες, Ασία και ο Ειρηνικός

1977

Γουινέα-Μπισσάου, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική

1978

Μαλλί

1979

Μποτσουάνα, Μπουρούντι, Φίτζι, Νιγηρας

1980

Απαρμπάντος, λατινική Αμερική & καριβικό Κονγκό, Τζιμπουτί, Δομινικό, λατινική Αμερική & καριβικές

ήσοι του Σολόμωντος, Ασία και η ειρηνική Ζιμπάμπουε

981

Ευγγέλλες, Βανουάτου, Ασία και ο Ειρηνικός

982

Μπελίζ, λατινική Αμερική & caraϊβική Γουινέα, St Lucia

983

Άμπια, Μαλβίδες

984

Μοζαμβίκη, Ουγγαρία

985

Ειρηνικό Τόγκα

986

Μπαχάμες, λατινική Αμερική & caraϊβικό Κιριμπάτι, Ασία και ο Ειρηνικός

987

Αντίγουα και Μπαρμπούντα, λατινική Αμερική & caraϊβικό Μπενίν, Πολωνία

989

Αγκόλα

990

Αλγερία, Ακρωτήριο Βέρντε, Ναμίμπια, Ρουμανία

991

Αλβανία, Ευρώπη και κεντρική Ασία και η ειρηνική Βουλγαρία, Μογγολία

992

Αευκορωσία, οι ειρηνικές Κομόρες, Ισημερινή Γουινέα, Ασία και ο Ειρηνικός τα νησιά

993

Κροατία, Ευρώπη και κεντρική Ασία και η ειρηνική Τσεχία, ειρηνική Εσθονία, ειρηνικό Καζακστάν, Λετονία
ειρηνική Λιθουανία, ειρηνική Μακεδονία, ειρηνική Μικρονησία, τροφοδότησε τα κράτη, Ασία και η ειρηνική
ομοσπονδία, ειρηνική Σλοβακία

1994

Τατζικιστάν

995

Αρμενία, ειρηνικό Αζερμπαϊτζάν, Ερυθραία, Γεωργία, Μπαχρέιν, ειρηνική Μολδαβία

996

λατινική Αμερική & caraϊβική Βόσνια-Ερζεγοβίνη

997

Αιμίτιτση, ειρηνικό Παλαυ, ειρηνικό Τουρκμενιστάν, Ευρώπη και κεντρική Ασία

998

Σάντ

Διοίκηση και διαχείριση

Η IFC έχει 175 χώρες μέλη, οι οποίες καθορίζουν συλλογικά τις πολιτικές της και εγκρίνουν τις επενδύσεις. Για να ενθελεί η IFC, με μια χώρα πρέπει πρώτα να είναι μέλος της IBRD. Οι εταιρικές δυνάμεις της IFC ερμηνεύονται από την επιτροπή κυβερνητών της, στην οποία οι χώρες μέλη διορίζουν τους αντιπροσώπους τους. Το κεφάλαιο της IFC, παρέχεται από τις χώρες μέλη του, και η ψηφοφορία είναι ανάλογη με τον αριθμό ετών που κρατούνται. Το εξουσιοδοτημένο κεφάλαιο IFC είναι \$ 2,45 δισεκατομμύρια, δήλωση του ετήσιου κεφαλαίου και της δύναμης της ψηφοφορίας.

Οι εκπρόσωποι της επιτροπής των κυβερνητών αποτελούν μία από τις δυνάμεις του στο διοικητικό συμβούλιο. Το διοικητικό συμβούλιο αναθεωρεί όλα τα προγράμματα. Ο Πρόεδρος της ομάδας της

Παγκόσμιας Τράπεζας, 'James D. Wolfensohn', είναι επίσης και ο Πρόεδρος της IFC. Ο αντιπρόεδρος της IFC, Peter Woicke, είναι αρμόδιος για τη γενική διαχείριση των καθημερινών διαδικασιών.

Αν και η IFC συντονίζει τις δραστηριότητές της με τα άλλα ιδρύματα της ομάδα της Παγκόσμιας Τράπεζας, λειτουργεί γενικά ανεξάρτητα δεδομένου ότι είναι νόμιμα και οικονομικά αυτόνομο με τα άρθρα της συμφωνίας, το μερίδιο του κεφαλαίου της καθώς και η διαχείρισή του προσωπικού.

Χρηματοδότηση προγράμματος

Η IFC προσφέρει μια πλήρη σειρά οικονομικών προϊόντων και υπηρεσιών στις επιχειρήσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες μέλη του. Αυτά περιλαμβάνουν:

Μακροπρόθεσμα δάνεια σε σημαντικά και τοπικά νομίσματα, στα σταθερά ή μεταβλητά ποσοστά. Επενδύσεις δικαιοσύνης. Όργανα σχεδόν-δικαιοσύνης (όπως τα υπαγόμενα δάνεια, το προτιμημένο απόθεμα, οι πισοδομητικές σημειώσεις, το μετατρέψιμο χρέος). Συγκροτημένα δάνεια. Διαχείριση κινδύνου (όπως η μεσολάβηση των ανταλλαγών νομίσματος και επιτοκίου. Ενδιάμεση χρηματοδότηση.

Η IFC μπορεί να παρέχει τα οικονομικά όργανα μεμονωμένα ή σε οποιοδήποτε συνδυασμό για να εξασφαλίσει ότι τα προγράμματα χρηματοδοτούνται επαρκώς εξ αρχής. Μπορεί επίσης να βοηθήσει να κτίσει τα χρηματοοικονομικά πακέτα, που συντονίζουν τη χρηματοδότηση από τις ξένες και τοπικές τράπεζες και τις επιχειρήσεις, και τις πιστωτικές αντιπροσωπείες εξαγωγής.

Η IFC χρεώνει τα ποσοστά αγοράς για τα προϊόντα της και δεν αποδέχεται τις κυβερνητικές εγγυήσεις.

Για να είναι επιλέξιμα για τη χρηματοδότηση, τα προγράμματα πρέπει να είναι κερδοφόρα για τους επενδυτές, να ωφελούν την οικονομία της χώρας υποδοχής, και να συμμορφώνονται με τις αυστηρές περιβαλλοντικές και κοινωνικές οδηγίες. Η IFC χρηματοδοτεί τα προγράμματα σε όλους τους τύπους βιομηχανιών και τομέων, παραδειγμάτων χάριν: κατάσκευη, υποδομή, τουρισμός, υγεία και εκπαίδευση, και οικονομικές υπηρεσίες.

Τα προγράμματα οικονομικών υπηρεσιών αντιπροσωπεύουν ένα σημαντικό μερίδιο των νέων εγκρίσεων και διατηρούνται από τις επενδύσεις στις δημιουργούμενες αγορές μίσθωσης, ασφάλειας και υποθηκών ως τα δάνεια του δαστών και τις πιστωτικές γραμμές ως τις τοπικές τράπεζες που, στη συνέχεια, παρέχουν τα δάνεια πιστοφινανς ή επιχειρήσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αν και IFC είναι ο πρώτος χρηματοδότης των προγραμμάτων του ιδιωτικού τομέα, μπορεί να παρέχει τη χρηματοδότηση για μια επιχείρηση με κάποια κυβερνητική ιδιοκτησία, υπό τον όρο ότι υπάρχει συμμετοχή ιδιωτικού τομέα και η επιχείρηση οργανώνεται σε ιστορική βάση.

Για να εξασφαλίσει τη συμμετοχή των επενδυτών και των δανειστών από τον ιδιωτικό τομέα, η IFC περιορίζει το συνολικό ποσό χρέους και η δικαιοσύνη που χρηματοδοτεί αυτό θα προβλέψει οποιοδήποτε ενιαίο πρόγραμμα. Για τα νέα προγράμματα το μέγιστο είναι 25 τοις εκατό των συνολικών εκτιμώμενων δαπανών προγράμματος, ή, εξαιρετική βάση, επάνω από 35% για τα μικρά προγράμματα.

Για τα νέα προγράμματα το μέγιστο είναι 25 τοις εκατό των συνολικών εκτιμώμενων δαπανών του προγράμματος, ή, εξαιρετική βάση, επάνω από 35% για τα μικρά προγράμματα.

Για τα προγράμματα επέκτασης της IFC μπορεί να παρέχει μέχρι 50% του κόστους του προγράμματος, υπό τον όρο ότι οι επενδύσεις της δεν υπερβαίνουν το 25% της συνολικής κεφαλαιοποίησης του προγράμματος της επιχείρησης. Κατά μέσον όρο, για κάθε US 1 της χρηματοδότησης IFC, άλλοι επενδυτές και δανειστές παρέχουν πέρα από US 5.

Η επένδυση της IFC κυμαίνεται χαρακτηριστικά από US 1 εκατομμύριο ως US 100 εκατομμύρια. Τα κεφάλαιά της μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το μόνιμο κεφάλαιο κίνησης ή για τις ξένες ή τοπικές δαπάνες σε οποιαδήποτε χώρα μέλος της IBRD για να αποκτήσουν τα πάγια ενεργητικά Εταιρική δομή και διαχείριση

Τα προγράμματα της IFC και οι δραστηριότητές της καθοδηγούνται από τις 175 χώρες μέλη της. Οι εταιρικές δυνάμεις της περιβάλλονται από την επιτροπή των κυβερνητών στην οποία κάθε χώρα διορίζει έναν κυβερνήτη. Ο οποιος συνήθως είναι ο Υπουργός των Οικονομικών. Τα 24 εκτελεστικά όργανα, εγκρίνουν τις διαδικασίες χρηματοδότησης του προγράμματος, συναντιούνται στην έδρα της ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας στην Ουάσιγκτον.

Διοίκηση

Το μερίδιο του κεφάλαιου της IFC παρέχεται από τις χώρες μέλη της, και η ψηφοφορία είναι ανάλογη με τον αριθμό των μετοχών. Το εξουσιοδοτημένο κεφάλαιο της IFC είναι \$ 2,45 δισεκατομμύρια.

Διαχείριση και προσωπικό

Ο Πρόεδρος της ομάδας της Παγκόσμιας Τράπεζας, 'James D. Wolfish', είναι επίσης ως ο Πρόεδρος της IFC. Ο αντιπρόεδρος της IFC, 'Peter Woicke', είναι αρμόδιος για τη γενική διαχείριση των καθημερινών διαδικασιών. Η διοικητική ομάδα, που περιλαμβάνει τους αντιπροέδρους της IFC, βοηθά τον εκτελεστικό αντιπρόεδρο στη λήψη αποφάσεων και στο στρατηγικό προγραμματισμό. Η IFC έχει προσωπικό σύμφωνα με τα δεδομένα του 1980 του οποίου η εργασία καλύπτει περίπου το 70% στην Ουάσιγκτον. Περίπου το 30% του προσωπικού IFC αποθετείται σε παραπάνω από 80 γραφεία της IFC.

Διαδικασίες επένδυσης

Οι διαδικασίες επένδυσης της IFC ρυθμίζονται από τα περιφερειακά τμήματα της βιομηχανίας. Τα τμήματα βιομηχανίας διαχειρίζονται τα προγράμματα στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα τους, ανεξάρτητα από ποια περιοχή το πρόγραμμα βρίσκεται. Τα περιφερειακά τμήματα διαχειρίζονται τα προγράμματα στην αντίστοιχη γεωγραφική περιοχή, στους τομείς που δεν καλύπτονται από ένα τμήμα βιομηχανίας της IFC. Τα περισσότερα προγράμματα διοικούνται από τα περιφερειακά τμήματα είναι στους ευρείς τομείς της γενικής κατασκευής και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και των αγρών.

Προϊόντα της IFC & υπηρεσίες

Η διεθνής εταιρία χρηματοδότησης (IFC) είναι μέλος της Παγκόσμιας Τράπεζας. Προωθεί τη βιώσιμη επένδυση ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες ως τρόπο για να μειώσει την ένδεια και να βελτιώσει τις ζωές των λαών.

Εάν υπάρχει καμία πρότυπη αίτηση υποψηφιότητας για τη χρηματοδότηση της IFC. Μια επιχείρηση ή ένας επιχειρηματίας, ξένος ή εγχώριος, επιδιώκει να καθιερώσει μια νέα επιχείρηση ή να επεκτείνει την υπάρχουσα επιχείρηση και πλησιάζει άμεσα την IFC. Αυτό γίνεται καλύτερα από την ανάγνωση πώς να υποβάλει αίτηση για τη χρηματοδότηση, η οποία περιγράφει τα κριτήρια επένδυσης IFC, και την υποβολή μιας πρότασης επένδυσης.

Η IFC λειτουργεί σε εμπόρική βάση. Επενδύει αποκλειστικά στα προγράμματα για κέρδους και χρεώνει τα προγράμματα αγοράς για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του, τα οποία καλύπτουν τρεις ευρείες περιοχές.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Η παραδοσιακή και μεγαλύτερη δραστηριότητα της IFC είναι να χρηματοδοτηθούν τα προγράμματα ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η IFC παρέχει τα δάνεια και τη χρηματοδότηση δικαιοσύνης. Προσφέρει επίσης τα οικονομικά διοικητικά προϊόντα κινδύνου και την ενδιάμεση χρηματοδότηση.

Αν να βρουν τις πληροφορίες για τα υπάρχοντα και προτεινόμενα προγράμματα, υπάρχουν έγγραφα σχετικά με τα προγράμματα αναζήτησης της IFC.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Η IFC παρέχει συμβουλές και τεχνική βοήθεια στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και τις κυβερνήσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτές οι υπηρεσίες καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα συμπεριλαμβανομένων των

συμβουλών για την ιδιωτικοποίηση, σχετικά με την επιχείρηση δημόσια πολιτική και τα συγκεκριμένα βιομηχανικά ζητήματα.

Προστιθέμενη αξία της IFC

Αν και η IFC δανείζει με όρους αγοράς, δεν ανταγωνίζεται, αλλά μάλλον συμπληρώνει, το ιδιωτικό κεφάλαιο. Η IFC επενδύει στα προγράμματα που ικανοποιούν τα κριτήρια επένδυσής της, αλλά που δεν μπορούν να πάρουν να χρηματοδοτηθούν την τεχνική πείρα αλλού με λογικούς όρους. Η παρουσία της IFC είναι ευεργετική σε ένα πρόγραμμα από οικονομική καθώς επίσης και από τεχνική και πολιτική σκοπιά. Οι ξένοι επενδυτές επιδιώκουν τη συμμετοχή της IFC λόγω της σκεπτούς εμπράγματης γνώσης της εταιρίας για το πώς να κάνουν επιχειρήσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες και λόγω των άριστων σχέσεών της με τις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών. Η θέση της IFC ως ανεξάρτητος διεθνής οργανισμός καθιστά και τους ξένους επενδυτές και τις χώρες υποδοχής.

Δεδομένου ότι ο ρόλος της IFC είναι να ενισχυθούν τα μέλη των αναπτυσσόμενων χωρών τους, οι κυβερνήσεις εμπιστεύονται την IFC. Συγχρόνως, οι επιχειρήσεις ξέρουν ότι η IFC καταλαβαίνει τις ανάγκες ιδιωτικού τομέα.

Οικονομικά προϊόντα της IFC

Η IFC προσφέρει μία ευρεία ποικιλία οικονομικών προϊόντων στα προγράμματα του ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η IFC προσφέρει:

Δάνεια για τον απολογισμό της IFC: Χρηματοδότηση δικαιοσύνης και χρηματοδότηση δικαιοσύνης α-δανείων. Συγκροτήματα γ-δάνεια: Η ενδιάμεση χρηματοδότηση της IFC για το κίνδυνο των διοικητικών προϊόντων β-δανείων μπορεί να παρέχει ένα μίγμα της χρηματοδότησης που προσαρμόζεται για να ικανοποιήσει τις ανάγκες κάθε προγράμματος.

Η IFC λειτουργεί σε εμπορική βάση. Επενδύει αποκλειστικά στα προγράμματα για κέρδος και χρεώνει τα ποσοστά αγοράς για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της.

Δάνεια για τον απολογισμό της IFC: Α-δάνεια

Η IFC προσφέρει τα σταθερά και μεταβλητά δάνεια ποσοστού για τον απολογισμό του στα προγράμματα ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτά τα δάνεια για τον απολογισμό της IFC καλούνται α-δάνεια. Τα περισσότερα α-δάνεια εκδίδονται στα κύρια νομίσματα, αλλά τα τοπικά δάνεια νομίσματος μπορούν επίσης να παρασχεθούν. Τα δάνεια έχουν χαρακτηριστικά ωριμότητας από 7 έως 12 έτη από την αρχική σύνταξή τους. Οι περίοδοι επισείας και τα προγράμματα επιστροφής καθορίζονται σε κάθε περίπτωση χωριστά σύμφωνα με τις ανάγκες των ταμειακών ροών του οφειλέτη. Εάν επιτρέπεται από το πρόγραμμα, η IFC παρέχει τα πιο ακροπρόθεσμα δάνεια και τις πιο μεγάλες περιόδους επισείας. Μερικά δάνεια έχουν επεκταθεί πέρα από 20 έτη.

Η IFC λειτουργεί σε εμπορική βάση. Επενδύει αποκλειστικά στα προγράμματα για κέρδος και χρεώνει τα ποσοστά αγοράς για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της. Τα δάνεια από την IFC χρηματοδοτούν και τις επιχειρήσεις 'Greenfield' και τα προγράμματα επέκτασης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η εταιρία χορηγεί επίσης τα δάνεια στις ενδιάμεσες τράπεζες, μισθώνοντας τις επιχειρήσεις, και άλλους χρηματοδοτικούς οργανισμούς μέσω των πιστωτικών γραμμών για την περαιτέρω αντεπιστροφή. Οι πιστωτικές γραμμές τοχεύουν συχνά στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ή στους συγκεκριμένους τομείς. Η εταιρία να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή άλλων ιδιωτικών επενδυτών, τα α-δάνεια περιορίζονται συνήθως σε 25% των συνολικών εκτιμώμενων δαπανών του προγράμματος για τα προγράμματα 'Greenfield', ή, σε εξαιρετική περίπτωση, 35% στα μικρά προγράμματα. Για τα προγράμματα επέκτασης της IFC μπορεί να παρέχει μέχρι 50% του κόστους του προγράμματος, υπό τον όρο ότι οι επενδύσεις της δεν υπερβαίνουν το 25% της συνολικής κεφαλαιοποίησης του προγράμματος της επιχείρησης. Γενικά, τα α-δάνεια κυμαίνονται από US 1 εκατομμύριο έως US 100 εκατομμύρια.

Η εταιρία είναι πρόθυμη να επεκτείνει τα δάνεια που ξεπληρώνονται μόνο από τις ταμειακές ροές του προγράμματος, χωρίς προσφυγή ή με μόνο την περιορισμένη προσφυγή στους χορηγούς.

Η IFC επενδύει \$ 55,5 εκατομμύρια στην ομάδα αιγυπτιακών υλικών οικοδόμησης και οικοδομικών

Ουάσιγκτον, 27 Φεβρουαρίου 2002, διεθνής εταιρία χρηματοδότησης : το σκέλος ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα της Παγκόσμιας Τράπεζας, υπογράφηκε συμφωνία για να παρέχει τη χρηματοδότηση μέχρι US 55,5 εκατομμύρια στους κλάδους των οικοδομικών και τεχνικών έργων, μία κορυφαία αιγυπτιακή κατασκευαστική εταιρεία. Η επένδυση χρησιμοποιήθηκε για να υποστηρίξει την αύξηση και τη στρατηγική εξέλιξη της επιχείρησης στα οικοδομικά υλικά και τους τομείς της υποδομής στην Αίγυπτο και την περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Ο κ. Sami Haddad, στέλεχος της Μέσης Ανατολής και τμήμα της βόρειας Αφρικής, είπε: "Αναμένουμε αυτή την συναλλαγή για να ασκήσουμε θετική επίδραση στην ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα στην Αίγυπτο με την παροχή της οικονομικής ενίσχυσης και την επέκταση των πηγών χρηματοδότησης για μια σημαντική αιγυπτιακή επιχείρηση." Η IFC παρέχει ένα δάνειο για τον απολογισμό του μέχρι \$25 εκατομμυρίων και τακτοποιεί ένα συγκροτημένο συνδικάτο δάνειο μέχρι \$30,5 εκατομμυρίων για τον απολογισμό των συμμετεχόντων τραπεζών. Η επένδυση χαρακτηρίζει τον πρώτο χρόνο και αρκετά έτη ακόμη ότι μια κατασκευή μια βιομηχανική επιχείρηση στην Αίγυπτο έχει συλλέξει τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση δανείου στη διεθνή αγορά. Ο υποδιευθυντής της βιομηχανίας, ο κ. Nassel Sawiris, σχολίασε: "Η IFC συνέβαλε να κινητοποιήσει τον όρο χρηματοδότησης εμάς χρειάζεται σε μία εποχή που οι τράπεζες είναι προσεκτικές για το δανεισμό του μακροπρόθεσμου στους αναδύμενους σφειλέτες αγορών."

Η αποστολή της IFC είναι να προωθηθεί η βιώσιμη επένδυση του ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες που βοηθούν να μειώσει την ένδεια και να βελτιώσει τις ζωές των ανθρώπων. Η IFC χρηματοδοτεί τις επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα στον αναπτυσσόμενο κόσμο, κινητοποιεί το κεφάλαιο στις διεθνείς χρηματιστικές αγορές, και παρέχει τεχνική βοήθεια και τις συμβουλές στις κυβερνήσεις και τις επιχειρήσεις. Από την ίδρυσή της το 1956, η IFC έχει δεσμεύσει περισσότερα από \$31 δισεκατομμύρια από τα κεφάλαιά της και έχει τακτοποιήσει \$ 20 δισεκατομμύρια σε 2.636 επιχειρήσεις σε 140 αναπτυσσόμενες χώρες.

Η IFC ΕΠΕΝΔΥΕΙ ΣΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΛΑΤΙΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΧΕΙΡΙΣΤΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 16 Σεπτεμβρίου 1999 - η διεθνής εταιρία χρηματοδότησης επένδυσε US 60 εκατομμύρια για να υποστηρίξει τον χειριστή ξενοδοχείων στη λατινική Αμερική σε μια δύσκολη οικονομική περίοδο για την περιοχή. Ο διαχειριστής των ξενοδοχείων θα χρησιμοποιήσει τη χρηματοδότηση για να αναδομήσει τις μεσοπρόθεσμες υποχρεώσεις και για να χτίσει πέντε νέα ξενοδοχεία στο Μεξικό.

Η επιχείρηση ενεργοποιεί αυτήν την περίοδο συνολικά 58 ξενοδοχεία στο Μεξικό, τη Βραζιλία, την Αργεντινή και τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ο κ. Bernard Pasquier, ο συνδυαζόμενος αντιπρόσωπος της λατινικής Αμερικής της IFC και του καραιβικού τμήματος εβάν ότι το πρόγραμμα θα υποστήριζε έναν από μακρού υφιστάμενο χρήστη IFC μέσω των σκληρών οικονομικών χρόνων στη λατινική Αμερική, όταν περιορίζεται η ιδιωτική χρηματοδότηση. Η αναδόμηση χρέος θα βοηθήσει να ταιριάζει με τα στοιχεία του παθητικού της επιχείρησης τη μακροπρόθεσμη φύση των ξενοδοχείων. Είπε ότι η κατασκευή των νέων ξενοδοχείων θα αυξήσει τη ιδιοκτησία, παγιώνοντας περαιτέρω τη θέση της στη λατινοαμερικανική βιομηχανία ξενοδοχείων.

Η χρηματοδότηση της IFC για το πρόγραμμα αυτό ήταν αρχικά \$175,6, στην συνέχεια συμπλήρωσε συνολικά 60 εκατομμύρια, συμπεριλαμβανομένου ενός δανείου "Α" \$25 εκατομμυρίων και ενός μετατρέψιμου δανείου "γ" \$10 εκατομμυρίων για τον απολογισμό IFC. Η IFC έκανε επίσης μια επένδυση δικαιούσης \$15 εκατομμυρίων και βοήθησε να κινητοποιηθεί μέχρι \$10 εκατομμύρια για τον απολογισμό των τραπεζών που συμμετείχαν. Η IFC συγχρηματοδότησε τη συναλλαγή με το βαθμό της Γερμανίας, ο οποίος θα χορηγήσει ένα ευρο-μετατρέψιμο δάνειο του αντίτιμου των \$5 εκατομμυρίων.

Η αποστολή της IFC, μέρος της ομάδας Παγκόσμιας Τράπεζας, είναι να προωθηθεί την επένδυση ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες θα μειώσουν την ένδεια και θα βελτιώσουν τις ζωές των ανθρώπων. Η IFC χρηματοδοτεί τις επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα στον αναπτυσσόμενο κόσμο, κινητοποιεί το κεφάλαιο στις διεθνείς χρηματιστικές αγορές, και παρέχει την τεχνική βοήθεια και τις συμβουλές στις κυβερνήσεις και τις επιχειρήσεις.

Η IFC ΠΑΡΕΧΕΙ US 47 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 23 Αυγούστου 1999 - Η διεθνής εταιρία χρηματοδότησης έχει υπογράψει μια συμφωνία για να δανείσει US 47 εκατομμύρια σε μια νέα επιχείρηση της Βενεζουέλας με επωνυμία ' Propileno de Falcón

Profalca, C.A.' Το πρόγραμμα θα παράσχει στην βιομηχανία πετροχημικών της Βενεζουέλας ένα προϊόν προστιθέμενης αξίας για την πώληση πρώτιστα στους περιφερειακούς βιομηχανικούς καταναλωτές. Η επένδυση της IFC θα χρησιμοποιηθεί για να χτίσει και να ενεργοποιήσει μια νέα δυνατότητα για να παράγει μέχρι 140.000 τόνους το χρόνο προπυλενίου πολύ. Το προπυλένιο είναι ένα ενδιάμεσο προϊόν, το οποίο χρησιμοποιείται για την παραγωγή του πολυπροπυλενίου, έναν τύπο πλαστικού που χρησιμοποιούνται εκτενώς για τον καταναλωτή και τα χημικά προϊόντα. Οι εγκαταστάσεις της βρίσκονται σε μια υπάρχουσα βιομηχανική περιοχή όπου ο όγκος της πρώτης ύλης και όλα τα βοηθήματα είναι διαθέσιμα.

Οι μέτοχοι του προγράμματος είναι η 'Productos Especiales Procsca, C.A.' (Procsca), μια εν πλήρη κυριότητα θυγατρική της 'Petróleos de Βενεζουέλα, A.E.' (PDVSA), η εθνική επιχείρηση πετρελαίου της Βενεζουέλας, η Εταιρία πετρελαίου 'Koch Empresas και η 'Incostra,' μεγαλύτερη εφαρμοσμένη μηχανολογική και κατασκευαστική εταιρεία της Βενεζουέλας.

Η 'PDVSA' είναι μια από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις πετρελαίου και φυσικού αερίου και συμμετέχει στις διάφορες προς τα κάτω δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των πετροχημικών.

Ο κ. Richard Parry, συνδυαζόμενος αντιπρόσωπος της IFC για τις χημικές ουσίες και τα πετροχημικά, είπε ότι η επένδυση της IFC παρέχει πολλή αναγκαία μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση για μια συναλλαγή που έχει ισχυρούς συνεργάτες με την εξαιρετική γνώση της αγοράς. Το πρόγραμμα είναι ένα παράδειγμα της υποστήριξης της IFC σε ένα διεθνώς ανταγωνιστικό πρόγραμμα της Βενεζουέλας στον ιδιωτικό τομέα. Ο κ. Parry πρόσθεσε ότι η επένδυση της IFC θα ενισχύσει την ολοκλήρωση της βιομηχανίας πετροχημικών, ένα βασικό συστατικό της βιομηχανικής βάσης της χώρας. Η χρηματοδότησή της IFC για το πρόγραμμα αυτό έφτασε τα \$ 104 εκατομμύρια η οποία αποτελείται από ένα δάνειο \$24 εκατομμυρίων για τον απολογισμό της και ένα σύγκροτημένο συνδικάτο δάνειο \$23 εκατομμυρίων για τον απολογισμό των συμμετεχόντων. Αυτή η επένδυση θα συμπληρώσει διάφορους άλλους που ολοκληρώνονται από τις χημικές ουσίες IFC, τα πετροχημικά και το τμήμα λιπασμάτων στη Βενεζουέλα, συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων στην παραγωγή του πολυπροπυλενίου, της γλυκόλης αιθυλενίου, του υπεροξειδίου υδρογόνου, και της μεθανόλης.

3.10.5 ICSID

Σε διάφορες περιπτώσεις στο παρελθόν, η Παγκόσμια Τράπεζα ως ίδρυμα και ο Πρόεδρος τη τράπεζας έχουν βοηθήσει στη μεσολάβηση ή το συμβιβασμό των διαφωνιών επένδυσης μεταξύ των κυβερνήσεων και των ξένων επενδυτών. Η δημιουργία του διεθνούς κέντρου για τη τακτοποίηση των διαφωνιών επένδυσης (ICSID) το 1966, εν μέρει προορίστηκε για να ανακουφίσει τον Πρόεδρο και να τον απαλλάξει από το προσωπικό του φορτίο, να παίρνει μέρος σε τέτοιες διαφωνίες. Αλλά η πρωταρχική μέριμνα της τράπεζας για την δημιουργία τη ICSID ήταν η πεποίθηση ότι ένα ίδρυμα με σκοπό ειδικά να διευκολύνει την τακτοποίηση των διαφωνιών επένδυσης μεταξύ των κυβερνήσεων και των ξένων επενδυτών θα μπορούσε να βοηθήσει να προωθήσει τις αυξανόμενες ροές της διεθνούς επένδυσης. Η ICSID καθιερώθηκε στο πλαίσιο της Συνθήκης σχετικά με την τακτοποίηση των διαφωνιών επένδυσης μεταξύ των κρατών και των υπήκοων των άλλων κρατών (η Συνθήκη) που τέθηκε σε ισχύ στις 1 Οκτωβρίου του 1966. Η ICSID είχε το διοικητικό Συμβούλιο και μια γραμματεία. Το διοικητικό Συμβούλιο προεδρεύεται από τον Πρόεδρο της Παγκόσμιας Τράπεζας και αποτελείται από έναν αντιπρόσωπο κάθε κράτους που έχει επικυρώσει τη Συνθήκη. Η ICSID είναι αυτόνομος διεθνής οργανισμός. Έντούτοις, έχει στενούς δεσμούς με την Παγκόσμια Τράπεζα. Τα μέλη της ICSID είναι επίσης μέλη της τράπεζας. Εκτός αν μια κυβέρνηση κάνει ένα αντίθετο προσδιορισμό, ο κυβερνήτης της τράπεζας κάθεται αυτοδικαίως στο διοικητικό Συμβούλιο της ICSID. Οι δαπάνες της γραμματείας της ICSID χρηματοδοτούνται από το προϋπολογισμό της τράπεζας, αν και οι δαπάνες των μεμονωμένων πρακτικών επιβαρύνουν το ενδιαφερόμενα μέρη.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη, η ICSID παρέχει τις βάσεις για το συμβιβασμό και τη διαιτησία των διαφωνιών μεταξύ των χωρών μελών και των επενδυτών που είναι κατάλληλοι ως υπήκοοι

άλλων χωρών μελών. Η προσφυγή στο συμβιβασμό της ICSID και τη διαιτησία είναι εξ ολοκλήρου εθελοντική. Εντούτοις, μόλις συγκαταθέσουν τα συμβαλλόμενα μέρη με τη διαιτησία στο πλαίσιο της Συνθήκης της ICSID, κανένα δεν μπορεί μονομερώς να αποσύρει τη συγκατάθεσή του. Επιπλέον, όλα τα συμβαλλόμενα κράτη της ICSID, εάν οι συμμετέχοντες στη διαφωνία, πρέπει ή όχι από τη Συνθήκη να αναγνωρίσουν και να επιβάλουν τα διαιτητικά βραβεία της ICSID. Εκτός από την παροχή των βάσεων για το συμβιβασμό και τη διαιτησία στο πλαίσιο της Συνθήκης της ICSID, το κέντρο έχει από το 1978 ένα σύνολο πρόσθετων κανόνων δυνατότητας που επιτρέπουν στη γραμματεία της ICSID να διαχειριστεί ορισμένους τύπους πρακτικών μεταξύ των κρατών και των αλλοδαπών που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της Συνθήκης. Αυτοί περιλαμβάνουν τα πρακτικά συμβιβασμού και διαιτησίας όπου είτε το κρατικό συμβαλλόμενο μέρος είτε το βασικό κράτος του αλλοδαπού δεν είναι μέλος της ICSID. Οι πρόσθετοι συμβιβασμοί και η δυνατότητα για διαιτησία είναι επίσης διαθέσιμοι για τις περιπτώσεις όπου η διαφωνία δεν είναι μια διαφωνία επένδυσης υπό τον όρο ότι αφορά μια συναλλαγή που έχει "τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που την διακρίνει από μια συνηθισμένη εμπορική συναλλαγή." Μια τρίτη δραστηριότητα της ICSID στον τομέα τακτοποίησης των διαφωνιών συνίσταται από το Γενικό Γραμματέα της ICSID που αποδέχεται να ενεργήσει διορίζοντας την αρχή των διαιτητών για τα ειδικά (δηλ., μη-θεσμική) πρακτικά διαιτησίας. Αυτό συνηθέστερα γίνεται στα πλαίσια των ρυθμίσεων για τη διαιτησία σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών στο διεθνή εμπορικό νόμο (UNCITRAL), οι οποίοι σχεδιάζονται ειδικά για τα ειδικά πρακτικά. Οι διατάξεις για τη διαιτησία της ICSID βρίσκονται συνήθως στις συμβάσεις επένδυσης μεταξύ των κυβερνήσεων των χωρών μελών και των επενδυτών από άλλες χώρες μέλη. Η πρόοδος συγκατατίθεται από τις κυβερνήσεις οι οποίες πρέπει να υποβάλουν διαφωνίες στη διαιτησία της επένδυσης της ICSID καθώς μπορούν επίσης να βρεθούν σε περίπου είκοσι νόμους επένδυσης και σε πάνω από 900 διμερείς συνθήκες επένδυσης. Η διαιτησία υπό την αιγίδα της ICSID είναι ομοίως ένα από τους βασικούς μηχανισμούς για την τακτοποίηση των διαφωνιών επένδυσης στο πλαίσιο των τεσσάρων πρόσφατων πολύπλευρων συνθηκών εμπορίου και επένδυσης (η βορειοαμερικανική συμφωνία ελευθεροποίησης των συναλλαγών, η Συνθήκη ενεργειακών χαρτών, η συμφωνία ελευθεροποίησης των συναλλαγών της Καρχηδόνας και το πρωτόκολλο επένδυσης της Κολονίας). Στο πλαίσιο της Συνθήκης της ICSID, τα πρακτικά της ICSID δεν χρειάζεται να διοργανωθούν στην κεντρική έδρα στην Ουάσιγκτον. Οι συμμετέχοντες στη ICSID είναι ελεύθεροι να συμφωνήσουν να διευθύνουν την ενέργειά τους σε οποιαδήποτε θέση. Η Συνθήκη της ICSID περιέχει τις διατάξεις που διευκολύνουν τους όρους προόδου για άλλους τόπους συνάντησής όταν η θέση που επιλέγεται είναι η έδρα ενός ιδρύματος με το οποίο το κέντρο έχει μια ρύθμιση για αυτόν το λόγο. Η ICSID πρέπει να χρονολογηθεί εισαγόμενος σε τέτοιες ρυθμίσεις, το μόνιμο δικαστήριο της διαιτησίας στη Χάγη, τα περιφερειακά κέντρα διαιτησίας στην Αφρική, τη νομική συμβουλευτική Επιτροπή στο Κάιρο και την Κουάλα Λουμπόρ, το αυστραλιανό κέντρο για τη διεθνή εμπορική διαιτησία στο Μελβούρνη, το αυστραλιανό εμπορικό κέντρο διαφωνιών στο Σύδνεϋ, το διεθνές κέντρο διαιτησίας στην Σιγκαπούρη και το εμπορικό κέντρο διαιτησίας στο Μπαχρέϊν. Αυτές οι ρυθμίσεις έχουν αποδείξει τη χρησιμότητά τους σε πολλές περιπτώσεις της ICSID και έχουν βοηθήσει στην προώθηση της συνεργασίας μεταξύ της ICSID και αυτών των ιδρυμάτων από διάφορες άλλες απόψεις. Ο αριθμός των περιπτώσεων που υποβάλλονται στο κέντρο έχουν αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Οι περιπτώσεις αυτές περιλαμβάνουν τις υποθέσεις που υποβάλλονται στο πλαίσιο της Συνθήκης της ICSID και τις υποθέσεις που υποβάλλονται

σύμφωνα με τους πρόσθετους κανόνες δυνατότητας της ICSID. Εκτός από τις δραστηριότητες τακτοποίησης διαφωνιών, η ICSID πραγματοποιεί συμβουλευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες σχετικά με τους στόχους της και έχει κάνει διάφορες δημοσιεύσεις. Από τον Απρίλιο του 1986, το κέντρο έχει δημοσιεύσει ένα ημετησίιο περιοδικό νόμου που τιτλοφορείται ICSID αναθεώρηση-ξένο περιοδικό νόμου επένδυσης. Το περιοδικό εκτιμήθηκε πρόσφατα ως ένα από τα κορυφαία 20 διεθνή και συγκριτικά περιοδικά νόμου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Από το 1983, το κέντρο εγγυάται από κοινού επίσης, με την αμερικανική ένωση διαιτησίας και με το διεθνές δικαστήριο εμπορικών επιμελητηρίων (της διαιτησίας, συνέδρια σχετικά με θέματα παρόντος ενδιαφέροντος στον τομέα της διεθνούς διαιτησίας). Άλλες δραστηριότητες διασκέψεων περιγράφονται στην ετήσια έκθεση της ICSID.

Κατάλογος συμβαλλόμενων κρατών και άλλων υπογραφόντων της Συνθήκης (από τις 7 Αυγούστου 2001)

Τα 149 κράτη που εμφανίζονται στην κατωτέρω λίστα έχουν υπογράψει τη Συνθήκη σχετικά με την τακτοποίηση των διαφωνιών επένδυσης μεταξύ των κρατών και των υπηκόων άλλων κρατών κατά τις ημερομηνίες που υποδεικνύονται. Στον παρακάτω πίνακα διακρίνουμε τα ονόματα των 1341 κρατών που έχουν καταθέσει τα όργανα επικύρωσής τους, καθώς και τις ημερομηνίες της κατάθεσης και της επίτευξης της θέσης του συμβαλλόμενου κράτους από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης για κάθε ένα από τα οποία είναι επίσης υποδειγμένες.

ΧΩΡΕΣ	Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΥΠΕΓΡΑΦΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗΣ	ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ	30 Σεπ., 1966	25 ΙΟΥΝ., 1968	25 ΙΟΥΛ., 1968
ΑΛΒΑΝΙΑ	15 ΟΚΤ., 1991	15 ΟΚΤ., 1991	14 ΝΟΕΒ., 1991
ΑΛΓΕΡΙΑ	17 ΑΠΡ., 1995	21 ΦΕΒΡ., 1996	22 ΜΑΡΤ., 1996
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ	21 ΜΑΙΟΥ, 1991	19 ΟΚΤ., 1994	18 ΝΟΕΒ., 1994
ΑΡΜΕΝΙΑ	16 ΣΕΠ., 1992	16 ΣΕΠ., 1992	16 ΟΚΤ., 1992
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	24 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1975	2 ΜΑΙΟΥ, 1991	1 ΙΟΥΝ., 1991
ΑΥΣΤΡΙΑ	17 ΜΑΙΟΥ, 1966	25 ΜΑΙΟΥ, 1971	24 ΙΟΥΝ., 1971
ΑΖΕΡΜΠΑΙΤΖΑΝ	18 ΣΕΠ., 1992	18 ΣΕΠ., 1992	18 ΟΚΤ., 1992
ΜΠΑΧΑΜΕΣ	19 ΟΚΤ., 1995	19 ΟΚΤ., 1995	18 ΝΟΕΒ., 1995
ΜΠΑΧΡΕΙΝ	22 ΣΕΠΤ., 1995	14 ΦΕΒΡ., 1996	15 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1996
ΜΠΑΓΚΚΑΝΤΕΣ	20 ΝΟΕΒ., 1979	27 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1980	26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 1980
ΜΠΑΡΜΠΑΝΤΟΣ	13 ΜΑΙΟΥ, 1981	1 ΝΟΕΒ., 1983	1 ΔΕΚ., 1983
ΜΠΕΛΑΡΟΥΣ	10 ΙΟΥΛΙΟΥ, 1992	10 ΙΟΥΛΙΟΥ, 1992	9 ΑΥΓ., 1992
ΒΕΛΓΙΟ	15 ΔΕΚ. 1965	27 ΑΥΓ. 1970	26 ΣΕΠΤ. 1970
ΜΠΕΛΙΖ	19 ΔΕΚ. 1986		
ΜΠΕΝΙΝ	10 ΣΕΠΤ. 1965	6 ΣΕΠΤ. 1966	14 ΟΚΤ. 1966
ΜΠΟΛΙΒΙΑ	3 ΜΑΙΟΥ 1991	23 ΙΟΥΝ. 1995	23 ΙΟΥΛ. 1995
ΒΟΣΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΖΕΒΟΒΙΝΗ	25 ΑΠΡ. 1997	14 ΜΑΙΟΥ 1997	13 ΙΟΥΝ. 1997

ΜΠΟΤΣΟΒΑ	15 ΙΑΝ. 1970	15 ΙΑΝ. 1970	14 ΦΕΒΡ. 1970
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	21 ΜΑΡΤ. 2000	13 ΑΠΡ. 2001	13 ΜΑΪΟΥ 2001
ΜΠΟΥΚΙΝΑ ΦΑΣΟ	16 ΣΕΠΤ. 1965	29 ΑΥΓ. 1966	14 ΟΚΤ. 1966
ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ	17 ΦΕΒΡ. 1967	5 ΝΟΕΒΡ. 1969	5 ΔΕΚ. 1969
ΚΑΜΠΟΜΠΙΑ	5 ΝΟΕΒ. 1993		
ΚΑΜΕΡΟΥΝ	23 ΣΕΠΤ. 1965	3 ΙΑΝ. 1967	2 ΦΕΒΡ. 1967
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ	Aug. 26, 1965	Feb. 23, 1966	Oct. 14, 1966
Chad	May 12, 1966	Aug. 29, 1966	Oct. 14, 1966
Chile	Jan. 25, 1991	Sep. 24, 1991	Oct. 24, 1991
ΚΙΝΑ	Feb. 9, 1990	Jan. 7, 1993	Feb. 6, 1993
ΚΟΛΟΜΒΙΑ	May 18, 1993	July 15, 1997	Aug. 14, 1997
ΚΟΜΟΡΟΣ	Sep. 26, 1978	Nov. 7, 1978	Dec. 7, 1978
ΚΟΝΓΚΟ	Dec. 27, 1965	June 23, 1966	Oct. 14, 1966
Democratic Rep.	Oct. 29, 1968	Apr. 29, 1970	May 29, 1970
ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ	Sep. 29, 1981	Apr. 27, 1993	May 27, 1993
Cote d'Ivoire	June 30, 1965	Feb. 16, 1966	Oct. 14, 1966
ΚΡΟΑΤΙΑ	June 16, 1997	Sep. 22, 1998	Oct. 22, 1998
ΚΥΠΡΟΣ	Mar. 9, 1966	Nov. 25, 1966	Dec. 25, 1966
Czech Republic	Mar. 23, 1993	Mar. 23, 1993	Apr. 22, 1993
Dominican Republic	Mar. 20, 2000		
Denmark	Oct. 11, 1965	Apr. 24, 1968	May 24, 1968
Ecuador	Jan. 15, 1986	Jan. 15, 1986	Feb. 14, 1986
Egypt, Arab Rep. Of	Feb. 11, 1972	May 3, 1972	June 2, 1972
ΕΛ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ	June 9, 1982	Mar. 6, 1984	Apr. 5, 1984
ΕΣΤΟΝΙΑ	June 23, 1992	June 23, 1992	Jul. 23, 1992
ΑΙΘΙΟΠΙΑ	Sep. 21, 1965		
ΦΙΤΖΙ	July 1, 1977	Aug. 11, 1977	Sep. 10, 1977
ΦΙΛΑΝΔΙΑ	July 14, 1967	Jan. 9, 1969	Feb. 8, 1969
ΓΑΛΛΙΑ	Dec. 22, 1965	Aug. 21, 1967	Sep. 20, 1967
Gabon	Sep. 21, 1965	Apr. 4, 1966	Oct. 14, 1966
Gambia, The	Oct. 1, 1974	Dec. 27, 1974	Jan. 26, 1975
ΓΕΩΡΓΙΑ	Aug. 7, 1992	Aug. 7, 1992	Sep. 6, 1992
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	Jan. 27, 1966	Apr. 18, 1969	May 18, 1969
ΓΚΑΝΑ	Nov. 26, 1965	July 13, 1966	Oct. 14, 1966
ΕΛΛΑΔΑ	Mar. 16, 1966	Apr. 21, 1969	May 21, 1969
ΓΚΡΙΝΑΝΤΑ	May 24, 1991	May 24, 1991	June 23, 1991
ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ	Nov. 9, 1995		
ΓΟΥΙΝΕΑ	Aug. 27, 1968	Nov. 4, 1968	Dec. 4, 1968
Guinea-Bissau	Sep. 4, 1991		
ΓΚΟΥΑΝΑ	July 3, 1969	July 11, 1969	Aug. 10, 1969
ΧΑΪΤΗ	Jan. 30, 1985		
Honduras	May 28, 1986	Feb. 14, 1989	Mar. 16, 1989
Hungary	Oct. 1, 1986	Feb. 4, 1987	Mar. 6, 1987

Iceland	July 25, 1966	July 25, 1966	Oct. 14, 1966
ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ	Feb. 16, 1968	Sep. 28, 1968	Oct. 28, 1968
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	Aug. 30, 1966	Apr. 7, 1981	May 7, 1981
ΙΣΡΑΗΛ	June 16, 1980	June 22, 1983	July 22, 1983
ΙΤΑΛΙΑ	Nov. 18, 1965	Mar. 29, 1971	Apr. 28, 1971
ΙΤΣΑΜΑΙΚΑ	June 23, 1965	Sep. 9, 1966	Oct. 14, 1966
ΙΑΠΩΝΙΑ	Sep. 23, 1965	Aug. 17, 1967	Sep. 16, 1967
ΙΟΡΔΑΝΙΑ	July 14, 1972	Oct. 30, 1972	Nov. 29, 1972
ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ	July 23, 1992	Sep. 21, 2000	Oct. 21, 2000
ΚΕΝΥΑ	May 24, 1966	Jan. 3, 1967	Feb. 2, 1967
Kyrgyz, Rep. Of	June 9, 1995		
Korea, Rep. Of	Apr. 18, 1966	Feb. 21, 1967	Mar. 23, 1967
ΚΟΥΒΕΙΤ	Feb. 9, 1978	Feb. 2, 1979	Mar. 4, 1979
Latvia	Aug. 8, 1997	Aug. 8, 1997	Sep. 7, 1997
ΛΕΣΘΟΟ	Sep. 19, 1968	July 8, 1969	Aug. 7, 1969
ΛΙΜΠΕΡΙΑ	Sep. 3, 1965	June 16, 1970	July 16, 1970
ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ	July 6, 1992	July 6, 1992	Aug. 5, 1992
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	Sep. 28, 1965	July 30, 1970	Aug. 29, 1970
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ former Yugoslav Rep. Of	Sep. 16, 1998	Oct. 27, 1998	Nov. 26, 1998
ΜΑΔΑΔΑΣΚΑΡΗ	June 1, 1966	Sep. 6, 1966	Oct. 14, 1966
Malawi	June 9, 1966	Aug. 23, 1966	Oct. 14, 1966
ΜΑΛΑΙΣΙΑ	Oct. 22, 1965	Aug. 8, 1966	Oct. 14, 1966
ΜΑΛΙ	Apr. 9, 1976	Jan. 3, 1978	Feb. 2, 1978
ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ	July 30, 1965	Jan. 11, 1966	Oct. 14, 1966
Mauritius	June 2, 1969	June 2, 1969	July 2, 1969
Micronesia	June 24, 1993	June 24, 1993	July 24, 1993
Moldova	Aug. 12, 1992		
ΜΟΝΓΚΟΛΙΑ	June 14, 1991	June 14, 1991	July 14, 1991
ΜΑΡΟΚΟ	Oct. 11, 1965	May 11, 1967	June 10, 1967
ΜΟΖΑΜΒΙΚΗ	Apr. 4, 1995	June 7, 1995	July 7, 1995
ΜΑΜΠΙΑ	Oct. 26, 1998		
ΕΠΑΛ	Sep. 28, 1965	Jan. 7, 1969	Feb. 6, 1969
Netherlands	May 25, 1966	Sep. 14, 1966	Oct. 14, 1966
ΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ	Sep. 2, 1970	Apr. 2, 1980	May 2, 1980
ΙΚΑΡΑΓΟΥΑ	Feb. 4, 1994	Mar. 20, 1995	Apr. 19, 1995
ΓΚΕΡ	Aug. 23, 1965	Nov. 14, 1966	Dec. 14, 1966
ΓΗΡΙΑ	July 13, 1965	Aug. 23, 1965	Oct. 14, 1966
Norway	June 24, 1966	Aug. 16, 1967	Sep. 15, 1967
ΜΑΝ	May 5, 1995	July 24, 1995	Aug. 23, 1995
ΠΑΚΙΣΤΑΝ	July 6, 1965	Sep. 15, 1966	Oct. 15, 1966
ΠΑΝΑΜΑ	Nov. 22, 1995	Apr. 8, 1996	May 8, 1996
Papua New Guinea	Oct. 20, 1978	Oct. 20, 1978	Nov. 19, 1978

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ	July 27, 1981	Jan. 7, 1983	Feb. 6, 1983
ΠΕΡΟΥ	Sep. 4, 1991	Aug. 9, 1993	Sep. 8, 1993
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ	Sep. 26, 1978	Nov. 17, 1978	Dec. 17, 1978
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	Aug. 4, 1983	July 2, 1984	Aug. 1, 1984
ΡΟΥΜΑΝΙΑ	Sep. 6, 1974	Sep. 12, 1975	Oct. 12, 1975
Russian Federation	June 16, 1992		
ΡΟΥΑΝΤΑ	Apr. 21, 1978	Oct. 15, 1979	Nov. 14, 1979
ΣΑΜΟΑ	Feb. 3, 1978	Apr. 25, 1978	May 25, 1978
Sao Tome and Principe	Oct. 1, 1999		
ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ	Sep. 28, 1979	May 8, 1980	June 7, 1980
Senegal	Sep. 26, 1966	Apr. 21, 1967	May 21, 1967
ΣΕΥΧΕΛΕΣ	Feb. 16, 1978	Mar. 20, 1978	Apr. 19, 1978
Sierra Leone	Sep. 27, 1965	Aug. 2, 1966	Oct. 14, 1966
ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ	Feb. 2, 1968	Oct. 14, 1968	Nov. 13, 1968
Slovak Republic	Sep. 27, 1993	May 27, 1994	June 26, 1994
ΣΛΟΒΕΝΙΑ	Mar. 7, 1994	Mar. 7, 1994	Apr. 6, 1994
Solomon Islands	Nov. 12, 1979	Sep. 8, 1981	Oct. 8, 1981
ΣΟΜΑΛΙΑ	Sep. 27, 1965	Feb. 29, 1968	Mar. 30, 1968
ΙΣΠΑΝΙΑ	Mar. 21, 1994	Aug. 18, 1994	Sept. 17, 1994
SPR ΛΑΝΚΑ	Aug. 30, 1967	Oct. 12, 1967	Nov. 11, 1967
St. Kitts & Nevis	Oct. 14, 1994	Aug. 4, 1995	Sep. 3, 1995
ΑΓ. ΛΟΥΚΙΑ	June 4, 1984	June 4, 1984	July 4, 1984
St. Vincent and the Grenadines	Aug. 7, 2001		
ΣΟΥΔΑΝ	Mar. 15, 1967	Apr. 9, 1973	May 9, 1973
Swaziland	Nov. 3, 1970	June 14, 1971	July 14, 1971
Sweden	25, 1965	Dec. 29, 1966	Jan. 28, 1967
ΣΟΥΗΛΑΝΔΗ	22 ΣΕΠΤ. 1967	15 ΜΑΙΟΥ 1968	14 ΙΟΥΝ. 1968
TANZANIA	10 ΙΑΝ., 1992	18 ΜΑΙΟΥ, 1992	17 ΙΟΥΝ. 1992
ΤΑΙΛΑΝΔΗ	6 ΔΕΚ., 1985		
ΤΟΓΚΟ	24 ΙΑΝ., 1966	11 ΑΥΓ., 1967	10 ΣΕΠΤ., 1967
Tonga	1 ΜΑΙΟΥ, 1989	21 ΜΑΡΤ., 1990	20 ΑΠΡ., 1990
Trinidad and Tobago	5 ΟΚΤ., 1966	3 ΙΑΝ., 1967	2 ΦΕΒΡ., 1967
ΤΥΝΗΣΙΑ	5 ΜΑΙΟΥ, 1965	22 ΙΟΥΝ., 1966	14 ΟΚΤ., 1966
ΤΟΥΡΚΙΑ	24 ΙΟΝ., 1987	3 ΜΑΡΤ., 1989	2 ΑΠΡ., 1989
Türkmenistan	26 ΣΕΠΤ., 1992	26 ΣΕΠΤ., 1992	26 ΟΚΤ., 1992
ΟΥΓΚΑΝΤΑ	7 ΙΟΝ., 1966	7 ΙΟΥΝ., 1966	14 ΟΚΤ., 1966
ΟΥΚΡΑΝΙΑ	3 ΑΠΡ. 1998	7 ΙΟΥΝ., 2000	7 ΙΟΥΛ. 2000
ΗΝΩΜΕΝΑ ΑΡΑΒΙΚΑ ΕΙΜΙΤΑΤΑ	23 ΔΕΚ., 1981	23 ΔΕΚ., 1981	22 ΙΑΝ., 1982
United Kingdom of Great Britain and Northern	26 ΜΑΙΟΥ, 1965	19 ΔΕΚ., 1966	18 ΙΑΝ., 1967

Ireland			
ΗΠΑ	27 ΑΥΓ., 1965	10 ΙΟΥΝ., 1966	14 ΟΚΤ., 1966
ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ	28 ΜΑΙΟΥ, 1992	9 ΑΥΓ., 2000	8 ΣΕΠΤ., 2000
ΟΥΡΜΠΕΚΙΣΤΑΝ	17 ΜΑΡΤ., 1994	26 ΙΟΥΛ., 1995	25 ΑΥΓ., 1995
ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ	18 ΑΥΓ., 1993	2 ΜΑΙΟΥ, 1995	1 ΙΟΥΝ., 1995
ΥΕΜΕΝΗ	28 ΟΚΤ., 1997		
ΖΑΜΠΙΑ	17 ΙΟΥΝ., 1970	17 ΙΟΥΝ., 1970	17 ΙΟΥΛ., 1970
ΖΙΜΠΑΟΥΕ	25 ΜΑΡΤ., 1991	20 ΜΑΙΟΥ, 1994	19 ΙΟΥΝ., 1994

3.11 Χώρες μέλη της Παγκόσμιας Τράπεζας

Η Παγκόσμια Τράπεζα έχει 183 χώρες μέλη των οποίων τα ενδιαφέροντα αντιπροσωπεύονται από μια επιτροπή των κυβερνητών και ένα εδρεύον στην Ουάσινγκτον διοικητικό συμβούλιο.

Η IBRD έχει 183 μέλη, η IDA έχει 161, το IFC έχει 174, η MIGA έχει 154 και η ICSID έχει 133. Το βασικό σώμα συντονισμού για τα ζητήματα ιδιότητας μέλους και η κύρια μονάδα των εταιρικών συνδρομών είναι η γραμματεία.

3.12 Από πού η Παγκόσμια Τράπεζα πήρε τα χρήματά της το φορολογικό έτος 2001

Διεθνής τράπεζα για την αναδημιουργία και την ανάπτυξη

Το Φορολογικό έτος 2001 η IBRD αύξησε \$ 17 δισεκατομμύρια, πριν από τις ανταλλαγές στις διεθνείς κύριες αγορές χρέους. Οι δανειοληψίες και οι μετοχές χρηματοδοτούν τα δάνεια και τις επενδύσεις της IBRD. Η οικονομική δύναμη της IBRD είναι βασισμένη στην υποστήριξη που λαμβάνει από τους μετόχους της και στη σειρά των οικονομικών πολιτικών και πρακτικών της. Η IBRD εξέδωσε το χρέος σε εννέα νομίσματα και σε ένα ευρύ φάσμα δαπανών χρηματοδότησης το έτος 2001.

Διεθνής ένωση ανάπτυξης

Οι χορηγοί της IDA ενώνονται κάθε τρία έτη για να αποφασίσουν σχετικά με το ποσό των νέων στοιχείων που απαιτούνται για να χρηματοδοτήσουν το μελλοντικό πρόγραμμα δανεισμού της IDA και για να συζητήσουν τις πολιτικές δανεισμού και τις προτεραιότητες. Το Φορολογικό έτος 2001 ήταν το δεύτερο έτος του 12ου αναγεννισματος της IDA. Η IDA-12 έχει ως σκοπό να παρέχει στην IDA τα στοιχεία για να χρηματοδοτήσουν τις πιστώσεις που δεσμεύονται κατά τη διάρκεια της περιόδου τον από 1 Ιουλίου 1999, έως τις 30 Ιουνίου 2002. Περίπου 40 χώρες είναι χορηγοί της IDA. Τα έθνη των χορηγών περιλαμβάνουν όχι μόνο τις βιομηχανικές χώρες αλλά και την ανάπτυξη και τη μετάβαση κάποιων χωρών που ήταν οφειλέτες της προηγούμενης IDA όπως είναι η Αργεντινή, η Βραζιλία, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Κορέας, η ρωσική ομοσπονδία, και η Τουρκία. Η οικονομική δύναμη της IDA είναι βασισμένη στην ισχυρή και συνεχή υποστήριξη των χορηγών της.

3.13 Αποτελεσματικότητα ανάπτυξης

Ο απότερος στόχος της Παγκόσμιας Τράπεζας είναι η αποτελεσματικότητα της ανάπτυξης. Το ανεξάρτητο τμήμα αξιολόγησης των διαδικασιών ακολουθεί την απόδοση ανάπτυξης της τράπεζας, που αναλύει την αποτελεσματικότητα των έργων, των προγραμμάτων, και των διαδικασιών της τράπεζας, παίρνει μαθήματα λειτουργικής εμπειρίας και παρέχει συμβουλές στην επιτροπή που εδρεύει στη χώρα σχετικά με την αξιολόγηση του προγράμματος. Το ανεξάρτητο τμήμα αξιολόγησης καθοδηγεί επίσης την ανάπτυξη στις χώρες των χρηστών. Κάθε έτος, τα στοιχεία από αυτές τις αξιολογήσεις τα χρησιμοποιεί για να συντάξει μια συνοπτική έκθεση σχετικά με την αποτελεσματικότητα της ανάπτυξης της τράπεζας.

Η φετινή ετήσια αναθεώρηση της αποτελεσματικότητας της ανάπτυξης επιβεβαιώνει ότι η απόδοση της ανάπτυξης της τράπεζας έχει βελτιωθεί σημαντικά κατά τη διάρκεια των πέντε προηγούμενων ετών. Αυτή η βελτίωση είναι σαφώς εμφανής στο επίπεδο προγράμματος. Ειδικότερα, η ποιότητα της εργασίας της IDA στις πιο χυλότερες χώρες έχει βελτιωθεί αν και τα περαιτέρω κέρδη είναι απαραίτητα.

Επιτροπή ανάπτυξης : διεθνής Νομισματική και οικονομική Επιτροπή συνάντησης στην Οτάβα, Καναδό
17-18 Νοεμβρίου, 2001

Ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας, «James D. Wolfensohn», και ο διευθυντής του διεθνούς νομισματικού Ταμείου, μετά από διαβουλεύσεις με τις επιτροπές των ιδρυμάτων των εκτελεστικών οργάνων, και με τους προέδρους της Επιτροπής ανάπτυξης, και της διεθνούς Νομισματικής και οικονομικής Επιτροπής (IMFC), αποδέχθηκαν την πρόσκληση που έγινε από τον καναδό Υπουργό χρηματοδότησης, «Paul Martin», στις συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Οτάβα στις 17-18 Νοεμβρίου, του 2001.

Σε αυτές τις συνεδριάσεις συγκεντρώθηκαν οι υπουργοί και οι κυβερνήτες των κεντρικών τραπεζών από όλο τον κόσμο για να συζητήσουν ζητήματα σπουδαιότητας όπως την ιδιότητα του μέλους του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, την οικονομική προοπτική αμέσως μετά τα τραγικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και τον αντίκτυπό τους, ειδικότερα, στους φτωχότερους, τη τρέχουσα εργασία για να βελτιώσει τη σταθερότητα του διεθνούς οικονομικού συστήματος και προτομιασίες για την προσεχή διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη χρηματοδότηση για την ανάπτυξη.

Τα Ηνωμένα Έθνη συγκαλούν στο Μοντερρέν, Μεξικό από 18-22 Μαρτίου 2002, μια σύνοδος κορυφής για να αντιμετωπίσουν τα βασικά οικονομικά ζητήματα σχετικά με τη σφαιρική ανάπτυξη.

Ένα πρωτόφανές χαρακτηριστικό γνώρισμα της χρηματοδότησης για τη διαδικασία ανάπτυξης είναι η ενεργός συμμετοχή της Παγκόσμιας Τράπεζας, του ΔΝΤ, καθώς επίσης και των αντιπροσώπων της κοινωνίας πολιτών και του επιχειρησιακού τομέα. Στο Μοντερρέν, αναμένεται να είναι επίσης 54 επικεφαλής της κυβέρνησης ή του κράτος και 300 χρηματοδότες, έμποροι, ξένοι και άλλοι υπουργοί.

Το σχέδιο κειμένου της συναίνεσης του Μοντερρέν συμφωνήθηκε στις άτυπες διαβουλεύσεις στις 27 Ιανουαρίου 2002 είναι τώρα διαθέσιμο ως έγγραφο σε όλες τις γλώσσες: (E) (S) (F) (A) (C) (R)

Το παρόν έγγραφο εξετάζει

Την αντιμετώπιση των προκλήσεων της χρηματοδότησης για την ανάπτυξη: Μια σφαιρική απάντηση που κινητοποιεί τους εσωτερικούς οικονομικούς πόρους που κινητοποιούν τα διεθνή στοιχεία συμπεριφοράς για τη ανάπτυξη: την ξένη άμεση επένδυση και το ιδιωτικό διεθνές εμπόριο ως μηχανή για την ανάπτυξη που αυξάνει το διεθνές οικονομικό και εξωτερικό χρέος συνεργασίας.

Η πιο πρόσφατη χάραξη πολιτικής είναι το έγγραφο έκβασης σχεδίων που συμφωνήθηκε από τους διαπραγματευτές στις 11:30 τη Κυριακή πρωί, 27 Ιανουαρίου 2002. Η επίσημη μεταφορά του εγγράφου στη Διεθνή Διάσκεψη πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή, 15 Φεβρουαρίου 2002. Ο κατάλογος εγγράφων για τη διάσκεψη περιλαμβάνει επίσης τη σχολιασμένη ημερήσια διάταξη, την οργάνωση της εργασίας, τον εσωτερικό Κανονισμό, και το κατάλογο ειδικά αναγνωρισμένων οργανισμών.

Η ενάρκτεια συνεδρίαση του τμήματος της Συνόδου Κορυφής της διάσκεψης θα περιλάβει τις δηλώσεις από τον Πρόεδρο, το Γενικό Γραμματέα, και του προϊστάμενου του ΔΝΤ. Στις στρογγυλές τράπεζες των διασκέψεων το θέμα για την υπουργική στρογγυλή τράπεζα Τρίτης είναι οι «συνεργασίες στη χρηματοδότηση για την ανάπτυξη» το θέμα για τη τέταρτη στρογγυλή τράπεζα είναι «η συνοχή στην ανάπτυξη» και το θέμα για τη στρογγυλή τράπεζα των Συνόδων Κορυφής ήταν «Χρηματοδότηση για την ανάπτυξη: Μια μ7ατία μπροστά». Μια σημείωση για τους συμμετέχοντες συνοψίζει τους όρους στις διαδικασίες για όλες τις στρογγυλές τράπεζες.

Οι προϊστάμενοι της Παγκόσμιας Τράπεζας, και του ΔΝΤ, έχουν συμφωνήσει να προεδρεύσουν από κοινού στις στρογγυλές τράπεζες συνόδου κορυφής. Οι προϊστάμενοι των τραπεζών περιφερειακής ανάπτυξης, του UNCTAD, και της UNDP έχουν συμφωνήσει να προεδρεύσουν από κοινού στις στρογγυλές τράπεζες υπουργικών επιπέδων. Η επιλογή της περιφερειακής ομάδας των χωρών απεικονίζει μια γεωγραφική ισορροπία μέσα σε κάθε στρογγυλή τράπεζα. Οι χώρες που δεν έχουν κάνει την επιλογή στρογγυλών τραπεζών τους πρέπει να έρθουν σε επαφή με το γραμματέα της διάσκεψης για να δείξουν τις προτιμήσεις τους μετά από την αναθεώρηση από το γραφείο, το κατάλογο αντιπροσώπων από τις διακυβερνητικές τους οργανώσεις, την κοινωνία πολιτών τους, και το επιχειρησιακό τους τομέα.

Στο ημερολόγιο των γεγονότων των διασκέψεων, η μορφή της διάσκεψης του Μοντερρέν έχει τρία τμήματα μνήμης: ένα υψηλού επιπέδου επίσημο τμήμα, ένα υπουργικό τμήμα μνήμης και αρχηγοί κρατών/κυβέρνησης. Το καθημερινό ημερολόγιο διασκέψεων αναθεωρείται τακτικά για να απεικονίσει τις κ τές αλλαγές στο πρόγραμμα.

Στόχοι ανάπτυξης χιλιετίας

Οι στόχοι ανάπτυξης της χιλιετίας προσδιορίζουν τα συγκεκριμένα κέρδη που μπορούν να γίνουν μέχρι το 2015 για να βελτιώσουν τις ζωές των παγκόσμιων φτωχών ανθρώπων. Ο στόχος είναι να μειωθεί η ένδεια ελτώνοντας την υγεία, την εκπαίδευση, και το περιβάλλον.

Κάθε στόχος πρόκειται να επιτευχθεί μέχρι το 2015, έναντι των επιπέδων του 1990:

1. Να ελαχιστοποιήσουν τις ακραίες περιπτώσεις ένδειας και πείνας. Αυτό θα το επιτύχουν αν βοηθήσουν το ποσοστό των ανθρώπων που παίρνουν λιγότερο από ένα δολάριο ημερησίως. Καθώς και το ποσοστό των ανθρώπων που πάσχουν από την πείνα.

2. Να επιτύχουν την καθολική πρωτοβάθμια εκπαίδευση - να εξασφαλίσουν ότι η πλήρης πρωτοβάθμια εκπαίδευση αγοριών και κοριτσιών ίδια.

3. Να προωθήσουν την ισότητα του γένους και να εξουσιοδοτήσουν τις γυναίκες - Εξάλειψη της διαφοράς του έθνους σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης.

4. Μείωση της θνησιμότητας των παιδιών - Μείωση κάτω από τα δύο τρίτα και κάτω από-πέντε ποσοστό θνησιμότητας.

5. Βελτίωση της μητρικής υγείας - Μείωση μέχρι τρία τέταρτα η αναλογία μητρικής θνησιμότητας.

6. Καταπολέμηση του VIH/AIDS, της ελονοσίας και άλλων ασθενειών - Αντιστροφή της διάδοσής του VIH/AIDS.

7. Εξασφάλιση περιβαλλοντικής υποστήριξης. - Ενσωμάτωση της βιώσιμης ανάπτυξης στις πολιτικές των χωρών και αντιστροφή της απώλεια των περιβαλλοντικών στοιχείων συμπεριφοράς - Ικανοποίηση του ποσοστού των ανθρώπων χωρίς πρόσβαση στο πόσιμο ύδωρ. - Σημαντικές βελτιώσεις στις ζωές τουλάχιστον 100 εκατομμυρίων κατοίκων.

8. Ανάπτυξη μιας σφαιρικής συνεργασίας για την ανάπτυξη - αύξηση της επίσημης Βοήθειας για την Ανάπτυξη. - Επέκταση της πρόσβασης στην αγορά. - Ενθάρρυνση της ικανότητάς υποστήριξης χρέους.

Γκάνα έλαβε \$3,7 δισεκατομμύρια για την ανακούφιση υπηρεσιών χρέους.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΝ: το διεθνές νομισματικό Ταμείο στις 26 Φεβρουαρίου 2002 (ΔΝΤ) και η διεθνής ένωση ανάπτυξης της Παγκόσμιας ομάδας Τράπεζας (IDA) συμφώνησαν να υποστηρίξουν την μείωση του χρέους για την Γκάνα κάτω από την ενισχυμένη βαριά χρεωμένη πρωτοβουλία των φτωχών χωρών (HIPC). Η συνολική ανακούφιση από τους πιστωτές όλης της Γκάνας άξιζε περίπου US 3.7 δισεκατομμύρια, που είναι ισοδύναμα με S 2.18 δισεκατομμύρια στους παρόντες όρους αξίας του δικτύου (NPV), που η παρούσα αξία (NPV) του χρέους του είναι το ποσό όλων των μελλοντικών υποχρεώσεων χρέους-υπηρεσιών στο υπάρχον χρέος. Ορίζεται το ποσό όλων των μελλοντικών υποχρεώσεων χρέους-υπηρεσιών στο υπάρχον χρέος, που απορρίπτεται, κάτω από την πρωτοβουλία των φτωχότερων χωρών, στα επιτόκια αγοράς. Όποτε το επιτόκιο σε ένα δάνειο είναι μικρότερο από το ποσοστό αγοράς, η κατάληξη του χρέους είναι μικρότερη από την αξία προσώπου της, με τη διάφορα που απεικονίζει το στοιχείο επιχορήγησης.

Το πλαίσιο των αποφάσεων που λαμβάνονται από τις δύο οργανώσεις, η βοήθεια δεσμεύεται από S 781 εκατομμύρια η οποία παρέχεται κατά τη διάρκεια μιας περιόδου είκοσι ετών και θα καλύψει κατά μέσον όρο 67 τοις εκατό των υποχρεώσεων χρέους-υπηρεσιών που μειώνονται λόγω της IDA. Για την ανακούφιση χρέους παρέχονται από S 112 εκατομμύρια που καλύπτουν κατά μέσο όρο 49 τοις εκατό του χρέους-υπηρεσίας τα οποία παραδίδονται κατά τη διάρκεια των επόμενων οκτώ ετών. Και η IDA και το ΔΝΤ θα αρχίσουν την ανακούφιση χρέους αμέσως, όπως οι περισσότεροι επίσημοι διμερείς πιστωτές. Ο όγκος της πρόσθετης βοήθειας κάτω από την ενισχυμένη πρωτοβουλία της HIPC θα παρασχεθεί όταν ολοκληρώσει η Γκάνα τα διάφορα συμφωνηθέντα μέτρα.

Η κυβέρνηση της Γκάνας αναπτύσσει ένα λεπτομέρες σχέδιο για τη χρήση των κεφαλαίων που παρέχονται για την ανακούφιση του χρέους κάτω από την ενισχυμένη πρωτοβουλία της HIPC, που καθοδηγείται από τη στρατηγική μείωσης ένδειας της Γκάνας (GPRS), η οποία πρόκειται να οριστικοποιηθεί κατά τη διάρκεια του πρώτου εξάμηνου του 2002. Το σχέδιο μείωσης της ένδειας δείχνει ότι η ανακούφιση της πρωτοβουλίας της HIPC θα κατευθυνθεί πρώτιστα στις αυξανόμενες δαπάνες για την εκπαίδευση, την υγεία, τα προγράμματα για βελτιωθούν οι υπηρεσίες και η υποδομή στον αγροτικό τομέα, και τη βελτιωμένη διακυβέρνηση. Μια μερίδα της ανακούφισης θα χρησιμοποιηθεί για να μειώσει περαιτέρω το βαρύ φορτίο του εσωτερικού δημόσιου χρέους. Η κυβέρνηση έχει αναπτύξει επίσης τους μηχανισμούς για να εξασφαλίσει διαφανή έλεγχο της χρήσης

της ανακούφισης HIPC. Το υπάρχον δημοσιονομικό πλαίσιο λογιστικής έχει τροποποιηθεί για να προσδιορίσει τις δαπάνες προϋπολογισμών που είναι σχετικές με την ένδεια.

Γκάνα Ένδεια και αρχείο διαδρομής: 1991-2001

Η Γκάνα έχει κάνει σημαντικούς διασκελισμούς για τη μείωση της ένδειας από την αρχή της δεκαετίας του '90. Κατά συνέπεια, το γενικό ποσοστό της ένδειας μειώθηκε από 51,7 τοις εκατό το 1991/92 σε 39,5 τοις εκατό το 1998/99, βασισμένο στην οικιακή έρευνα και άλλα σχετικά στοιχεία. Η ευρεία οικονομική ανάπτυξη αποτέλεσε σχεδόν όλη την μείωση ένδειας στο εθνικό επίπεδο, και μέσα στις περισσότερες περιοχές. Εντούτοις, η ένδεια παραμένει ένα σημαντικό ακόμα πρόβλημα στην Γκάνα, ιδιαίτερα στις βόρειες περιοχές της χώρας όπου συνδέεται στενά με τη χαμηλή πρόσβαση στη βασική υποδομή, τις υγειονομικές υπηρεσίες, και την εκπαίδευση. Με ένα κατά κεφαλήν ΑΕΠ περίπου US 300 το 2001, το εισοδηματικό επίπεδο της Γκάνας παραμένει κάτω του μετρίου για περιοχές της νότιας Σαχάρας της Αφρικής. Ακόμη και με τη συνεχή οικονομική ανάπτυξη και μια προβαλλόμενη ανάκαμψη στο επίπεδο του εμπορίου, η θέση της Γκάνας αναμένεται να παραμείνει σταθερή. Το αρχείο μακροοικονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής της Γκάνας κατά τη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας ήταν γενικά θετικό, αν και διακόπτεται περιοδικά από γεγονότα αδύνατης μακροοικονομικής διαχείρισης και των εξωγενών κλονισμών. Η πιο πρόσφατη τέτοια περίπτωση ήταν ένας κλονισμός των όρων του εμπορίου το 1999/2000 που οδήγησε στις χαμηλότερες αξίες του κακάου, του χρυσού και γενικότερα των βασικών προϊόντων εξαγωγής της Γκάνας, σε υψηλότερες αξίες του πετρελαίου, το οποίο είναι το μεγαλύτερο εισαγόμενο αγαθό. Αυτός ο κλονισμός, μαζί με μια καθυστέρηση στη ρύθμιση της φορολογικής και νομισματικής πολιτικής, οδήγησε σε έναν αισθητά υψηλότερο πληθωρισμό και μια αποκέντρωση στα εξωτερικά καθυστερούμενα. Κατά συνέπεια, η συναλλαγματική ισοτιμία που υποτιμάται ρηγόρα, χάνοντας μισό της αξίας του στο ημερολόγιο 2000. Η κατάσταση συνιέθηκε από τις καθυστερήσεις στη ρύθμιση των εγχώριων τιμών πετρελαίου και των ποσοστών ηλεκτρικής ενέργειας, με συνέπεια μια συσσώρευση των μεγάλων χρεών τραπεζών στην κρατική επιχείρηση καθαρισμού πετρελαίου. Αυτά τα προβλήματα εξετάστηκαν αποφασιστικά το 2001, με την αποκατάσταση της οικονομικής πειθαρχίας με συνέπεια τη σημαντική πρόοδο προς την ελίτευση της μακροοικονομικής σταθεροποίησης. Ο πληθωρισμός του δωδεκαμήνου ελαττώθηκε από την αιχμή 42 τοις εκατό τον Μάρτιο του 2001 σε 21 τοις εκατό τον Δεκέμβριο του 2001. Το CEDI υποτιμήθηκε κατά ακριβώς 3 τοις εκατό για το έτος, και οι γενικοί φορολογικοί στόχοι επιτεύχθηκαν, αν και εν μέρει μέσω μιας περαιτέρω συσσώρευσης των εσωτερικών καθυστερούμενων δαπανών. Το δομικό μέτρο, η πρόοδος ήταν πιο αδύνατη, αν και σημαντικά μέτρα τέθηκαν στη εφαρμογή, συμπεριλαμβανομένου ενός τύπου τιμολόγησης πετρελαίου, και την ανάπτυξη των σχεδίων για μια κίνηση προς την πλήρη αποκατάσταση των δαπανών στους τομείς της ηλεκτρικής ενέργειας και της ύδρευσης. Τα μέτρα λαμβάνονται για να ενισχύσουν την παρακολούθηση και τον έλεγχο των δημόσιων δαπανών.

Μέτρα προτεραιότητας

Πλήρης βοήθεια από την IDA και το ΔΝΤ παρασχέθηκε στην Γκάνα μετά από την ολοκλήρωση των διαφόρων βασικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης και της εφαρμογής ενός πλήρους PRSP, της αύξησης των μεταρρυθμίσεων στη μακροοικονομική διαχείριση και τη διακυβέρνηση, και της ενίσχυσης της διαχείρισης στους κοινωνικούς τομείς. Τα βασικά μέτρα παρατίθενται κατωτέρω μακροοικονομική δέσμευση για το χρηματοοικονομικό πρόγραμμα που υποστηρίζεται από το ΔΝΤ για τη δυνατότητα μείωσης της ένδειας (PRGF).

Εφαρμογή του προγράμματός θα διαρκέσει τουλάχιστον ένα έτος, όπως υποδεικνύεται από την κοινή αξιολόγηση του προσωπικού της ετήσιας έκθεσης της χώρας.

Η ενίσχυση της διαχείρισης των δημόσιων δαπανών, όπως αποδεικνύεται από τη δημοσίευση του λεπτομερούς προϋπολογισμού υποβάλλει έκθεση και η υιοθέτηση των βασισμένων σε υπολογιστή συστημάτων πληροφοριών στα βασικά υπουργεία. Η εφαρμογή της προμήθειας μεταρρυθμίζει τις διαδικασίες του εσωτερικού λογιστικού έγχου και τη σταθερή μετακίνηση προς τη διοικητική αποκέντρωση των κυβερνητικών λειτουργιών. Τα συμφωνηθέντα σύνολο μέτρων προσδιόρισε λόγω της σημασίας τους στη μείωση της ένδειας, συγκεκριμένα στις περιοχές: εκπαίδευση (αρχική εγγραφή για τα κορίτσια), υγεία (πρόσβαση στο ασφαλές νερό και αυξανόμενα έξοδα στην υγεία), και ο τομέας της ενέργειας (αυτόματοι μηχανισμοί ρύθμισης τιμών για την πλήρη αποκατάσταση δαπανών στους τομείς του πετρελαίου και ηλεκτρικής ενέργειας). επιβεβαίωση της

συμμετοχής άλλων πιστωτών στη λειτουργία ενίσχυσης χρέους, μια απαίτηση για όλες τις ομοίως τοποθετημένες περιπτώσεις ΗIPC.

2. Γενικά

Η πρωτοβουλία της ΗIPC προωθήθηκε από την Παγκόσμια Τράπεζα και το ΔΝΤ το 1996 ως πρώτη περιεκτική προσπάθεια για να αποβληθεί το μη αποδεκτό χρέος του φτωχότερου κόσμου, στις περισσότερες βαριά χρεωμένες χώρες. Τον Οκτώβριο του 1999, η διεθνής κοινότητα συμφώνησε να καταστήσει την πρωτοβουλία ευρύτερη, βαθύτερη και γρηγορότερη με την αύξηση του αριθμού των επιλέξιμων χωρών, που αυξάνουν το ποσό ανακούφισης χρέους που κάθε επιλέξιμη χώρα. Η ενισχυμένη πρωτοβουλία στοχεύει στη μείωση της καθαρής παρούσας αξίας (NPV) του χρέους στο σημείο απόφασης σε ένα μέγιστο 150 τοις εκατό των εξαγωγών και 250 τοις εκατό του κυβερνητικού εισοδήματος, και θα παρασχεθεί από τους παραδοσιακούς μηχανισμούς ανακούφισης χρέους (χρέος λεσχών του Παρισιού που αναπρογραμματίζει με όρους της Νάπολης, που περιλαμβάνουν 67 τοις εκατό μείωσης χρέους στους όρους NPV και συγκρίσιμη ενέργεια από τους άλλους διμερείς πιστωτές).

Οι επιλέξιμες χώρες θα είναι κατάλληλες για την ανακούφιση του χρέους σε δύο στάδια. Στο πρώτο στάδιο, η χώρα χρεωστών θα πρέπει να αποδείξει την ικανότητα να χρησιμοποιεί προσεκτικά τη βοήθεια που χορηγείται με την καθιέρωση ενός ικανοποιητικού αρχείου διαδρομής, κανονικά τριών ετών, κάτω από τα προγράμματα του ΔΝΤ και της IDA. Στο δεύτερο στάδιο, μετά είναι να φθάσει στο σημείο απόφασης για την στρατηγική, που η χώρα θα εφαρμόσει για την μείωση της ένδειας, η οποία έχει προετοιμαστεί με την ευρεία συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών. Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου, το ΔΝΤ και η IDA χορηγούν την προσωρινή ανακούφιση, υπό τον όρο ότι η χώρα ακολουθεί το πρόγραμμά του ΔΝΤ και της IDA. Επιπλέον, οι πιστωτές των λεσχών του Παρισιού, αναμένεται να χορηγήσουν την ανακούφιση χρέους με ιδιαίτερα παραχωρητικούς όρους. Στο τέλος του δεύτερου σταδίου, όταν επιτευχθεί το επιπλέον σημείο ολοκλήρωσης, το ΔΝΤ και η IDA θα παράσχουν το υπόλοιπο της δεσμευμένης ανακούφισης χρέους, ενώ οι πιστωτές των λεσχών του Παρισιού θα εισαγάγουν μια ιδιαίτερα παραχωρητική λειτουργία απόθεμα-χρέους με τη σχετική χώρα. Άλλοι πολύπλευροι και διμερείς πιστωτές θα πρέπει να συμβάλουν στην ανακούφιση χρέους με συγκρίσιμους όρους.

Περίπου τρεις-δώδεκα αναμένονται να είναι κατάλληλοι για τη βοήθεια κάτω από την ενισχυμένη πρωτοβουλία της ΗIPC, η μεγάλη πλειοψηφία της οποίας είναι οι χώρες της νότιας Σαχάρας της Αφρικής. Οι ανακουφίσεις χρέους είναι τώρα σε ισχύ για 25 χώρες στα ενισχυμένα πλαίσια της πρωτοβουλίας της ΗIPC. Η Γκάνα προσχωρεί στο Μπενίν, τη Βολιβία, το Burkina Faso, το Καμερούν, το Τσαντ, την Αιθιοπία, την Γάμπια, τη Γουινέα, τη Γουινέα-Μπισσάου, τη Γουιάνα, την Ονδούρα, τη Μαδαγασκάρη, το Μαλάουι, το Μαλί, τη Μάνριτανία, τη Μοζαμβίκη, τη Νικαράγουα, το Νίγηρα, τη Ρουάντα, τόμος São & Príncipe, τη Σενεγάλη, την Τανζανία, την Ουγκάντα και τη Ζάμπια, για τη συνολική δεσμευμένη βοήθεια που υπολογίζεται σχεδόν US 40 δισεκατομμύρια, που αντιπροσωπεύει μια μέση μείωση απόθεμα-χρέους περίπου 48 τοις εκατό πάνω από τους παραδοσιακούς μηχανισμούς ανακούφισης χρέους.

Κολομβία: Η Παγκόσμια Τράπεζα εγκρίνει \$ 400 εκατομμύρια για να υποστηρίξει τη φορολογική μεταρρύθμιση

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ: 18 Δεκεμβρίου 2001- η Παγκόσμια Τράπεζα ενέκρινε ένα δάνειο \$ 400 εκατομμυρίων για να υποστηρίξει τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις στην Κολομβία. Το φορολογικό δάνειο ρύθμισης (SFAL) θα βοηθήσει την κυβέρνησή της Κολομβίας να οργανώσει ορθολογικά τις φορολογικές μεταφορές στις τοπικές κυβερνήσεις, να αυξήσει την αποδοτικότητα και την οικονομική αποτελεσματικότητα στην παράδοση των υπηρεσιών δημόσιας υγείας, να προέλθει η πύξηση των στοιχείων του παθητικού, να αναδιοργανώσει τις δαπάνες των δημοσίων αντιπροσωπειών, και να βελτιώσει το σύστημα διαχείρισης δημόσιου χρέους.

"Αυτές οι πρωτοβουλίες θα βελτιώσουν τις φορολογικές σχέσεις μεταξύ της κυβέρνησης της Κολομβίας και των τοπικών κυβερνήσεων της χώρας," εν λόγω Olivier Laloucade, εκτελεστικό όργανο της Παγκόσμιας Τράπεζας στην Κολομβία, το Μεξικό και τη Βενεζουέλα. "Η υποστήριξη της τράπεζας θα βοηθήσει επίσης να βελτιώσει την οικονομική διαχείριση του δημόσιου τομέα σε όλα τα επίπεδα, διευκολύνοντας το κόστος και την κυβέρνηση για να προστατεύσει τα κοινωνικά έξοδα δεδομένου ότι εφαρμόζουν τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις."

Η Κολομβία έχει αναλάβει ένα σημαντικό οικονομικό πρόγραμμα μεταρρύθμισης για να ενισχύσει την κυβερνητική φορολογική θέση. Επιδιώκει να μειώσει το φορολογικό έλλειμμα του μη οικονομικού δημόσιου

τομέα από 3,6 τοις εκατό του ΑΕΠ το 2000 σε 3,1 τοις εκατό του ΑΕΠ το 2002, και 1,5 τοις εκατό του ΑΕΠ το 2005. Το πρόγραμμα φέρνει επίσης τη μεγαλύτερη πειθαρχία στις φορολογικές μεταφορές από την κεντρική κυβέρνηση στις τοπικές αρχές, με τον περιορισμό της αύξησης αυτών των μεταφορών και επίσης το σχεδιασμό των ορίων για τις κεντρικές κρατικές δαπάνες. Μεταφέρει επίσης μερικές φορολογικές δυνάμεις, μαζί με τις υπευθυνότητες του προγράμματος, στις τοπικές κυβερνήσεις.

"Η τοποθέτηση των φορολογικών απολογισμών της Κολομβίας σε ένα βιώσιμο μονοπάτι είναι ουσιαστική προκειμένου να επιτύχει τη μακροοικονομική σταθερότητα, που είναι ένας απαραίτητος όρος για να αυξήσει τη οικονομική ανάπτυξη και να μειώσει την ένδεια," Lafourcade εν λόγω. "Αυτό το δάνειο θα βοηθήσει την Κολομβία να κάνει τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει για να ενισχύσει την οικονομική ανάκαμψή του, και να αντισταθεί στον αντίκτυπο της απελευθέρωσης στις τιμές εξαγωγής καφέ και ελαιού. Η διάδοση του δανείου σε ενιαίο νόμισμα έχει ωριμότητα 13,5 ετών. Αναμένεται ότι θα καταβληθεί σε τρεις δόσεις, με το πρώτο \$ 160 εκατομμύρια που εκδίδονται αυτό το μήνα, το δεύτερο \$ 180 εκατομμυρίων που καταβάλλονται τον Μάρτιο το 2002, και τα υπόλοιπα \$ 60 εκατομμύρια σε μια ημερομηνία που καθορίζεται.

Τζαμάικα: Η Παγκόσμια Τράπεζα εγκρίνει \$ 75 εκατομμύρια για να αντιμετωπίσει τους εξωγενείς οικονομικούς κλονισμούς και να προστατεύσει τους φτωχούς

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ : 20 Δεκεμβρίου 2001 – η Παγκόσμια Τράπεζα έγκρινε ένα δάνειο \$ 75 εκατομμυρίων για να υποστηρίξει την κυβέρνηση του οικονομικού προγράμματος αποκατάστασης έκτακτης ανάγκης της Τζαμάικας ως κινήσεις χώρων που αντιμετωπίζουν οικονομικές επιπτώσεις που προέρχονται από τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου και άλλους κλονισμούς.

"Μέσα στη σύντομη περίοδο των έξι μηνών, η Τζαμάικα αντιμετώπισε βία στο Κίνγκστον, η οποία επέφερε σημαντική ζημία στη γεωργία και την υποδομή λόγω της πλημμύρας που συνδέεται με τον τυφώνα Michelle και, προ πάντων, μια δραστική απώλεια εισοδήματος στη βιομηχανία τουρισμού της Τζαμάικας μετά από τις τραγικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. "Το οικονομικό δάνειο αποκατάστασης έκτακτης ανάγκης υποστήριξε το κυβερνητικό πρόγραμμα για να διατηρηθεί η μακροοικονομική σταθερότητα, να προστατευθούν οι άνθρωποι από τον αντίκτυπο μιας οικονομικής επιβράδυνσης, και για να διευκολυνθεί η ανάκαμψη των βασικών βιομηχανιών."

Συγκεκριμένα, το δάνειο υποστήριξε τα σχέδια της κυβέρνησης της Τζαμάικας για να περιέχει τα φορολογικά έλλειμμα, παρά τις πιέσεις απώλειας εισοδήματος και εξόδων, προστατεύοντας τα βασικά κοινωνικά έξοδα (υγεία και εκπαίδευση), και βοηθώντας την αποκατάσταση στις βασικές βιομηχανίες, όπως ο τουρισμός. Για να προστατεύσουν τις ευάλωτες ομάδες, την ανισότητα, θα διατηρηθούν τα προγράμματα μητρικής και υγείας παιδιών. Επιπλέον, η κυβέρνηση, σε συνεργασία με την τράπεζα, θα ερευνήσει τους τρόπους για να κάνει τα κοινωνικά προγράμματα ασφαλείας της Τζαμάικας όπως το νέο υπό όρους σχέδιο μεταφοράς μετρητών.

Για να υποστηρίξει την αποκατάσταση στη βιομηχανία τουριστών της Τζαμάικας, η κυβέρνηση θα επιδιώξει να επεκτείνει και να διαφοροποιήσει τη βάση τουριστών της πέρα από τις ΗΠΑ με μια σημαντική εκστρατεία προώθησης. Θα εξετάσει επίσης τους τρόπους να βελτιωθεί η διαλογή ασφαλείας στους αερολιμένες.

Ο τουρισμός στην Τζαμάικα αντιπροσωπεύει περίπου εννέα τοις εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της χώρας, αποκλείοντας πολλούς τομείς όπως τα καταστήματα και τη μεταφορά τεχνών, τα οποία συνδέονται άμεσα με τον τουρισμό. Η αιχμηρή πτώση στις αφίξεις τουριστών ως αποτέλεσμα των επιθέσεων τις 11 Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ αναμένονται να μειώσουν το ΑΕΠ της Τζαμάικας περίπου 1-2 ποσοστιαίες μονάδες 2001/2002. Οι πλημμύρες από τον τυφώνα Michelle στις αρχές Νοεμβρίου του 2001 έχουν οδηγήσει επίσης σε σημαντικές οικονομικές απώλειες για την Τζαμάικα, προκαλώντας τη ζημία στις συγκομιδές μπανανών και καφέ, καθώς επίσης και στους δρόμους, τις γέφυρες καθώς και στην υποδομή στη βόρεια ανατολική πλευρά του νησιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (UNDP)

Το πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυξη (UNDP) αποτελεί τη κύρια πηγή χρηματικών πόρων των Ηνωμένων Εθνών για την βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη – ανάπτυξη τόσο ανθρωποκεντρική όσο και με εφασμό στο φυσικό περιβάλλον. Το πρόγραμμα αυτό συγκροτήθηκε το 1965 με την συγχώνευση δύο προγραμμάτων τεχνικής συνεργασίας των Ηνωμένων Εθνών. Οι πόροι προέρχονται από εθελοντικές εισφορές των κρατών μελών των Ηνωμένων Εθνών και των υπηρεσιών τους, που παρέχουν ετησίως περίπου ένα δισεκατομμύριο δολάρια στα κύρια χρηματικά αποθέματα του UNDP. Ένα 36μελές Εκτελεστικό Όργανο απαρτιζόμενο τόσο από αναπτυγμένες όσο και αναπτυσσόμενες χώρες, εγκρίνει τα μεγάλα προγράμματα και αποφασίζει επί της πολιτικής.

Το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυξη έχει τρεις διαπλεκόμενους στόχους:

→ να βοηθήσει τα Ηνωμένα Έθνη να καταστούν μια ισχυρή και συνεκτική δύναμη για την βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη.

→ Να διοχετεύσει τους δικούς του πόρους σε μια σειρά από αντικείμενα κεντρικά για την βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη: εξάλειψη της φτώχειας, επανεργοποίηση της φύσης, δημιουργία θέσεων εργασίας και χειραφέτηση των γυναικών.

→ Να ενισχύσει τη διεθνή συνεργασία για βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη και να λειτουργήσει ως κύρια πηγή πληροφόρησης ως προς τον τρόπο επίτευξής της.

Διαμέσου ενός παγκόσμιου δικτύου 136 γραφείων, το UNDP συνεργάζεται με κυβερνήσεις, κοινωνικές οργανώσεις και ανθρώπους σε περίπου 175 αναπτυσσόμενες χώρες και περιοχές. Για την εκτέλεση των προγραμμάτων που υποστηρίζει στηρίζεται στις εθνικές τεχνικές δυνατότητες των αναπτυσσόμενων χωρών καθώς και στην εμπειρία – ειδικευση πάνω από 30 διεθνών και περιφερειακών οργανισμών και μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Το κέντρο όλων των δραστηριοτήτων του UNDP που προωθούν την ανάπτυξη με ισότητα βρίσκεται ο άνθρωπος. Το επίκεντρο βρίσκεται στην συγκρότηση των δυνατοτήτων των χωρών για εξάλειψη της φτώχειας και για ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών, για διατήρηση του περιβάλλοντος και ορθολογική χρήση των φυσικών πόρων, για ανάπτυξη της διαχείρισης, για τεχνική συνεργασία μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών, για μεταβίβαση και προσαρμογή τεχνολογίας και για χειραφέτηση των γυναικών. Η επιχειρηματικότητα προωθείται ως μέσο δημιουργίας θέσεων εργασίας και περιοσμού της φτώχειας. Παγκόσμια και περιφερειακά προγράμματα ασχολούνται με παγκόσμια προβλήματα όπως η διασφάλιση τροφίμων, η ασφαλής μητρότητα και το πρόβλημα του HIV/AIDS.

Για ετήσια Αναφορά για την Ανθρώπινη Ανάπτυξη που προετοιμάζεται για το UNDP από μια ανεξάρτητη ομάδα συμβούλων, βοηθά την διεθνή κοινότητα στην ανάπτυξη νέων, πρακτικών και πραγματιστικών εννοιών, μέτρων και μέσων άσκησης πολιτικής για την προώθηση της ανάπτυξης με επίκεντρο τον άνθρωπο.

Το UNDP παίζει συνήθως τον κύριο συντονιστικό ρόλο για επιχειρησιακές αναπτυξιακές δραστηριότητες που αναλαμβάνει ολόκληρο το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών. Αυτές περιλαμβάνουν την κατανομή πόρων για ειδικούς σκοπούς όπως το Ταμείο Ανάπτυξης Κεφαλαίου των Ηνωμένων Εθνών (UNCDF), οι Εθελοντές των Ηνωμένων Εθνών (UNV), και το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τις Γυναίκες (UNIFEM).

Το UNDP βοηθάει αναπτυσσόμενες χώρες στην προετοιμασία σημαντικών διασκέψεων των Ηνωμένων Εθνών όπως λόγω χάρη η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, η Παγκόσμια Σύνοδος για την Κοινωνική Ανάπτυξη (1995) και η Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Γυναίκες (1995). Κατόπιν, βοηθάει εκείνες τις χώρες να φέρουν εις πέρας τα σχέδια δράσης των διασκέψεων αυτών, και να απαντήσουν στους επιπρόσθετους όρους που απαιτούνται για τον σκοπό αυτό.

Με την Παγκόσμια Τράπεζα και το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον το UNDP αποτελεί ένα από τους κύριους μετόχους της Παγκόσμιας Περιβαλλοντικής Διευκόλυνσης μέσω της οποίας βοηθά τα κράτη να μεταφράσουν την παγκόσμια ανησυχία για την τρύπα του όζοντος, την απώλεια βιοποικιλότητας, την διεθνή μόλυνση των υδάτινων πόρων και το παγκόσμιο φαινόμενο του θερμοκηπίου σε τοπικά σχέδια δράσης.

Σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, το UNDP συνεργάζεται με άλλες υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών για την διασφάλιση μιας συνέχειας μέσω άμεσης αναπτυξιακής βοήθειας. Τα προληπτικά αναπτυξιακά προγράμματα του σε πεδία όπως αυτό της εξάλειψης της φτώχειας, της καλής διακυβέρνησης και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων βοηθούν στην δημιουργία συνθηκών διαρκούς ειρήνης.

Τα προγράμματα του UNDP

Το UNDP έχει τα γραφεία σε 24 χώρες και υποστηρίζει 44 προγράμματα χωρών στη λατινική Αμερική και τις Καραϊβικές Θάλασσες. Έχει εξυπηρετήσει τους ανθρώπους της περιοχής, για πάνω από τρεις δεκαετίες, και έχει ανταποκριθεί στις δύσκολες μεταβάσεις από τη δικτατορία στη δημοκρατία. Πολλοί υψηλόβαθμοι ανώτεροι υπάλληλοι στην κυβέρνηση ή τα εθνικά ιδρύματα τίτλων έχουν ωφεληθεί κάποια στιγμή από τις υποτροφίες του UNDP για να ενισχύσουν τη γνώση τους στο εξωτερικό.

Διαδραματίζοντας έναν ουδέτερο ρόλο αλλά εντούτοις δεσμευμένος στην ευημερία των ανθρώπων, το UNDP προσφέρει τις πολιτικές συμβουλές για τα ευαίσθητα κοινωνικοοικονομικά και πολιτικά ζητήματα ανάπτυξης, βασίζεται στην πείρα και την εμπειρία από τις διαφορετικές χώρες μέσα στην περιοχή και σε όλο τον κόσμο, και υποστηρίζει τις κυβερνήσεις στον προγραμματισμό και τη διαχείριση των προγραμμάτων ανάπτυξης.

Η αποκεντρωμένη παρουσία του UNDP επιτρέπει στο γραφείο της σε μια χώρα να ανταποκρίνεται στις συγκεκριμένες ανάγκες και τις ανησυχίες της κυβέρνησης και των ανθρώπων εκείνης της χώρας. Επιπλέον, οι περιφερειακοί διευθυντές του UNDP αναπτύσσουν τις υποπεριφερειακές στρατηγικές στα πλαίσια ενός πενταετούς προγράμματος (του 2000-2005) για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των τομέων των χωρών που μοιράζονται τα κοινά προβλήματα.

Το περιφερειακό γραφείο για τη λατινική Αμερική και τις Καραϊβικές Θάλασσες (RBLAC) οργανώνει τις υπηρεσίες του προγράμματος στις χώρες αυτές.

Πολιτικές γνωμοδοτικές υπηρεσίες

Το UNDP παρέχει μια σειρά υπηρεσιών στις κυβερνήσεις και στις ομάδες των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:

Δημοκρατική διακυβέρνηση • Μείωση της φτώχειας και πολιτικές που ακολουθεί για την επίτευξη αυτού του στόχου • Περιβάλλον και βιώσιμη ενέργεια • Γένος • αντιμετώπιση -θεραπεία του VIH/AIDS • Ανάπτυξη της τεχνολογίας • ενημέρωση και επικοινωνία • Πρόληψη και αποκατάσταση της κρίσης

Αυτές οι υπηρεσίες συνδέονται για να συμμετέχουν στη σφαιρική υπεράσπιση και την ανάλυση για να παραγάγουν τη γνώση, το κτήριο συμμαχίας και την προώθηση της διευκόλυνσης στα βασικά ζητήματα, τις πολιτικές συμβουλές και την υποστήριξη για την εθνική δημιουργία υποδομής, και τη δικτύωση γνώσης και τη διανομή των ορθών πρακτικών.

Αυτές οι συμβουλευτικές υπηρεσίες υποστήριξης απεικονίζουν την υπέρχουσα και προβλεπόμενη ζήτηση από τις αναπτυσσόμενες χώρες. Είναι δυναμικοί και θα αλλάξουν κατά τη διάρκεια του χρόνου σε απάντηση στις εξελισσόμενες ανάγκες. Το UNDP παραμένει επίσης ενεργό στην προσπάθεια να επιτευχθούν οι εταιρικές υποχρεώσεις που είναι βασικά στοιχεία της αποστολής του και μίνα επιτευχθεί η ισότητα του γένους σε όλες τις δραστηριότητες.

Ενισχυτική οικονομική ανάπτυξη και βελτιωμένη διακυβέρνηση

Το UNDP έχει τα γραφεία του σε 17 χώρες στη Μέση Ανατολή και τη βόρεια Αφρική (ή την αραβική κρατική περιοχή όπως αναφέρεται στο UNDP). Η εργασία του UNDP έχει κυμανθεί από τη δημιουργία υποδομής ως την πολιτική διατύπωση, μέσα σε μια περιοχή που έχει τις διαφορετικές ανάγκες λόγω της ποικίλης οικονομικής κατάστασης των χωρών που εξυπηρετεί.

Τα αραβικά κράτη έχουν πετύχει να φέρουν στην πρώτη γραμμή τα σημαντικά κοινωνικά ζητήματα, τα οποία έχουν γίνει το θέμα για την υπεράσπιση, τη συζήτηση, και τη χάραξη πολιτικής. Σε αυτές τις προσπάθειες μια επίταση έχει τοποθετηθεί στη βελτιωμένη οικονομική ανάπτυξη και την ενισχυμένη διακυβέρνηση, μέσω της δημιουργίας υποδομής, της δημόσιας συμμετοχής, και τα νομικά πλαίσια. Το UNDP καταλαβαίνει ότι ένα ελπιωμένο ρυθμιστικό σύστημα και ένα κράτος δικαίου, εκτός από μια καλύτερα αναπτυγμένη ανθρώπινη δυνατότητα, θα επιτρέψουν στα αραβικά κράτη να βελτιώσουν τα οικονομικά, καθώς επίσης και κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα και να βελτιώσουν τους λαούς και τα κράτη τους.

Επιπλέον, το UNDP αντιλαμβάνεται τη σημασία της δημόσιας ευαισθητοποίησης σε σχέση με τη θέση των ζητημάτων ανάπτυξης στα διάφορα αραβικά κράτη που καλύπτει. Σε αυτόν τον σεβασμό, οι εθνικές ανθρώπινες θέσεις ανάπτυξης έχουν ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα σε πολλές αραβικές χώρες, και έχουν ασκήσει σημαντική επίδραση στη συζήτηση για την ανάπτυξη της περιοχής. Στις αρχές του 2002, παρουσιάστηκε η πρώτη περιφερειακή αραβική έκθεση ανάπτυξης, η οποία βοήθησε τις συγκριτικές αναλύσεις στην περιοχή και θάρρυνε το περαιτέρω διάλογο, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα σημαντικά ζητήματα ανάπτυξης της περιοχής των διάφορων αραβικών χωρών.

ο UNDP ασκεί άμεσα μέσω των 17 γραφείων του τη Βοήθεια για την Ανάπτυξη των στόχων του οι οποίοι είναι βασισμένοι στις ανάγκες κάθε αραβικής χώρας, εάν πρόκειται δηλαδή για μία λιγότερο αναπτυγμένη χώρα για μία συμβάλλουσα χώρα δικτύου. Το UNDP έχει επίσης ένα περιφερειακό πρόγραμμα για τα αραβικά κράτη, δηλ. το περιφερειακό γραφείο για τα αραβικά κράτη, το οποίο εστιάζει στα προγράμματα περιφερειακής ύψης με ένα ελάχιστο της συμμετοχής τριών χωρών. Για την παρούσα περίοδο προγραμματισμού του 2001-2004, το περιφερειακό πρόγραμμα στρέφει τις προσπάθειές του στη διακυβέρνηση, τη σφαιρική οικονομική ανταγωνιστικότητα, τις πληροφορίες και την τεχνολογία επικοινωνιών (ICT). Το περιφερειακό γραφείο των αραβικών κρατών διευθύνεται αυτήν την περίοδο από το βοηθητικό διοικητή και τον περιφερειακό εκτελεστικό οργανο 'Rima Khalaf Hunaidi', ο οποίος υποβάλλει έκθεση στο διοικητή του UNDP.

Η ενθάρρυνση των συνεργασιών σε όλη την περιοχή είναι ένας σημαντικός στόχος της στρατηγικής του UNDP στις αραβικές χώρες. Σε αυτήν την προσπάθεια τα UNDP -αραβικά κράτη θα αναβαθμίζουν αυτόν τον ώρο διαδικτύου στο εγγύς μέλλον. Ένας από τους στόχους της νέας περιοχής θα είναι να περιληφθούν οι πληροφορίες που θα βοηθήσουν στην ενθάρρυνση αυτών των συνεργασιών, και θα παράσχουν μια θέση για το την ανάπτυξη του διαλόγου και τη δικτύωση.

Η αποστολή του είναι να εξουσιοδοτήσει τους ανθρώπους και τις οργανώσεις για να επιτύχει τη βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη στην Ασία. Προσπαθεί να είναι προσανατολισμένοι προς τις υπηρεσίες συνεργασίας για την ανάπτυξη και να κινητοποιούν, τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους γνώσης, τις ιδέες, τις διοικητικές δεξιότητες, την τεχνολογία πληροφοριών για τη λύση των προβλημάτων ανάπτυξης. Βασίζονται ιδιόκτητα στις πλούσιες παραδοσιακές αξίες της περιοχής, το ανθρώπινο δυναμικό και την εμπειρία ανάπτυξης. Συμμετέχουν σε μια διαδικασία συνεχούς αξιολόγησης και προβαίνουν σε μεταρρυθμίσεις που στοχεύουν τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητάς τους και στην ενίσχυση του συστήματος των ενωμένων Εθνών να γίνει μία ισχυρότερη δύναμη προς το όφελος των ανθρώπων και των χωρών στην περιοχή.

Ανθρώπινες στατιστικές και υποβολή έκθεσης ανάπτυξης

Η ανθρώπινη ανάπτυξη είναι μία βασική εξουσιοδότηση του UNDP στις χώρες της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης καθώς υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αναπτυχθούν, να συλλεχθούν, να αναλυθούν και να δημοσιευθούν οι κοινωνικές και δημογραφικές στατιστικές, καθώς επίσης και τα οικονομικά στοιχεία δεδομένου ότι αυτές οι χώρες προσπαθούν να κάνουν μετάβαση και να γίνουν δημοκρατικές κοινωνίες με τις οικονομίες της αγοράς.

Το περιφερειακό πρόγραμμα για τις "ανθρώπινες στατιστικές και την υποβολή έκθεσης ανάπτυξης" υποστηρίζει τις χώρες στην περιοχή της προετοιμασίας των εθνικών, περιφερειακών και υποπεριφερειακών ανθρώπινων εκθέσεων ανάπτυξης. Οι εκθέσεις προετοιμάζονται από ανεξάρτητες ομάδες εθνικών συμβούλων των οποίων οι εργασίες καθοδηγούνται από το UNDP.

Οι πρώτες εθνικές εκθέσεις ανθρώπινης ανάπτυξης (NHDRs) προετοιμάστηκαν το 1995 για 21 χώρες στην περιοχή. Κάθε έτος η έκθεση δημοσιεύει τις πρόσφατες τάσεις στην ποιότητα ζωής των ανθρώπων όπως μετρείται από τους δείκτες ανάπτυξης που λαμβάνουν υπόψη όχι μόνο τους οικονομικούς παράγοντες (το κατά κεφαλήν ΑΕΠ), αλλά και τους κοινωνικούς και ανθρώπινους παράγοντες, όπως η υγεία και η εκπαίδευση. Επιπλέον, οι εκθέσεις παρέχουν μια ανάλυση των κοινωνικοοικονομικών όρων από ποικίλες πτυχές συμπεριλαμβανομένων: το περιβάλλον, την κατοικία, τη θέση των γυναικών στην κοινωνία, τα επίπεδα της αλληλεγγύης, την κοινωνική ασφάλιση και τη διακυβέρνηση. Τα NHDRs συνδυάζουν την ανάλυση των στοιχείων με τις πολιτικές προτάσεις και παρέχουν ένα ανεκτίμητο εργαλείο για τη διατύπωση λήψης αποφάσεων και προγράμματος από τις κυβερνήσεις, τους χορηγούς, τους διεθνείς οργανισμούς και το ίδιο το UNDP. Καθώς επίσης χρησιμεύουν για να βελτιώσουν τη δημόσια πληροφόρηση στους όρους της ανθρώπινης ζωής και να επεκταθούν τη δημόσια συζήτηση.

Οι πρόσθετοι στόχοι του περιφερειακού προγράμματος είναι:

να βελτιώσει την ποιότητα των εκθέσεων για την ανθρώπινη ανάπτυξη (NHDRs) κάθε έτος μέσω των υποπεριφερειακών εργασιών κατάρτισης και της βοήθειας από τους διεθνείς συμβούλους για να αναπτύξει ένα δίκτυο επιμορφωμένων καταρτισμένων ανθρώπινων για την ανάπτυξη των ιδρυμάτων στο περιφερειακό και εθνικό επίπεδο των χωρών.

να υποστηρίξει την ανάπτυξη των βελτιωμένων κοινωνικών στατιστικών μέσω της δημοσίευσης των κοινωνικών εκθέσεων για κάθε συμμετέχουσα χώρα και μέσω της κατάρτισης του εθνικού προσωπικού να

πραγματοποιήσει τις έρευνες προϋπολογισμών νοικοκυριού και εργατικού δυναμικού. Αυτό το συστατικό του προγράμματος εκτελείται από την οικονομική Επιτροπή Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UNECE) μέσω του μέρους των κοινωνικών στάτιστικών του.

Υποστήριξη μιας συμφωνίας για την ανάπτυξη

Το UNDP στηρίζεται σε ένα νέο όργανο, το θεματικό Ταμείο εμπιστοσύνης, το οποίο βοηθάει το UNDP να επιτύχει τους στόχους ανάπτυξης. Αυτά τα κεφάλαια επιτρέπουν στους χορηγούς να παρέχουν πρόσθετες συνεισφορές για την εργασία στις περιοχές πρακτικής του UNDP. Τα Ταμεία αυτά υποστηρίζουν ένα πολυετές πλαίσιο χρηματοδότησης, μια συμφωνία μεταξύ των χορηγών, των ξένων κυβερνήσεων και του UNDP για να κτελέσουν τα αποτελέσματα και είναι προσανατολισμένα στα περιφερειακά προγράμματα.

Βοήθεια να μειωθεί η ένδεια στην νότια Σαχάρα της Αφρική

Το UNDP έχει τα γραφεία σε 45 χώρες στην νότια Σαχάρα Αφρική μέσω των οποίων παρέχει τις πολιτικές συμβουλές του και τις βασισμένες στη γνώση υπηρεσίες στις κυβερνήσεις και σε άλλους συνεργάτες ως τμήμα της σφαιρικής προσπάθειάς του να βοηθήσει να διχοτομήσει το ποσοστό της παγκόσμιας φτώχειας μέχρι το 2015, ένας στόχος που τίθεται από τη Σύνοδο Κορυφής χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών τον Σεπτέμβριο του 2000.

Ο στόχος είναι να επιταχυνθεί η πρόοδος της ηπείρου με την εξασφάλιση ότι και η παγκοσμιοποίηση και η ψηφιακή τεχνολογία εστιάζονται στην προστακτική για να μειώσουν την φτώχεια και να προωθήσουν την ανθρώπινη ανάπτυξη. Το UNDP θεωρεί ότι οι πληροφορίες και η τεχνολογία επικοινωνιών μπορούν να βοηθήσουν να επεκτείνουν τη συμμετοχή της Αφρικής στη σφαιρική οικονομία. Είναι έτσι δεσμευμένο στο εφύρωμα της ψηφιακής διαίρεσης.

Δεδομένου ότι η σύγκρουση έχει επιπτώσεις στη μια από τις πέντε χώρες στην περιοχή, το UNDP υποστηρίζει έντονα τις πρωτοβουλίες για την ειρήνη και τη συμφιλίωση. Επίσης γίνονται προσπάθειες να βελτιωθεί η ασφάλεια ιδιαίτερα στις γυναίκες και τα παιδιά.

Σε πολλές περιοχές, η σύγκρουση και η ασθένεια έχουν ερημώσει τις ουσιαστικές κοινωνικές δομές και απαιτούν από το UNDP να βοηθήσει να επανοικοδομήσουν τις κοινότητες και τα βασικά ιδρύματά τους. Σε αυτήν την περίπτωση, η συμβολή του UNDP περιλαμβάνει την εκλογική βοήθεια, τη δημιουργία των βιώσιμων ιδρυμάτων, και τη νόμιμη και υπεύθυνη κυβέρνηση.

Το UNDP υποστηρίζει έντονα τα γραφεία χωρών του στην πρώτη γραμμή της διεθνούς εκστρατείας για να αλλάξει την καταστρεπτική επιδημία του VIH/AIDS στην Αφρική. Λειτουργεί επίσης για την προστασία του περιβάλλοντος, τη προώθηση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας.

Πιστεύει στην τοποθέτηση υπευθύνων για την ανάπτυξη των χωρών. Αυτό περιλαμβάνει κρίσιμες ικανότητες κωδικοποίησης σε όλα τα επίπεδα και προώθηση της συμμετέχουσας λήψης απόφασης. Σε συνεργασία με άλλες αντιπροσωπεύει ανάπτυξης, την κοινωνία πολιτών, τον ιδιωτικό τομέα και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, το UNDP προσπαθεί για μεγαλύτερη συνεργασία και βοηθά τις κυβερνήσεις να κινητοποιήσουν τα στοιχεία υπερεπιφορέας. Στο περιφερειακό επίπεδο, το UNDP υποστηρίζει τις πρωτοβουλίες που προσθέτουν την αξία στα εθνικά προγράμματα.

Προώθηση της υγιούς διαχείρισης των φυσικών στοιχείων συμπεριφοράς για να βοηθήσει τους φτωχούς

Περιβαλλοντική υποβάθμιση επηρεάζει τους φτωχούς περισσότερο δεδομένου ότι είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στα προβλήματα όπως η μόλυνση ύδατος, η υποβάθμιση του εδάφους, η ατμοσφαιρική ρύπανση και η αλλαγή κλίματος. Οι φτωχοί είναι επίσης αυτοί που έχουν μέγιστη ανάγκη πρόσβασης στην καθαρή ποσιτή ενέργεια.

Το UNDP οδηγεί την προσπάθεια των Ηνωμένων Εθνών στην οικοδόμηση της εθνικής ικανότητας για την περιβαλλοντικά βιώσιμη ανάπτυξη με την προώθηση των σφαιρικών καλύτερων πρακτικών και την υποστήριξη των στρατηγικών επεμβάσεων.

Προσπάθεια της Χιλής να αποβάλλει την χρήση του μαθυλικό βρωμιδίου στους αμπελώνες για να σώσει στρώμα όζοντος

Πέμπτη, 14 Μαρτίου 2002: Η Χιλή έχει προωθήσει μια πρότιβουλία να αποβάλει τη χρήση του μεθυλικού βρωμιδίου από τους οπωρώνες και τους αμπελώνες της μέχρι το 2007, και να το αντικαταστήσει με άλλα προϊόντα που δεν βλάπτουν το στρώμα όζοντος στην ατμόσφαιρα.

Η Χιλή είναι μεταξύ των χωρών που επηρεάζονται από τη μείωση του στρώματος όζοντος, το οποίο προστατεύει τη γη από τις επιβλαβείς υπεριώδεις ακτίνες του ήλιου, δεδομένου ότι μέρος της τρύπας στο στρώμα που ανιχνεύεται από τους επιστήμονες στο νότιο ημισφαίριο επηρεάζει περισσότερο το έδαφος. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, οι γιατροί και οι επιστήμονες έχουν προειδοποιήσει για την απειλή μιας ανησυχητικής αύξησης του καρκίνου του δέρματος και άλλων προβλημάτων υγείας που προκαλούνται από την τρύπα στο στρώμα του όζοντος.

Οι καλλιεργητές φρούτων της Χιλής χρησιμοποιούν περίπου 126 τόνους του μεθυλικού βρωμιδίου ετησίως για την απολύμανση του χώματος από τα κατάστρεπτικά μικρόβια, τα έντομα και τα τρωκτικά. Αυτό αποτελεί το ένα τρίτο της χρήσης της χημικής ουσίας στη γεωργία. Ο τομέας των φρούτων είναι ζωτικής σημασίας στην οικονομία της Χιλής, που παράγει πάνω από 1,5 εκατομμύρια τόνους φρούτων ετησίως, αξίας περισσότερο από US 1,4 δισεκατομμύρια.

Το πρόγραμμα αντιμετωπίζεται από το UNDP, με την παροχή US 805,000 το οποίο καταβάλλεται από το Ταμείο πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ. Δύο κυβερνητικές αντιπροσωπείες εκτελούν το πρόγραμμα: η εθνική περιβαλλοντική Επιτροπή (CONAMA) και το ίδρυμα για τη γεωργική έρευνα και την αλιεία (INIA).

Η Χιλή υπέγραψε το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, οι διεθνείς χώρες δεσμεύτηκαν με την συνθήκη να σταματήσουν τη χρήση τέτοιων ουσιών. Μάλιστα από το 1990 και μετά η Χιλή έχει αποβάλει τη χρήση 450 τόνων ετησίως.

Το πρωτόκολλο καθορίζει το τέλος στη χρήση του μεθυλικού βρωμιδίου παγκοσμίως μέχρι το 2015. Για τη Χιλή, το νέο πρόγραμμα είναι ένα σημαντικό βήμα προς τη συνάντηση των υποχρεώσεων της κάτω από το πρωτόκολλο.

Το μεθυλικό βρωμίδιο έχει χρησιμοποιηθεί για τον υποκαπνισμό σε όλο τον κόσμο για τα τελευταία 40 έτη και χρησιμοποιείται για τον εδαφολογικό υποκαπνισμό σε 1013 περιοχές της Χιλής. Η χώρα είναι ο έκτος χρήστης εξαπόλυσης της χημικής ουσίας στη λατινική Αμερική, πίσω από το Μεξικό, τη Βραζιλία, την Αργεντινή, την Κόστα Ρίκα και τη Γουατεμάλα.

Το πρόγραμμα θα λειτουργήσει στις σημαντικότερες περιοχές ανάπτυξης φρούτων της Χιλής, οι οποίες καλύπτουν περισσότερα από 108.000 επιτραπέζια σταφύλια, ροδάκινα, αβοκάντο, και άλλα φρούτα. Κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης, οι ειδικοί θα προσαρμόσουν τις ξένες τεχνολογίες για να αντικαταστήσουν το μεθυλικό βρωμίδιο. Αυτές οι εναλλακτικές λύσεις θα εξεταστούν έπειτα κατά τη διάρκεια δύο γεωργικών εποχών για να αξιολογήσουν το κόστος και την αποτελεσματικότητά τους. Στο δεύτερο στάδιο, οι καλλιεργητές θα θέσουν τα στάνταρς στη χρήση των νέων τεχνολογιών έτσι ώστε μporέσουν σταδιακά να καταργήσουν το μεθυλικό βρωμίδιο.

Για να εξασφαλίσει επιτυχία, θα υπάρξει ένα συνεχιζόμενος διάλογος με τους συμμετέχοντες στον τομέα των φρούτων για να αναπτύξει ένα πρόγραμμα και τις πολιτικές δράσης που εγγυώνται τη βαθμιαία φάση από τη χημική ουσία.

Το πρωτόκολλο του UNDP βοηθά 78 χώρες να εκτελέσει τα εθνικά προγράμματα για να καταργηθεί σταδιακά η χρήση του όζοντος που μειώνει τις ουσίες.

Νέα σφαιρική διαπραγμάτευση για την ανάπτυξη

Ο διοικητής προγράμματος ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών καλεί τη διάσκεψη του Μοντερρέν σχετικά με την ανάπτυξη.

Ουάσιγκτον, 12 Μαρτίου 2002: Δεδομένου ότι οι παγκόσμιοι ηγέτες προετοιμάζονται να παρευρεθούν στη διεθνή Διάσκεψη των Η.Ε σχετικά για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης στο Μοντερρέν, Μεξικό (18-22 Μαρτίου), ο «Mark Malloch» εκτελεστικό όργανο του διοικητικού προγράμματος ανάπτυξης των Η.Ε., δήλωσε ότι το γεγονός αντιπροσωπεύει μια κεντρική στιγμή για τον κόσμο, πιστεύει σε "μια νέα σφαιρική διαπραγμάτευση" για την ανάπτυξη που χτίζεται γύρω από τους στόχους ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών. Μιλώντας σε μια διάσκεψη της Ουάσιγκτον, ο «κ. Malloch Brown» είπε ότι έχουν γίνει πολλές παρερμηνείες για την αποτελεσματικότητα της ανάπτυξης, όπου η διεθνής υποστήριξη οδηγήθηκε δυσανάλογα προς τους πολιτικούς συμμάχους, πολλοί από τους οποίους είχαν λίγο ενδιαφέρον για τις ανάγκες των πολιτών τους.

Υποδεικνύοντας τη νέα συνεργασία της Αφρικής για την ανάπτυξη που προτείνεται από τους αφρικανικούς ηγέτες ως παράδειγμα μιας τέτοιας προσπάθειας, είτε ότι οι κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών παίρνουν όλο και περισσότερο την ευθύνη για τις αποτυχίες τους, αλλά πάρα πολύ συχνά αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα εξαιτίας, των τεράστιων εμπορικών περιορισμών, της ξεπερασμένης οικονομική ενίσχυση τεχνολογιών και του στενέματος του χρόνου όταν προέκυπταν οι νέες προκλήσεις όπως το VIH/AIDS. Το κεντρικό μήνυμα προς τον αναπτυσσόμενο κόσμο ήταν ότι δεν θέλουν τη φιλανθρωπία αλλά θέλουν ουσιαστική υποστήριξη έτσι ώστε να μπορέσουν να χτίσουν τα ιδρύματά τους, να βάλουν τα παιδιά τους στο σχολείο και για να είναι σε θέση να ανταγωνιστούν στη οικονομία.

Αυτοί οι στόχοι είναι φιλόδοξοι, αλλά είναι σίγουρα επιτεύξιμοι. Πολλές χώρες έχουν επιτύχει παρόμοια επίπεδα προόδου κατά χρονικά διαστήματα, που ανύψωσαν εκατομμύρια ανθρώπων από την φτώχεια, και ικανοποίησαν τις πρώτες ανάγκες τους όπως η εκπαίδευση, η παροχή τροφίμων, η βελτίωση της στη υγείας, και τους δίνουν νέες ευκαιρίες, και νέα ελπίδα για το μέλλον. Αλλά το λυπημένο γεγονός είναι ενώ ο κόσμος συνολικά έχει μια δίκαιη πιθανότητα τους στόχους, στις σύγχρονες τάσεις άνω των 70 χωρών, μια πλειοψηφία στην Αφρική, θα υπολείπεται εκτός αν μπορούμε να παρέχουμε την πρόσθετη υποστήριξη που χρειάζονται απελλιπώς."

Νέα Υόρκη, 6 Μαρτίου 2002: Η κόκα κόλα και το πρόγραμμα ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών(UNDP) ενήγγειλαν μια συναρπαστική νέα συνεργασία.

Το UNDP και η κόκα κόλα άρχισαν μία συνεργασία. Οι δύο οργανώσεις συμφώνησαν να εργάζονται μαζί στα κοινά προγράμματα τα οποία εστιάζονται στην ευχάριστη χρήση των πληροφοριών και της τεχνολογίας, στην επικοινωνία (ICT) με την νεολαία, στην εκπαίδευση και την ανάπτυξη. Ο στόχος είναι να βοηθήσουν τις τοπικές κοινότητες να γεφυρώσουν την ανάπτυξη από μια διαίρεση που επιδείνωσε τις κοινωνικοοικονομικές αιρέσεις πέρα από την Ασία.

Η συνεργασία βοήθησε τη Μαλαισία μέσω ενός προγράμματος αποκαλούμενου "μαθαίνοντας για τη ζωή", το οποίο πρόσφερε ευκαιρίες εκμάθησης και στοιχεία κατάρτισης για τους σπουδαστές, τους δασκάλους και τις τοπικές κοινότητες. Το πρόγραμμα προωθήθηκε επίσημα στη μαλαισιανή πρωτεύουσα τη Κουάλα Λουμπουρ και υπογράφηκε από το μαλαισιανό Υπουργό Παιδείας, τη κόκα κόλα και το UNDP.

Το πρόγραμμα αυτό σαφώς θα ωφεληθεί από την καθοδήγηση και την εμπειρία του UNDP.

Χρησιμοποιώντας την πιο πρόσφατη τεχνολογία ενημέρωσης και επικοινωνιών, θα βοηθήσουμε να φέρουμε χαρά και την υπόσχεση της εκμάθησης σε μια νέα γενεά των σπουδαστών και των δασκάλων, "διατύπωσε ο πρόεδρος Mary Minnick, Πρόεδρος και ανώτερος υπάλληλος, της κόκα κόλα στην Ασία.

Το πρόγραμμα θα αλλάξει τις ζωές των νέων στη Μαλαισία.

Το πρόγραμμα υποστηρίζει το όραμα της μαλαισιανής κυβέρνησης να οικοδομήσει μια οικονομία στη χώρα βασισμένη στη γνώση. Υποστηρίζει επίσης την εθνική κίνηση του Υπουργείου Παιδείας για να φέρει τα στοιχεία πρόσβασης και εκμάθησης του διαδικτύου στις μαλαισιανές τάξεις και κοινότητες.

Η πρωτοβουλία επιδιώκει να βρει μια βιώσιμη προσέγγιση στο γεφύρωμα της ψηφιακής διαίρεσης της Μαλαισίας, με σκοπό την πληροφόρηση των μελλοντικών πολιτικών κυβερνητικών και την εκμάθηση των προγραμμάτων. Στην πρώτη φάση της εκμάθησης του προγράμματος θα οργανωθεί μια επιλεγμένη δευτεροβάθμια εκπαίδευση σε ολόκληρη τη χερσόνησο της Μαλαισίας που θα εξοπλίζεται με το υλικό σύνδεσης του διαδικτύου, το λογισμικό και τις εκπαιδευτικές πληροφορίες, που παρέχουν σε χιλιάδες σπουδαστές και δασκάλους την πρόσβαση στην εκπαίδευση. Κάτω από την ηγεία του Υπουργείου Παιδείας, τα σχολεία, οι σπουδαστές και κοινοτικά μέλη στην περιοχή θα έχουν επίσης πρόσβαση στο ICT και στο WEB. Επιπλέον, μια ειδική ομάδα των σπουδαστών και των δασκάλων θα εκπαιδευθεί για να μεταφέρει τις δεξιότητες και τις πληροφορίες και σε άλλες περιοχές.

Έργο της UNDP

Το UNDP ως τμήμα των Ηνωμένων Εθνών είναι δεσμευμένο στην αρχή ότι η ανάπτυξη είναι αδιάσπαστη από αναζήτηση για την ειρήνη και την ανθρώπινη ασφάλεια και ότι τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να έχουν μια κοινή δύναμη για την ανάπτυξη καθώς επίσης και την ειρήνη. Με τα γραφεία του σε 132 χώρες, η αποστολή του UNDP είναι να ενισχυθούν οι χώρες στις προσπάθειές τους να επιτευχθεί η βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη.

Για αυτό του λόγο οι χώρες θα πρέπει να σχεδιάσουν και να εκτελέσουν τα προγράμματα ανάπτυξης στους τομείς της δημοκρατικής διακυβέρνησης, της μείωσης της φτώχειας, της πρόληψης και αποκατάστασης της κρίσης της ενέργειας, της πληροφόρησης σχετικά με την τεχνολογία και την επικοινωνία και της πρόληψης του HIV/AIDS. Η διαχείριση της εκμάθησής του έργο για της ζωής "στη Μαλαισία παρέχεται από το βασισμένο στην Κουάλα-Λουμπουρ ειρηνό-ασιατικό πρόγραμμα πληροφοριών ανάπτυξης, ένα πρόγραμμα που δημιουργείται και που χρηματοδοτείται για να προωθήσει και να καθιερώσει τα συστήματα τεχνολογίας πληροφοριών (IT) για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη σε όλη την Ασία και τον Ειρηνικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών

Η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, ιδρύθηκε σε μία διάσκεψη στην πόλη του Κεμπέκ στις 16 Οκτωβρίου 1945 με μια εξουσιοδότηση για να βελτιωθούν τα επίπεδα διατροφής, το βιοτικό επίπεδο και η γεωργική παραγωγικότητα. Από το 1981, η ημέρα αυτή έχει ανακηρυχθεί ως Παγκόσμια Ημέρα Τροφίμων.

Σήμερα, το FAO είναι μια από τις μεγαλύτερες ειδικευμένες αντιπροσωπείες στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ο στόχος της FAO είναι η βελτίωση του επιπέδου διατροφής και διαβίωσης, η βελτίωση της παραγωγής, προώθησης, διαφήμισης και διανομής όλων των ειδών διατροφής και των γεωργικών προϊόντων από αγροκτήματα, δάση και ιχθυοκαλλιέργειες, η προώθηση της αγροτικής ανάπτυξης και η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του αγροτικού πληθυσμού, και με αυτούς τους τρόπους ο περιορισμός της πείνας.

Από τις προτεραιότητες της FAO είναι να ενθαρρύνει την βιώσιμη γεωργία και την βιώσιμη ανάπτυξη της παιθρού, μια μακροχρόνια στρατηγική για την διατήρηση και την διαχείριση των φυσικών πόρων. Επιδιώκει να καλύψει τις ανάγκες της σημερινής και των μελλοντικών γενεών μέσω προγραμμάτων τα οποία δεν υποβιβάζουν το περιβάλλον και είναι τεχνικά αρμόζοντα, οικονομικά βιώσιμα και κοινωνικά αποδεκτά. Άλλη προτεραιότητα της FAO είναι η εξασφάλιση διατροφής, το οποίο σημαίνει την εξασφάλιση της αθεσιμότητας επαρκών προμηθειών τροφίμων, να φέρει σε μέγιστο βαθμό την σταθερότητα στη ροή των προμηθειών αυτών και να σιγουρεύσει την πρόσβαση των τροφίμων στους φτωχούς.

Ο Πρόγραμμα Συμμετοχής του Πληθυσμού προωθεί την συμμετοχή του αγροτικού πληθυσμού και των ιδιοκτητών ομάδων στη λήψη αποφάσεων και στον σχεδιασμό και την εκπλήρωση πολιτικών και δραστηριοτήτων που επηρεάζουν την ζωής τους. Στόχος του είναι η ενδυνάμωση των οργανώσεων των αγροτικών στρωμάτων και η ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ αυτών, των Κυβερνήσεων και των επιχειρήσεων ανάπτυξης.

Για την επίτευξη των στόχων αυτών, η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας προωθεί επενδύσεις στον γεωργικό τομέα, καλύτερη διαχείριση του εδάφους και των υδάτινων αποθεμάτων, βελτίωση της ποιότητας των φυτειών και των κοπαδιών, την μεταφορά τεχνολογίας και την ανάπτυξη της έρευνας στον γεωργικό τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Προωθεί την διατήρηση των φυσικών πόρων, ειδικά τις καλλιέργειες γενετικών πόρων, και την λογική χρήση λιπασμάτων και εντομοκτόνων. Καταπολεμά τις ασθένειες των ζώων, Προωθεί την ανάπτυξη των θαλάσσιων και ποτάμιων ιχθυοκαλλιεργειών και των τεχνικών παραγωγής και νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ιδιαίτερα στην υπαίθρο και ενθαρρύνει την βιώσιμη διαχείριση των δασών. Χρηματική βοήθεια παρέχεται σε όλους τους παραπάνω τομείς και σε άλλους όπως η διατροφή, τα γεωργικά μηχανήματα, η αγροτική μεταρρύθμιση, η ανάπτυξη των επικοινωνιών, ο εξ' αποστάσεως εντοπισμός φυσικών πόρων, και η αποφυγή απώλειας αποθεμάτων τροφίμων.

Τα προγράμματα της FAO βοηθούν χώρες να προετοιμαστούν για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης στον τομέα των τροφίμων και παρέχουν βοήθεια όπου είναι απαραίτητο. Το Σύστημα Παγκόσμιας Ενημέρωσης και Έγκαιρης Προειδοποίησης της FAO παρέχει τις τελευταίες πληροφορίες για την

παγκόσμια κατάσταση στον τομέα των τροφίμων και υποδεικνύει χώρες που απειλούνται από έλλειψη, ούτως ώστε να καθοδηγεί σχεδιαστές και πιθανούς δωρητές. Το Σχέδιο Βοήθειας για την Ασφάλεια Τροφίμων της FAO καταρτίστηκε για να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να δημιουργήσουν εθνικά αποθέματα τροφίμων. Άλλα προγράμματα στοχεύουν στη βελτίωση της παραγωγής και διανομής των πόρων στις αναπτυσσόμενες χώρες και στην παροχή βοήθειας στον τομέα προμήθειας και χρήσης λιπασμάτων. Υπάρχουν ακόμα προγράμματα για τον έλεγχο των ασθενειών στα ζώα, όπως η τρυπανοσωμίαση, ασθένεια που περιορίζει αισθητά την επιβίωση της κτηνοτροφίας στην Αφρική.

Η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας δρα ως η κύρια υπηρεσία για την αγροτική ανάπτυξη στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών. Επίσης συλλέγει, αναλύει και διαδίδει πληροφορίες στους παραπάνω τομείς, παρέχει πολιτικές και οργανωτικές συμβουλές στις κυβερνήσεις και δρα ως διεθνές βήμα για συζητήσεις σε θέματα τροφίμων και γεωργίας. Με τα Ηνωμένα Έθνη η FAO υποστηρίζει το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Τροφίμων.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Η Συνέλευση της FAO που αποτελείται από 182 Κράτη μέλη, το Πουέρτο Ρίκο (ως συνδεδεμένο μέλος) και την Ευρωπαϊκή Ένωση (ως οργάνωση μέλος), συνεδριάζει κάθε δεύτερο χρόνο για καθορίσει την πολιτική και για να εγκρίνει τον προϋπολογισμό και τα προγράμματα δράσεως. Το Συμβούλιο το οποίο

αποτελείται από 49 κράτη μέλη εκλεγμένα από την Συνέλευση, χρησιμεύει ως κυβερνητικό σώμα της FAO μεταξύ των συνόδων της Συνέλευσης.

Τα μέλη εξυπηρετούν, περιστρεφόμενες θητείες. Η συνέλευση εκλέγει επίσης το Γενικό Διευθυντή για να απευθύνει την αντιπροσωπεία. Ο παρών Γενικός Διευθυντής, ο "Δρ Ζακ Διούλ", από την Σενεγάλη, άρχισε μια τριετή θητεία από τον Ιανουάριο του 1994 και επανεκλέχτηκε σε μια δεύτερη περίοδο έξι ετών, η οποία άρχισε τον Ιανουάριο του 2000.

Η επόμενη περίοδος επικοινωνίας της συνέλευσης είναι:

29 Νοέμβριος-10 Δεκεμβρίου 2003 στην Ρώμη

Η FAO αποτελείται από οκτώ τμήματα: Διοίκησης και χρηματοδότησης, γεωργίας, οικονομικό και κοινωνικό τμήμα, αλιεία, δασονομία, γενικές υποθέσεις και πληροφορίες, βιώσιμη ανάπτυξη και τεχνική συνεργασία.

Το προσωπικό του FAO

Η FAO απασχολεί περισσότερα από 3.700 μέλη προσωπικού - 1.400 άτομα επαγγελματικού προσωπικού και 2.300 άτομα τα οποία είναι τοποθετημένα σε γενικές υπηρεσίες. Επιπλέον το FAO αποτελείται από πέντε περιφερειακά γραφεία, πέντε υποπεριφερειακά γραφεία, πέντε γραφεία συνδέσμου και πάνω από 78 γραφεία πόρων, εκτός από την έδρα του στη Ρώμη.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1943

Εναντίση σαράντα τεσσάρων κυβερνήσεων, στη Βιρτζίνια, στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου δεσμεύονται στην ίδρυση μόνιμης οργάνωσης για τα τρόφιμα και την γεωργία.

1945

Η πρώτη περίοδος επικοινωνίας της διάσκεψης του FAO, στην πόλη του Κεμπέκ, στον Καναδά, η οποία καθιέρωσε το FAO ως ειδικευμένη αντιπροσωπεία των Ηνωμένων Εθνών.

1951

Η έδρα του FAO μεταφέρθηκε στη Ρώμη από την Ουάσιγκτον.

1960

Ελευθερία από την εκστρατεία της πείνας που προωθείται για να κινητοποιήσει τη μη κυβερνητική υποστήριξη

1962

Καθιέρωθηκε η Επιτροπή του FAO για την διατροφή για να καθορίσει τα διεθνή πρότυπα τροφίμων.

1974

Η διάσκεψη παγκόσμιων τροφίμων των Η.Ε. στη Ρώμη συστήνει την υιοθέτηση μιας διεθνούς επιχείρησης για την ασφάλεια των παγκόσμιων τροφίμων.

1976

Καθιερώνεται Τεχνικό πρόγραμμα συνεργασίας του FAO για να αντέξει οικονομικά τη μεγαλύτερη ευελιξία στην ανταπόκριση στις επείγουσες καταστάσεις.

1978

Διόργανώνεται το όγδοο συνέδριο παγκόσμιας δασονομίας, στην Τζακάρτα, της Ινδονησία, με το θέμα "δάση για τους ανθρώπους", ασκεί βαθιά επίδραση στη στάση απέναντι στην ανάπτυξη της δασονομίας και την εργασία του FAO σε αυτόν τον τομέα.

1980

Το FAO συνάπτει 56 συμφωνίες για το διορισμό των αντιπροσώπων του FAO για την ανάπτυξη των χωρών μελών.

1981

Η πρώτη ημέρα παγκόσμιων τροφίμων η οποία καθιερώθηκε στις 16 Οκτωβρίου από περισσότερες από 150 χώρες.

1986

Καθίσταται η λειτουργία της AGROSTAT (τώρα FAOSTAT), η οποία είναι η παγκόσμια περιεκτικότερη πηγή γεωργικών πληροφοριών και οι στατιστικές.

1991

Η διεθνής Συνθήκη προστασίας εγκαταστάσεων επικυρώνεται με 92 υπογράφοντες.

1994

Το FAO εγκαινιάζει το ειδικό πρόγραμμα για την ασφάλεια τροφίμων (SPFS), απευθυνόμενος στις χαμηλού εισοδήματος χώρες (LIFDCs).

Το σύστημα πρόληψης έκτακτης ανάγκης για τις ασθένειες των ζώων και τα φυτών (EMPRES), τίθεται σε εφαρμογή και ενισχύει την υπάρχουσα συμβολή της οργάνωσης στην πρόληψη, τον έλεγχο, και την εξόντωση των ασθενειών.

Το FAO αρχίζει τη σημαντικότερη αναδόμηση από την ίδρυσή του για να βελτιώσει τις διαδικασίες και να μειώσει τις δαπάνες.

1995

Το FAO γιορτάζει τα 50ά γενέθλιά του.

1996

Συγκέντρωση 186 ξένων αρχηγών κρατών ή της κυβέρνησης και άλλων υψηλών ανώτερων υπαλλήλων στη Σύνοδο Κορυφής των παγκόσμιων τροφίμων το Νοέμβριο για να συζητήσουν και να καταπολεμήσουν την παγκόσμια πείνα.

1997

Το FAO προωθεί την εκστρατεία ενάντια της πείνας με πρωτοβουλία της TeleFood. Το TeleFood φθάνει το 1997 σε ένα σφαιρικό ακροατήριο 500 εκατομμυρίων ατόμων.

1998

FAO- η δεσμευτική νομική σύμβαση για να ελέγξει το εμπόριο στα φυτοφάρμακα καθώς και το εμπόριο άλλων επικίνδυνων χημικών ουσιών η οποία υιοθετείται στο Ρότερνταμ.

1999

Η Επιτροπή του FAO για τη αλιείας υιοθετεί σχέδια ενέργειας για την καταπολέμηση των καρχαριών.

2000

Χορηγείται στο FAO το αρχικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας των Η.Ε σε μια διαδικασία που επιτρέπει στους κατασκευαστές μπουκαλιών καρυδών χωρίς απώλεια της γεύσης και των θρεπτικών χαρακτηριστικών του, έπιθανό όφελος για τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Το FAO αναπτύσσει μία στρατηγική για τη συντονισμένη ενέργεια της κυβέρνησης και των αντιπροσωπειών των Η.Ε να καταπολεμήσουν τη χρόνια πείνα στην Αφρικής, κατά παράκληση του Γενικού Γραμματέα Ηνωμένων Εθνών.

Χρηματοδότηση των εργασιών του FAO

Η χρηματοδότηση της εργασίας της οργάνωσης πραγματοποιείται από δύο ευρείες κατηγορίες: το κανονικό πρόγραμμα και το πρόγραμμα πεδίων.

Το κανονικό πρόγραμμα καλύπτει τις εσωτερικές διαδικασίες, οι οποίες περιλαμβάνουν τη υποστήριξη για τη εργασία της υπαίθριου, την παροχή συμβουλών στις κυβερνήσεις στην πολιτική και τον προγραμματισμό, κτ

ένα ευρύ φάσμα των αναπτυξιακών έργων. Χρηματοδοτείται από τις χώρες μέλη, οι οποίες συμβάλλουν σύμφωνα με τα επίπεδα που τίθενται από τη διάσκεψη. Για τη διετή άσκηση του 2000-2001, η διάσκεψη ενέκρινε έναν προϋπολογισμό US 650 εκατομμυρίων.

Το πρόγραμμα πεδίων εφαρμόζει τις στρατηγικές ανάπτυξης του FAO, που παρέχουν τη βοήθεια κυρίως μέσω των έργων που αναλαμβάνονται συνήθως σε συνεργασία με τις εθνικές κυβερνήσεις και άλλες αντιπροσωπείες. Το 1999, περίπου το 77 τοις εκατό των πόρων χρηματοδότησης προγράμματος πεδίων προήλθαν από εθνικά κεφάλαια εμπιστοσύνης και 9 τοις εκατό από το πρόγραμμα ανάπτυξης Ηνωμένων Εθνών. Το FAO συμβάλλει περίπου 13 τοις εκατό μέσω του τεχνικού προγράμματος συνεργασίας του και 1 τοις εκατό μέσω του ειδικού προγράμματός του για την ασφάλεια τροφίμων, και τα δύο προέρχονται από τον κανονικό προϋπολογισμό του προγράμματος.

Οι μεταρρυθμίσεις του FAO για το 21ο αιώνα

Από το 1994, το FAO αποβλέπει με τις διαδικασίες στις οποίες προβαίνει, να βελτιώσει τις διαδικασίες του και μειώσει τις δαπάνες. Η αποταμίευση που πραγματοποιείται είναι \$ 50 εκατομμύρια ετησίως. Τα κυριότερα σημεία των μεταρρυθμίσεων περιλαμβάνουν:

αυξανόμενη έμφαση στην ασφάλεια των τροφίμων, μεταφορά του προσωπικού από την έδρα, αύξηση των εμπειρογνομόνων από τις αναπτυσσόμενες χώρες, διεύρυνση των συνδέσεων με τον ιδιωτικό τομέα και μεγαλύτερη ηλεκτρονική πρόσβαση των οργανώσεων στις στατιστικά βάσεις δεδομένων του FAO

Η έκθεση - "μεταρρυθμίζοντας το FAO: στη νέα χλιετία" - περιλαμβάνει τα μέτρα που λαμβάνονται από το FAO για να αποκεντρώσει την οργάνωση και να στρέψει τις δραστηριότητές του στις βασικές προτεραιότητες.

Το 1999, η διάσκεψη ενέκρινε ένα στρατηγικό πλαίσιο για να καθοδηγήσει την εργασία του FAO μέχρι το έτος 2015.

Το νέο αναπτυσσόμενο παγκόσμιο φορτίο: παχυσαρκία

Είναι μια πικρή ειρωνεία ότι δεδομένου ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες συνεχίζουν τις προσπάθειές τους για να μειώσουν την πείνα, μερικές από αυτές αντιμετωπίζουν επίσης το αντιτιθέμενο πρόβλημα της παχυσαρκίας. Η παχυσαρκία φέρνει μια υψηλότερη συχνότητα χρόνιων παθήσεων συμπεριλαμβανομένου του διαβήτη, των καρδιακών παθήσεων και του καρκίνου. Και ενώ μερικοί από τους φτωχούς γίνονται πιο παχουλοί, δεν σημαίνει αυτό απαραίτητως ότι τρέφονται καλύτερα αλλά τρέφονται με βιταμίνες.

"Πιστεύουμε ότι η παχυσαρκία είναι ένα σημαντικό πρόβλημα που πρέπει να εξεταστεί," λέει Prakash Shetty, προϊστάμενος του προγραμματισμού διατροφής του FAO.

Αξιολόγηση και υπηρεσία αξιολόγησης

Ακριβώς μερικά έτη πριν, μια τέτοια δήλωση ήταν σπάνια. Οι εμπειρογνώμονες δίστασαν να επιστήσουν την προσοχή στην παχυσαρκία όταν πέθαιναν στον παρελθόν χιλιάδες άνθρωποι εξαιτίας της πείνας και όταν μάλιστα από συνολικά 815 εκατομμύρια πεινασμένους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο σχεδόν τα 780 εκατομμύρια είναι στις αναπτυσσόμενες χώρες. Αλλά τα στοιχεία που δημοσιεύθηκαν πέρυσι από το ίδρυμα "Worldwatch" προκάλεσαν τη συμβατική φρόνηση. Για πρώτη φορά, ο αριθμός υπέρβαρων παγκόσμιων ατόμων είναι ελλείψεις. Και δυστυχώς, τα αναπτυσσόμενα έθνη έχουν ενώσει τις τάξεις των χωρών από την παχυσαρκία.

Το 1999 τα Ηνωμένα Έθνη μελέτησαν την παχυσαρκία σε όλες τις αναπτυσσόμενες περιοχές, ακόμη και στις χώρες όπου υπάρχει πείνα. Στην Κίνα, ο αριθμός υπέρβαρων ανθρώπων αυξήθηκε από λιγότερο από 10 τοις εκατό σε 15 τοις εκατό σε ακριβώς τρία έτη. Στη Βραζιλία και την Κολομβία, ο αριθμός κυμαίνεται περίπου στο 40 τοις εκατό, ένα επίπεδο συγκρίσιμο με διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Ακόμη και στη νότια Σαχάρα της Αφρικής, όπου υπάρχει το μεγαλύτερο μέρος του παγκόσμιου πεινασμένου πληθυσμού, σημείωσε αύξηση στην παχυσαρκία, ειδικά μεταξύ των αστικών γυναικών. Σε όλες τις περιοχές, η παχυσαρκία φαίνεται να αυξάνεται καθώς αυξάνεται το εισόδημα.

Τρία προβλήματα, μια λύση:

Η ύπαρξη της παχυσαρκίας στον αναπτυσσόμενο κόσμο δεν αποτελεί έκπληξη για το FAO. "Ήδη ξέραμε ότι ο κόσμος παράγει αρκετά τρόφιμα για να ταισεί το καθένα," παρατήρησε η Barbara Burlingame, ανώτερη υπάλληλος στην αξιολόγηση του αντίκτυπου διατροφής του FAO. "Δυστυχώς, τα τρόφιμα δεν φτάνουν πάντα στους ανθρώπους που τα χρειάζονται πιο πολύ." Η πείνα είναι ένα αποτέλεσμα

πιπλέον, σχεδόν όλοι οι πεινασμένοι κ αποδυναμώνονται από έναν τρίτο τύπο υποσιτισμού: Μια έλλειψη ιταμινών και ανόργανων αλάτων καλούμενη ως ανεπάρκεια των μικροτροφικών.

Η σκέψη ήταν ότι εάν οι άνθρωποι πάρουν αρκετή ενέργεια στις διατροφές τους, οι μικροτροφικοί θα ροντιστούν," λέει το Δρ Burlingame. "Αλλά όλο και περισσότερο οι άνθρωποι τρώνε τις μεγαλύτερες ποσότητες φτηνών τροφίμων που γεμίζουν το στομάχι αλλά ακόμα αφήνουν το σώμα χωρίς εκείνους τους μικροτροφικούς.

ν και τα στοιχεία όσον αφορά την παχυσαρκία στον αναπτυσσόμενο κόσμο είναι περιορισμένα, οι προκαταρκτικές μελέτες δείχνουν ότι υπάρχουν μερικές από τις ίδιες θρεπτικές ανεπάρκειες. Δύο από τα πιο σοβαρά ανεπάρκειας είναι η αναιμία εξαιτίας της ανεπάρκειας σιδήρου και ανεπάρκεια βιταμίνης Α, η οποία συνεχίζει να προκαλεί τη διαδεδομένη τύφλωση στα παιδιά κάτω των πέντε ετών.

ο FAO υποστηρίζει ότι μια υγιής προσέγγιση στη διατροφή πρέπει να εστιαστεί στην ποιότητα καθώς επίσης και στην ποσότητα. "Ένας από τους σημαντικότερους ρόλους μας είναι να προωθηθεί μια διαφορετική διατροφή υπερλαμβανομένων των παραδοσιακών τροφίμων, που είναι γενικά ισορροπημένα και υψηλά στη διατροφή," λέει το Δρ Shetty.

ΕΦΑΛΛΙΟ ΕΚΤΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (UNIDO)

Η αποστολή της οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για την Βιομηχανική Ανάπτυξη (UNIDO) είναι να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες και τις χώρες με τις μεταβατικές οικονομίες να ανταποκριθούν στην πάλι ενάντια στην περιθωριοποίηση στο σημερινό διεθνοποιημένο κόσμο. Κινητοποιεί τη γνώση, τις δεξιότητες, τις πληροφορίες και την τεχνολογία για να προωθήσει την παραγωγική απασχόληση, μια ανταγωνιστική οικονομία και ένα υγιές περιβάλλον. Ο "Carlos Magariños", ο Γενικός Διευθυντής της UNIDO, περιγράφει την οργάνωση ως ειδικευμένη αντιπροσωπεία των Ηνωμένων Εθνών η οποία στρέφει τις προσπάθειές της στην ανακούφιση από της φτώχειας με την ενθάρρυνση της αύξησης της παραγωγικότητας. Το υπόβαθρο της UNIDO οργάνωθηκε το 1966 και έγινε ειδικευμένη αντιπροσωπεία των Ηνωμένων Εθνών το 1985. Ως τμήμα του οίνου συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, η UNIDO έχει ευθύνη για την εκβιομηχάνιση σε όλο τον αναπτυσσόμενο κόσμο, σε συνεργασία με 169 κράτη μέλη του. Η έδρα της είναι στη Βιέννη. Η UNIDO έχει 35 περιφερειακά γραφεία προώθησης επένδυσης και 13 τεχνολογικά γραφεία.

Οι λειτουργίες και οι υπηρεσίες της, UNIDO περιλαμβάνουν την παραγωγή και την διάδοση γνώσεων σχετικά με βιομηχανικά θέματα. Σαν τεχνική αντιπροσωπεία συνεργασίας, η UNIDO σχεδιάζει και εκτελεί τα προγράμματα για να υποστηριχθούν οι βιομηχανικές προσπάθειες ανάπτυξης των χρηστών του. Προσφέρει επίσης την κατάλληλη εξειδικευμένη υποστήριξη για την ανάπτυξη των προγραμμάτων της. Οι δύο λειτουργίες κρήνων είναι και συμπληρωματικές και αμοιβαία ενθαρρυντικές. Αφ' ενός, η εμπειρία που αποκτιέται στις τεχνικές εργασίες συνεργασίας UNIDO μπορεί να μοιραστεί με τους φορείς χάραξης πολιτικής σε άλλος, η αναλυτική εργασία της οργάνωσης εμφανίζει όπου η τεχνική συνεργασία θα ασκήσει μέγιστη επίδραση με τη σήθεια να καθοριστούν οι προτεραιότητες.

Τεχνική συνεργασία γεγονότων και αριθμών: Τον Μάιο του 2001, τα προγράμματα και συνολικά έργα της UNIDO έφτασαν περίπου τα US 375 εκατομμύρια. Κάτω από τη νέα προσέγγισή του, όπου τα ενσωματωμένα προγράμματα είναι το όργανο αρχής για την παράδοση της τεχνικής συνεργασίας, 44 προγράμματα έχουν αναπτυχθεί και είναι πιο πολύ σε λειτουργία. Από τα 65 εκατομμύρια US που δεσμεύθηκαν ήδη, το 55% αυτών έχουν δεσμευθεί στην νότια Σαχάρα της Αφρικής, το 23% στην αραβική περιοχή και το 22% στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, την Ασία και τη λατινική Αμερική. Οικονομικοί πόροι: Οι οικονομικοί πόροι της UNIDO προέρχονται από τους κανονικούς και λειτουργικούς προϋπολογισμούς, καθώς επίσης και τις ειδικές συνεισφορές για τις τεχνικές δραστηριότητες συνεργασίας. Ο κανονικός προϋπολογισμός παράγεται από τις εξισολογημένες συνεισφορές των κρατών μελών και για 2000-2001 το ποσό αυτό έφτασε τα US 132.9 εκατομμύρια. Η τεχνική συνεργασία χρηματοδοτείται κυρίως μέσω των εθελοντικών συνεισφορών από τις χώρες δότες και τα ιδρύματα καθώς επίσης και από το πρόγραμμα ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, το Πολύπλευρο Ταμείο για την εφαρμόγηση του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, και το κοινό Ταμείο για τα προϊόντα.

Προσωπικό: Γενικός Διευθυντής της UNIDO, είναι ο "Carlos Magariños" από την Αργεντινή, ο οποίος τοποθετήθηκε σε αυτήν την θέση τον Δεκέμβριο του 1997. Τον Ιούνιο του 2001 συστήθηκε για περαιτέρω τέσσερα έτη.

Ο κ. Magariños βοηθιέται από τρεις διευθυντές, ένας από τους οποίους είναι αναπληρωτής στο Γενικό Διευθυντή. Η UNIDO απασχολεί 553 μέλη προσωπικού στην έδρα και 108 μέλη προσωπικού στο πεδίο.

Επιπλέον, η UNIDO επισύρει την προσοχή στους εξωτερικούς εμπειρογνώμονες οι οποίοι αποτελούνται από 1500 για τοπικές και μακροπρόθεσμες αναθέσεις, σε όλο τον κόσμο.

Ο κ. "Nilmadhab Mohanty," είναι ο διευθυντής του Διοικητικού Τμήματος.

Ο κ. "Angelo D'Ambrosio", είναι ο διευθυντής του περιβαλλοντικού τμήματος.

Ο κ. "Yō Maruno", είναι ο διευθυντής προώθησης των επενδύσεων.

Ο κ. "Yō Maruno" εκτός από τις λειτουργίες του ως διευθυντής, προώθησης επενδύσεων είναι και αναπληρωτής του Γενικού Διευθυντή.

Η Αντιπροσώπηση των πεδίων της UNIDO πραγματοποιείται από τις ακόλουθες χώρες: Αργεντινή, Αλγερία, Βολιβία, Καμερούν, Κίνα, Κολομβία, Côte d'Ivoire, Κούβα, Αίγυπτος, Αιθιοπία, Γκάνα, Γουινέα, Ινδία, Ινδονησία, Ιράν (ισλαμική Δημοκρατία), Κένια, Λίβανος, Μαδαγασκάρη, Μεξικό, Νιγηρία, Πακιστάν, Φιλιππίνες, Σενεγάλη, Σρι Λάνκα, Σουδάν, Ταϊλάνδη, Τόγκο, Τυνησία, Τουρκία, Ουγκάντα, Ουκρανία, ενωμένη Δημοκρατία της Γανζανίας, Ουρουγουάη, Βιετνάμ, Ζιμπάμπουε.

Ιστορία του UNIDO

Τα τελευταία τριάντα τέσσερα έτη έχουν σημειωθεί πολλές αλλαγές στον κόσμο. Με την εμφάνιση της παγκοσμιοποίησης, οι αναπτυσσόμενες χώρες και οι μεταβατικές οικονομίες έχουν αρχίσει να αντιμετωπίζουν τις οικονομικές προκλήσεις μιας πρωτοφανούς κλίμακας. Από το 1966, η UNIDO έχει λειτουργήσει με τις κυβερνήσεις, τις επιχειρησιακές ενώσεις και τις μεμονωμένες επιχειρήσεις για να λύσει τα βιομηχανικά προβλήματα. Σε όλη την ύπαρξή της, η οργάνωση έχει αναπτύξει, έχει υποστηρίξει και έχει εφαρμόσει τις καινοτόμες διαδρομές στη βιομηχανική ανάπτυξη.

Από την έναρξή τους, τα Ηνωμένα Έθνη αναγνώρισαν ότι η δίκαιη οικονομική ανάπτυξη ήταν σε όλο τον κόσμο η βάση για την ειρήνη και την ευημερία. Εντούτοις, οι προσπάθειές της να προωθήσει τη βιομηχανική ανάπτυξη πήραν τη συγκεκριμένη μορφή το 1961, όταν ιδρύθηκε η Επιτροπή των Η.Ε για τη βιομηχανική ανάπτυξη. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '60, οργανώθηκαν μια σειρά περιφερειακών συμποσίων βιομηχανίας.

Δεκέμβριος 1965, Βαγδάτη, Ιράκ - πρώτο συμπόσιο περιφερειακής ανάπτυξης για τις χώρες (μέσα στην περιοχή) που καλύπτονται από την οικονομική Επιτροπή για την Ασία και την Άπω Ανατολή,

Ιανουάριος και τον Φεβρουάριο του 1966, Κάιρο, Αίγυπτος - δεύτερο συμπόσιο περιφερειακής ανάπτυξης για τις χώρες μέσα στην περιοχή που καλύπτεται από την οικονομική Επιτροπή για την Αφρική,

Μάρτιος 1966, Σαντιάγο, Χιλή - τρίτο συμπόσιο περιφερειακής ανάπτυξης για τις λατινοαμερικανικές χώρες,

Απρίλιος 1966, Κουβέιτ - τέταρτο συμπόσιο περιφερειακής ανάπτυξης για τις αραβικές χώρες. Σε κάθε συμπόσιο, έγινε μια λεπτομερής αναθεώρηση των προσπαθειών εκβιομηχάνισης των χωρών της περιοχής. Οι αποφάσεις τους καθόρισαν τις περιεκτικές οδηγίες για την ενέργεια στα εθνικά, υποπεριφερειακά ή περιφερειακά και διεθνή επίπεδα.

7 Νοεμβρίου 1966

Η γενική συμβολική γλώσσα των Ηνωμένων Εθνών ενέκρινε το ψήφισμα 2152 (XXI) για την ίδρυση της Οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών για την βιομηχανική ανάπτυξη (UNIDO). Το ψήφισμα θεωρείται έγγραφο ίδρυσης και παρέχει έτσι την ημερομηνία επετείου της UNIDO, παρόλο που η οργάνωση δεν οργανώθηκε πραγματικά γιατί η επιχείρηση μέχρι τον Ιανουάριο του 1967 ήταν εξουσιοδοτημένη να ενεργήσει ως κεντρικό συντονιστικό σώμα για τις βιομηχανικές δραστηριότητες μέσα στο σύστημα των Η.Ε και να προωθηθεί η βιομηχανική ανάπτυξη και η συνεργασία σε διεθνές, περιφερειακό, εθνικό και τομεακό επίπεδο. Η UNIDO ήταν ο διάδοχος της CID, το οποίο διέκοψε την λειτουργία του όταν ιδρύθηκε η UNIDO. Δεδομένου ότι η UNIDO ήταν ένα ενσωματωμένο όργανο των Ηνωμένων Εθνών, ο Γενικός Γραμματέας ενέκρινε τον προϋπολογισμό και διόρισε τον εκτελεστικό οργανό.

Δεκέμβριου 1966: ο Γενικός Γραμματέας των Η.Ε όρισε τον 'Ibrahim Helmi' από την Αίγυπτο ως πρώτο εκτελεστικό οργανό της UNIDO. Η γενική συμβολική γλώσσα των Η.Ε επέλεξε τη Βιέννη ως έδρα για την οργάνωση.

67:

το προσωπικό και οι δραστηριότητες μεταφέρθηκαν από τη Νέα Υόρκη στη Βιέννη. Η οργάνωση, που οργανώθηκε σε τρία τμήματα, άρχισε με τον διαχωρισμό του επαγγελματικού και του διοικητικού προσωπικού. Οι δραστηριότητες της UNIDO περιέλαβαν τα έργα τεχνικής βοήθειας, τις τεχνικές μελέτες και τα σεμινάρια, τα περισσότερα από τα οποία χρηματοδοτήθηκαν από το πρόγραμμα ανάπτυξης των Η.Ε. Το διεθνές συμπόσιο για βιομηχανική ανάπτυξη κράτησε από τις 29 Νοεμβρίου - 19 Δεκεμβρίου 1967 στην Αθήνα, Ελλάδα, υπό την αιγίδα της UNIDO. Στο συμπόσιο, η οργάνωση εγκαινίασε τη βιομηχανική υπηρεσία προώθησής της (IPS) με σκοπό να συγκεντρώσει τους πιθανούς ξένους επενδυτές στις τοπικές επιχειρήσεις.

δεκαετία του '70

1971:

Η ειδική διάσκεψη της UNIDO που έγινε από την 1η - 8 Ιουνίου 1971 στη Βιέννη, Αυστρία, κλήθηκε από τη γενική συμβολική γλώσσα των Η.Ε για να εξετάσει τις δραστηριότητες, τα στοιχεία συμπεριφοράς και τους πόρους χρηματοδότησης της οργάνωσης, και να υποβάλει συστάσεις ως προς τη δομή της και τη μελλοντική της δράση. Οι αναπτυσσόμενες χώρες ενδιαφερόμενες για την αργή πρόοδο της βιομηχανικής ανάπτυξης ενόησαν το μετασχηματισμό της UNIDO σε μια ειδικευμένη αντιπροσωπεία με ένα ευρύτερο πεδίο, με πιο αποτελεσματικά στοιχεία συμπεριφοράς, και με μια πλήρη οικονομική και διοικητική αυτονομία. Οι αναπτυσσόμενες χώρες ανέταζαν, γενικά, οποιαδήποτε δραστηριότητα αλλαγή στην παρούσα θέση της οργάνωσης. Η διάσκεψη που συστήνεται στη γενική συμβολική γλώσσα των Η.Ε. σύστησε το διορισμό μιας μικρής ομάδας υψηλού επιπέδου εμπειρογνώμωνων για να διατυπώσει μια μεγάλη στρατηγική για την UNIDO. Η απόφαση της ομάδας, που αποτελείται από 18 υψηλού επιπέδου εμπειρογνώμονες, επισήμανε την στρατηγική της UNIDO και την κατεύθυνση της εξέλιξης που πρέπει να δοθεί προτεραιότητα έναντι των δημοσιονομικών όρων.

1975:

Στις 1η Ιανουαρίου 1975, ο Δρ " Abdel Rahman Khane" από την Αλγερία διορίστηκε δεύτερο τον εκτελεστικό διευθυντή της UNIDO.

Στη δεύτερη γενική διάσκεψη της UNIDO που έγινε από τις 12 - 26 Μαρτίου 1975 στη Λίμα, Περού, εξέφρασε την εμπιστοσύνη της στην οργάνωση, ανάθεσε τις νέες στοιχειώδεις εργασίες και συμφώνησε ότι η UNIDO θα αποτελούσε μια ειδικευμένη αντιπροσωπεία των Η.Ε. με τους ανεξάρτητους πόρους χρηματοδότησης και την διοίκηση. Τα κράτη μέλη ενέκριναν την Διακήρυξη και το σχέδιο ενέργειας για την βιομηχανική ανάπτυξη και τη συνεργασία, οι οποίες προσάρμοσαν το στόχο των αναπτυσσόμενων χωρών που το μερίδιο των αναπτυσσόμενων χωρών θα αυξάνε σε 25 τοις εκατό στην παγκόσμια βιομηχανική παραγωγή μέχρι το έτος 2000.

Η γραμματεία αναδομήθηκε σύμφωνα με τις αποφάσεις της διάσκεψης. Οι νέες δραστηριότητες περιέλαβαν ένα σύστημα διαβουλεύσεων, ένα ερευνητικό κέντρο, μιας προώθησης των επενδύσεων και ανταλλαγής του προγράμματος τεχνολογίας.

1977:

Επισημοποιήθηκε το Αναπτυξιακό Ταμείο (IDF) σχεδιασμένο για να επιτρέψει στην οργάνωση για να ανταποκριθεί αμέσως και ελαστικά στα αιτήματα για την τεχνική βοήθεια. Το Ταμείο χρηματοδοτήθηκε από τις εθελοντικές συνεισφορές, από τις κυβερνήσεις, από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και τον ιδιωτικό τομέα. Το Ταμείο περιελάμβανε το κανονικό πρόγραμμα, τα κεφάλαια προγράμματος ανάπτυξης των Η.Ε, και άλλες πηγές.

1979:

Η διάσκεψη των Η.Ε σχετικά με την καθιέρωση της UNIDO ως ειδικευμένη αντιπροσωπεία υιοθέτησε το σύνταγμα της UNIDO. Το σύνταγμα κάλεσε την οργάνωση να βοηθήσει στη διατύπωση των επιστημονικών και τεχνολογικών προγραμμάτων ανάπτυξης, στο σχέδιο για την εκβιομηχάνιση και στο δημόσιο, ιδιωτικό και ιδιωτικό τομέα. Επέτρεψε επίσης τις συνεργασίες της οργάνωσης, με τα ιδρύματα χρηματοδότησης ανάπτυξης, με τις κυβερνητικές και μη κυβερνητικές αντιπροσωπεύσεις, με τις δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις και με τις βιομηχανικές ενώσεις. Το σύνταγμα θα τίθεται σε ισχύ όταν επικυρώνεται από τουλάχιστον 80 κράτη μέλη.

δεκαετία του '80

1980:

Η τρίτη γενική διάσκεψη της UNIDO έγινε από τις 21 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου 1980 στο Νέο Δελχί, στην Ινδία, όπου συζητήθηκαν τα ζητήματα που παρουσιάστηκαν από τη γραμματεία σε μια Διακήρυξη του Νέου Δελχί και το σχέδιο ενέργειας στην εκβιομηχάνιση των αναπτυσσόμενων χωρών και τη διεθνή συνεργασία. Η

πρόταση περιέλαβε νέες μορφές βοήθειας στις λιγότερες αναπτυγμένες, στα νησιά και στις περισσότερες σοβαρά επηρεασθείσες χώρες όπως η Παλαιστίνη και η Ναμίμπια.

Οι νέες δραστηριότητες περιέλαβαν την ολοκλήρωση της βιομηχανίας με τη γεωργία, την αγροτική εκβιομηχάνιση, την ανάπτυξη των εναλλακτικών μορφών της ενέργειας και την απόκτηση τεχνολογίας. Το σύστημα των διαβουλεύσεων, που υποστηρίχθηκε από τις βιομηχανικές στατιστικές και τις σφαιρικές και εννοιολογικές μελέτες, προετοίμασε το έδαφος για ένα ισορροπημένο διάλογο σχετικά με τα βιομηχανικά θέματα μεταξύ των αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών και παρείχε μια καλύτερη κατανόηση των παρούσων και μελλοντικών τάσεων από την άποψη της παραγωγής, των πρώτων υλών, της χρηματοδότησης, της κατάρτισης και των αναγκών σε ενέργεια.

1984:

Η τέταρτη γενική διάσκεψη της UNIDO έγινε από 2-19 Αυγούστου 1984 στη Βιέννη, της Αυστρίας, η οποία αναθεώρησε το συντονιστικό ρόλο της οργάνωσης στο σύστημα των Η.Ε στον τομέα της βιομηχανικής ανάπτυξης με ιδιαίτερη έμφαση στις μελλοντικές δραστηριότητές της ειδικευμένης αντιπροσωπείας. Τα συγκεκριμένα ψηφίσματα εστίασαν το ρόλο του ανθρώπινου δυναμικού για τη βιομηχανική ανάπτυξη, τις επιστημονικές και τεχνολογικές ικανότητες, την ενέργεια και την εκβιομηχάνιση, τις βιομηχανικές πολιτικές για να ωθήσουν την αγροτική ανάπτυξη, τη συνεργασία μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών. Όλα τα παραπάνω στοιχεία είναι απαραίτητα για μια χώρα για να οδηγηθεί στην βιομηχανική ανάπτυξη.

1985:

Τον Ιούνιο του 1985, το σύνταγμα της UNIDO τέθηκε σε ισχύ. Τον Αύγουστο, στη πρώτη περίοδο επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης, η UNIDO ειδικεύτηκε ως αντιπροσωπεία με τους ανεξάρτητους πόρους χρηματοδότησης και η διοίκηση διόρισε τη νεώτερο του Domingo L. Siazon από τις Φιλιππίνες ως Γενικό Διευθυντή της UNIDO. Η καθιέρωση της UNIDO ως ανεξάρτητη οργάνωση απεικόνισε μια αυξανόμενη συναίνεση εκ μέρους της διεθνούς κοινότητας ότι το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών θα μπορούσε να έχει μια σημαντική συμβολή στη συνεργασία μεταξύ των βιομηχανικών και των αναπτυσσόμενων χωρών για την προώθηση της βιομηχανικής ανάπτυξης. Οι υπηρεσίες της οργάνωσης προσανατολιζόνταν όλο και περισσότερο προς την ανάπτυξη των βιομηχανιών μέσης κλίμακας (SMIs), την προώθηση της επένδυσης και της τεχνολογίας, στο ανθρώπινο δυναμικό, στον ρόλο των γυναικών για τη βιομηχανική ανάπτυξη και την αποδοτική ενέργεια για την εκβιομηχάνιση. Δεδομένου ότι η τεχνική συνεργασία συνέχισε να μετατοπίζεται προς έναν υψηλότερο βαθμό ειδίκευσης, η νέα οργανωτική δομή της UNIDO εστιάστηκε στους στενότερους δεσμούς μεταξύ των οργανωτικών μονάδων της προκειμένου να ενισχυθεί ο συντονισμός των προγραμμάτων.

1987:

Η δεύτερη περίοδος επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης της UNIDO έγινε από τις 9 - 13 Νοεμβρίου 1987 στην Πάναγκοκ, της Ταϊλάνδης, επίλυσε την οικονομική κρίση της UNIDO που προκλήθηκε από την υποτίμηση του δολαρίου έναντι σε άλλα νομίσματα. Ο προϋπολογισμός της οργάνωσης ήταν βασισμένος σε δολάρια, ενώ οι απάνες της ήταν συνήθως στα αυστριακά νομίσματα. Η διάσκεψη ολοκλήρωσε τις συνεισφορές αξιολόγησής μόνο σε ένα νόμισμα, το δολάριο των ΗΠΑ, και αποφάσισε να χωρίσει την αξιολόγησή σε δύο μέρη: ένα που πληρώνεται σε δολάρια των ΗΠΑ, ή αντίτιμο σε μία σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία, και το δεύτερο που πληρώνεται στα αυστριακά νομίσματα. Η διάσκεψη εισήγαγε ένα κεφάλαιο κίνησης με σκοπό να χρηματοδοτήσει τις απρόβλεπτες δαπάνες. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προγράμματος, τα κράτη μέλη ανέλεξαν ένα υπόμνημα σχετικά με τη βιομηχανική ανάπτυξη στην Αφρική για να ωθήσουν τη βιομηχανική ανάπτυξη της Αφρικής.

1989:

Με σίγουρες τις ταμειακές ροές και μια μεγαλύτερη επιφύλαξη κάτω από το λειτουργικό προϋπολογισμό, ο Γενικός Διευθυντής αναδόμησε την UNIDO με την καθιέρωση μίας στρατηγικής πολιτικής για τον προγραμματισμό του γραφείου, ένα νέο τμήμα για τη βιομηχανική συνεργασία και την κινητοποίηση των πόρων και αύξησε τον αριθμό γραφείων υπηρεσιών προώθησης των επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων δύο κέντρων βιομηχανικής συνεργασίας στη Μόσχα και το Πεκίνο. Η τρίτη περίοδος επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης για την ανάπτυξη έγινε από 20-24 Νοεμβρίου 1989 στη Βιέννη, Αυστρία, η οποία ενέκρινε το εσοπρόθεσμο σχέδιο των 1990-1995, το οποίο χορήγησε μια ιδιαίτερη προτεραιότητα στο περιβάλλον, τη βιομηχανική επένδυση, την ανάπτυξη και τη μεταφορά της τεχνολογίας και το ανθρώπινο δυναμικό.

1991:

Μια ειδική συμβουλευτική ομάδα του Γενικού Διευθυντή διαμόρφωσε μια στρατηγική διορατικότητα για την UNIDO σύμφωνα με τις σημαντικές πολιτικές και τις οικονομικές τάσεις, οι οποίες προεκυπταν σε πολλές χώρες του κόσμου. Βάσει των συμπερασμάτων της ομάδας, η γραμματεία υπέβαλε μια αναδιαρθρωτική πρόταση στην τέταρτη περίοδο επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης της UNIDO που έγινε από τις 18 - 22 Νοεμβρίου 1991 στη Βιέννη, Αυστρία. Η πρόταση αυτή στοχεύει στη μείωση των στρωμάτων της ανώτερης διαχείρισης και γενικότερα στη αναδιαμόρφωση της οργάνωσης. Επιδίωξε επίσης να ενισχύσει την περιφερειακή και διαπεριφερειακή εστίαση των χωρών της UNIDO. Η διάσκεψη δεν θα μπορούσε να συμφωνήσει σχετικά με οποιαδήποτε αποφασιστική απόφαση σχετικά με την προτεινόμενη αναδόμηση και περιέλαβε το ζήτημα στην ημερήσια διάταξη της επόμενης γενικής διάσκεψης. Το πρώτο συμπόσιο για την εκβιομηχάνιση των λιγότερων αναπτυγμένων χωρών (LDC), έγινε παράλληλα στη διάσκεψη, το οποίο οριστικοποίησε ένα βιομηχανικό πρόγραμμα δράσης για τις αναπτυγμένες χώρες. Το σχέδιο καθόρισε το ρόλο της UNIDO στη στρατηγική βοήθεια και την υποχρέωση των αναπτυγμένων χωρών στις προσπάθειες εκβιομηχάνισής τους.

1992:

Τον Απρίλιο του 1992, η UNIDO, σε συνεργασία με το Πρόγραμμα των Η.Ε για το Περιβάλλον (UNEP), ανέπτυξε ένα πρόγραμμα για τα ιδρύματα των εθνικών καθαρότερων κέντρων παραγωγής (NCPCs). Τον Ιούνιο, η UNIDO συμμετείχε στη διάσκεψη των Η.Ε σχετικά με το περιβάλλον και την ανάπτυξη (UNCED) στο Ρίο ντε Τζανέιρο, στη Βραζιλία. Τον Οκτώβριο, η εκτελεστική Επιτροπή του πολυπλευρου Ταμείου για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και η UNIDO υπέγραψαν συμφωνία για την οργάνωση για να είναι ένα από τα τέσσερις αντίπροσώπια του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ σχετικά με τις ουσίες που μειώνουν το στρώμα του όζοντος.

1993:

Το Μάρτιο του 1993, η πρώτη ειδική περίοδος επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης της UNIDO διοργανώθηκε στη Βιέννη, στην Αυστρία, όπου διορίστηκε ο 'Mauricio de Maria Campos' από το Μεξικό ως Γενικός Διευθυντής της UNIDO, μετά από την πρόωπη παραίτηση του 'Domingo L. Siazon'. Η πέμπτη περίοδος επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης της UNIDO έγινε στο Καμερούν, στις 6-9 Δεκεμβρίου 1993, και υιοθέτησε την Διακήρυξη στην οποία τα κράτη μέλη βεβαίωσαν τη δέσμευσή τους σχετικά με τη μετατόπιση των περισσότερων αναπτυσσόμενων χωρών προς τις εξαγωγές. Τα κράτη μέλη ενέκριναν το μελλοντικό πολιτικό πλαίσιο και τη δομή οργάνωσης. Πέντε συνδεδεμένοι στόχοι ανάπτυξης τέθηκαν ως στόχοι για να αποτελέσουν το ευρύ πλαίσιο στο οποίο η οργάνωση θα ανέπτυξε δραστηριότητες: βιομηχανική και τεχνολογική αύξηση και ανταγωνιστικότητα, εξέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού για τη βιομηχανία, δίκαιη εξέλιξη μέσω της βιομηχανικής ανάπτυξης, περιβαλλοντικά βιώσιμη βιομηχανική εξέλιξη και διεθνής συνεργασία στη βιομηχανική ανάπτυξη και την επένδυση και την τεχνολογία. Παράλληλα με τη διάσκεψη, πραγματοποιήθηκε το δεύτερο υπουργικό συμπόσιο σχετικά με την εκβιομηχάνιση της λιγότερης αναπτυγμένης οργάνωσης των χωρών (LDC).

1995:

Το Μάρτιο του 1995, η UNIDO αναγγέλθηκε στην παγκόσμια Σύνοδο Κορυφής για την κοινωνική ανάπτυξη στην Κοπεγχάγη, Δανία, ότι κατά τη διάρκεια της επόμενης δεκάετης η οργάνωση θα έδινε πιο υψηλή προτεραιότητα στην Αφρική και στις λιγότερες αναπτυγμένες χώρες. Για αυτό το λόγο δημιουργήθηκε ένα ειδικό πρόγραμμα για να ενισχύσει τους συνδέσμους μεταξύ της βιομηχανίας και της γεωργίας όπως προτάθηκε στο πρόγραμμά της Συνόδου Κορυφής δράσης τον Σεπτέμβριο. Επιπλέον η UNIDO προώθησε την πρώτη ημέρα του γυναικών στη βιομηχανία στη διάσκεψη τέταρτων σχετικά με τις γυναίκες στο Πεκίνο, Κίνα, που είχε ως θέμα την σφαιρική βιομηχανική αλλαγή και γενικότερα πως οι γυναίκες μπορούν να συμβάλλουν στην κοινωνικοοικονομική πρόοδο. Η UNIDO και η κυβέρνηση της Ινδίας οργάνωσαν ένα σφαιρικό φόρουμ στη βιομηχανία. Προοπτικές για το 2000 και μετά κρατημένος από 16-18 Οκτωβρίου 1995 στο Νέο Δελχί, Ινδία. Αυτό το διεθνές γεγονός είχε ως σκοπό να συζητήσει την πορεία της βιομηχανικής ανάπτυξης στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα. Η έκτη περίοδος επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης της UNIDO έγινε από 4-8 Δεκεμβρίου 1995 στη Βιέννη, Αυστρία, υποστήριξε το ρόλο της οργάνωσης για την ανταλλαγή πληροφοριών. Την ανάλυση και τις συμβουλές για τις βιομηχανικές πολιτικές και τα ιδρύματα μέσα στο πεδίο της ανάπτυξης. Η διαδικασία μεταρρύθμισης οδήγησε στη διατύπωση επτά θεματικών προτεραιοτήτων στην οργάνωση. Η εστίαση για τη διετή άσκηση του 1996-1997, η οποία ανταποκρίθηκε σε μια απαίτηση για τις ενσωματωμένες, διεπιστημονικές υπηρεσίες υπέρ της βιομηχανικής ανάπτυξης. Οι υπηρεσίες περιέλαβαν στρατηγικές,

ολιτικές και ίδρυμα-οικοδόμηση για τη σφαιρική οικονομική ολοκλήρωση περιβάλλον και ενέργεια μικρός- και μέσες επιχειρήσεις: πολιτικές, δικτύωση και βασική τεχνική υποστήριξη, καινοτομία, παραγωγικότητα και ποιότητα για τη διεθνή ανταγωνιστικότητα βιομηχανική προώθηση πληροφοριών, επένδυσης και τεχνολογίας αγροτική βιομηχανική ανάπτυξη και Αφρική και οι λιγότερες αναπτυγμένες χώρες (LDC): βιομηχανία και εργασία σύνδεσης. Ανταποκρινόμενος στις απαιτήσεις υποστήριξης σε όλες τις αναπτυσσόμενες περιοχές και τις μεταβατικές οικονομίες, ιδιαίτερη έμφαση των τεχνικών υπηρεσιών συνεργασίας UNIDO δόθηκε στην Αφρική και τα LDC. Το τρίτο υπουργικό συμπόσιο για την εκβιομηχάνιση των λιγότερων αναπτυγμένων χωρών, διοργανώθηκε στη Βιέννη παράλληλα με την διάσκεψη, αναγνώρισε ότι η "βιώσιμη εξέλιξη του ιδιωτικού τομέα και η επιταχυνόμενη αύξηση των βιομηχανικών επιχειρήσεων" ήταν ο πρωταρχικός στόχος για τις αναπτυσσόμενες χώρες στην έναρξη του 21ου αιώνα.

996:

Στις 10 Ιουνίου του 1996, η UNIDO οργάνωσε μια στρογγυλή τράπεζα στην αστική βιομηχανική ανάπτυξη για τους δημάρχους και άλλους ανώτερους υπαλλήλους από περισσότερες από 20 μεγάλες πόλεις παγκοσμίως στη διάσκεψη βιώσιμων των Η.Ε. που διοργανώθηκε στην Κωνσταντινούπολη, Τουρκία. Τον Οκτώβριο, η UNIDO προσέφερε τη συμμαχία για την εκβιομηχάνιση της Αφρικής στο Αμπιτζάν, - μια νέα πρωτοβουλία σε απάντηση στις ανάγκες των κυβερνήσεων και του ιδιωτικού τομέα.

997:

Η εβδομημενή περίοδος επικοινωνίας της γενικής διάσκεψης έγινε από την 1η - 5 Δεκεμβρίου 1997 στη Βιέννη, Αυστρία, όπου διορίστηκε ο 'Carlos Alfredo Magarinos' από την Αργεντινή ως Γενικός Διευθυντής της UNIDO. Ο κ. 'Magarinos' ανέλαβε την πρόκληση του μετασχηματισμού της οργάνωσης σύμφωνα με το επιχειρησιακό σχέδιο για το μελλοντικό ρόλο και τις λειτουργίες της UNIDO, το οποίο υιοθετήθηκε από τη διάσκεψη. Οι δραστηριότητες των ομάδων βασίστηκαν σε δύο σημαντικές περιοχές στην ενίσχυση των βιομηχανικών ικανοτήτων και στη βιώσιμη βιομηχανική ανάπτυξη. Η διάσκεψη ενέκρινε τον προϋπολογισμό της UNIDO για το 1998-1999 στο ποσό των \$ 129.5 εκατομμυρίων, τα οποία αντιπροσώπευσαν μια μείωση 20% σε σχέση με το προϋπολογισμό της προηγούμενης διετούς άσκησης.

Παράλληλα με τη διάσκεψη, πραγματοποιήθηκε το τέταρτο υπουργικό συμπόσιο για την εκβιομηχάνιση των λιγότερων αναπτυγμένων χωρών το οποίο βασίστηκε σε δύο θεμελιώδεις πτυχές των αναπτυγμένων χωρών: η βιωσιμότητα της ανταγωνιστικότητας, ιδιαίτερα στις αγροβιομηχανίες και καθιέρωση ενός επιχειρηματικού περιβάλλοντος μέσω του τοπικών ικανοτήτων και της ανάπτυξης του επιχειρηματικού πνεύματος.

ΚΡΑΤΗ - ΜΕΛΗ ΤΗΣ UNIDO

Τα κράτη μέλη της UNIDO από τις 24 Οκτωβρίου 2000 είναι 169. Τα κράτη-μέλη συναντιούνται μια φορά κάθε δύο έτη στη γενική διάσκεψη. Η διάσκεψη είναι το ανώτατο σώμα κυβέρνησης της UNIDO, το οποίο επιλέγει τις κατευθυντήριες αρχές και τις πολιτικές, εγκρίνει το πρόγραμμα προϋπολογισμών και το επιχειρησιακό σχέδιο της UNIDO και διορίζει το Γενικό Διευθυντή. Εκλέγει επίσης τους αντιπροσώπους οι οποίοι ορίζονται σε 53 οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για ζητήματα βιομηχανικής ανάπτυξης και σε 27 οι οποίοι ορίζονται στην Επιτροπή προγράμματος και προϋπολογισμών.

Από τα 169 μέλη, τα 167 κράτη μέλη εμφανίζονται στους τέσσερις καταλόγους κρατών. Τα ακόλουθα 2 κράτη έχουν γίνει μέλη UNIDO αλλά δεν συμπεριλαμβάνονται ακόμα σε οποιοδήποτε στους καταλόγους: το ΤΑΤΖΙΚΙΣΤΑΝ και το ΤΟΥΡΚΜΕΝΙΣΤΑΝ σύμφωνα με το σύνταγμα της UNIDO, εάν ένα κράτος που δεν περιλαμβάνεται στη λίστα του καταλόγου ενώ έχει γίνει μέλος της UNIDO, τότε η γενική διάσκεψη θα αποφασίσει, μετά από κατάλληλες διαβουλεύσεις, σε ποιο κατάλογο πρόκειται να περιληφθεί. Το θέμα θα συζητηθεί στην αντίληψη της διάσκεψης στην όγδοη περίοδο επικοινωνίας του για την εκτίμηση. Οι καταλόγοι είναι μια ταξινόμηση που καθιερώνεται από τα Ηνωμένα Έθνη. Η UNIDO συνέχισε την ταξινόμηση όταν έγινε η διεκπεραιωμένη αντιπροσώπευση το 1985. Η ταξινόμηση περιλαμβάνει τις χώρες παρόμοιου γεωγραφικού και οικονομικού ΣΤΑΤ

ΧΩΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΙΣΤΑ Α.

ΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

GUINEA-BISSAU

ΝΙΓΗΡΙΑ

ΑΓΕΡΙΑ

ΙΝΔΙΑ

ΟΜΑΝ

ΝΓΚΟΛΑ

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

ΠΑΧΡΑΪΝ

ΙΡΑΝ

ΓΟΥΙΝΕΑ

ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ
ΜΠΕΝΙΝ
ΜΠΟΥΤΑΝ
ΜΠΟΥΤΣΑΒΑ
ΜΠΟΥΚΙΝΑ ΦΑΣΟ
ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ
CAMBODIA
ΚΑΜΕΡΟΥΝ
CAPE VERDE
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ
CHAD
ΚΙΝΑ
ΚΟΜΑΡΟΣ
CONGO, DEM REP OF
CONGO, REP OF
COTE D'IVOIRE
DJIBOUTI
ΑΙΓΥΠΤΟΣ
EQUATORIAL GUINEA
ΕΡΥΘΡΑΙΑ
ΑΙΘΙΟΠΙΑ
ΦΟΥΤΖΙ
ΓΚΑΜΠΟΝ
ΓΚΑΜΠΙΑ
ΧΑΝΑ
ΓΟΥΙΝΕΑ

ΙΡΑΚ
ΙΣΡΑΗΛ
ΙΟΥΔΑΝΙΑ
ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ
ΚΕΝΥΑ
KOREA, DPR
KOREA, REP OF
ΚΟΥΒΕΙΤ
ΚΥΡΖΥΣΤΑΝ
LAO PEOPLE'S DEM
REP
ΛΙΒΑΝΟ
ΛΕΣΟΘΟ
ΛΙΒΥΡΙΑ
LIBYAN ARAB
JAMAHIRIYA
ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ
ΜΑΛΑΥΙ
ΜΑΛΑΙΣΙΑ
ΜΑΛΒΙΔΕΣ
ΜΑΛΙ
ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ
MAURITIUS
ΜΟΝΓΚΟΛΙΑ
MOROCCO
ΜΟΖΑΜΒΙΚΗ
MYANMAR
NΑΜΠΙΑ
ΝΕΠΑΛ
ΝΙΓΗΡΙΑ

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ
ΚΑΤΑΡ
ΡΟΥΑΝΤΑ
SAO TOME AND
PRINCIPE
ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ
SENEGAL
SEYCHELLES
SIERRA LEONE
ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ
ΣΟΜΑΛΙΑ
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
ΣΟΥΔΑΝ
ΣΟΥΗΛΑΝΔΗ
SYRIAN ARAB
REPUBLIC
TANZANIA
THAILAND
TOGO
TONGA
ΤΥΝΗΣΙΑ
ΟΥΓΚΑΝΤΑ
ΗΝΩΜΕΝΑ ΑΡΑΒΙΚΑ
ΟΥΡΜΠΕΚΙΣΤΑΝ
VANUATU
ΒΙΕΤΝΑΜ
YEMEN
ZΑΜΠΙΑ
ZIMBABWE

ΧΩΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΙΣΤΑ Β.

ΑΥΣΤΡΙΑ
ΒΕΛΓΙΟ
ΚΥΠΡΟΣ
ΔΑΝΙΑ
ΦΙΛΑΝΔΙΑ
ΓΑΛΛΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΕΛΛΑΔΑ
ΕΣΘΟΝΙΑ
ΙΤΑΛΙΑ
ΑΠΟΝΙΑ

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ
ΜΑΛΤΑ
NETHERLANDS
ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ
NORWAY
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ
ΙΣΠΑΝΙΑ
ΣΟΥΗΔΙΑ
SWITZERLAND
ΤΟΥΡΚΙΑ
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

ΧΩΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΙΣΤΑ Γ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
ΑΡΧΑΜΕΣ
ΑΡΜΠΑΝΤΟΣ
ΒΕΛΙΖΕ
ΒΟΛΙΒΙΑ

ΓΚΟΥΑΝΑ
ΓΙΑΤΙ
HONDURAS
ΤΖΑΜΑΙΚΑ
ΜΕΞΙΚΟ

Βραζιλία
CHILE
ΚΟΛΟΜΒΙΑ
ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ
ΚΟΥΒΑ
ΛΙΤΩΜΙΝΙΚ
DOMINICAN REPUBLIC
ECUADOR
ΕΛ ΣΑΒΑΝΤΟΡ
ΕΡΙΝΑΔΑ
ΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ
ΠΑΝΑΜΑ
ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ
ΠΕΡΟΥ
ST. KITTS AND NEVIS
ΑΓΙΑ ΛΟΥΚΙΑ
SAINT VINCENT+THE GRENADINES
SURINAME
TRINIDAD AND TOBAGO
ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ
ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

ΧΩΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΙΣΤΑ Δ.

ΑΛΒΑΝΙΑ
ΑΡΜΕΝΙΑ
ΑΖΕΡΜΠΑΙΤΖΑΝ
ΒΕΛΑΡΟΥΣ
ΒΟΣΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΖΟΓΟΒΙΝΗ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΚΡΟΑΤΙΑ
CZECH REPUBLIC
ΕΩΡΠΙΑ
HUNGARY

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ
POLAND
ΜΟΛΔΑΒΙΑ
ΡΟΥΜΑΝΙΑ
RUSSIAN FEDERATION
ΣΛΟΒΑΚΙΑ
ΣΛΟΒΕΝΙΑ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΟΥΚΡΑΝΙΑ
ΠΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Δίκτυο προώθησης επένδυσης και τεχνολογίας

να προσθήσει τις επιχειρησιακές επαφές της, η UNIDO ενεργοποιεί ένα δίκτυο γραφείων προώθησης της επένδυσης και της τεχνολογίας, τα οποία χρηματοδοτούνται από τις χώρες στις οποίες βρίσκονται: Μπαχρέιν, Βραζιλία, Κίνα (Πεκίνο και Σαγκάη), Γαλλία, Ελλάδα, Ιταλία, Ιαπωνία, Πολωνία, Δημοκρατία της Κορέας, Ρωσική Ομοσπονδία και Σλοβακία. Η περιοχή του Βελγίου διατηρεί ένα γραφείο προώθησης επένδυσης και τεχνολογίας που βρίσκεται στην έδρα της UNIDO στη Βιέννη. Άλλα γραφεία της UNIDO παγκοσμίως είναι: Οι Ισπανίδες προώθησης των επενδύσεων (IPUs) στην Αίγυπτο, την Ιορδανία, το Μαρόκο, την Τυνησία και την Ουγκάντα και τα γραφεία της UNIDO που βρίσκονται στην Ινδία και το Βιετνάμ που χρηματοδοτούνται από την κυβέρνηση της Ιταλίας. Έχει επίσης ένα γραφείο, που υποστηρίζεται από τη αντιπροσωπεία βορειοδυτικής ανάπτυξης που βρίσκεται στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεκαεννέα εθνικά κέντρα παραγωγής (NCPCs), που υποστηρίζονται από τη UNIDO και το UNEP και τα διεθνή κέντρα τεχνολογίας στην Αυστραλία, τη Βραζιλία, την Κίνα, την Ιταλία και τη ρωσική ομοσπονδία που εργάζονται στενά με τα γραφεία προώθησης επένδυσης και τεχνολογίας.

Αλγερία: Βοήθεια στις νομικές και θεσμικές ιπτοχές της προώθησης των επενδύσεων (επιτυχημένη περίπτωση).

ΠΟΧΟΣ

Εξέλιξη νομικού και θεσμικού πλαισίου για την ξένη επένδυση.

ΠΤΗΜΑ

Αλγερία απαιτεί την ξένη επένδυση για τη μετάβαση σε μία προγραμματισμένη οικονομία της αγοράς.

ΠΡΑΤΗΓΙΚΗ

UNIDO βοήθησε στη διατύπωση του κώδικα επένδυσης και στη σύσταση της αλγερινής αντιπροσωπείας προώθησης των επενδύσεων καθώς επίσης και της κατάρτισης του προσωπικού του για να πραγματοποιήσει τις προωθητικές δραστηριότητες. Τα εκπαιδευτικά μαθήματα, συμπεριλαμβανομένων των επισκέψεων σε έξι αντιπροσωπείες προώθησης των επενδύσεων στο εξωτερικό, εστιάστηκαν στη χρηματοοικονομική αξιολόγηση των βιομηχανικών προγραμμάτων, τη διαχείριση και τον έλεγχο των επενδύσεων, των τεχνικών προγραμματισμού και της μεταφοράς τεχνολογίας, στα σχέδια της μεταφοράς και του προσδιορισμού των προγραμμάτων επένδυσης. Επιπλέον, διαμόρφώθηκε μία μελέτη του κλίματος και των ευκαιριών επένδυσης

στην Αλγερία. Επίσης οργανώθηκε ένας γύρος παρουσίασης των χωρών στη Βόρεια Αμερική, την Ευρώπη και την αραβική περιοχή. Μια σημαντική επιχειρησιακή συνεδρίαση προγραμματίζεται να πραγματοποιηθεί στο Αλγερία στο πλαίσιο του νέου προγράμματος 2000 - 2002.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ο αλγερινός κώδικας επένδυσης προετοιμάστηκε και έγινε αποδεκτός. Καθιερώθηκε η αλγερινή αντιπροσωπεία προώθησης των επενδύσεων (APSI). Εκπαιδεύτηκαν 360 άνθρωποι στη Αλγερία και στο εξωτερικό σχετικά με τις διάφορες πτυχές της προώθησης των επενδύσεων. Προωθήθηκαν 100 προγράμματα επένδυσης σε όλο τον κόσμο. Αναπτύχθηκε η ζώνη ελευθεροποίησης των συναλλαγών. Οργανώθηκε ιδιωτική χρηματοδότηση του σεμιναρίου υποδομής, για την κυβέρνηση 50 συμμετεχόντων του ιδιωτικού τομέα. Δημόσιευθηκε σημαντική μελέτη για το "κλίμα επένδυσης της Αλγερίας το 2000".

ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΗΣ UNIDO

Το επιχειρησιακό σχέδιο για το μελλοντικό ρόλο και τις λειτουργίες της UNIDO υιοθετήθηκαν από το βιομηχανικό πινάκα ανάπτυξης στις 27 Ιουνίου 1997 και επικυρώθηκαν από τη γενική διάσκεψη στις 4 Δεκεμβρίου 1997. Στα πλαίσια της τρέχουσας διαδικασίας μεταρρύθμισης, το παρόν επιχειρησιακό σχέδιο παρέχει τη βάση για τη UNIDO έτσι ώστε να προσαρμόσει τις λειτουργίες και τις προτεραιότητές της, να προσαρμόσει τις δραστηριότητές της στις νέες πραγματικότητες του μεταβαλλόμενου παγκόσμιου οικονομικού περιβάλλοντος και να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα και την αποδοτικότητά της.

Η UNIDO θα επικεντρωθεί σε εκείνες τις λειτουργίες υποστήριξης στις οποίες η οργάνωση έχει ένα συγκριτικό πλεονέκτημα από τις άλλες πολυπλευρες οργανώσεις ανάπτυξης. Οι δραστηριότητές της θα κατευθυνθούν πρώτιστα στην υποστήριξη των ιδρυμάτων παρά στις μεμονωμένες επιχειρήσεις. Η υποστήριξη θα παρασχεθεί για την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) ως κύρια μέσα για τη δίκαιη και βιώσιμη βιομηχανική ανάπτυξη. Η έμφαση θα δοθεί από την UNIDO στην ενσωμάτωση των γυναικών στη βιομηχανική ανάπτυξη.

Η UNIDO πρέπει να συνεχίσει να ακολουθεί την εφαρμογή των εξουσιοδοτήσεών της για να υποστηρίξει και να προωθήσει τη βιώσιμη βιομηχανική ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με τις μεταβατικές οικονομίες. Συντηρώντας τον καθολικό χαρακτήρα της οργάνωσης, η UNIDO θα δώσει ιδιαίτερη έμφαση στις λιγότερες αναπτυγμένες χώρες ειδικότερα στην Αφρική.

Σε όλα τα προγράμμά της, η UNIDO θα προωθήσει τη διεθνή βιομηχανική συνεργασία: μεταξύ των αναπτυσσόμενων και αναπτυσσόμενων χωρών, μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών και μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με τις μεταβατικές οικονομίες.

Οι μελλοντικές δραστηριότητες της UNIDO θα ανασυγκροτηθούν σε δύο περιοχές: στην ενίσχυση της βιομηχανικής προώθησης της επένδυσης και των σχετικών τεχνολογιών.

Τα προγράμματα υπέρ του σφαιρικού φόρουμι και των λειτουργιών των πολιτικών συμβουλών, περιλαμβάνουν επίσης:

Συμβουλές βιομηχανικής πολιτικής βασισμένες στη δράση έρευνα Θεσμική ικανότητα στη χώρα και τα τομεακά επίπεδα Ποιότητα, τυποποίηση και μετρολογία Βιομηχανικές πληροφορίες μέσω της δικτύωσης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τη μεταφορά της τεχνολογίας Βιομηχανικές στατιστικές, βιώσιμα βιομηχανικά προγράμματα υποστήριξης ανάπτυξης για τις περιβαλλοντικά, βιώσιμες βιομηχανικές στρατηγικές και τις τεχνολογίες ανάπτυξης, ανάπτυξη των συγκεκριμένων κανόνων και των προτύπων σχετικά με τις περιβαλλοντικά βιώσιμες βιομηχανικές στρατηγικές και τις τεχνολογίες ανάπτυξης, και την εφαρμογή των διεθνών πρωτοκόλλων, των συμφωνιών και των συμβάσεων.

Η συγκέντρωση των δραστηριοτήτων θα διατηρήσουν τον καθολικό χαρακτήρα και δώσουν προστιθέμενη έμφαση στα εξής:

Στις υπηρεσίες στις αναπτυσσόμενες χώρες, ειδικότερα στην Αφρική, με ιδιαίτερη προσοχή στο περιφερειακό και υποπεριφερειακό επίπεδο, στις υπηρεσίες υπέρ των αγροβιομηχανιών, τις υπηρεσίες υπέρ των ΜΜΕ και η ανταξή τους στις εθνικές βιομηχανικές δομές.

Ενίσχυση και κέρδη αγοράς από τα στοιχεία και τις πληροφορίες

Η UNIDO και το πρόγραμμα ανάπτυξης Ηνωμένων Εθνών έχουν βοηθήσει στην καθιέρωση ενός δικτύου ηλεκτρονικών πληροφοριών στη Σρι Λάνκα το οποίο αυξάνει τη βιομηχανική ανταγωνιστικότητα και έχει

ανοίξει ένα διπλής κατεύθυνσης παράθυρο στις διεθνείς αγορές, τους πελάτες και τους πιθανούς βιομηχανικούς συνεργάτες.

Το UNDP κάλεσε την UNIDO για να πραγματοποιήσει μια μελέτη σκοπιμότητας US 256,000 το 1992 και υποστήριξε μια εφαρμογή US 1.3 εκατομμύρια δύο έτη αργότερα για να παρέχει τον εξοπλισμό και να οργανώσει την πρόσβαση στα διεθνή ηλεκτρονικά δίκτυα. Αυτό που κατέστησε το πρόγραμμα ιδιαίτερα σημαντικό ήταν ότι η UNIDO κατόπιν αποτέλεσε μια δημόσια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης την 'ITMIN Li', για να τρέξει το δίκτυο, με 51 τοις εκατό των μετοχών από τον ιδιωτικό τομέα. Το όνομα 'ITMIN' προέρχεται από το βιομηχανικό δίκτυο πληροφοριών τεχνολογίας και αγοράς. Η επιχείρησή της έχει ως δραστηριότητα την έρευνα πληροφοριών, τις ηλεκτρονικές εκδόσεις και την μεταφορά της τεχνολογίας. Αρχικά το 1996 και εμφάνισε ένα ισχυρό ρεύμα και κέρδη εισοδήματος μέσα σε δύο έτη. Το προσωπικό της 'ITMIN' αυξήθηκε από τους αρχικούς πέντε υπαλλήλους σε 62 εντός της ίδιας περιόδου. Οι εργασίες της ήταν υψηλής ποιότητας, αφού αποτελείται κυρίως από επαγγελματίες υπολογιστών, από εμπειρογνώμονες πληροφοριών και από τους εκπαιδευτές. Μια άλλη πτυχή της εργασίας της 'ITMIN' ήταν να εκπαιδευθούν μέχρι 40 διευθυντές και ιδιοκτήτες επιχείρησης στις δεξιότητες της τεχνολογίας πληροφοριών. Αυτό επιτεύχθηκε με μία σειρά μαθημάτων που προσέλκυσαν τους σπουδαστές από άλλες ασιατικές χώρες. Η 'ITMIN' έχει δημιουργήσει επίσης μια θυγατρική επιχείρηση για να ενεργήσει ως φορέας παροχής υπηρεσιών του διαδικτύου για τις επιχειρήσεις και έχει γίνει αναγνωρισμένος συνεργάτης της Microsoft για να ενθαρρύνει τη γρηγορότερη ανάπτυξη της τεχνολογίας υπολογιστών. Οι περισσότερες έρευνες παράγονται με την τοπική διαφήμιση - συμπεριλαμβανομένης της χρήσης της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου. Για να βελτιώσει το εισόδημα συνδρομής, η 'ITMIN' διαμόρφωσε το 1998 μια δύναμη πωλήσεων πεδίων. Η επιχείρηση προγραμματίζει να επωλεήσει στην ανταλλαγή αποθεμάτων στην Σρι Λάνκα το 2001.

Η UNIDO σύμφωνα με το σχέδιο της UNDP οργάνωσε παρόμοια δίκτυα πληροφοριών στο Βιετνάμ, τη Μογγολία και τη δημοκρατική Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας.

Ευκέντρωση μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων

Οι μικρές επιχειρήσεις διαμορφώνουν καλύτερα τα δίκτυά τους για να χτίσουν τις καλύτερες σχέσεις μεταξύ τους με άλλη επιχείρηση, με τους αγοραστές, τους προμηθευτές, και φορείς παροχής υπηρεσιών. Η απομόνωση μειώνεται και τα δίκτυα εξασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις συμπληρώνουν η μια την άλλη και ειδικεύονται όπου απαιτείται. Τέτοιες συνεργασίες σχέσεων δημιουργούν αμοιβαία υποστήριξη, βελτίωση στην λήψη αποφάσεων, επιτυγχάνουν τις οικονομίες κλίμακας, επιταχύνουν την εκμάθηση και ενθαρρύνουν την καινοτομία και τη συλλογική ευελιξία στην ανταπόκριση στις αλλαγές αγοράς.

Η UNIDO δοκίμασε ιδιαίτερα να προσφέρει βοήθεια στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις καθώς επίσης ίδρυσε στην Ονδούρα, περισσότερες από 300 επιχειρήσεις. Τα δίκτυα έχουν χρησιμοποιήσει τη συλλογική δύναμη των μελών τους για να κόψουν τις δαπάνες στις κοινές πρώτες ύλες, για να ανοίξουν τα κατάστημά τους για να πωλήσουν αγαθά, για να σχεδιάσουν τα νέα προϊόντα στην αγορά και να δημιουργήσουν νέες επιχειρήσεις για να συμπληρώσουν τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις. Αυτό έχει βελτιώσει τα εισοδήματα και τις παραγόμενες νέες θέσεις.

Ένα παράδειγμα που μπορούμε να αναφέρουμε είναι ένα δίκτυο των κατασκευαστών σχεδίασε μια ανταγωνιστικότερη γεωργική μηχανή για τις τοπικές αγορές. Κάθε μέλος του δικτύου πρόσφερε και από ένα συστατικό στοιχείο. Οι κοινές πολιτικές αγοράς και η συγχρονισμένη διαχείριση της παραγωγής μείωσαν τις δαπάνες των πωλήσεων από 20 τοις εκατό σε 15 τοις εκατό. Το δίκτυο έχει οργανώσει επίσης τις συνδέσεις για να διανείμει τη νέα μηχανή σε όλη την Κεντρική Αμερική. Οι τομείς έχουν οδηγήσει επίσης στην κατάρτιση των ατόμων από τα τοπικά εκπαιδευτικά ιδρύματα και την αύξηση της ζήτησης για τις σειρές μαθημάτων στον προγραμματισμό παραγωγής, τη Διεύθυνση Προσωπικού, τον ποιοτικό έλεγχο, τη συντήρηση και το marketing. Έχει υπάρξει επίσης μία περιβαλλοντική επίδραση: ένα δίκτυο κατασκευαστών επίπλων, παράδειγματος χάριν, παίρνει τώρα τις πρώτες ύλες του συλλογικά από έναν συνεταιρισμό που συμμετέχει στη βιολογική δασική διαχείριση - ένας άλλος τομέας - αυτή τη φορά των επεξεργαστών τροφίμων - έχει αναπτύξει ένα εμπορικό σήμα των φροβίων και των φυτικών προϊόντων που καλλιεργούνται με την ελάχιστη χρήση των υποφαρμάκων.

Για περιεκτική συνεργασία των βασικών βιομηχανιών στην 'Burkina Faso'

Η 'Burkina Faso' είναι μια από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες παγκοσμίως, αλλά έχει διάφορα ισχυρά στοιχεία για να ενθαρρύνει την οικονομική ανάπτυξη. Έχει άφθονες πρώτες ύλες για τις βιομηχανίες τροφίμων, δέρματος και κλωστοϋφαντουργίας και συντελεί στην ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα. Επίσης ενεργεί όχι μόνο ως περιφερειακό εμπορικό κέντρο, αλλά στεγάζει την έδρα της δυτικής αφρικανικής οικονομικής και χρηματοοικονομικής ένωσης. Επιπλέον, η προοδευτική οικονομική μεταρρύθμιση είναι εν εξελίξει, με ένα ισχυρό πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης.

Εναντίον σε αυτό τέθηκαν μερικές σοβαρές προκλήσεις όπως μια περιορισμένη βιομηχανική βάση με υψηλές δαπάνες παραγωγής, οι τεχνικές ικανότητες πρέπει να αναβαθμιστούν, πρέπει να ενισχυθεί η θεσμική υποστήριξη για την έρευνα και την ποιοτική διαχείριση και τέλος υπάρχουν ακόμα πάρα πολλές κρατικές μονάδες κατασκευής με τις φτωχές συνδέσεις με τον ιδιωτικό τομέα.

Η UNIDO λειτούργησε με την κυβέρνηση και τα ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα μέρη για να δημιουργήσει μια ενσωματωμένη συνεργασία των υπηρεσιών όπου θα στηριχτεί στις δυνάμεις Burkina Faso επιτιθέμενος στις δυνάμεις της. Ο προϋπολογισμός που συμφωνήθηκε το 1998 ήταν US 4 εκατομμύρια, στον οποίο η UNIDO θα συμβάλει μισό εκατομμύριο δολάρια, για να συμβάλει στην ισορροπία των άλλων διεθνών αντιπροσωπειών με τις χώρες δότες. Η συνεργασία είναι το πρώτο νέο πρόγραμμα χώρας υφους και θα παράσχει ένα μόντελο για την δημιουργία άλλων προγραμμάτων.

Η διαδικασία "επιλογή των μεγάλων" θα χρησιμοποιήσει σε ολόκληρη τη σειρά των επιδεξιότητων και των ικανοτήτων της UNIDO και εξετάζει τα βασικά προβλήματα. Στοχεύσει να αναπτύξει τις αγροβιομηχανίες, όπως το βούτυρο επεξεργασίας, να ενθαρρύνει τα αγαθά δέρματος, να εκπαιδεύσει τις γυναίκες στο υφαντικό σχέδιο, να βοηθήσει το εμπορικό επιμελητήριο, να προβεί στην ένωση των καπνοσκευαστών, στους τομείς των μικρών επιχειρήσεων καθώς και άλλων οργανώσεων του ιδιωτικού τομέα για να βελτιώσετε τις αλληλεπιδράσεις τους με το δημόσιο τομέα, να υποστηρίξει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, να αποκτήσει τις κατάλληλες τεχνολογίες, να βελτιώσει την ποιότητα και την τυποποίηση και να κερδίσει την καλύτερη πρόσβαση στη χρηματοδότηση και την κατάρτιση, να οργανώσει ένα εθνικό ποιοτικό σύστημα, μέσω των ερευνητικών ιδρυμάτων για τον ποιοτικό έλεγχο και τη ασφάλεια των τροφίμων, οι διαδικασίες κατασκευής σε δέκα βιομηχανικές μονάδες θα αναβαθμιστούν για τον κρίσιμο έλεγχο ανάλυσης του προϊόντος, να προσελκύσει την επένδυση μέσω μιας αντιπροσωπείας προώθησης των επενδύσεων, να προστάτεύσει το περιβάλλον με την δημιουργία συστημάτων επεξεργασίας αποβλήτων αποχέτευσης. Στο πλαίσιο αυτού του ενσωματωμένου προγράμματος, το Burkina Faso προγραμματίζει να αυξήσει την ικανότητα κατασκευής του βελτιώνοντας την περιβαλλοντική διάθεση των βιομηχανιών του. Τα προϊόντα πρέπει να γίνουν πιο εμπορεύσιμα ως αποτέλεσμα της ανταπόκρισης των διεθνών προτύπων εξαγωγής. Συγχρόνως, περισσότερα εργοστάσια αναμένονται να χτιστούν μέσω της νέας επένδυσης.

Ενσωματωμένες υπηρεσίες για το αφρικανικό δέρμα

Η βιομηχανία δέρματος της Αφρικής αντιμετωπίζει διάφορα σοβαρά προβλήματα όπως: όχι καλή ποιότητα σε αρκετά δέρματα, έτσι υπήρχε πρόβλημα μεταρρύθμισης, έλλειψη τεχνολογίας έτσι παράγονταν σε ένα κράτος μετελές προϊόν για την εξαγωγή, τα απόβλητα των φλοιών στις αποχετεύσεις μολύναν το περιβάλλον, η παράγωγη υποδημάτων για την εγχώρια κατανάλωση περιορίστηκε από την έλλειψη ικανότητας μεταξύ των σχεδιαστών, των εργαζομένων παραγωγής, των εποπτών και των διευθυντών.

Η UNIDO αντιμετώπισε το πρόβλημα με ένα ενσωματωμένο πρόγραμμα υπηρεσιών στην Αιθιοπία, την Κένια, το Μαλάουι, τη Ναμίμπια, το Σουδάν, την Τανζανία, την Ουγκάντα, τη Ζάμπια και τη Ζιμπάμπουε. Το πρόγραμμα που άρχισε το 1989 επικεντρώθηκε αρχικά στη βελτίωση της επεξεργασίας και της ποιότητας των πρώτων υλών και των ημιεπεξεργασμένων προϊόντων. Οδήγησε στην αποκατάσταση των φλοιών και των εγκαταστάσεων κατασκευής υποδημάτων καθώς επίσης και την καθιέρωση του κέντρου κατάρτισης και παραγωγής για τη βιομηχανία παπουτσιών στη Κένια το 1993.

Για να εξετάσουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα, οι επιχειρήσεις ενισχύθηκαν για να εγκαταστήσουν ή να αναβαθμίσουν τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων αποχέτευσης, και το προσωπικό εκπαιδεύτηκε στο κέντρο ανάπτυξης δέρματος στο Ναϊρόμπι για να τις ενεργοποιήσει. Τα χαρακτηριστικά αποτελέσματα ήταν η παραγωγή του χρωμίου που μειώθηκε από 90 τοις εκατό στις 60 τοις εκατό. Αυτές οι υπηρεσίες βελτίωσαν τις εθνολογικές εξαγωγές κατά US 1 εκατομμύριο με ποιότητα που φθάνει στα πρότυπα ζήτησης στις δυτικές ευρωπαϊκές αγορές. Μετά από πέντε έτη, το κέντρο κατάρτισης και παραγωγής είναι σχεδόν αυτοεπιτηδούμενο, καλύπτοντας 80 τοις εκατό των δαπανών παραγωγής με τα εισοδήματα πωλήσεων, και το

σχέδια είναι εν εξελίξει για να το κάνουν μια πλήρως αναπτυγμένη δυνατότητα κατάρτισης για την παραγωγή προϊόντων.

ΥΠΣΕΙΣ UNIDO: Εύρεση των λύσεων.

Διάφορες χώρες συζητούν και επαναξιολογούν πώς να εκμεταλλευτούν τις λύσεις που τους προσφέρει η UNIDO έτσι ώστε να ωφεληθούν με καλύτερα πλεονέκτημά της. Ο διάλογος έχει επισημάνει τις ανάγκες και τα προβλήματα έτσι ώστε η σωστή συσκευασία των υπηρεσιών και των λύσεων να μπορεί να είναι κατάλληλη για τα, ενσωματωμένα προγράμματα της χώρας. Σε όλες τις περιπτώσεις, η UNIDO αναλαμβάνει να βρει τις καλύτερες λύσεις, είτε άμεσα από στο εσωτερικό, είτε μαζί με άλλους οργανισμούς, ιδρύματα και αντιπροσωπείες, είτε με την εύρεση των καλύτερων εμπειρογνομόνων για την εργασία.

Το κλειδί για την εύρεση των σωστών λύσεων, εντούτοις, βρίσκεται στη στρατηγική της προσέγγισης της UNIDO στην κατανόηση αναγκών και των χρηστών της καθώς και της βιομηχανίας. Η UNIDO έχει έναν σαφώς καθορισμένο ρόλο στην οικογένεια Ηνωμένων των Εθνών και είναι έτοιμη να ανταποκριθεί σε κάθε απαίτηση των χωρών.

Η βιομηχανική ανεπαρκής διακυβέρνηση και η έλλειψη του πλαισίου στατιστικών εμποδίζει το αναπτυξιακό δυναμικό των εγχώριων βιομηχανιών. Συγχρόνως, η φιλελευθεροποίηση, η παγκοσμιοποίηση και η γρήγορη τεχνολογική αλλαγή αλλάζουν συνεχώς το ανταγωνιστικό περιβάλλον στο οποίο λειτουργούν οι εταιρίες. Οι κυβερνήσεις, επομένως, πρέπει να προσαρμόσουν το ρόλο τους για να βοηθήσουν τις εσωτερικές επιχειρήσεις να ανταγωνιστούν στο διεθνή χώρο. Τα ιδρύματα και οι βιομηχανίες των αναπτυσσόμενων χωρών αναπτύσσουν τις δραστηριότητες τους μέσα σε μια κατάσταση ελλειπόν ή ατελών πληροφοριών και κατέχουν σπάνια τη γνώση, τις δεξιότητες και τις οργανωτικές ικανότητες έτσι ώστε να καταρτίσουν τις κατάλληλα βιομηχανικές στρατηγικές, τις πολιτικές και τα προγράμματα.

Οι υπηρεσίες παρείχαν τα αποτελέσματα: πολιτικές συμβουλές, πολιτικό σχέδιο, εφαρμογή και έλεγχος υποστήριξης.

Για να πραγματοποιηθούν τα τομιακά σχεδιαγράμματα ανταγωνιστικότητας θα πρέπει να βοηθήσουν το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Επίσης πραγματοποιούνται διαγνωστικές έρευνες χρησιμοποιώντας τις δοκιμασμένες μεθόδους της UNIDO για να προσδιορίσουν τις δυνάμεις και τις αδυναμίες, τις ευκαιρίες και τις απειλές. Τα εργαλεία όπως ένα πλαίσιο παιχνιδι-θεωρίας που αναπτύσσεται από την UNIDO χρησιμοποιούνται από αυτήν την υπηρεσία.

Οι οδηγίες βελτιώνουν τις πολιτικές διαδικασίες, απεικονίζοντας την αλληλεπίδραση διάφορων συμμετοχών με τους ευδιάκριτους και διαφορετικούς στόχους. Οι συμβουλές για τις γρηγορότερες και απλούστερες διαδικασίες συμφωνίας για τους στόχους και τις στρατηγικές όλων των συμμετοχών παρέχονται. Επίσης πρέπει να συμβουλευθούν τις κυβερνήσεις στην επιβολή των πολιτικών ανταγωνισμού μέσω των κατάλληλων μεταρρυθμίσεων του ρυθμιστικού περιβάλλοντος. Αυτή η υπηρεσία είναι βασισμένη στην εμπειρία που αποκτάται από το σταθερό έλεγχο της επιτυχούς πολιτικής εμπειρίας παγκοσμίως. Θα πρέπει να αναπτύξουν εθνικές ικανότητες για να μπορεί ελεγχθεί η απόδοση κατασκευής και να ακολουθηθεί η εξέλιξη των οικονομικών καθοριστικών παραγόντων της βιομηχανικής αύξησης από έναν τομέα 2. Οργάνωση των εθνικών και περιφερειακών πλιυφόρων ανταλλαγής:

Προώθηση και υποστήριξη ενός δικτύου δυναμικών θέσεων στις βιομηχανικές και αναπτυσσόμενες χώρες για να διευκολύνετε η ανταλλαγή των πληροφοριών και των εμπειριών, και τη συνεργασία στις τοπικές στρατηγικές και τις πρωτοβουλίες ανάπτυξης. Προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των ομάδων των χωρών που βρίσκονται αντιμετώπιες με παρόμοιες προκλήσεις ανάπτυξης με την οργάνωση του περιφερειακού διάλογου στα ζητήματα πολιτικής μέσω των σεμιναρίων και της δικτύωσης των περιφερειακών ερευνητικών ιδρυμάτων. Το σφαιρικό πρόγραμμα λειτουργεί 1. βιομηχανική διακυβέρνηση:

Εφαρμογή ενός δυναμικού κέντρου γνώσης στις βιομηχανικές στρατηγικές, οι οποίες θα παράσχουν πληροφορίες και θα διευκολύνουν την ανταλλαγή των εμπειριών μεταξύ των δημόσιων και ιδιωτικών συμμετοχών που συμμετέχουν στη διατύπωση, της εφαρμογής και του ελέγχου των βιομηχανικών στρατηγικών πολιτικών και των προγραμμάτων. Το κέντρο γνώσης θα υποστηριχθεί από ένα δίκτυο ερευνητικών κέντρων των βιομηχανικών χωρών, το οποίο θα αναλάβει τα πολιτικά - και προσαρμοσμένα στη δράση ερευνητικά ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία της εκβιομηχάνισης υπό τους νέους όρους της παγκοσμιοποίησης και της τεχνολογικής καινοτομίας. Αυτό το κέντρο γνώσης θα υποστηρίξει τις σχετικές βιομηχανικές υπηρεσίες συνεργασίας και θα χρησιμεύσει ως η πηγή για τις κανονικές δημοσιεύσεις στη βιομηχανική ανάπτυξη. Δημοσίευση μιας ετήσιας έκθεση παγκόσμιας βιομηχανικής ανάπτυξης. Αυτή η δημοσίευση

αρέχει τις πληροφορίες και την ανάλυση στους φορείς χάραξης πολιτικής, τους επιχειρησιακούς ηγέτες και τα όργανα για να τους βοηθήσει για να καταλάβει καλύτερα τη διαδικασία της καινοτομίας και της εκμάθησης τις αναπτυσσόμενες χώρες και τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες της παγκοσμιοποίησης και των νέων τεχνολογιών. Θα παράσχει πληροφορίες σχετικά με τη διατύπωση των στρατηγικών, των πολιτικών και των προγραμμάτων για να υποστηριχθεί η καινοτομία της εκμάθησης, καθώς επίσης και η οργάνωση των αλληλίων συστημάτων υποστήριξης, η προώθηση του επιχειρηματικού πνεύματος και να κινητοποιήσει τις πληροφορίες, τη γνώση, τις δεξιότητες και τους επιχειρησιακούς συνεργάτες. Ανάπτυξη, διατήρηση και δημοσίευση ενός "πίνακα βαθμολογίας σχετικά με την απόδοση και τις ικανότητες των βιομηχανιών", ο οποίος θα ελέγξει τους βασικούς καθοριστικούς παράγοντες της πρόοδου κατασκευής σε ένα δείγμα περισσότερων από 10 χωρών. Ο πίνακας βαθμολογίας θα επιτρέψει την αξιολόγηση των βιομηχανικών προτύπων ανάπτυξης. 2. Διάδοση των διάφορων δημοσιεύσεων όπως:

1. Έρευνες για τις αλυσίδες των βιομηχανιών καθώς και η πολιτική ανταγωνισμού που ακολουθούν 3. Η συνεχής βελτίωση των βιομηχανικών στατιστικών: Συλλογή, προετοιμασία και παρουσίαση βιομηχανικών στατιστικών: Η συλλογή περιλαμβάνει την επαφή με τις πηγές - 180 εθνικές στατιστικές υπηρεσίες, αλλά και άλλες εθνικές και διεθνείς πηγές. Η προετοιμασία των στοιχείων περιλαμβάνει την εισαγωγή δεδομένων, τα στοιχεία επιμερισμός, τα στοιχεία που συμπληρώνουν, εξαγωγή τις ελλείπουσες παρατηρήσεις και τις προβολές. Η παρουσίαση στοιχείων περιλαμβάνει τις αξιολογήσεις σε πίνακα, την κατάσκευή των δεικτών, το σχέδιο των στατιστικών εκθέσεων καθώς επίσης και των συστηματικών περιγραφών των στατιστικών στοιχείων και τις διαδικασίες πίσω από τους. Προώθηση των εθνικών συστάσεων: Αυτό περιλαμβάνει τη συμβολή, μέσω των εγγράφων στις διεθνείς συνεδριάσεις, στη διάδοση και την εφαρμογή των συστάσεων που υποβάλλονται στους παγκόσμιους χρήστες και τους παραγωγούς των στοιχείων από τη στατιστική Επιτροπή σε θέματα σχετικά με τις βιομηχανικές στατιστικές. Περιλαμβάνει τους χρήστες που αναζητούν τα στοιχεία ή τους δείκτες που θα μπορούσαν να είναι σχετικοί στην περιγραφή ή τη μεταχείριση του προβλήματός τους. Περιλαμβάνει τις προσαρμοσμένες πρόσωπο με πρόσωπο λειτουργίες διηγήσιμων καθώς επίσης και τα δεδομένα που απαιτούνται για να υποστηρίξουν την αναζήτηση των στοιχείων που αρχίζει από τις αόριστα εκφρασμένες ανάγκες πληροφοριών. Διάδοση εξόδου: Αυτό περιλαμβάνει τη διάδοση σε όλους τους χρήστες των βάσεων δεδομένων UNIDO INDSTAT. Οι προκύπτουσες βάσεις δεδομένων προσφέρουν μια μοναδική πηγή πληροφοριών που χρησιμοποιείται από τις εκατοντάδες ιδιωτικούς, δημόσιους και τους διεθνείς οργανισμούς παγκοσμίως. Ίσως το πιο διακριτικό χαρακτηριστικό αυτών των πληροφοριών είναι ότι καθιερώνεται στο επίπεδο των βιομηχανικών κλάδων.

4. Στατιστική έρευνα και ανάπτυξη: Περιλαμβάνει όχι μόνο τις μεθοδολογικές δραστηριότητες για να βελτιώσει τα στοιχεία και για να διατηρήσει τις βάσεις δεδομένων, αλλά και την έρευνα και τις δημοσιεύσεις που ασκούνται στα διαθέσιμα στοιχεία της UNIDO. Συμμετοχή στις διεθνείς στατιστικές έρευνες: Οι ειδικοί ερευνών της UNIDO ενώνουν τις διεθνείς τους έρευνες για να εισαγάγουν νέες μεθόδους για να συλλέξουν και να επεξεργαστούν τις βιομηχανικές στατιστικές.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: Βιομηχανική πρόκληση ανταγωνιστικότητας στην ΚΟΥΒΑ

Βελτιώστε και βελτιώστε τα επιτεύγματα στην κοινωνική σφαίρα με την αναβάθμιση της ανταγωνιστικότητας του βιομηχανικού τομέα

Ποιοί

Το πρόγραμμα στοχεύει να εξασφαλίσει αποδοτική χρήση των ενεργειακών στοιχείων συμπεριφοράς, προώθηση της χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ανάπτυξη των βιομηχανικών προγραμμάτων ανάπτυξης και πληροφοριών, ενθάρρυνση της επιχειρηματικής ανταγωνιστικότητας και προώθηση των σχέσεων καινοτομίας και συνεργασίας μεταξύ των επιχειρήσεων, βελτίωση των τεχνικών μετρολογίας και ποιοτικού ελέγχου σε επιχειρηματικό επίπεδο, εφαρμογή του διεθνούς κανονισμού περιβάλλοντος, προώθηση της επένδυσης και της τεχνολογίας και εκσυγχρόνιση ικανοτήτων στις αγροβιομηχανίες και σε άλλους βιομηχανικούς τομείς.

Στρατηγική

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ I: Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Αναβάθμισαν τις δεξιότητες και τα μεθοδολογικά εργαλεία των αντιπροσωπειών. Ενισχυμένη απόδοση του

κόνβανικου θεσμικού συστήματος υποστήριξης . Δίκτυο βιομηχανικών, τεχνολογικών και πληροφοριών επένδυσης (το συστατικό κόστισε: US 1,143,000)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ II: Ενισχυμένη ικανότητα **ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ** για την εφαρμογή του προγράμματος, για την ανάπτυξη των εθνικών πηγών ενέργειας και του προγράμματος και για την αποβολή ηλεκτρικής ενέργειας. Μέθοδοι για την ενέργεια και τη χρήση της πιο εθνικά παραχθείσας ενέργειας για τις βιομηχανικές επιχειρήσεις. Προτάσεις για την εθνική ικανότητα να παρασχεθεί η ενέργεια στη βιομηχανία (το συστατικό κόστισε: US 1,535,000)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ III: **ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ** στην τεχνική πρόοδο **ΤΟΜΕΩΝ** της **ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ** στην επεξεργασία τροφίμων. Αναβαθμισμένη τεχνολογία και δεξιότητες στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και στην κατασκευή ενδυμάτων. Τεχνική αναβάθμιση των ξύλινων τομέων της επεξεργασίας και της κατασκευής. Αναβαθμισμένη τεχνολογία και αύξηση των βιομηχανικών προϊόντων (το συστατικό κόστισε: US 2,118,000)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ IV: Το **ΚΑΘΑΡΟΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ** ενίσχυσε την εθνική περιβαλλοντική ικανότητα της αντιπροσωπείας για την ανάπτυξη και την εφαρμογή μιας καθαρότερης στρατηγικής παραγωγής. Η ενισχυμένη ικανότητα του Υπουργείου βιομηχανίας ζάχαρης για να σχεδιάσει την περιβαλλοντική επίδραση και την αξιολόγηση του κινδύνου οικοτοξικολογίας μελετά για να εφαρμόσει τα επανορθωτικά μέτρα. Ενισχυμένη ικανότητα του Υπουργείου επίσημης, τεχνολογίας και περιβάλλοντος για την εφαρμογή του ελέγχου της ρύπανσης και στρατηγικής ελαχιστοποίησης αποβλήτων των βιομηχανιών, και τη συντήρηση της βιοποικιλότητας στις διατηρημένες περιοχές (το συστατικό κόστισε: US 798,000)

ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Βιομηχανική διακυβέρνηση της ΣΛΟΥΔΙΚΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ και πρόκληση στρατηγικής

Διαφοροποιήστε τη βιομηχανική παραγωγή

• **Στόχοι**

Το πρόγραμμα στοχεύει να βελτιώσει τη συμβολή του ιδιωτικού τομέα στη βιομηχανική ανταγωνιστικότητα και τη διαφοροποίηση στα πλαίσια της ελευθέρωσης αγοράς και της προσεχούς ιδιότητας του μέλους του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, σε συνεργασία με την κυβέρνηση και τον ιδιωτικό τομέα.

• **Στρατηγική**

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ I: ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ σύστημα **ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ** των διαβουλεύσεων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που προεδρεύονται από το Υπουργό βιομηχανίας και ηλεκτρικής ενέργειας (ΜΙΕ). Καθιέρωση μιας μονάδας ηλεκτρικής ενέργειας για να συντονίζει τις πολιτικές και τα προγράμματα. Δίκτυο υποστήριξης διακυβέρνησης για την επικοινωνία και την ανταλλαγή των πληροφοριών μεταξύ των ιδρυμάτων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που συμμετέχουν στη βιομηχανική ανάπτυξη. Ενισχυμένο δίκτυο βιομηχανικών στατιστικών (το συστατικό κόστισε: US 1,077,455)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ II: Στρατηγική **ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ** για συνεργασία μεταξύ της κυβέρνησης και του ιδιωτικού τομέα για να ενισχύσει τη βιομηχανική ανταγωνιστικότητα και τη διαφοροποίηση. Πολιτικό πλαίσιο για να υποστηρίξει την εφαρμογή της στρατηγικής. Στρατηγική ανάπτυξης και πρόγραμμα δράσης για τους επιλεγμένους τομείς (το συστατικό κόστισε: US 596,640)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ III: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ για να αναπτύξει την κυβέρνηση και τον ιδιωτικό τομέα, για να οργανώσει ένα δίκτυο υπηρεσιών υποστήριξης, για την προώθηση της επένδυσης και τη τεχνολογία, των υπηρεσιών επιχειρησιακής ανάπτυξης για τις επιχειρήσεις μεσαίας κλίμακας, της αξιολόγησης της τυποποίησης, πιστοποίησης και συμμόρφωσης, της συνεχούς βελτίωσης και της ποιοτικής διαχείρισης, του ανθρώπινου δυναμικού και του δικτύου επιχειρησιακών πληροφοριών (το συστατικό κόστισε: US 544,660)

ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: ΤΥΝΗΣΙΑ που προωθεί τη βιομηχανική πρόκληση ανταγωνιστικότητας

να διευκολύνει την ένταξη της Τυνησίας στις ευρωπαϊκές και περιφερειακές αγορές, για να αναβαθμίσει τις βιομηχανίες και για να ενθαρρύνει την βιομηχανική ανταγωνιστικότητα και τη δημιουργία θέσεων εργασίας

τόχοι

ο πρόγραμμα στοχεύει να ενισχύσει τις θεσμικές ικανότητες των επιχειρήσεων μικρής και μεσαίας κλίμακας (ΜΜΕ), να βελτιώσει την παραγωγική ικανότητά τους, να υπερνικήσει την έλλειψη ομοιόμορφων προτύπων ποιτικών απαιτήσεων, τη χαμηλή παραγωγική ικανότητα και τη φτώχη πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες

εφαρμογή

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ I: ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΕΣ ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ και προγράμματα δράσης για την ανάπτυξη της υποδομής και για την ποιοτική προώθηση ενός δικτύου πληροφοριών. Καθορισμός μιας μονάδας και ανάλυση των ΜΜΕ με τους δείκτες απόδοσης. Ενισχυμένες ικανότητες του τμήματος βιομηχανικής ασφάλειας. Το σύστατικό κόστισε: US 1,606,000)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ II: ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ βοήθειας σε τέσσερα εργαστήρια εκμίσθης για να λάβει την πιστοποίηση. Κατάρτιση για 60 συμβούλους/μηχανικούς και 40 εκπαιδευτές. Ενισχυμένες ικανότητες δύο τεχνικών κέντρων. Βελτιωμένες ικανότητες στην ενεργειακή συντήρηση (το σύστατικό κόστισε: US 1,358,000)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ III: ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, για να αναβαθμίσει 100 βιομηχανίες και 20 επιχειρήσεις υπηρεσιών. Κατάρτιση 20 μηχανικών στις μεθόδους ανάλυσης κινδύνου των κρίσιμων σημείων έγχυσης και εισαγωγή αυτών των μεθόδων σε 20 επιχειρήσεις (το τμήμα κόστισε: US 3,603,000)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επισκόπηση

ο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο καθιερώθηκε από το χάρτη ως το κύριο όργανο συντονισμού του οικονομικού και κοινωνικού έργου των Ηνωμένων Εθνών, για να προαγάγει: (α) υψηλότερο βιοτικό επίπεδο, υψηλής απασχόληση, και οικονομική και κοινωνική πρόοδο και ανάπτυξη. (β) διεθνείς λύσεις σε ζητήματα οικονομικού και κοινωνικού περιεχομένου, σε πρόβλήματα υγείας και διεθνής πολιτιστική συνεργασία και (γ) αμοιβαίο σεβασμό, και τήρηση, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλες τις χώρες χωρίς διάκριση ως προς τη φυλή, το φύλο, τη γλώσσα, ή τη θρησκεία.

ο συμβούλιο έχει 54 μέλη με τριετή θητεία. Η ψηφοφορία στο Συμβούλιο γίνεται με την αρχή της απλής πλειοψηφίας. Κάθε μέλος έχει μία ψήφο.

περίοδοι επικοινωνίας

ο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο οργανώνει μία περίοδο επικοινωνίας πέντε εβδομάδων κάθε έτος, που εναλλάσσεται μεταξύ της Νέας Υόρκης και της Γενεύης. Η περίοδος επικοινωνίας περιλαμβάνει μια υψηλού επιπέδου ειδική συνεδρίαση, που παρακολουθείται από τους Υπουργούς και άλλους ανώτερους κυβερνητικούς υπαλλήλους, για να συζητήσουν σημαντικά οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα. Καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου η εργασία του Συμβουλίου εκτελείται από τους διγατρικούς οργανισμούς του που συνεδριάζουν σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Λειτουργίες και εξουσίες του Συμβουλίου

ο βασικές λειτουργίες του Συμβουλίου είναι:

να χρησιμεύσει ως το κεντρικό φόρουμ για τη συζήτηση των διεθνών οικονομικών και κοινωνικών ζητημάτων, και για τη διατύπωση των συστάσεων πολιτικής που απευθύνονται στα κράτη μέλη και στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών

- να κάνει τις μελέτες και τις εκθέσεις και να υποβάλει συστάσεις σχετικά με διεθνή οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, εκπαιδευτικά, θέματα
- να προωθήσει το σεβασμό, και την τήρηση, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών
- να καλέσει τις Διεθνείς Διασκέψεις για να συντονίσουν τις δραστηριότητες των ειδικευμένων αντιπροσωπειών, μέσω των διαβουλεύσεων και των συστάσεων τους,
- να συσχεφτεί με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις οι οποίες ενδιαφέρονται για τα θέματα με τα οποία ασχολείται το Συμβούλιο.

Άρθρο 6

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο καθιερώθηκε ως κύριο όργανο των Ηνωμένων Εθνών σύμφωνα με το άρθρο 7 του χάρτη.

Ο όρος των αναφορών για το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο περιλαμβάνεται στα κεφάλαια ΙΧ και Χ του χάρτη.

Το κεφάλαιο ΙΧ ασχολείται με τα διεθνή οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα συνεργασίας που είναι οι αρχές που οδηγούν τις ενέργειες του Συμβουλίου.

Το κεφάλαιο Χ καθορίζει τη σύνθεση, αξιολογεί τις λειτουργίες και τη δύναμη και εκθέτει την διαδικασία πληροφορίας του Συμβουλίου.

Κεφάλαιο III

Όργανα

Άρθρο 7

Καθιερώνονται ως κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών: το Συμβούλιο Ασφαλείας, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, το διεθνές Δικαστήριο, και η γραμματεία.

Τέτοια θυγατρικά όργανα μπορούν να καθιερωθούν σύμφωνα με τον παρόντα χάρτη.

Άρθρο 8

Τα Ηνωμένα Έθνη δεν θα τοποθετήσουν κανέναν περιορισμό στην επιλεξιμότητα των ανδρών και των γυναικών να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δραστηριότητα σύμφωνα με τους όρους της ισότητας στα κύρια και θυγατρικά όργανά του.

Κεφάλαιο ΙΧ

Διεθνής οικονομική και κοινωνική συνεργασία

Άρθρο 55

Πρέπει της δημιουργίας των όρων της σταθερότητας και της ευημερίας που είναι απαραίτητοι για τις ειρηνικές και φιλικές σχέσεις μεταξύ των εθνών αφού στοχεύουν το σεβασμό της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και της τοδιάθεσης των λαών, τα Ηνωμένα Έθνη θα προαγάγουν:

α) υψηλότερο βιοτικό επίπεδο, πλήρης απασχόληση, και όρους της οικονομικής και κοινωνικής προόδου και ανάπτυξης.

β) λύσεις διεθνών οικονομικών και κοινωνικών, προβλημάτων και διεθνής πολιτιστική και εκπαιδευτική συνεργασία και

γ) καθολικός σεβασμός και τήρηση, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλες τις χώρες χωρίς διάκριση ως προς τη φυλή, το φύλο, τη γλώσσα, ή τη θρησκεία.

Άρθρο 56

Τα μέλη δεσμεύονται για να λάβουν κοινά και χωριστά μέτρα σε συνεργασία με την οργάνωση για το επίτευγμα των σκοπών που εκτίθενται στο άρθρο 55.

Άρθρο 57

Οι διάφορες ειδικευμένες αντιπροσωπείες, που καθιερώνονται με τη διακυβερνητική συμφωνία και την εποπτεία της Οργάνωσης, έχουν ως αποστολή την ευρεία διεθνή ευθύνη, όπως καθορίζονται στα βασικά όργανά τους, στα οικονομικά,

κοινωνικά, πολιτιστικά και εκπαιδευτικά πεδία, θα παρουσιαστούν στη σχέση τους με τα Ηνωμένα Έθνη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63.

2. Τέτοιες αντιπροσωπείες που παρουσιάζονται έτσι στη σχέση τους με τα Ηνωμένα Έθνη αναφέρονται εφεξής ως ειδικευμένες αντιπροσωπείες.

Άρθρο 58

Η οργάνωση θα υποβάλει συστάσεις για το συντονισμό των πολιτικών και των δραστηριοτήτων των ειδικευμένων αντιπροσωπειών.

Άρθρο 59

Η οργάνωση, που απαιτείται, θα αρχίσει τις διαπραγματεύσεις μεταξύ των κρατών ενδιαφερόμενων για τη δημιουργία οποιονδήποτε νέων ειδικευμένων αντιπροσωπειών που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των σκόπων που εκτίθενται στο άρθρο 55.

Άρθρο 60

Η ευθύνη για την απαλλαγή των ρόλων της οργάνωσης που εκτίθεται σε αυτό το κεφάλαιο θα περιβληθεί στη γενική συμβολική γλώσσα και, κάτω από την αρχή της γενικής συμβολικής γλώσσας, στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο.

Κεφάλαιο X

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο

Σύνθεση

Άρθρο 61

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο αποτελείται από πενήντα τέσσερα μέλη των Ηνωμένων Εθνών.
2. Υπό τον όρο των διατάξεων της παραγράφου 3, δεκαοχτώ μέλη του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου εκλέγονται κάθε έτος για μια θητεία τριών ετών. Ένα αποσυρόμενο μέλος θα είναι επιλέξιμο για άμεση επανεκλογή.
3. Στην πρώτη εκλογή μετά από την αύξηση στην ιδιότητα μελών του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου από είκοσι επτά στα πενήντα τέσσερα μέλη, εκτός από τα μέλη που εκλέγονται αντί των εννέα μελών των οποίων η περίοδος απασχόλησης λήγει στο τέλος εκείνου του έτους, είκοσι επτά πρόσθετα μέλη θα εκλεχθούν. Από αυτά τα είκοσι επτά πρόσθετα μέλη, η περίοδος απασχόλησης εννέα μελών που εκλέγονται έτι θα λήξει στο τέλος ενός έτους, και των εννέα άλλων μελών στο τέλος δύο ετών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που γίνονται από τη γενική συμβολική γλώσσα.
4. Κάθε μέλος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου έχει έναν αντιπρόσωπο.

Λειτουργίες και δυνάμεις

Άρθρο 62

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να κάνει ή να αρχίσει τις μελέτες και τις εκθέσεις όσον αφορά τα διεθνώς οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, εκπαιδευτικά και σχετικά με την υγεία θέματα και μπορεί να υποβάλει συστάσεις όσον αφορά οποιαδήποτε θέματα στη γενική συμβολική γλώσσα στα μέλη των Ηνωμένων Εθνών, και στις ειδικευμένες ενδιαφερόμενες αντιπροσωπείες.
2. Μπορεί να υποβάλει συστάσεις με σκόπο την προώθηση του σεβασμού, και την τήρηση, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.
3. Μπορεί να προετοιμάσει τα σχέδια σύμβασης για υποβολή στη γενική συμβολική γλώσσα, όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στην ικανότητά του.
4. Μπορεί να καλέσει, σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται από τα Ηνωμένα Έθνη, τις Διεθνείς Διασκέψεις σχετικά με τα θέματα που εμπίπτουν στην ικανότητά του.

Άρθρο 63

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να συμμετέχει στις συμφωνίες με οποιεσδήποτε από τις αντιπροσωπείες που αναφέρονται στο άρθρο 57, καθορίζοντας τους όρους στους οποίους η ενδιαφερόμενη αντιπροσωπεία θα παρουσιάσει στη σχέση της με τα Ηνωμένα Έθνη. Τέτοιες συμφωνίες θα υποβληθούν στην έγκριση από τη γενική συμβολική γλώσσα.

2. Μπορεί να συντονίζει τις δραστηριότητες των ειδικευμένων αντιπροσωπειών μέσω των διαβουλεύσεων και των συστάσεων σε τέτοιες αντιπροσωπείες και μέσω των συστάσεων στη γενική συμβολική γλώσσα στα μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 64

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να λάβει τις κανονικές εκθέσεις από τις ειδικευμένες αντιπροσωπείες. Μπορεί να κάνει τις ρυθμίσεις με τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών και με τις ειδικευμένες αντιπροσωπείες για να λάβει τις εκθέσεις σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για να εφαρμόσουν οι συστάσεις του σχετικά με τα θέματα που εμπίπτουν στην ικανότητά του, που γίνεται στη γενική συμβολική γλώσσα.

2. Μπορεί να διαβιβάσει τις παρατηρήσεις του σε αυτές τις εκθέσεις στη γενική συμβολική γλώσσα.

Άρθρο 65

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να εφοδιάσει πληροφορίες το Συμβούλιο Ασφαλείας και να το βοηθήσει κατόπιν του αιτήματός του.

Άρθρο 66

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο εκτελεί λειτουργίες όπως η πτώση στις ικανότητά του σχετικά με την πραγματοποίηση των συστάσεων της γενικής συμβολικής γλώσσας.

2. Μπορεί, με την έγκριση της γενικής συμβολικής γλώσσας, να εκτελέσει τις υπηρεσίες κατά παράκληση των μελών των Ηνωμένων Εθνών και κατά παράκληση των ειδικευμένων αντιπροσωπειών.

3. Θα εκτελέσει άλλες λειτουργίες όπως προσδιορίζεται στον παρόντα χάρτη ή όπως μπορεί να του ανατεθεί από τη γενική συμβολική γλώσσα.

Ψηφοφορία

Άρθρο 67

1. Κάθε μέλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής θα διοργανώσει μια ψήφο.

2. Οι απόψεις της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής θα ληφθούν από μια πλειοψηφία του παρόντος και της ψηφοφορίας μελών.

Παδικασία

Άρθρο 68

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο στηρίζει τις οικονομικές και κοινωνικές επιτροπές για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και άλλες επιτροπές όπως μπορεί να απαιτηθεί για την απόδοσή των λειτουργιών του.

Άρθρο 69

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο προσκαλεί οποιοδήποτε μέλος των Ηνωμένων Εθνών να συμμετέχει χωρίς ψηφοφορία, στις συζητήσεις της σε οποιοδήποτε θέμα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

Άρθρο 70

1. Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να κάνει τις ρυθμίσεις για τους αντιπροσώπους των ειδικευμένων αντιπροσωπειών, χωρίς ψηφοφορία.

Άρθρο 71

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να κάνει τις κατάλληλες ρυθμίσεις για τις διαβουλεύσεις με τις κυβερνητικές οργανώσεις που ενδιαφέρονται για τα θέματα σχετικά με την ικανότητά του. Τέτοιες ρυθμίσεις μπορούν να γίνουν με τους διεθνείς οργανισμούς και, όπου απαιτείται, με τις εθνικές οργανώσειςφόρου είχαν σχέση οι διαβουλεύσεις με τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 72

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο θεσπίζει τον εσωτερικό Κανονισμό του.

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο θα πρέπει όπως απαιτείται στη συμφωνία να συμμορφώνεται με τους κανόνες του, οι οποίοι περιλαμβάνουν τη διάταξη για τη σύγκληση των συνεδριάσεων για το αίτημα της λειοψηφίας των μελών του.

Τα Μέλη του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο είναι ένα από τα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών. Αποτελείται από 54 μέλη τα οποία εκλέγονται για τριετή θητεία. Η έδρα του Συμβουλίου είναι ανάλογη με τη γεωγραφική αντιπροσώπευση, με δεκατέσσερις αντιπροσώπους στα αφρικανικά κράτη, ένδεκα στα ασιατικά κράτη, έξι στα ανατολικο-ευρωπαϊκά κράτη, δέκα στα λατινοαμερικανικά και caraϊβικά κράτη, και δέκα τρία στα αμερικανικά και άλλα κράτη.

Το όνομα κάθε μέλους και η ημερομηνία λήξης της ιδιότητάς τους αναφέρεται στο ακόλουθο διάγραμμα.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το γραφείο του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου αποφασίζεται από το Συμβούλιο στην αρχή κάθε τριετίας περιόδου επικοινωνίας. Οι βασικές λειτουργίες του γραφείου είναι να προτείνει την ημερήσια διάταξη, να συντάσσει ένα πρόγραμμα εργασίας και να οργανώσει την περίοδο επικοινωνίας με την υποστήριξη της γραμματείας των Ηνωμένων Εθνών.

Το τμήμα που παρέχει την ουσιαστική υποστήριξη:

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο περιλαμβάνει:

Σε όλο το σύστημα καθοδήγηση, η οποία περιλαμβάνει την καθοδήγηση στις σημαντικές διασκέψεις και συνενομιλίες κορυφής των Ηνωμένων Εθνών.

Συντονισμό των θυγατρικών οργανισμών του, με σκοπό την επίτευξη της βελτιωμένης εναρμόνισης των δραστηριοτήτων διατάξεων και των προγραμμάτων εργασίας τους, και συντονισμό για την εφαρμογή των δηλώσεων, των στρατηγικών και των προγραμμάτων δράσης στα οικονομικά και κοινωνικά πεδία που υιοθετούνται από τις σημαντικές διασκέψεις και συνενομιλίες κορυφής των Ηνωμένων Εθνών.

Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) συμβουλευουν το Συμβούλιο στα οικονομικά και κοινωνικά θέματα.

Το τμήμα επίσης:

παρέχει την ουσιαστική και τεχνική υποστήριξη στην εκτελεστική Επιτροπή των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων έχοντας ως σκοπό τον προσδιορισμό και την ανάλυση των ζητημάτων πολιτικής.

Υποστηρίζει τη διακυβερνητική διαδικασία για την ανανέωση των Ηνωμένων Εθνών στα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα.

Αξιολογεί την απόδοση και τον αντίκτυπο των λειτουργικών δραστηριοτήτων του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με τις εξουσιοδοτήσεις που καθιερώνονται από τις τριετείς περιεκτικές πολιτικές αποφάσεις.

Διατηρεί ουσιαστικές συνδέσεις μεταξύ του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου (ecosoc), της γενικής συνενομιλικής γλώσσας (GA) και του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών μέσω της συμβουλευτικής Επιτροπής για τον προγραμματισμό και των λειτουργικών ερωτήσεων (CCPOQ) και της ομάδας ανάπτυξης Ηνωμένων Εθνών (UNDG).

Προάγει την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου και της διοικητικής Επιτροπής του συντονισμού (ACC), καθώς επίσης και μεταξύ των οργανισμών της κυβέρνησης με άλλες οργανώσεις του συστήματος.

Θυγατρικοί οργανισμοί

Το άρθρο 68 του χάρτη επιτρέπει στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο να ιδρύει θυγατρικούς οργανισμούς στα οικονομικά, κοινωνικά και σχετικά πεδία όπως μπορεί να απαιτηθεί για την απόδοση των λειτουργιών του. Η εργασία του Συμβουλίου καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου εκτελείται από τους θυγατρικούς οργανισμούς του που συνεδριάζουν σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Τα προγράμματα εργασίας του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου το 2002

Η συμβολή του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου στην εργασία

Το πρόγραμμα εργασίας του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου θα διαιρείται μεταξύ των επίσημων περιόδων επικοινωνίας, και διάφορων άτυπων συνεδριάσεων. Οι ομάδες των ειδικών θα συκληθούν για να παρέχουν ένα φόρουμι για τη συζήτηση σχετικά με την πίεση και τα σύνθετα ζητήματα έξω από την επίσημη διακυβερνητική δομή διαπραγμάτευσης.

Επίσημες περιόδοι επικοινωνίας το 2002

Ειδική υψηλού επιπέδου συνεδρίαση του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου θα πραγματοποιηθεί στις 22 Απριλίου του 2002 στο Bretton Woods.

Άτυπες συνεδριάσεις το 2002

Στρογγυλή τράπεζα του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου με θέμα την υγεία και την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Μαρτίου 2002, στρογγυλή με θέμα την εκπαίδευση και την ανάπτυξη που πραγματοποιήθηκε στις 14 Μαρτίου και στρογγυλή τράπεζα με θέμα το ανθρώπινο δυναμικό και την ανάπτυξη (5 Μαρτίου 2002).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (UNCTAD)

Η UNCTAD ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ: καθιερώθηκε το 1964 ως μόνιμο διακυβερνητικό σώμα. Η UNCTAD είναι το κύριο όργανο της γενικής συμβολικής γλώσσας των Ηνωμένων Εθνών και εξετάζει ζητήματα εμπορίου, επένδυσης και ανάπτυξης.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ UNCTAD: μεγιστοποίηση των ευκαιριών εμπορίου, επένδυσης και ανάπτυξης των αναπτυσσόμενων χωρών και παροχή βοήθειας στις προσπάθειές τους να ενσωματώνουν σε δίκαιη βάση την παγκόσμια οικονομία.

ΔΙΟΤΗΤΑ ΜΕΛΟΥΣ: 191 κράτη μέλη

ΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΕΘΝΩΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (191).

Afghanistan	Germany	Pakistan
Albania	Ghana	Pala
Algeria	Greece	Panama
Andorra	Grenada	Papua New Guinea
Angola	Guatemala	Paraguay
Antigua and Barbuda	Guinea	Peru
Argentina	Guinea-Bissau	Philippines
Armenia	Guyana	Poland
Australia	Haiti	Portugal

Austria	Holy See	Qatar
Azerbaijan	Honduras	Republic of Korea
Bahamas	Hungary	Republic of Moldova
Bahrain	Iceland	Romania
Bangladesh	India	Russian Federation
Barbados	Indonesia	Rwanda
Belarus	Iran (Islamic Republic of)	Saint Kitts and Nevis
Belgium	Iraq	Saint Lucia
Belize	Ireland	Saint Vincent and the Grenadines
Benin	Israel	Samoa
Bhutan	Italy	San Marino
Bolivia	Jamaica	Sao Tome and Principe
Bosnia and Herzegovina	Japan	Saudi Arabia
Botswana	Jordan	Senegal
Brazil	Kazakhstan	Seychelles
Brunei Darussalam	Kenya	Sierra Leone
Bulgaria	Kiribati	Singapore
Burkina Faso	Kuwait	Slovakia
Burundi	Kyrgyzstan	Slovenia
Cambodia	Lao People's Democratic Republic	Solomon Islands
Cameroon	Latvia	Somalia
Canada	Lebanon	South Africa
Cape Verde	Lesotho	Spain
Central African Republic	Liberia	Sri Lanka
Chad	Libyan Arab Jamahiriya	Sudan
Chile	Liechtenstein	Suriname
China	Lithuania	Swaziland
Colombia	Luxembourg	Sweden
Comoros	Madagascar	Switzerland
Congo	Malawi	Syrian Arab Republic
Costa Rica	Malaysia	Tajikistan
Cote d'Ivoire	Maldives	Thailand
Croatia	Mali	The Former Yugoslav Republic of
Cuba	Malta	Macedonia
Cyprus	Marshall Islands	Togo
Czech Republic	Mauntania	Tonga
Democratic People's Republic of Korea	Mauritius	Trinidad and Tobago
Democratic Republic of the Congo	Mexico	Tunisia
Denmark	Micronesia (Federated States of)	Turkey
Djibouti	Monaco	Turkmenistan
Dominica	Mongolia	Tuvalu
Dominican Republic	Morocco	Uganda
Ecuador	Mozambique	Ukraine
Egypt	Myanmar	United Arab Emirates
El Salvador	Namibia	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Equatorial Guinea	Nepal	United Republic of Tanzania
Eritrea	Netherlands	United States of America
Estonia		Uruguay
Ethiopia		Uzbekistan
Fiji		Vanuatu
		Venezuela

Finland	New Zealand	Viet Nam
France	Nicaragua	Yemen
Gabon	Niger	Yugoslavia
Gambia	Nigeria	Zambia
Georgia	Norway	Zimbabwe
	Oman	

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ο κ. 'Rubens Ricuperro' από την Βραζιλία

ΑΝΑΠΛΗΡΩΠΗΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ο κ. 'Carlos Fortin' από την Χιλή.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: 45 εκατομμύρια δολάρια ετησίως από τον κανονικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών και 24 εκατομμύρια δολάρια εκτός προϋπολογισμού.

Αντιμετώπιση της πρόκλησης ανάπτυξης

Τα τεχνικά προγράμματα συνεργασίας της διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το εμπόριο και την ανάπτυξη (UNCTAD).

Η ανάπτυξη είναι η διαπρεπής πρόκληση των χρόνων μας. Η φτώχεια είναι διαδεδομένη, τα οικολογικά συστήματα απειλούνται, η οικονομική στασιμότητα εάν όχι η οπισθοδρόμηση επικρατεί σε έναν μεγάλο αριθμό χωρών. Εν τούτοις, υπάρχουν θετικοί όροι για την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την ανάπτυξη, ενώ η σταθερή αύξηση των ευκαιριών του εμπορίου προσφέρει τις δυνατότητες για την πρόοδο.

Επιτηρημένη σε ένα παρελθόν της καινοτόμου σκέψης για την ανάπτυξη που έφερε το Βορρά και το νότο στον πίνακα διαπραγμάτευσης, η UNCTAD προωθεί σήμερα την ανάπτυξη με δύο τρόπους. Ο πρώτος τρόπος είναι με την υποστήριξη των πολύπλευρων συζητήσεων πολιτικής με σκοπό να προωθήσουν τη διεθνή οικονομική συνεργασία για την ανάπτυξη. Ο άλλος τρόπος είναι μέσω των τεχνικών προγραμμάτων συνεργασίας του, τα οποία βοηθούν τις αναπτυσσόμενες χώρες στην υπερνίκηση των πρακτικών εμποδίων στη βιώσιμη ανάπτυξη. Αυτά τα προγράμματα επιδιώκουν:

Να συμβάλουν στη καλύτερη κατανόηση των διεθνών οικονομικών προβλημάτων και των λύσεών τους, να βοηθήσει τις χώρες να ενισχύσουν τις ικανότητες διαπραγμάτευσής τους σχετικά με το διεθνές εμπόριο, τη χρηματοδότηση και την επένδυση, να παρέχουν οδηγίες έτσι ώστε οι χώρες να βελτιώσουν τα συστήματα και τις διαδικασίες για την εμπορική επέκταση σε τέτοιες περιοχές όπως την εμπορική αποδοτικότητα, το τελωνείο, τις θαλάσσιες μεταφορές, και την οικονομική διαχείριση, να συμβάλουν στην εθνική χάραξη της πολιτικής, ιδιόκτητα της σχέσης μεταξύ του εμπορίου, της τεχνολογίας, της χρηματοδότησης και της επένδυσης και να προωθήσουν τη συνεργασία μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών. Μια πρόσφατη αναθεώρηση της τεχνικής συνεργασίας της UNCTAD στον πίνακα εμπορίου και ανάπτυξης, βασισμένη σε μια έκθεση από τους ανεξάρτητους συμβούλους, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η UNCTAD πρέπει να παραμείνει σχετικά μια μικρή αντιπροσωπεία στον τομέα της τεχνικής συνεργασίας. Αλλά οι χώρες που μπορούν να διαδραματίσουν έναν ζωτικής σημασίας και μοναδικό ρόλο με την πλήρωση επιλεγμένης στρατηγικής τεχνικής συνεργασίας για την ανάπτυξη και τη διαχείριση του διεθνούς εμπορίου και του οικονομικού συστήματος πρέπει να εκμεταλλευτούν συγκριτικά πλεονεκτήματά της, να εξασφαλίσουν συμπληρωματικότητα με τη σχετική εργασία άλλων διεθνών οργανισμών, να επέμβουν για στρατηγικούς και καταλυτικούς λόγους και να επιτρέψουν τις διάφοροποτημένες ανάγκες του πνεύματος των αναπτυσσόμενων χωρών.

Η χρηματοδότηση για την τεχνική συνεργασία της UNCTAD προέρχεται από το UNDP, τις επιμέρους χώρες δότες, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα χρηματοδοτούμενα ιδρύματα ανάπτυξης (ιδιαίτερα η Παγκόσμια Τράπεζα και η διαμερικανική τράπεζα ανάπτυξης).

Οι κύριοι χορηγοί περιλαμβάνουν το Βέλγιο, την Δανία, την Φινλανδία, την Γαλλία, τη Γερμανία, τη Ιταλία, το Ιαπωνία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, τη Νορβηγία, τη Σουηδία, την Ελβετία, την Σοβιετική Ένωση, και τις ΗΠΑ. Όλο και περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες αυτοχρηματοδοτούν τις τεχνικές δραστηριότητες συνεργασίας της UNCTAD στις χώρες τους.

Η UNCTAD εφαρμόζει αυτήν την περίοδο περίπου 300 προγράμματα για μια ετήσια παράδοση US 20 εκατομμυρίων. Ενώ όλες οι περιοχές του κόσμου συμμετέχουν στα τεχνικά προγράμματα συνεργασίας, ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στις δραματικές ανάγκες της Αφρικής και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ UNCTAD.

Η UNCTAD συνεργάζεται στενά με το UNDP, το διεθνές εμπορικό κέντρο, το γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τις υπηρεσίες προγράμματος, καθώς επίσης και με άλλες οργανώσεις όπως η Παγκόσμια Τράπεζα, το UNCT, τις περιφερειακές οικονομικές επιτροπές και το τμήμα για τις υπηρεσίες υποστήριξης και διαχείρισης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών όπως η FAO, η UNIDO, η ILO και WHO. Α

συνεργάζεται με ενάμιση εκατομμύρια οργανώσεων οικονομικής συνεργασίας καθώς επίσης και με περιφερειακές ομάδες ολοκλήρωσης των αναπτυσσόμενων χωρών και με διάφορες εθνικές και διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Οι τεχνικές δραστηριότητες συνεργασίας της UNCTAD μπορούν να ομαδοποιηθούν υπό πέντε ευρείς τίτλους:

Διεθνές εμπόριο, βιώσιμη ανάπτυξη
Οικονομικοί πόροι, επένδυση, τεχνολογία και επιχειρηματική ανάπτυξη και μεταφορά.

Διεθνές εμπόριο

Οι τις δραματικές αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί στην παγκόσμια οικονομία με την παγκοσμιοποίηση των αγορών για τα αγαθά και τις υπηρεσίες, η ανάπτυξη των χωρών και των επιχειρήσεων εξαρτάται αποφασιστικά από τη συμμετοχή τους στο διεθνές εμπόριο. Συγχρόνως, τα προβλήματα σχετικά με τη χρηματοδότηση, την επένδυση, την τεχνολογία, τη μεταφορά, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τα προϊόντα και το εμπόριο είναι όλο και περισσότερο συνδεδεμένα. Κατά συνέπεια, από μία άποψη, τα τεχνικά προγράμματα συνεργασίας της UNCTAD άμεσα και έμμεσα εξετάζουν τις ερωτήσεις σχετικά με το διεθνές εμπόριο. Τα προγράμματα που υλοποιούνται κάτω από την επιρροή του διεθνούς εμπορίου στοχεύουν στην επέκταση των ευκαιριών των εμπορικών συναλλαγών των αναπτυσσόμενων χωρών, στην ενίσχυση της ικανότητάς τους σε αυτήν την περιοχή μέσω των πολιτικών γνωμοδοτικών υπηρεσιών, και τη πρόσβαση στις πληροφορίες και τη κατάρτιση. Η έμφαση είναι μια διεύρυνση και μια βελτίωση των ευκαιριών αγοράς για τις εξαγωγές, συμπεριλαμβανομένου του τομέα των προϊόντων, τη βελτίωση της αποδοτικότητας και την περικοπή των δαπανών των συναλλαγών εξαγωγής και εισαγωγών.

Υπηρεσίες για την ανάπτυξη

Η UNCTAD βοηθά τις αναπτυσσόμενες χώρες και τις χώρες που βρίσκονται στη μετάβαση της μεγιστοποίησης συμβολή τους στον τομέα των υπηρεσιών για την ανάπτυξη. Η UNCTAD ενθάρρυνε τη διεθνή κοινότητα να υποστηρίξει τις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών να ενισχύσουν την ικανότητα παραγωγής και εξαγωγής των τομέων των υπηρεσιών τους. Καθώς επίσης βοηθάει την αύξηση της συμμετοχής των αναπτυσσόμενων χωρών στο παγκόσμιο εμπόριο και στις υπηρεσίες. Παρέχει επίσης υποστήριξη στις επιχειρήσεις όσον αφορά το εμπόριο στις υπηρεσίες.

Στόχοι

Οι στόχοι της UNCTAD είναι οι εξής:

να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να σχεδιάσουν τις πολιτικές για την ανάπτυξη και την επέκταση των τομέων των υπηρεσιών τους, ιδιαίτερα υπέρ του τομέα ανάπτυξης των υπηρεσιών εξαγωγής
να αναλύσει τις τάσεις στον τομέα των υπηρεσιών στις αναπτυσσόμενες χώρες, καθώς επίσης και τα ζητήματα σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ των υπηρεσιών και της ανάπτυξης και
να ενισχύσει την ικανότητα διαπραγμάτευσης των αναπτυσσόμενων χωρών στα πλαίσια των εμπορικών διαπραγματεύσεων.

Πρακτικά γνωρίσματα

Οι τεχνικές μελέτες για την ανάπτυξη των τομέων των υπηρεσιών. Βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες σχετικά με τις εμπορικές διαπραγματεύσεις με την παροχή της απαραίτητης τεχνικής υποστήριξης σε εθνικά και περιφερειακά επίπεδα. Μελέτες εις βάθος στον τομέα των υπηρεσιών, αντιμετωπίζοντας και τα γενικά ζητήματα καθώς επίσης και τις αναφερόμενες ερωτήσεις. Προγράμματα των γνωμοδοτικών υπηρεσιών, της κατάρτισης, και της διάχυσης των πληροφοριών και των μελετών μέσω των εθνικών και περιφερειακών υπηρεσιών.

Μάρκετινγκ προϊόντων και διαχείριση κινδύνου τιμών

Οι τιμές εξαγωγής των προϊόντων είναι ιδιαίτερα πτητικές και επιφέρουν σημαντικές δυσκολίες στις κυβερνήσεις, στους εμπόρους, στους επεξεργαστές, στους αγρότες και στους ανθρακωρύχους. Για έναν μεγάλο αριθμό προϊόντων, τέτοια έκθεση μπορεί να ρυθμιστεί μέσω της χρήσης των βασισμένων στην αγορά διοικητικών οργάνων κινδύνου, όταν είναι διάφορες προϋποθέσεις σε ισχύ. Εντούτοις, η αυξανόμενη χρήση τέτοιων οργάνων αυξάνει επίσης τις δυνατότητες για την κατάχρηση.

Στόχοι

Οι στόχοι είναι:

- να προωθήσει τη συνειδητοποίηση των εκθέσεων κινδύνου των τιμών των προϊόντων.
- να ενισχύσει τη γνώση των ανώτερων κυβερνητικών υπαλλήλων και των εξαγωγέων του ιδιωτικού τομέα σχετικά με τα συστήματα του μάρκετινγκ, των εξαγωγών.
- να βελτιώσει την ικανότητα των αναπτυσσόμενων χωρών να εφαρμόσουν τις διοικητικές πολιτικές κινδύνου των τιμών προϊόντων
- να αναπτύξουν ένα πολιτικό πλαίσιο που επιτρέπει μια κατάλληλη χρήση των οργάνων διοικητικού κινδύνου από τον ιδιωτικό τομέα και
- να τονώσει την ανάπτυξη των ανταλλαγών των προϊόντων των αναπτυσσόμενων χωρών και άλλων οργανωμένων συστημάτων εμπορικών συναλλαγών.

Χαρακτηριστικά γνωρίσματα

Παροχή εργαστηρίων: (α) στους κυβερνητικούς φορείς χάραξης πολιτικής για τη βελτίωση του πολιτικού περιβάλλοντος με τη χρήση των σύγχρονων τεχνικών μάρκετινγκ και των τεχνικών σχετικά με τον κίνδυνο των τιμών των προϊόντων. Τα θέματα που καλύπτονται περιλαμβάνουν την πρόσβαση των εξαγωγέων στο εμπόριο, τους νόμους σχετικά με τη χρήση των μελλοντικών δυνατοτήτων των ανταλλαγών, χαμηλές τιμές εξαγωγής, φορολογικά συστήματα εξαγωγής και κυβερνητικός έλεγχος των διοικητικών διαδικασιών κινδύνου για να βοηθήσει την αποτροπή της κακής χρήσης τους (φορολογική διαφυγή) και να ενισχύσει τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησής θα πρέπει να εφαρμόσουν κάποιες στρατηγικές προκειμένου να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο καθώς και δομές ελέγχου της διαχείρισης. Περιφερειακά εργαστήρια για τους κυβερνητικούς ανώτερους υπαλλήλους και την εμπορική κοινότητα για να υποκινήσουν την ανταλλαγή των εμπειριών, του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ των ανταλλαγών των προϊόντων αναπτυσσόμενων χωρών, για να αξιολογήσουν τη βιωσιμότητα των νέων συμβάσεων. Παροχή πληροφοριών και ανάλυση μέσω της προετοιμασίας και της διάδοσης των επίσημων εκθέσεων, των εγγράφων εργαστηρίων και των εκθέσεων των συμβούλων.

Παράδειγμα Χώρες, UNDP.

Ξένη άμεση επένδυση θέτει τη νέα προτοβουλία στο επίκεντρο από το τμήμα στην επένδυση, την τεχνολογία και την επιχειρηματική ανάπτυξη της UNCTAD.

Οι αναπτυσσόμενες χώρες και οι μεταβατικές οικονομίες θέλουν να γνωστοποιήσουν περισσότερο τις ξένες άμεσες επενδύσεις τους (FDI), οι περισσότερες από αυτές τις αποτυγχάνουν σε αυτή τους την προσπάθεια. Η UNCTAD βρίσκεται «στην πρώτη γραμμή» της διάδοσης των στοιχείων όσον αφορά τη ξένη άμεση επένδυση και επιδιώκει να προσφέρει ακόμα τις καλύτερες υπηρεσίες της στα κράτη μέλη. Πολλές εθνικές αρχές (π.χ. υπουργεία οικονομικών, ή εμπορίου, κεντρικές τράπεζες, αντιπροσωπεύει προώθησης των επενδύσεων) επίσης επιδιώκουν να διαδώσουν τα στοιχεία και σχετικές πληροφορίες με την επένδυση (π.χ. πληροφορίες στους νόμους των ξένων άμεσων επενδύσεων και τις ευκαιρίες επένδυσης). Επίκεντρο αυτής της προτοβουλίας, είναι να συνδυάζει αυτά τα δύο ενδιαφέροντα με την πρόσκληση των εθνικών κυβερνήσεων για να προσχωρήσει η UNCTAD στη δημοσίευση των νέων στοιχείων των ξένων άμεσων επενδύσεων και τις σχετικές πληροφορίες υπό μορφή σημειώσης στον Τύπο.

Οι αναπτυσσόμενες χώρες και οι μεταβατικές οικονομίες θέλουν να ανακοινώσουν στον τύπο περιλαμβάνει και όχι μόνο τις στατιστικές των ξένων άμεσων επενδύσεων αλλά και τις αλλαγές στους κανονισμούς, τις διμερείς συνθήκες επένδυσης, και σε άλλα ζητήματα σχετικά με τις ξένες άμεσες επενδύσεις στις συμμετέχουσες χώρες.

Η UNCTAD συνεργάζεται με τις σχετικές αντιπροσωπεύει των συμμετεχουσών χωρών για να αναπτύξει μια κοινωμένη μορφή και να φθάσει σε ένα όσο το δυνατόν ευρύτερο ακροατήριο.

Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000
Διακρατικές Συγχωνεύσεις και Αποκτήσεις και Ανάπτυξη
Rubens Ricuperro, Γενικός Γραμματέας, UNCTAD

Σήμερα, καθώς η παγκοσμιοποίηση επιταχύνεται με ρυθμό πολύ γοργότερο από ό,τι θα μπορούσε να φανταστεί κανείς μερικά χρόνια πριν, δίνουμε στη δημοσιότητα την πρώτη Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις του νέου αιώνα. Πρόκειται για σημαντική στιγμή, καθώς οι διακρατικές Συγχωνεύσεις και Αποκτήσεις (Mergers & Acquisitions- M & A) συμπεριλαμβανομένων και των αγορών από μέρους ξένων επενδυτών ιδιωτικοποιημένων κρατικών επιχειρήσεων, οδηγούν τις ξένες επενδύσεις σε νέα ύψη ρεκόρ.

Οι πωλήσεις ξένων θυγατρικών πολυεθνικών εταιρειών (Transnational corporations - TNC) σε παγκόσμιο επίπεδο είναι τώρα διπλές από τον όγκο των παγκοσμίων εξαγωγών. Αυτό, καθιστά τις ξένες άμεσες επενδύσεις (Foreign Direct Investment) πιο σημαντικές από το εμπόριο, σε επίπεδο παροχής αγαθών και υπηρεσιών σε ξένες αγορές. Επιπλέον, οι FDI έχουν γίνει η μεγαλύτερη πηγή εξωτερικής χρηματοδότησης για τις αναπτυσσόμενες χώρες σήμερα. Είναι ακόμα και η πιο σταθερή πηγή, όπως έχει αποδειχθεί από την αντίσφι τη δεκαετία εποχές οικονομικών κρίσεων. Σήμερα, η UNCTAD δημοσιεύει την δέκατη Ετήσια Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις, μια έκθεση που όχι μόνο προσφέρει πλούτο πληροφοριών και αναλύσεων πάνω στις FDI και στις TNC αλλά επίσης προσφέρει και μια μελέτη του φαινομένου των M & A.

Είναι δύσκολο να συλλάβει κανείς το μέγεθος των FDI σήμερα. Βλέπουμε κυβερνήσεις να ανοίγουν τις οικονομίες τους σε πιο ελεύθερο εμπόριο, στην τεχνολογία, στις πληροφορίες, σε μετακινήσεις ελεύθερων και στη ροή οικονομικών μεγεθών. Ταυτόχρονα, βλέπουμε μεγάλες εταιρείες να εντείνουν τις προσπάθειές να χτίσουν δίκτυα παραγωγής σε παγκόσμιο επίπεδο, σε διαρκώς αυξανόμενο ρυθμό μέσα από τις M & A. Μάλιστα, αυτό που αναδύεται είναι μια παγκόσμια αγορά επιχειρήσεων - μια αγορά όπου οι επιχειρήσεις αγοράζονται και πουλιούνται σε ρυθμό που επιταχύνεται. Ολόκληρες βιομηχανίες παγιώνονται και αναδομούνται σε περιφερειακό ή παγκόσμιο επίπεδο.

Η έκρηξη των FDI είναι αποτέλεσμα ενός συνδυασμού κυβερνητικών πολιτικών χειρισμών και εταιρικών κινήσεων. Οι εισροές FDI σε αναπτυσσόμενες χώρες ανέβηκε πάνω από \$ 150 δισεκατομμύρια πέρυσι κι έφτασε τα \$ 630 δις, και οι FDI σε αναπτυσσόμενες χώρες αναρριχήθηκαν κατά σχεδόν \$ 30 δις και πλησίασαν τα \$ 210 δισεκατομμύρια. Συνολικά, οι FDI αυξήθηκαν κατά σχεδόν \$ 200 δισεκατομμύρια κι άγγιξαν ένα ρεκόρ \$86 δισεκατομμυρίων. Πρόκειται για πάνω από το τετραπλάσιο του μέσου όρου που παρατηρήθηκε κατά τη περίοδο 1988 - 1993.

Αυτή τη χρονιά, οι συνολικές FDI θα μπορούσαν κάλλιστα να ξεπεράσουν το επίπεδο του ενόμισ εκατομμυρίου δολαρίων - περισσότερο από το τριπλάσιο του όγκου που παρατηρήθηκε το 1995. Πιστεύουμε ότι η παγκόσμια οικονομία κινείται προς μεγαλύτερη οικονομική εξομάλωση, που θα οδηγήσει σ' ακόμα πιο έντονο ανταγωνισμό που με τη σειρά του θα καταλήξει σε εξωφρενικά επίπεδα M & A. Υπάρχουν τώρα πάνω από 60.000 TNC με περίπου 70.000 ξένες θυγατρικές.

Η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000) παρέχει λεπτομερή ανάλυση των περιπλοκών παρακτηριστικών M & A καθώς και της ανάπτυξής τους. Τα στοιχεία δείχνουν ότι η επιβίωση είναι η κινητήρι δύναμη πίσω από την επιθυμία να συγχωνευθείς και να αποκτήσεις. Είναι τόσο ισχυρή ώστε οι μεγάλες εταιρείες προχωρούν με τις M & A, ακόμη κι αν διακρίνουν σοβαρούς ενδεχόμενους κινδύνους, όπως πτώσει τις τιμές των μετοχών. Η τάση για M & A είναι τόσο δραματική που ένας χωρίς προηγούμενο αριθμός επιχειρήσεων είναι τώρα πιθανοί παίκτες ή/και στόχοι.

Οι μεγάλες εταιρείες ξέρουν ότι πρέπει να αποκτήσουν γοργά χαρτοφυλάκια (portfolio) με τοπικά πάγια ώστε να εξασφαλίσουν ανταγωνιστική δύναμη σε μια οικονομία που παγκοσμιοποιείται. Ξέρουν ότι, στις ολιγοπωλιακές βιομηχανίες, συμφωνίες, μπόρει να πρέπει να γίνουν σε αντίσφι κινήσεων ή αναμενόμενων κινήσεων των ανταγωνιστών. Οι επιχειρηματικοί ηγέτες έχουν πολύ έντονα συναίσθηση των αυξανόμενων κινδύνων των M & A μεταξύ αντατόλων, με την έννοια ότι είναι ενδεχόμενο να δημιουργήσουν ακόμα πιο απειλητικό ανταγωνισμό. Και επιχειρήσεις που δε θέλουν να μπουν σ' αυτό το τραίνο, μπόρει να νιώθουν ότι είναι αναγκασμένες, από φόβο μήπως γίνουν οι ίδιες στόχοι.

Αυτό φένει στο προσκήνιο ένα θέμα-κλειδί: κάνει διαφορά ο τρόπος με τον οποίο οι FDI πραγματοποιούνται - διακρατικές M & A ή τοπικές FDI - σε σχέση με την επίρροή τους στην ανάπτυξη. Ειδικότερα, για κάποι

ήμα του συστήματος του ΟΗΕ που ασχολείται με την ανάπτυξη, το ερώτημα προκύπτει: αφελούνται περισσότερο οι αναπτυσσόμενες χώρες από τις FDI που προέρχονται από επενδύσεις σε νέους τομείς παρά όταν γυαλές TNC αποκτούν ήδη υπάρχουσες ντόπιες επιχειρήσεις;

Γενικά, αυτή η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000) εγείρει ερωτήματα για την εφικτότητα των πλεονεκτημάτων σε σχέση με το κόστος της έκρηξης των M & A για τις χώρες οι οποίες τις χάνουν. Δεδομένης της σημασίας των μεγάλων TNC για την παγκόσμια οικονομία, και δεδομένης της σημασίας που έχουν αποκτήσει οι M & A ως μέσο εισόδου σε ξένες αγορές, αυτό είναι πράγματι θέμα αποφασιστικής σημασίας.

Η Έκθεση, που ταξινομεί τις TNC του κόσμου - με την General Electric των ΗΠΑ πρώτη για μια ακόμη φορά - τονίζει την τεράστια απίχηση που έχουν οι εταιρείες αυτές (TNC). Οι 100 κορυφαίες TNC, με βάση τους εσόδους αποκλειστικά τις ανεπτυγμένες χώρες, ευθύνονται για αξιόλογο μέρος των συνολικών παγίων όλων των νέων θυγατρικών των εταιρειών αυτών (TNC). Οι κορυφαίες 100 είναι επίσης σημαντικοί παράγοντες για όλες τις διακρατικές M & A. Μόνο και μόνο το μέγεθος αρκετών TNC σήμερα, καθώς και η μεγάλη μερίδα των παγκόσμιων αγορών την οποία κατέχουν, δημιουργούν ερωτηματικά σχετικά με τα αναπτυσσόμενα διεθνή εμπορεία και τη δύναμη στην αγορά.

Η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000) μελετά τα θέματα κοιτάζοντας τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιδράσεις των M & A σε αντιπαράθεση με τις FDI σε νέες επιχειρήσεις στην προσφορά χρηματοδότησης, απασχόλησης, έρευνας και ανάπτυξης και, φυσικά, δομής της αγοράς. Συνολικά, η επίδραση στην ανάπτυξη διαφέρει. Γενικά, η Έκθεση βρίσκει ότι οι επενδύσεις σε νέες επιχειρήσεις έχουν μεγαλύτερη επίδραση, επίδραση που λειτουργεί σαν καλός αγωγός της ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες χώρες που τις χάνουν. Πάντως, κάτω από ειδικές συνθήκες, οι διακρατικές M & A, μπορεί να είναι χρήσιμες. Τέτοια είναι η περίπτωση, για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια χρηματοπιστωτικών ή οικονομικών κρίσεων, όπου επιχειρήσεις σε αναπτυσσόμενες χώρες αναζητούν συνεταιίρους ή νέους ιδιοκτήτες για τις εταιρείες που έχουν δεχθεί χτυπήματα, ή σε περιπτώσεις ιδιωτικοποιήσεων όπου FDI μπορεί να οδηγήσουν πρώην κρατικές επιχειρήσεις σε καλύτερη απόδοση.

Η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000) δίνει έμφαση στο γεγονός ότι η επίδραση της ανάπτυξης εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από τις πολιτικές μεθόδους που ακολουθούν οι κυβερνήσεις αναπτυσσόμενων χωρών. Είναι, επομένως, σημαντικό οι κυβερνήσεις να εφαρμόζουν τις σωστές πολιτικές μεθόδους, ώστε να εξασφαλίζουν τα μέγιστα δυνατά οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν από τις FDI για τις χώρες τους. Ακόμη και η υπερηφάνεια για τον τόπο, ανήκει στις ανταγωνιστικές πολιτικές μεθόδους, καθώς οι M & A μπορούν να οδηγήσουν σε αντι-ανταγωνιστικές καταστάσεις - και μάλιστα, μπορεί να χρησιμοποιηθούν επιπλέον για να μειώσουν τον ανταγωνισμό.

Σήμερα, οι μέθοδοι του ανταγωνισμού δε μπορούν πλέον να αντιμετωπίζονται μόνο μέσα σε εθνικό πλαίσιο. Μάλλον ερωτήματα τίθενται, για παράδειγμα, όταν η Βρετανική Vodafone έκανε μια επιθετική απόφαση στην Γερμανική Mannesmann, η Deutsche Telekom πλειοδότησε για την Voicestream στις ΗΠΑ, και η Worldcom MCI επιδιώκει να συγχωνευθεί με την Sprint.

Η Έκθεσή μας τονίζει ότι οι αρμόδιοι των ανταγωνισμών πρέπει να εξασφαλίσουν και να ενδυναμώσουν τον ανταγωνισμό συνεργασίας ανάμεσα τους σε διμερές, τοπικό και πολυμερές επίπεδο. Η δραστηριοποίηση σε νέες αγορές είναι ιδιαίτερα σημαντική όταν ασχολείται κανείς με διακρατικές M & A σε παγκόσμιο επίπεδο, ιδιαίτερα για μικρότερες αναπτυσσόμενες χώρες που δεν διαθέτουν τα εφόδια ώστε να εφαρμόσουν και να ακολουθούν τέτοιες μεθόδους από μόνες τους.

Κατάληξη, η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000) τονίζει ότι, καθώς προχωρά η παγκοσμιοποίηση, όλο και περισσότερο βασίζομαστε στις δημόσιες πολιτικές μεθόδους για να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες και να επιβάλλουμε τα πλεονεκτήματα της παγκοσμιοποίησης. Καθώς οι περιορισμοί στις FDI γίνονται όλο και πιο χαλαροί, γίνεται τόσο πιο σημαντικό να μη αντικατασταθούν οι ρυθμιστικοί περιορισμοί στις FDI από αντι-ανταγωνιστικές μεθόδους εταιρειών. Προσπάθειες προσέλκυσης FDI πρέπει να συνοδεύονται από συστήματα που αναθεωρούν τις αντι-ανταγωνιστικές επιπτώσεις των M & A.

Γενικά, μία παγκόσμια αγορά επιχειρήσεων μπορεί να χρειάζεται μια παγκόσμια προσέγγιση στα συστήματα ανταγωνισμού, μια προσέγγιση που λαμβάνει πλήρως υπόψη της τα συμφέροντα και τις συνθήκες των αναπτυσσόμενων χωρών απόλυτη υπόψη της. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Η UNCTAD Προβλέπει Ότι οι Ξένες Άμεσες Επενδύσεις (FDI) Θα Ξεπεράσουν το \$1 Τρισεκατομμύριο
Οι μεγαλύτερες πολυεθνικές εταιρείες μεγαλώνουν γοργά. Οι επιχειρήσεις της Ε.Ε. κυριαρχούν στις διακρατικές
Συγχωνεύσεις και Αποκτήσεις (Mergers & Acquisitions- M & A), οι επενδύσεις στις ΗΠΑ αυξάνονται

Η εισροή FDI από TNCs μπορεί κάλλιστα να ξεπεράσει το επίπεδο του ενός τρισεκατομμύριου δολαρίων την χρονιά αυτή, σε συνέχεια από το ήδη εντυπωσιακό ποσό των 865 δισεκατομμυρίων δολαρίων, σύμφωνα με τη Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000: Διακρατικές συγχωνεύσεις και Αποκτήσεις και Ανάπτυξη, που γίνεται στη δημοσιότητα σήμερα από την Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη (United Nations Conference on Trade and Development - UNCTAD).

Οι διακρατικές M&A, συμπεριλαμβανομένων και των αγορών από ξένους επενδυτές ιδιωτικών κρατικών επιχειρήσεων, οδηγούν τον όγκο των ξένων επενδύσεων σε νέα ύψη ρεκόρ", λέει ο Γενικός Γραμματέας της UNCTAD, Rubens Ricuperro. Προσθέτει ο Karl P. Sauvant, επικεφαλής συγγραφέας της Έκθεσης: "Μια παγκόσμια αγορά επιχειρήσεων προβάλλει. Εταιρείες αγοράζονται και πωλούνται πέρα από σύνορα σε κλίμακα χωρίς προηγούμενο".

Εισροές FDI σε ανεπτυγμένες χώρες ανήλθαν σε 208 δισεκατομμύρια δολ. (179 δισεκατομμύρια δολ. το 1998). Οι ετήσιες πωλήσεις ξένων θυγατρικών TNC σε παγκόσμιο επίπεδο το 1999 έφτασε τα 14 Τρισεκατομμύρια δολ. (από 3 τρισεκατομμύρια δολ. το 1980), αριθμό σχεδόν διπλάσιο από τον όγκο των παγκόσμιων εξαγωγών Πίνακας 1).

Ο κύριος Ricuperro τονίζει: "Η διεθνής Παραγωγή από μέρους των πολυεθνικών εταιρειών - που αριθμούν περί τις 63.000 σήμερα, με σχεδόν 700.000 ξένες θυγατρικές - τώρα καλύπτει κυριολεκτικά όλες τις χώρες και τις οικονομικές δραστηριότητες, και γίνεται μ' αυτόν τον τρόπο μια αξιοθεύμαστη δύναμη στην σημερινή παγκόσμια οικονομία".

Οι 100 κορυφαίες μη χρηματο-οικονομικές TNCs από πλευράς ξένων ενεργών παγίων, που ελέγχουν πάνω από 2 τρισεκατομμύρια δολ. σε τέτοια πάγια και απασχολούν πάνω από 6 εκατομμύρια άτομα στις ξένες θυγατρικές τους, είναι οι κύριοι παράγοντες που κατέβθυνουν την διεθνή παραγωγή δηλώνει η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000). Και όλο και περισσότερο ασχολούνται με συγχωνεύσεις και αποκτήσεις.

Πίνακας 1. Επιλεκτικοί δείκτες των FDI και της Διεθνούς Παραγωγής, 1982 - 1999

(Σε δισεκατομμύρια δολάρια και ποσοστά)

Ετήσιος Ρυθμός Ανάπτυξης Λξία σε σημερινές τιμές

Μίλις (δισ-δολάρια) (τοίς εκατό)

	1982-1990	1990-1999	1986-1990	1990-1991	1995-1996	1999-1998	1999	
Εισροή (FDI)	58	209	865	24,0	20,0	31,5	43,5	27,5
Εκροή (FDI)	37	245	800	27,5	15,7	27,0	45,6	16,4
Εξωτερικό στοκ (FDI)	594	1761	4772	18,2	9,4	16,2	20,1	18,8
Ξεωτερικό στοκ (FDI)	567	1716	4759	20,5	10,7	14,5	17,6	17,1
Διακρατικές M&A	151	720	26,4	23,3	46,9	74,4	35,4	
Πωλήσεις ξένων								
Θυγατρικών	2.462	5.503	13564	15,8	10,4	11,5	21,6	17,8
Ακαθάριστο εισόδημα								
Θυγατρικών	565	1419	3045	16,4	7,1	15,3	25,4	17,1
Πάνολο ενεργών								
Παγίων θυγατρικών	1886	5706	17680	18,0	13,7	16,5	21,2	19,8
Εξαγωγές ξένων								
Θυγατρικών	637	1165	3167	13,2	13,9	12,7	13,8	17,9
Απασχόληση ξένων								
Θυγατρικών(χιλιάδες)	17433	23605	40536	5,6	5,0	8,3	11,4	11,9
Ανημόνιο:								
Κόστος συντελεστή								

Μέσου Ακαθάριστου

Εισοδήματα	10611	21473	30061	11,7	6,3	0,6	11,4	11,9
Διαμόρφωση ακαθάριστων								
Τάγτων κεφαλαίων	2231	4686	6058	13,5	5,9	-1,4	-2,1	-0,3
Αποδείξεις ποσοτών								
και αμοιβών	9	27	65	22,0	14,2	3,9	6,3	0,5
Παροχές αγαθών								
και υπηρεσιών								
χωρίς συντελεστή	2041	4173	6892	15,0	9,5	1,5	-1,8	3,0

Πηγή: UNCTAD Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (World Investment Report 2000) Διακρατικές Ευχωνεύσεις και Αποκτήσεις και Ανάπτυξη, πίνακας Ι. 1, σελ. 2

Οι FDI είναι η μεγαλύτερη πηγή εισοδήματος για πολλές αναπτυσσόμενες χώρες, που σε πρόσφατα χρόνια ειδικά κατά τη διάρκεια οικονομικών κρίσεων, έχουν δει πως είναι πιο σταθερές από τις επενδύσεις σε χαρτοφυλάκια και τραπεζικούς δανεισμούς. Οι κυβερνήσεις αναγνωρίζουν την σημασία της προσέλκυσης FDI. Σε όλο τον πλανήτη ανοίγουν τις οικονομίες τους ώστε να ενθαρρύνουν την εισροή έμπορου, τεχνολογίας, πληροφοριών, επενδύσεων και οικονομικών εισροών, δηλώνει η νέα έκθεση.

Οι εκροή FDI αυξήθηκε κατά 16% σε ύψος 800 δισεκατομμυρίων δολ. πέρυσι. Με 199 δισεκατομμύρια δολ. η Ηνωμένο Βασίλειο έγινε ο μεγαλύτερος επενδυτής προς το εξωτερικό το 1999, μπαίνοντας μπροστά από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Μεγάλες M&As στις Ηνωμένες Πολιτείες καθώς και η συνεχιζόμενη δύναμη της οικονομίας τους, τις έκανε τον μεγαλύτερο αποδέκτη FDI (276 δισεκατομμύρια δολ., σχεδόν το ένα τρίτο του συνολικού παγκόσμιου ποσού). Οι TNCs με βάση την Ευρωπαϊκή Ένωση (E.E.) επένδυσαν 510 δισεκατομμύρια δολ. σε άλλες χώρες το 1999, ή με άλλα λόγια τα δύο τρίτα των εκροών παγκοσμίως.

Η Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000 (WIR 2000), σημειώνει ότι το κοινό νόμισμα της E.E., το ευρώ έχει αυξήσει τον ανταγωνισμό, εξασκώντας μεγαλύτερη πίεση στις επιχειρήσεις να αναδομήσουν και να παγιώσουν τις δραστηριότητές τους. Οι FDI προς την Ιαπωνία τετραπλασιάσθηκαν πέρυσι, φτάνοντας σε ύψος-ρεκόρ των 13 δισεκατομμυρίων δολ., η μεγαλύτερη εισροή μέχρι σήμερα. Οι εκροές της χώρας, όμως έπεσαν κατά 6% στα 23 δισεκατομμύρια δολ.

Οι FDI που εισρέουν στην Λατινική Αμερική και την Καραϊβική ανέβηκαν απότομα πέρυσι και ξεπέρασαν τα 90 δισεκατομμύρια δολ., ενώ οι εισροές σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες στην Ασία έφτασαν τα 10 δισεκατομμύρια δολ. Οι εισροές προς την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και την Αφρική, πάντως, έμειναν αρκετά μετρημένες, σε ύψη 21 δισ. δολ. και 9 δισ. Δολ. αντίστοιχα. Εν τω μεταξύ, η εκροή FDI από αναπτυσσόμενες χώρες σχεδόν διπλασιάσθηκε πέρυσι, έφτασε τα 66 δισεκατομμύρια δολ., με τη μισή αύξηση να αποδίδεται σε TNCs με έδρα τη Βερμούδα και σχεδόν 20 δισ. Δολ. που αποδίδονται σε εταιρείες με έδρα το Χονγκ Κονγκ, στην Κίνα (Για περισσότερες λεπτομέρειες πάνω στην ροή του FDI στις περιοχές αυτές, δείτε τη δελτία τύπου TAD/INF/2857, TAD/INF/2858, TAD/INF/2859 και TAD/INF/2860).

Η ανάπτυξη των FDI σπάει ρεκόρ, οδηγούμενη από τις M&A

Το πιο εντυπωσιακό χαρακτηριστικό των FDI είναι το συνεχιζόμενο υψηλό επίπεδο ανάπτυξης των M&A. Πρόκειται για ετήσια αύξηση ύψους 42% κατά τη διάρκεια των τελευταίων είκοσι χρόνων, και η ολοκληρωμένη αξία τους το 1999 ήταν περίπου 2,3 τρισεκατομμύρια δολ., ποσό που αντιστοιχούσε 24.000 συμφωνίες. Η αξία των ολοκληρωμένων διακρατικών M&A (που ορίζεται σαν η απόκτηση περισσότερων από του 10% των μετοχών) ανέβηκε από 100 δισεκατομμύρια δολ. το 1987 σε 720 δισεκατομμύρια δολ. το 1999 και πρόκειται για περίπου 6.000 συμφωνίες (πίνακας 2). Πάντως, 109 mega-συμφωνίες (δηλ. συμφωνίες πάνω από 100 δισεκατομμύρια δολ.) εθίζονται για περισσότερο από το 60% της συνολικής αξίας των διακρατικών συγχωνύσεων και αποκτήσεων. Οι περισσότερες από τις mega-συμφωνίες αφορούν εταιρείες που έχουν ταξινομηθεί από την UNCTAD ανάμεσα στις 100 μεγαλύτερες διεθνείς εταιρείες (πίνακας 3).

Οι επιχειρήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακολουθούμενες από τις επιχειρήσεις στις ΗΠΑ, ήταν οι μεγαλύτεροι παράγοντες απόκτησης παγίων μέσα από δραστηριότητες M&A στις αναπτυσσόμενες χώρες πέρυσι, με τη Λατινική Αμερική να κατέχει τον μεγαλύτερο αριθμό πωλήσεων. Ο μεγαλύτερος όγκος ξένων M&A σε μ

Ασιατική χώρα έλαβε χώρα στην Δημοκρατία της Κορέας, όπου συνολικά έφτασε τα 9 δισεκατομμύρια δολ. το 1999.

Διακρατικές Μ&Α στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη διπλασιάστηκαν σε 10 δισεκατομμύρια δολ. πέρυσι με την Πολωνία και την Δημοκρατία της Τσεχίας σαν κύριες χώρες-στόχους και τις Δυτικο-Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις σαν κύριους κτήτορες. Όσο για την Αφρική, το γενικό επίπεδο των FDI με τη μορφή Μ&Α ήταν μειωρημένο και κυρίως συγκεντρωμένο στην Αίγυπτο, το Μαρόκο και τη Νότια Αφρική.

Η ιδιωτικοποίηση είναι τα τελευταία χρόνια το πιο σημαντικό μέσο προσέλκυσης FDI στη Λατινική Αμερική καθώς και στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και παρατηρείται όλο και περισσότερο και στη αναπτυσσόμενη Ασία. Γενικά, η ξένη συμμετοχή σε ιδιωτικοποιήσεις είναι μεγαλύτερη από την εντόπι συμμετοχή στις χώρες των περιοχών αυτών. Μια πλειοψηφία των 50 μεγαλύτερων ιδιωτικοποιήσεων στο κόσμο κατά την περίοδο 1987-1999 έγιναν σε αναπτυσσόμενες χώρες. Πέρυσι, η Αργεντινή ήταν στην κορυφή με όγκο 16 δισεκατομμυρίων δολ. Η Βραζιλία ήταν πρώτη στον κατάλογο την προηγούμενη χρονιά, με 21 δισεκατομμύρια δολ. Για αναλύσεις των αποδόσεων των Μ&Α, τις δυνάμεις που τις ενεργοποιούν και ειδικότερα, την επίδρασή τους στην ανάπτυξη, δείτε το δελτίο τύπου TAD/INF/2855

Διακρατικές πωλήσεις και αγορές σχετικά με Μ&Α, κατά περιοχή, 1990-1999

Πωλήσεις-Αγορές (σε δισεκατομμύρια δολάρια)

Περιοχή/οικονομία	1990	1995	1997	1998	1999 / 1990	1995	1997	1998	1999
Αναπτυγμένες									
Χώρες	13,4	164,6	237,7	445,1	644,6	143,2	173,7	272	511,4 677,3
<i>εκ των οποίων</i>									
Ευρωπαϊκή Ένωση	62,1	75,1	114,6	187,9	344,5	86,5	81,4	142,1	284,4 497,7
Ηνωμένες Πολιτείες	54,7	53,2	81,7	209,5	233	27,6	57,3	80,9	137,4 112,4
Ιαπωνία	0,1	0,5	1,7	0,7	0,6	14	3,9	2,7	1,3 9,8
Αναπτυσσόμενες									
Χώρες	16,1	15,9	64,3	80,7	63,4	7	12,8	32,4	19,2 41,2
<i>εκ των οποίων</i>									
Αφρική	0,5	0,2	1,7	0,7	0,6	- 0,1	- 0,2	0,4	
Λατινική Αμερική & Καραϊβική	11,5	8,6	41,1	63,9	37,2	1,6	4	10,7	12,6 24,9
Ευρώπη	-	-	-	-	0,3	-	-	-	-
Ασία	4,1	6,9	21,3	16,1	25,3	5,4	8,8	21,7	6,4 15,9
Νότια, Ανατολική και Νοτιο-Ανατολική Ασία	4,0	6,3	18,6	15,8	25	3,3	6,6	17,9	6 10,6
Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη*	0,3	6	5,8	5,1	10,3	- 0,1	0,3	1	1,6
Απροσδιόριστο	4,0	0,1	- 0,7	1,8	0,3	- 0,1	-	-	
Κόσμος^β	150,6	186,6	304,8	531	720,1	150,6	186,6	304,8	531,6 720,1

Πηγή: UNCTAD, Έκθεση για τις Παγκόσμιες Επενδύσεις 2000: Διακρατικές

ΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΟΥΝ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ Α. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ
Ανισορροπίες στο Σύστημα Αγορών Παγώνουν τις Προοπτικές Ανάπτυξης
στις Αναπτυσσόμενες Χώρες

Η μεγαλύτερη αφομοίωση των αναπτυσσόμενων χωρών στο παγκόσμιο σύστημα εμπορίου και οικονομίας δεν έρνει ταχύτερη ανάπτυξη αλλά αυξημένα εξωτερικά ελλείμματα και αστάθεια. Στην Έκθεση Εμπορίου και Ανάπτυξης 1999 (175 σελίδες), που παρουσιάστηκε σήμερα, η UNCTAD εξηγεί τι έχει πάει λάθος και ζητά μια ζωνοχιστική εξέταση των πολιτικών ανάπτυξης.

Η Έκθεση υποστηρίζει ότι "στην σημερινή εποχή, όταν η παγκόσμια οικονομία είναι περισσότερο ομογενοποιημένη από κάθε άλλη φορά στην πρόσφατη ιστορία της, οι αναπτυσσόμενες χώρες εξαρτώνται ακόμα περισσότερο από εξωτερικές πηγές για να επιτύχουν ρυθμούς ανάπτυξης που επαρκούν για να αντιμετωπίσουν τα βαθιά ριζωμένα προβλήματα της φτώχειας και της υπανάπτυξης." Βασισμένη σε εμπειρική ανάλυση, η Έκθεση καταλήγει ότι η πρόσβαση στις αγορές και όχι το "ζεστό χρήμα" είναι το κλειδί της ανάπτυξης.

Σε τις φιλελεύθερες μεθόδους εμπορίου που εφαρμόζονται τώρα σε μεγάλο μέρος του αναπτυσσόμενου κόσμου, η οικονομική ανάπτυξη απορροφά μεγαλύτερο όγκο εισαγωγών απ' ό,τι στο παρελθόν. Πάντως, οι προσπάθειες να κλείσει το χάσμα των πληρωμών μέσα από αυξημένες εξαγωγές προς τις ανεπτυγμένες χώρες, αντιμετωπίζουν δυσκίνητες αγορές, αντίθετες συνθήκες στους όρους εμπορίου και προτεξιοτισμό.

Αν αποτύχει, η διατήρηση της κεκτημένης ταχύτητας ανάπτυξης, όλο και περισσότερο εξαρτάται από την προσέλκυση ξένου κεφαλαίου οποιουδήποτε είδους. Η εξάρτηση από το "ζεστό χρήμα" έχει γίνει η ασταθής βάση της οικονομικής ανάπτυξης και εξέλιξης σε πολλές χώρες.

Ο προτεξιοτισμός των Βιομηχανοποιημένων Χωρών εμποδίζει την παγκόσμια ομογενοποίηση
Οι αναπτυσσόμενες χώρες παλεύουν σκληρά, συχνά με μεγάλο κόστος, να αφομοιωθούν καλύτερα στην παγκόσμια οικονομία. Αλλά ο προτεξιοτισμός από μέρους των ανεπτυγμένων χωρών τους έχει εμποδίσει να μεταλλευθούν πλήρως τα υπάρχοντα ή δυνατά να υπάρξουν ανταγωνιστικά τους πλεονεκτήματα.

Η Έκθεση εκτιμά, για παράδειγμα, ότι μόνο από τις βιομηχανίες χαμηλής τεχνολογίας, οι αναπτυσσόμενες χώρες χάνουν ένα πρόσθετο ποσό 700 δισεκατομμυρίων US\$, σαν αποτέλεσμα των περιορισμών του εμπορίου. Αυτό αντιπροσωπεύει τουλάχιστο τέσσερις φορές τη μέση ετήσια εισροή ξένου κεφαλαίου στη δεκαετία του 1990 (συμπεριλαμβανομένων και των ξένων άμεσων επενδύσεων - FDI)

Οι Κυβερνήσεις στο Βορρά θα έπρεπε (...) να εργάζονται σκληρότερα για να πείσουν ένα πότε-πότε στακτικό κοινό ότι υπάρχουν άμεσα οφέλη, από άποψη δημιουργίας θέσεων εργασίας και αύξησης εισοδήματος, από την αύξηση του εμπορίου με τις Νότιες χώρες", δηλώνει ο Γενικός Γραμματέας της UNCTAD, Rubens Ricuperro στην Περίληψή του. "Πρέπει επίσης να αναγνωρίσουν ότι ένα πιο σταθερό διεθνές οικονομικό σύστημα, ελεύθερο από 'ζεστό χρήμα' και συνεχώς επαναλαμβανόμενες οικονομικές κρίσεις στις ανοικτο-εμφανιζόμενες αγορές είναι καλό, μακροχρόνια, για το συμφέρον τους."

Οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να υπερασπίζονται καλύτερα τα συμφέροντά τους στην πιθανότητα ότι οι νέες διαπραγματεύσεις εμπορίου θα αρχίσουν την επόμενη χρονιά, η UNCTAD δηλώνει ότι η πρόσβαση στις αγορές των ανεπτυγμένων χωρών πρέπει να αποτελέσει το κεντρικό σημείο μιας μερικής διάταξης θετικής προς το εμπόριο". Αυτό σημαίνει επίθεση στα δασμολογικά όρια καθώς και στην αλληλεγγύη και την ανοδικότητά τους σε προϊόντα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις αναπτυσσόμενες χώρες όπως υποδήματα, δερμάτινα και ταξιδιωτικά είδη, υφάσματα και ρούχα, παιχνίδια και εξοπλισμό αθλητισμού, προϊόντα ξύλου και χάρτου, ελαστικά, πλαστικά και αγροτικά προϊόντα).

Εκτός από επίσης την σταδιακή απόδυνάμωση των επιδοτήσεων για τη γεωργία των χωρών του OECD, οι οποίες ανέρχονται σε αξία διπλάσια από τις εξαγωγές των αναπτυσσόμενων χωρών. Τέλος, απαιτεί την αντιμετώπιση των διαδικασιών μη-παραίτησης, την πιθανή κατάχρηση αρχών ασφάλειας και υγείας με μέσο ελέγχου των εισαγωγών, και σημεία διολίσθησης από μέρους των ανεπτυγμένων χωρών σχετικά με άρχουσες συμφωνίες, όπως η εφαρμογή του λεγόμενου "εθελοντικού" περιορισμού εξαγωγών.

Επιπλέον, η Έκθεση σημειώνει ότι χρειάζονται ανταγωνιστικές βιομηχανίες στις αναπτυσσόμενες χώρες, και να μειώσουν τις αυξανόμενες εισαγωγές τους και για να προωθήσουν τις εξαγωγές. Εδώ, επίσης, οι επιρροές του διεθνούς συστήματος εμπορίου λειτουργούν εναντίον των συμφερόντων των αναπτυσσόμενων χωρών.

Οι σημαντικοί οικονομικοί πόροι που μεταχειρίζονται οι πλουσιότερες χώρες του κόσμου για να υποστηρίξουν τους ώριμους παραγωγούς τους, παρέχουν έδαφος επαρκές για να διατηρηθεί η αντίληψη της βρεφικού τύπου βιομηχανίας σαν αναπόσπαστο μέρος των συζητήσεων της πολιτικής του εμπορίου.

Οι αναμενόμενες επιθεωρήσεις των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σχετικής με το εμπόριο (TRIP) και των μέτρων επενδύσεων σχετικών με το εμπόριο (TRIM) στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (WTO) θα πρέπει να αφαιρέσουν τα στοιχεία που βλάπτουν τις αναπτυσσόμενες χώρες. Επιπλέον, η ειδική και

διαφορετική μεταχείριση προς τις αναπτυσσόμενες χώρες θα πρέπει να αποτελέσει μέρος των συμβατικών υποχρεώσεων του συστήματος εμπορίου βάσει κανονισμών.

Μέχρι σήμερα, η αναμόρφωση της "οικονομικής αρχιτεκτονικής" του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος έχει συζητηθεί χωριστά από τις εργασίες του συστήματος εμπορίου. Η UNCTAD εξηγεί γιατί στον σημερινό κόσμο της αλληλένδετης αναδιάρθρωσης, χρειάζεται να κινηθεί και στους δυο τομείς ταυτόχρονα.

Η συνέπεια μεταξύ πολιτικών των τρεχούμενων λογαριασμών και λογαριασμών κεφαλαίου είναι ένα καλό σημείο εκκίνησης. Με την προοπτική της αυξανόμενης εξωτερικής οικονομικής τρωτότητας των αναπτυσσόμενων χωρών, υπάρχει τώρα πλατειά σύγκλιση ότι μια χώρα θα απαιτεί ένα επίπεδο παρακαταθήκης κάλυψης εισαγωγών πέραν των έξι μηνών, ώστε να ανταποκρίνεται σε ενός έτους οικονομικές υποχρεώσεις χωρίς να καταφεύγει σε νέα δάνεια.

Κίνδυνοι της υπερβολικής εμπορικής δραστηριότητας και της οικονομικής φιλελευθεροποίησης

Μεγάλο μέρος του περιβάλλοντος της πολιτικής που υπάρχει σήμερα στις αναπτυσσόμενες χώρες δημιουργήθηκε μετά την κρίση των χρεών στη δεκαετία του 1980, σαν αντίδραση στις επαναλαμβανόμενες κρίσεις πληρωμών. Η γοργή φιλελευθεροποίηση ήταν το γιατρικό που συστήθηκε, υποσχόμενη μια εναλλακτική οδού στην άργη και διακοπτόμενη ανάπτυξη μέσω της πρόσβασης σε ξένα κεφάλαια, αγορές και τεχνολογία. Τα προβλεπόμενα οφέλη έπεσαν πολύ έξω από το στόχο. Σύμφωνα με την Έκθεση, ενώ η ετήσια ανάπτυξη στις αναπτυσσόμενες χώρες στη δεκαετία του 1990 έχει επιταχυνθεί πάνω από αυτή που υπήρχε το 1980, παραμένει εκατοστιαίες μονάδες μικρότερη από αυτήν της δεκαετίας του 1970 (δείτε επίσης TAD/INF/2817), ενώ το έσοδο έλλειμμα εμπορίου είναι σχεδόν 3 τοις εκατό υψηλότερο.

Σε σχεδόν τις μισές αναπτυσσόμενες χώρες που έχουν εξετασθεί στην Έκθεση, η τάση είναι να διευρύνονται τα εμπορικά ελλείμματα, ενώ η ανάπτυξη μειώνεται ή λιμνάζει.

Η UNCTAD εντοπίζει τρεις κύριους λόγους για τους οποίους τα ελλείμματα αυξάνονται γοργότερα από τα εισοδήματα στις αναπτυσσόμενες χώρες:

- Η φιλελευθεροποίηση του "μπιγκ-μπανγκ" έχει προκαλέσει ένα κύμα εισαγωγών στις αναπτυσσόμενες χώρες, ενώ οι εξαγωγές δεν έχουν κατορθώσει να συμβαδίσουν.

- Η επιβράδυνση στις βιομηχανικές οικονομίες από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 έχει προσθέσει ένα επιπλέον ποσοστό στα εμπορικά ελλείμματα των αναπτυσσόμενων χωρών.

- Υποχωρήσεις στους όρους εμπορικών συναλλαγών διαρκώς αποδυναμώνουν την αγοραστική ισχύ των αναπτυσσόμενων χωρών.

Πάνω στο φόντο αυτό, οι αναπτυσσόμενες χώρες έχουν αναγκαστεί να αναζητήσουν ξένο ιδιωτικό κεφάλαιο για να υποστηρίξουν τις προσπάθειες της φιλελευθεροποίησης του εμπορίου. Αλλά η φιλελευθεροποίηση εισροών κεφαλαίου "... έχει, ουσιαστικά, χειροτερέψει τα πράγματα οδηγώντας σε εκτιμήσεις ισοτιμιών και αστάθεια, η οποία, κατά συνέπεια, βλάπτει την απόδοση του εμπορίου".

Η εξέταση από μέρος της Έκθεσης των κινήσεων των ισοτιμιών σε 58 αναπτυσσόμενες χώρες υποδηλώνει ότι η μη ευθυγράμμιση των νομισματικών αξιών είναι ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα σήμερα απ' ό,τι ήταν στη δεκαετία του 1970. "Οι αναπτυσσόμενες χώρες χρειάζεται να βελτιώσουν την διαχείριση των ισοτιμιών τους αρμόκειται να επωφεληθούν από μια μεγαλύτερη συγχώνευση στο σύστημα εμπορίου," λέει η Έκθεση. Ο έλεγχος κεφαλαίων θα πρέπει να είναι αναπόσπαστο μέρος του οπλοστασίου της πολιτικής που θα είναι σε διάθεση των αναπτυσσόμενων χωρών.

Η εισροή ιδιωτικών κεφαλαίων δεν είχε το επιθυμητό αποτέλεσμα

Η ιδιωτικοποίηση της οικονομίας ανάπτυξης αναμενόταν να μειώσει κατά πολύ τους εξωτερικούς περιορισμούς ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτό δε συνέβη. Πάντως, η αλλαγή στην σύνθεση των οικονομικών εισροών ήταν εντυπωσιακή: η επίσημη χρηματοδότηση, σαν ποσοστό των συνολικών εισροών κεφαλαίου, έχει μειωθεί από 50 τοις εκατό στη δεκαετία του 1980, σε 20 τοις εκατό στη δεκαετία του 1990. Αυτή η πτώση αντικατοπτρίζει και μια απόλυτη πτώση στην Επίσημη Βοήθεια Ανάπτυξης (Official Development Assistance - ODA) και μια σημαντική αύξηση σε ιδιωτική εισροή κατά την προηγούμενη δεκαετία.

Αυτές οι νέες εισροές ιδιωτικού κεφαλαίου δεν μπαίνουν απαραίτητα σε παραγωγική χρήση, με γνώμονα το όφελος του ζητήματος της ανάπτυξης. Η Έκθεση εξηγεί γιατί:

- Μεγάλο μέρος του νέου κεφαλαίου απορροφάται είτε από την συσσώρευση αποθεμάτων ώστε για εξασφάλιση εναντίον των κερδοσκοπικών επιθέσεων ή και των εκροών από πλευράς κατοίκων. Για κάθε δολάριο ΗΠΑ που έχει μπει σε ανατέλλουσες αγορές στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990, λιγότερο από 4 κεντς έχουν διατεθεί για να χρηματοδοτήσουν τον τρεχούμενο λογαριασμό. Δεδομένου ότι τα αποθέματα

κοστίζουν περισσότερο απ' όσο κερδίζουν, η τιμή της συσσώρευσης αποθεμάτων στη δεκαετία του 1990 στις αναπτυσσόμενες χώρες είναι μέχρι U.S.\$ 50 δισεκατομμύρια.

> Η έξαρση του FDI (Ξένων Άμεσων Επενδύσεων) στη δεκαετία του 1990, προκλήθηκε εν μέρει απ' αυξανόμενες και εξαγορές, πολλές απ' αυτές στον τομέα των υπηρεσιών και άλλων μη-εμπορεύσιμων τομέων με την δυνατότητα να δημιουργήσουν προβλήματα πληρωμών: η Έκθεση προειδοποιεί ότι οι προσπάθειες να καλυφθούν ελλείμματα ξένου συναλλάγματος που προήλθαν από το FDI (δηλ. μέσα από αυξημένες εισαγωγές και εμβάσματα εξωτερικού) ενθαρρύνοντας τον ίδιο τύπο εισροών, μπορεί να είναι αυτοκαταστροφικές.

> Ρευστά κεφάλαια με στόχο τη συναλλαγματική κερδοσκοπία έχουν εισάγει μια διάχυτη αίσθηση αστάθειας στην οικονομία της ανάπτυξης. Οι μετοχές χαρτοφυλακίου και τα βραχυπρόθεσμα δάνεια έχουν φθάσει τα U.S.\$ 100 δισεκατομμύρια στο μέσο της δεκαετίας του 1990 αλλά μειώθηκαν μετά την Ασιατική και τη Ρωσική κρίση σε μόλις U.S.\$ 15 δισεκατομμύρια στο τέλος του 1998.

Έχοντας μια πιο προσεκτική ματιά στο κύμα των εισροών κεφαλαίων στις αναπτυσσόμενες χώρες στη δεκαετία του 1990, η UNCTAD λέει ότι, στην πραγματικότητα, οι αριθμοί αποτελούν μια επιστροφή στην κανονική ροή μετά την κατάρρα της δεκαετίας του 1980: με μέσο όρο 5 τοις εκατό του GNP, ο σημερινός αριθμός δεν είναι διαφορετικός από των επτά εύπορων χρόνων (1975-82) που προηγήθηκαν της κρίσης των ετών. Από την άλλη πλευρά, οι εισροές κεφαλαίων παρουσιάζουν ακόμα μεγαλύτερη συγκέντρωση από ό,τι στο παρελθόν: μια μικρή ομάδα 20 πρωτοεμφανιζόμενων αγορών έλαβαν πάνω από 90 τοις εκατό των συνολικών εισροών στη δεκαετία του 1990, σε σύγκριση με το 50 τοις εκατό πριν από την κρίση των χρεών. Η συγκέντρωση είναι τόσο σημαντική για το FDI όσο και για τις άλλες κεφαλαικές εισροές.

Αν και σημαντικό μέρος της εισροής κεφαλαίων στις αναπτυσσόμενες χώρες κατά την παρούσα δεκαετία έχει ήδη υπάρξει "μη-χρεογόνο", το εξωτερικό χρέος είναι πάλι σε έξαρση. Στη Λατινική Αμερική, το 1998, η αναλογία χρέους προς εξαγωγές ανέβηκε πάνω από 200 τοις εκατό.

Έκθεση τονίζει ότι η αναμόρφωση της οικονομικής αρχιτεκτονικής χρειάζεται να εντοπίσει τα όρια των αγορών ιδιωτικών κεφαλαίων για να παράσχει κεφάλαια ανάπτυξης. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να συμπεριλάβει μεγαλύτερο ρόλο για επίσημες χρηματοδοτήσεις, αναγνωρίζοντας τα δικαιώματα καθώς και τις υποχρεώσεις των υπόχρεων, και να παράσχει πλήρη απαλλαγή χρεών για τις φτωχότερες αναπτυσσόμενες χώρες."

Η εκτίμηση της Παγκόσμιας Οικονομίας για το 1999 από τη UNCTAD

Αν και οι χειρότεροι φόβοι για παγκόσμια ύφεση έχουν υποχωρήσει, η προοπτική ότι η παγκόσμια οικονομία το 1999 θα επαναλάβει απλώς τη χαμηλή απόδοση του προηγούμενου χρόνου είναι αποθαρρυντική. Σύμφωνα με την Έκθεση για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη 1999 της UNCTAD (175 σελίδες) που ανακοινώνεται σήμερα, "Ούτε η επαναφορά στην σταθερότητα των Ασιατικών οικονομιών που είχαν πληγεί, ούτε η προφανής πτώση προς τις γειτονικές χώρες της Βραζιλιανής κρίσης θα έπρεπε να αποκρύπτει τους άμεσους κινδύνους πλήτσης που αντιμετωπίζει η παγκόσμια οικονομία στο εγγύς μέλλον".

Έκθεση προειδοποιεί ότι η σταθεροποίηση των συνθηκών στις νεο-εμφανιζόμενες αγορές δε σημαίνει ότι τα οικονομικά προβλήματα έχουν εξαφανισθεί. "Δεν υπάρχει περιθώριο για ικανοποίηση, εφόσον οι συστημικές ανάμεις που ευθύνονται για την πρόσφατη αναστάτωση είναι ακόμη παρούσες." Η συνεχιζόμενη εξάρτηση άλλων αναπτυσσόμενων χωρών από την πολύ ευμετάβλητη ροή κεφαλαίων είναι μια από τις κύριες αιτίες ανησυχίας (βλ. επίσης TAD/INF/2816). Υπάρχουν επίσης ερωτηματικά, για την ικανότητα της οικονομίας των ΗΠΑ να φέρει μια ομαλή προσαρμογή σε ένα πιο βιώσιμο ρυθμό ανάπτυξης καθώς και για την ικανότητα της Ε. και της Ιαπωνίας να επιτύχουν μια σταθερή ανάκαμψη.

Νικητές και Ηττημένοι από την Ασιατική Κρίση

Ο άμεσο κόστος της οικονομικής αναστάτωσης στην περιοχή της Ανατολικής Ασίας ήταν τεράστιο. Το κόστος σε τέσσερις χώρες του ASEAN (Ινδονησία, Μαλαισία, Φιλιππίνες, Ταϊλάνδη) έπεσε κατά 9 τοις εκατό το 1998, ενώ είχε ανέβει κατά 7 τοις εκατό το 1996. Τα συνακόλουθα προβλήματα της ανεργίας, της αυξανόμενης φτώχειας και της πτώσης των κοινωνικών δεικτών είναι ορατά σε όλη την έκταση της περιοχής. Τα ίδια προβλήματα δεν περιορίζονται στην Ανατολική Ασία. Μάλιστα, οι επακόλουθες οικονομικές μεταρρυθμίσεις σε άλλα σημεία του αναπτυσσόμενου κόσμου, ειδικά στην Ανατολική Ευρώπη και τη Νότια Αμερική καθώς και ο εξίσου καταστρεπτικός τους αντίκτυπος, υποδηλώνουν ότι ο αιώνας τελειώνει με ένα πρόβλημα που θα μπορούσε δικαίως να περιγραφεί σαν "ανάπτυξιακή κρίση". Η ανάπτυξη στις εξελισσόμενες

ώρες έχει μειώσει ταχύτητα από 6 τοις εκατό το 1996 σε κάτω από 2 τοις εκατό το 1998 και κάτω από 1 τοις εκατό αν παραλείψουμε την Κίνα.

Η επιδημία έχει εξαπλωθεί και στην οικονομία και στο εμπόριο. Η καθαρή ροή ιδιωτικού κεφαλαίου προς τις αναπτυσσόμενες χώρες έπεσε κατά 70 τοις εκατό μεταξύ 1996 και 1998. Αν και η πρόβλεψη των ροών αυτών είναι επισφαλής, γενικά αναμένεται μικρή ανάκαμψη πριν το 2000. Οι γοργά μεταβαλλόμενες ροές κεφαλαίου έχουν, με τη σειρά τους, προκαλέσει νομισματική ευμεταβλητότητα και αλλαγές στην ανταγωνιστικότητα σε όλο το εύρος του αναπτυσσόμενου κόσμου.

Οι εξαγωγείς βασικών αγαθών δέχθηκαν ιδιαίτερα σκληρά πλήγματα την περασμένη χρονιά. Μια πτώση κατά ένα τρίτο της τιμής του πετρελαίου παγκοσμίως τους έφερε στο χειρότερο επίπεδο, με πραγματικούς όρους, εδώ και πολλές δεκαετίες. Μετρημένο με δολάρια της αξίας του 1974, η τιμή του αργού πετρελαίου το 1998 ήταν U.S.\$ 4 το βαρέλι, ενώ ήταν U.S.\$ 10 το 1974 και U.S.\$ 20 το 1980. Η τιμή έχει ανακάμψει το 1999, περισσότερο σαν αποτέλεσμα περικοπών στην προσφορά παρά σαν συνέπεια μεγαλύτερης ζήτησης.

Η πτώση κατά 12 τοις εκατό στις τιμές βασικών αγαθών μη πετρελαϊκής προέλευσης το 1998 ήταν η μεγαλύτερη από τη δεκαετία του 1970. Επίσης, προφανείς είναι και οι πτώσεις τιμών για εξαγωγικά προϊόντα κατασκευασμένα στις αναπτυσσόμενες χώρες, τα τελευταία χρόνια. Κατά τη διάρκεια του 1998, οι αξίες των συντάδων εξαγωγής των Ανατολικών Ασιατικών ΝΙΕ (Χονγκ-Κονγκ, Κίνα, Δημοκρατία της Κορέας, Ταϊβάν, και Ταϊβάν, επαρχία της Κίνας) έπεσαν μεταξύ 3,6 τοις εκατό και 17 τοις εκατό.

Οι αποδόσεις των εξαγωγών του OPEC μειώθηκαν περισσότερο από U.S.\$ 50 δισεκατομμύρια, και οι εξαγωγείς πετρελαίου έχασαν συνολικά πάνω από 6 τοις εκατό του GNP (Ακαθάριστου κατά κεφαλή Εθνικού Προϊόντος) τους. Στη Λατινική Αμερική, πτώσεις στις τιμές των εξαγωγών το 1998 είχαν σαν αποτέλεσμα την απώλεια πάνω από U.S.\$ 10 δισεκατομμυρίων σε κέρδη από ξένο συνάλλαγμα στην υπό-τη-Σαχάρα Αφρική, οι απώλειες έφθασαν σχεδόν το 2,5 τοις εκατό του GDP.

Οι βιομηχανικές χώρες, αντίθετα, έχουν κερδίσει από την πτώση των τιμών των βασικών αγαθών και την πτώση των τιμών των κατασκευαζόμενων εισαγωγών που προέκυψε από την κρίση. Οι χώρες του OECD (ΟΟΣΑ) εξαπλώθηκαν περίπου U.S.\$ 60 δισεκατομμύρια το 1998, εισάγοντας φθηνότερο πετρέλαιο. Είναι εντυπωσιακό ότι το ποσό αυτό ήταν μεγαλύτερο από το ποσό της επίσημης βοήθειας που είχαν δώσει για την ανάπτυξη κατά το ίδιο έτος.

Η πτώση στην τιμή των περιουσιακών στοιχείων και η αύξηση στην τιμή των ασφαλιστρών κινδύνου στις παγκόσμιες αγορές κεφαλαίου έχει προκαλέσει μια τάση προς την ποιότητα, ευεργετώντας τα χρηματιστήρια στις ανεπτυγμένες χώρες, με αποτελέσματά άμεσης ανάπτυξης μέσα από υψηλότερες δαπάνες κατανάλωσης. Οι καταναλωτές στις ΗΠΑ έχουν πέσει σε μια φρενιτιδα αγορά, ξοδεύοντας ένα επιπλέον ποσό U.S.\$ 400 δισεκατομμυρίων μεταξύ του δευτέρου τετάρτου του 1997 και του τέλους του 1998 - παραπάνω από το πλάσιό του συνολικού ετήσιου εισοδήματός της υπο-τη-Σαχάρα Αφρικής.

Στάσεις Εμπορίου

Οι μαζικές περικοπές εισαγωγών στην Ανατολική Ασία είναι ένας από τους κυριότερους παράγοντες αβράδυνσης του παγκόσμιου εμπορίου. Με όρους αξιών, το παγκόσμιο εμπόριο όχι μόνο δεν κατάφερε να αναπτυχθεί πέρασε τη μεγαλύτερη ύφεσή του από το 1982, με πτώση των εξαγωγών κατά 2 τοις εκατό. Αντίθετα οι περικοπές το 1998 έχουν επίσης διαδραματίσει κύριο ρόλο στην επανεμφάνιση μεγάλων ανισοροπιών εμπορίου στην παγκόσμια οικονομία, που δεν είχαν εμφανιστεί από τη δεκαετία του 1980, ειδικά το άνοιγμα U.S.\$ 80 δισεκατομμυρίων του ελλείμματός του τρεχούμενου λογαριασμού των ΗΠΑ το 1998, σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο.

Η πτώση στις τιμές του πετρελαίου είναι υπεύθυνη για σχεδόν το 90 τοις εκατό της συνολικής πτώσης της αξίας στην παγκόσμια αγορά. Μαζί με την πτώση στα αγαθά μη-πετρελαϊκής βάσης, αυτό σημαίνει ότι για πρώτη φορά σε 50 χρόνια, η μετοχή των βασικών αγαθών στην παγκόσμια αγορά έπεσε κάτω από 20 τοις εκατό της αξία σε δολάρια των εισοδημάτων από εξαγωγές στις αναπτυσσόμενες χώρες έπεσε για πρώτη φορά από το 1991. Αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος για τον οποίο το Τρίτο Υπουργικό Συμβούλιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (World Trade Organization) που πρόκειται να συκληθεί στο Σιάτλ αργότερα μέσα στο 1999, θα πρέπει να χρησιμεύσει σαν μια ευκαιρία να αναζωογονηθεί το εμπόριο έχοντας υπόψη την ώθηση που θα μπορούσε να δώσει η εξαπλώση του εμπορίου στις αναπτυσσόμενες οικονομίες. Η Έκθεση δίνει στοιχεία για μια "Θετική ημερήσια διάταξη" γύρω από την οποία οι αναπτυσσόμενες χώρες μπορούν να καθιερώσουν ένα κοινό μέτωπο, δίνοντας προτεραιότητα στην προσιτότητα της αγοράς των ανεπτυγμένων χωρών.

Περιπτώσεις ανάκαμψης και οπισθοχώρησης στις αναπτυσσόμενες χώρες

Η παγκόσμια οικονομία εκτιμάται ότι έχει ανέβει κατά 2 τοις εκατό το 1998. Η ίδια απόδοση αναμένεται και αυτή τη χρονιά. Το γεγονός, όχι μόνο είναι απαράδεκτο αυτό καθαυτό, αλλά κρύβει και ένα αυξανόμενο χάσμα μεταξύ του ανεπτυγμένου και αναπτυσσόμενου κόσμου. Το 1998, η παραγωγή στις αναπτυσσόμενες χώρες συνολικά, αυξήθηκε κατά μέσο όρο πιο αργά (1,8 τοις εκατό) απ' ό,τι ο πληθυσμός. Επιπλέον, για πρώτη φορά σε 10 χρόνια ήταν σε μικρότερο ποσοστό α.ό.τι στις βιομηχανικές χώρες (2,2 τοις εκατό).

Η απόδοση της Ασίας συνεχίζει να εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο η κρίση και τα επακόλουθά της αντιμετωπίζονται: η ταχύτητα και η βιωσιμότητα των ανακαμψεων είναι ποικίλες και αβέβαιες. Για την περιοχή πολλά θα εξαρτηθούν από την ανάπτυξη της Κίνας και της Ιαπωνίας. Η σταδιακή επιβράδυνση στην Κίνα δίνει έδαφος για ανησυχία. Η σοβαρότητα της κρίσης στην Ανατολική Ασία έχει οδηγήσει στην χαλάρωση των εξαγωγών της, και μέχρι τώρα, οι μεγάλες δημόσιες δαπάνες έχουν διατηρήσει την κεκτημένη ταχύτητα. Η υποτίμηση μπορεί να γίνει πιο ελκυστική αν οι προοπτικές χειροτερεύσουν σημαντικά. Ο παρεπόμενος κίνδυνος μιας νέας, ευρύτερης νομισματικής ευθυγράμμισης σε όλο το εύρος της περιοχής παραμένει ανησυχητικό παράγον.

Παρά τη συνεχή αναζήτηση δομικών μεταρρυθμίσεων, η Λατινική Αμερική έχει υποστεί μια σοβαρή αποσοδότηση από την εποχή της κορύφωσης της ανάπτυξης στο 5,4 τοις εκατό το 1997. Όλες οι κυριότερες οικονομίες έχουν επηρεαστεί. Η καταρράκωση του Βραζιλιανού ρεάλ τον φετινό Ιανουάριο ήταν ένας κύριος παράγοντας της συρρίκνωσης στην περιοχή. Παρά την μικρή ανάπτυξη, αρκετές από τις μεγάλες χώρες στην περιοχή έχουν μεγάλα εξωτερικά ελλείμματα πάνω από το αποφασιστικό σημείο του 4 τοις εκατό του GDP. Εξωτερικά χρέη και εξάρτηση από την εισροή ξένων κεφαλαίων έχουν πάλι άνοδο και η περιοχή είναι ευάλωτη στην πιθανότητα της απώλειας εμπιστοσύνης από μέρους των επενδυτών ή/και στο έλεος του ύψους των τόκων των ΗΠΑ.

Στην Αφρική, η πολυπόθητη απογείωση δεν έγινε: ο ρυθμός ανάπτυξης το 1998 ήταν αρκετά πιο κάτω από το 1996 και μόλις και μπορούσε να συμβαδίσει με την ανάπτυξη του πληθυσμού. Το 1999 είναι σπίθιμο να δούμε κάποια σημαντική βελτίωση. Πιο μακροχρόνια, το ασήκωτο βάρος του εξωτερικού χρέους και η συνεχιζόμενη εξάρτηση από τις εξαγωγές αγαθών αποτελούν μεγάλη τροχοπέδη στην ταχύτερη ανάπτυξη.

Αφού είχαν σημειώσει θετική ανάπτυξη για πρώτη φορά το 1997, οι μεταβατικές οικονομίες επηρεάστηκαν άσχημα από την κρίση στη Ρωσία το δεύτερο μισό του 1998, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα αρνητική ανάπτυξη για την περιοχή συνολικά. Η μακροοικονομική αναστάτωση συνέχισε το 1999, με μια περαιτέρω πτώση στη παραγωγή που αναμενόταν στο μεγαλύτερο μέρος της περιοχής. Καθώς τα ελλείμματα τρεχούμενων λογαριασμών αυξάνονται παντού, η περιοχή παραμένει ευάλωτη σε εξωτερικές αναταράξεις.

Πού κατευθύνονται η Ευρώπη και η Ιαπωνία;

Η βιώσιμη ανάκαμψη στις περιοχές που έχουν πληγεί από την κρίση, ειδικά στις Ασιατικές και Λατινοαμερικανικές χώρες, θα είναι και ανάγκη βασισμένη σε εξαγωγές και κατά συνέπεια, θα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον ρυθμό της οικονομικής δραστηριότητας στις βιομηχανικές χώρες.

Μέχρι σήμερα, η γοργή ανάπτυξη στις ΗΠΑ είναι ένας κυρίαρχος παράγοντας εναντίον της παγκόσμιας ύφεσης καθώς βρίσκεται γύρω στο 4 τοις εκατό τα τελευταία τρία χρόνια, ποσοστό σχεδόν διπλάσιο απ' ό,τι πολλοί θεωρούσαν ότι είναι η μακροχρόνια δυνατότητά τους. Η ανάπτυξη αναμένεται να πέσει φέτος πιο κοντά στο 3 τοις εκατό. Όμως, τα πληθωριστικά χρόνια πλησιάζουν και μια σύσφιξη της νομισματικής πολιτικής μπορεί να προκαλέσει μεγάλη διορθωτική διαδικασία στις αγορές ισοτιμιών: δεδομένου του ρόλου που διαδραματίζει η κεντρική δαπάνη σε σχέση με τις ισοτιμίες, το γεγονός αυτό μπορεί να προκαλέσει προσγειώσεις και πτώση από όσο είναι επιθυμητό, θέτοντας σε κίνδυνο την ανάκαμψη σε άλλα μέρη. Αυτή η αλλαγή πολιτικής θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε μεγαλύτερα ελλείμματα εμπορίου και ανερχόμενες προστατευτικές πιέσεις. Ακόμη κι αν μια απότομη προσγειώση αποφευχθεί με άνοδο των επιτοκίων, αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα για τις χρηματοδοτικές ανάγκες και το εμπόριο των αναπτυσσόμενων χωρών.

Η προβλεπόμενη ανάκαμψη στην Ιαπωνία, στο μεταξύ, έχει παραμείνει ακριβώς αυτό. Μια απροσδόκητη άνοδος στις δαπάνες των καταναλωτών στις αρχές του 1999 μάλλον δε θα συνεχίσει και ένα οικονομικό πακέτο που είχε οριστεί για το φθινόπωρο του 1999 ακόμα θεωρείται απαραίτητο αν ο επίσημος στόχος ανάπτυξης το 1999 είναι 1,5 τοις εκατό πρόκειται να έχει την παραμικρή ευκαιρία να επιτευχθεί. Πάντως, αρνητική ανάπτυξη είναι μέχρι τώρα το πιο πιθανό αποτέλεσμα αυτή τη χρονιά. Δεδομένης της ευρύτατης ικανότητας υπέρβασης των αδυνάμων ισολογισμών στον ιδιωτικό τομέα, μακροχρόνια, η ανάπτυξη θα εξαρτάται από περαιτέρω δομικές αναδιορθώσεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απίθανο να δώσει μεγάλη ώθηση στην παγκόσμια οικονομία αυτή τη χρονιά. Η ανάπτυξη το 1998 ήταν κάτω από το επίπεδο που χρειαζόταν για να κάνει διαφορά στην ανεργία. Επιπλέον, η ανάκαμψη έχει, μέχρι ανθυγιεινού σημείου, οδηγηθεί από τις εξαγωγές. Κάτω από το φως των παγκόσμιων συνθηκών, οι προβλέψεις είναι ότι η ανάπτυξη θα πέσει κάτω από το 2 τοις εκατό φέτος. Η αξιολόγηση των προοπτικών έχει γίνει πιο περίπλοκη μετά την εισαγωγή του Euro. Οι τόσο διαφορετικές αποδόσεις μεταξύ μικρότερων και μεγαλύτερων οικονομιών και η κυκλική ασύμμετρία με τις ΗΠΑ, θέτουν διλήμματα πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αλλά στο τέλος, η οικονομική ανάδραση θα είναι αποφασιστική παράγοντας στην βιωσιμότητα του νέου νομίσματος μακροχρόνια.

Εναλλακτικές λύσεις πολιτικής: Το μπαλάκι είναι στο γήπεδο των Βιομηχανικών Χωρών. Υπάρχει πολύ μικρό φάσμα αποτελεσματικής ανταπόκρισης πολιτικής στον αναπτυσσόμενο κόσμο, εναντίον της απειλής μιας απότομης πτώσης στην παγκόσμια οικονομική δραστηριότητα. Εξαιτίας της πιθανής αρνητικής αντίδρασης των οικονομικών και νομισματικών αγορών, οι περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες δε θα έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν επεκτατικές νομισματικές και οικονομικές πολιτικές, ώστε να αντιδράσουν στην τάση αντιπληθωρισμού που όλο και βαθαιίνει.

Ευθόνη για δράση ώστε να κινητοποιηθεί η παγκόσμια ανάπτυξη, λοιπόν, πέφτει στις βιομηχανικές χώρες. Οι ΗΠΑ έχουν αρκετό περιθώριο να χρησιμοποιήσουν οικονομικές πολιτικές, αν ο κίνδυνος της ύφεσης ενδημεί. Η πιθανότητα να βελτιωθεί το σύμφωνο της Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη οικονομική ευελιξία πρέπει επίσης να ερευνηθεί.

Και η Ιαπωνία και η Ε.Ε. είναι σε θέση να παράσχουν ρευστότητα στις αναπτυσσόμενες χώρες, με την ανακούφιση των μεγάλων πλεονασμάτων των τρεχούμενων λογαριασμών τους. Τα περιφερειακά σχέδια ανάπτυξης, όπως το Miyazawa, προσφέρουν ένα πιθανό πρότυπο. Πρέπει να εξετασθούν και άλλα μέσα συμπεριλαμβανόμενης και της άμεσης απόσυρσης των χρεών που επικρέμονται στις φτωχότερες χώρες ή την παροχή βιώσιμης νέας τοποθέτησης SDR, για να παράσχει υποστήριξη πληρωμών σε αναπτυσσόμενες και σε μεταβατικό στάδιο.

ΕΦΑΛΛΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

Σύνοδος του ΟΗΕ για τη Χιλιετία θα Προσδιορίσει το Ρόλο και τη Δραστηριότητα των Ηνωμένων Εθνών κατά τον 21^ο Αιώνα

Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων θα Συζητήσουν Θέματα Ειρηνευτικών Αποστολών και Μεταρρύθμισης του ΟΗΕ.

Ο Προσδιορισμός των Παγκόσμιων Στόχων για την Εξάλειψη της Φτώχειας, για την Καταπολέμηση του Ιού του AIDS, για την Παιδεία και για το Περιβάλλον.

Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων αναμένονται στα Ηνωμένα Έθνη από τις 6 ως τις 8 Σεπτεμβρίου για να ασχοληθούν με την αντιμετώπιση μερικών μεγάλων προκλήσεων των επερχόμενων δεκαετιών.

Σύνοδος Κορυφής της Χιλιετίας, που ενδέχεται να είναι η μεγαλύτερη συγκέντρωση ηγετών του κόσμου στην ιστορία, θα εξετάσει μία σειρά θεμάτων υπό τον γενικό τίτλο: "Τα Ηνωμένα Έθνη κατά τον 21^ο Αιώνα". Μεταξύ των θεμάτων που παρουσιάζονται ως οι μεγαλύτερες προκλήσεις είναι η ανακούφιση δισεκατομμυρίων ανθρώπων από την απόλυτη φτώχεια, η ενδυνάμωση των ειρηνευτικών αποστολών του ΟΗΕ, και η πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση των παγκόσμιων περιβαλλοντολογικών προβλημάτων.

Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, κ. Κόφι Ανναν, έχει ζητήσει από τους ηγέτες του κόσμου να Δεσμευθούν για την υλοποίηση μιας σειράς στόχων μεταξύ των οποίων είναι, ως το 2015, να μειωθεί κατά το ήμισυ ο αριθμός των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, να μειωθεί και να αρχίσει η αναστροφή της απλώσης του ιού του AIDS, και να εξασφαλιστεί η βασική παιδεία για όλα τα αγόρια και τα κορίτσια ισότιμα. Οι στόχοι αυτοί, καθώς και άλλες πρωτοβουλίες, περιγράφονται στην Έκθεσή του Γενικού Γραμματέα για τη Χιλιετία, που παρουσιάστηκε τον περασμένο Απρίλιο στο πλαίσιο των προετοιμασιών για τη Σύνοδο Κορυφής.

ποτελεί μέρος σχεδίου που θα εξασφαλίσει ότι η παγκοσμιοποίηση θα είναι προς όφελος των ανθρώπων αυτού.

Προσδοκώ ότι οι ηγέτες θα συμφωνήσουν σε συγκεκριμένους χρονικούς στόχους και θα προσδιορίσουν τα μακροπρόθεσμα σχέδια στα οποία θα ασκήσουμε τη συλλογική μας επιρροή για να προσπαθήσουμε να τα επιλύσουμε μέσα στα επόμενα 15 ή 20 χρόνια", είπε ο κ. Άνναν σε πρόσφατη συνέντευξη. Πρόσθεσε: "Πρόκειται για ένα μήνυμα πίσδας, ένα μήνυμα που λέει ότι 'Ναι, μπορούμε να κάνουμε κάτι για αυτό' ένα μήνυμα που λέει 'Ας γυαλιστούμε μαζί και θα το κάνουμε'".

Η Σύνοδος θα συν-προεδρευθούν ο Πρόεδρος της Ναμίμπια, κ. Sam Nujoma—του οποίου η χώρα κατέχει την Προεδρεία της 54^{ης} Συνόδου της Γενικής Συνέλευσης-- και η Πρόεδρος της Φινλανδίας, κ. Tarja Halonen, της οποίας η χώρα θα κατέχει την Προεδρεία της 55^{ης} Συνόδου της Γενικής Συνέλευσης, που αρχίζει στις 5 Σεπτεμβρίου.

Στρογγυλές Τράπεζες

Κατά τις επίσημες ομιλίες που θα εκφωνήσουν στη Σύνοδο Κορυφής, οι ηγέτες θα συμμετέχουν σε μία από τις τέσσερις στρογγυλές τράπεζες, στη κάθε μια από τις οποίες θα προεδρεύει κράτος που θα έχει επιλεγεί από διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές. Αναμένεται ότι Πρόεδροι των στρογγυλών τραπεζών θα είναι αρχηγοί κρατών ή Κυβερνήσεων από την Αλγερία, την Πολωνία, τη Σιγκαπούρη και τη Βενεζουέλα.

Αναμένεται ότι η Σύνοδος Κορυφής θα υιοθετήσει ένα έγγραφο-πόρισμα το οποίο ήδη προετοιμάζεται μέσα από συμβουλές στη Γενική Συνέλευση υπό την ηγεσία του σημερινού Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης, Προέδρου Theo-Ben Gurigab από τη Ναμίμπια.

Κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής, στις 7 Σεπτεμβρίου, θα συνέλθει το Συμβούλιο Ασφαλείας σε επίπεδο αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων και θα εστιάσει την προσοχή του σε θέματα ειρηνευτικών αποστολών, ειδικά στην Αφρική. Η συζήτηση στο Συμβούλιο Ασφαλείας θα λάβει υπόψη την έκθεση μιας ειδικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών, υπό την Προεδρεία του κ. Lakhdar Brahimi, στην οποία ανέθεσε ο Γενικός Γραμματέας να εξετάσει πώς θα ενισχυθούν οι ειρηνευτικές αποστολές.

Ο Γενικός Γραμματέας έχει επίσης καλέσει του Αρχηγούς Κρατών ή Κυβερνήσεων να επωφεληθούν της ευκαιρίας για να υπογράψουν ή να καταθέσουν τα όργανα επικύρωσης για πολυμερείς συμβάσεις των οποίων είναι μέρη ειδικά τις βασικές συνθήκες που εκπροσωπούν τους στόχους-κλειδιά των Ηνωμένων Εθνών. Τα μεταξύ αυτών είναι και οι συνθήκες που αφορούν το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, τις νάρκες εδάφους, τα δικαιώματα των γυναικών και των παιδιών, και οι κλιματικές αλλαγές.

Κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο του ΟΗΕ θα πραγματοποιήσει μια υψηλού επιπέδου άτυπη συνάντηση του εκτελεστικού Γραφείου για να συζητήσει την πρόσφατη συνεδρίασή για την τεχνολογία της πληροφορικής και για το πώς θα γεφυρωθεί το "ψηφιακό χάσμα" μεταξύ των πλουσίων και φτωχών χωρών.

Κατά την Έκθεσή του για τη Χιλιετία ο Γενικός Γραμματέας Κόφι Άνναν προτείνει αρκετά προγράμματα τεχνολογίας της πληροφορικής, ως παραδείγματα του είδους των καινοτόμων συνεργασιών μεταξύ του δημόσιου και δημοσίου τομέα όπου τα Ηνωμένα Έθνη μπορούν να λειτουργούν ως συνδυαστικός κρίκος. Σε αυτά τα σχέδια περιλαμβάνεται η δημιουργία σώματος εθελοντών που θα παρέχει εκπαίδευση στον τομέα της τεχνολογίας της πληροφορικής σε αναπτυσσόμενες χώρες, ένα δίκτυο για θέματα Υγείας, που θα δίνει τη δυνατότητα σε πάνω από 10.000 νοσοκομεία, κλινικές και υγειονομικά κέντρα σε φτωχές χώρες να έχουν πρόσβαση στις πρόσφατες ιατρικές πληροφορίες μέσω του Διαδικτύου. Επίσης περιλαμβάνει πρωτοβουλία για παροχή κινήτων και δορυφορικών τηλεφώνων σε όσους εργάζονται για την ανακούφιση θυμάτων εκτάκτων περιπτώσεων. Κάθε μια από αυτές τις πρωτοβουλίες έχει ήδη ξεκινήσει ως πιλοτικό πρόγραμμα.

Η πραγματοποίηση μιας Συνόδου Κορυφής είχε προταθεί από τον Γενικό Γραμματέα στην Έκθεσή του (του 1997) "Ανασώνοντας τα Ηνωμένα Έθνη: Ένα Πρόγραμμα Μεταρρύθμισης". Τον Δεκέμβριο του 1998 η Γενική Συνέλευση έδωσε την επίσημη εντολή της. Η Γενική Συνέλευση, με την πεποίθηση ότι το γύρισμα του αιώνα είναι "μια μοναδική και συμβολική στιγμή για να διατύπωθεί και να επικυρωθεί ένα ζωντανό όραμα των Ηνωμένων Εθνών στη νέα εποχή" αποφάσισε να αφιερώσει τη 55^η Σύνοδο στη Σύνοδο για τη Χιλιετία και να πραγματοποιήσει μία Σύνοδο Κορυφής.

Μια παράλληλη Σύνοδος των Λαών που είναι γνωστή ως το Φόρουμ της Χιλιετίας, στις 22-26 Μαΐου, στην Κιότο, στην Ιαπωνία, με την παρουσία περίπου 1.350 εκπροσώπων μη-κυβερνητικών οργανώσεων από πάνω από 100 χώρες. Η κήρυξή τους, που θα παρουσιαστεί στη Σύνοδο Κορυφής, μεταξύ πολλών συγκεκριμένων προτάσεων, κάνει πρόταση για την ίδρυση ενός Ταμείου για την Εξάλειψη της Φτώχειας.

Περίπου δώδεκα αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων θα συναντηθούν με υψηλόβαθμες γυναίκες των Ηνωμένων Εθνών σε μια άτυπη συνάντηση στις 5 Σεπτεμβρίου. Η συνάντηση οργανώνεται από το Συμβούλιο των Γυναικών Ηγετών του Κόσμου σε συνεργασία με τον ΟΗΕ. Θα προεδρεύσει η κ. Mary Robinson, Υπαρμιστής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, με τη ιδιότητά της ως πρώην Προέδρου της Ιρλανδίας. Η 53^η ετήσια διάσκεψη των μη-κυβερνητικών οργανώσεων, που οργανώνεται από το Τμήμα Πληροφόρησης του ΟΗΕ, θα πραγματοποιηθεί στις 28-30 Αυγούστου και θα έχει ως θέμα "Παγκόσμια Αλληλεγγύη: Ο Δρόμος προς την Ειρήνη και τη Διεθνή Συνεργασία". Άλλες σημαντικές συναντήσεις, που όμως δεν είναι των Ηνωμένων Εθνών, θα πραγματοποιηθούν στην έδρα του ΟΗΕ την εβδομάδα πριν από τη Σύνοδο Κορυφής. Στις 28-30 Αυγούστου, οργανώνεται από μία σύμμαχια θρησκευτικών οργανώσεων, μια Σύνοδος Κορυφής για την Ειρήνη των Θρησκευτικών και Πνευματικών Ηγετών ενώ στις 30 Αυγούστου ως την 1^η Σεπτεμβρίου πραγματοποιείται η Παγκόσμια Διάσκεψη των Προέδρων των Κοινοβουλίων υπό την αιγίδα της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης.

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ . ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ.

Η Διακήρυξη της Χιλιετίας του ΟΗΕ είναι ένα κείμενο-ορόσημο για το νέο αιώνα. Υιοθετήθηκε κατά τη Σύνοδο Κορυφής της Χιλιετίας - που πραγματοποιήθηκε από τις 6 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2000 στη Νέα Υόρκη - και αντικατοπτρίζει τις ανησυχίες 147 αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων και συνολικά 191 Εθνών, που συμμετείχαν στη μεγαλύτερη συγκέντρωση ηγετών του κόσμου που έγινε ποτέ. Αυτή η Διακήρυξη διαμορφώθηκε μετά από μήνες συζητήσεων, έχοντας λάβει υπόψη της τα επιβεβαιωμένα περιφερειακών συνεδρίων καθώς και το Φόρουμ της Χιλιετίας, όπου ακούστηκε η φωνή των λαών. Χαίρομαι που βλέπω ότι πολλές δεσμεύσεις και στόχοι που είχα προτείνει στην "Έκθεση για τη Χιλιετία" που είχα εκτόνησει, περιλαμβάνονται εδώ.

Η πρόθεσή μου όταν πρότεινα τη σύγκλιση της Συνόδου Κορυφής ήταν να θέσω τη συμβολική ισχύ της Χιλιετίας στη διάθεση των πραγματικών αναγκών των ανθρώπων παντού. Ακούγοντας τους ηγέτες του κόσμου και διαβάζοντας τη Διακήρυξη που υιοθέτησαν, εντυπωσιάστηκα από την αξιοπρόσεκτη σύγκλιση απόψεων μπροστά στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε καθώς και από τον χαρακτήρα του επείγοντος που είχε η έκκληση τους για δράση.

Οι ηγέτες έχουν θέσει συγκεκριμένους στόχους να μειώσουν στο μισό την αναλογία των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, να παρέχουν καθαρό νερό και βασική εκπαίδευση για όλους, να αντιστρέψουν την πορεία εξάπλωσης του ιού του AIDS (HIV) και να επιτύχουν κι άλλους στόχους ανάπτυξης. Έχουν ζητήσει την ενίσχυση των ειρηνευτικών επιχειρήσεων του ΟΗΕ ώστε οι υάλωτες κοινότητες να μπορούν να βασισθούν σε μας τη στιγμή που έχουν την ανάγκη μας. Και μίας έχουν ζητήσει να πολεμήσουμε την αδικία και τις ανισότητες, την τρομοκρατία και το έγκλημα καθώς και να προστατεύσουμε την κοινή μας κληρονομιά, τον πλανήτη, για τις επόμενες γενεές.

Η Διακήρυξη, οι ηγέτες του κόσμου έχουν δώσει σαφείς κατεύθυνσεις για να προσαρμοστεί ο Οργανισμός αυτός στο νέο αιώνα. Τους απασχολεί, και δικαίως, η αποτελεσματικότητα των Ηνωμένων Εθνών. Θέλουν δράση, και πάνω απ' όλα, αποτελέσματα. Από την πλευρά τη δική μου, ανταδεσμεύομαι κι εγώ και οι συνεργάτες μου να πραγματοποιήσουμε αυτή την εντολή. Αλλά, τελικά οι ίδιοι οι ηγέτες είναι τα Ηνωμένα Έθνη. Βρίσκεται στη δικαιοδοσία τους και επομένως είναι δική τους ευθύνη να πετύχουν τους στόχους που οι ίδιοι έθεσαν. Σ' αυτούς και στους πολίτες τους, τους ανθρώπους του κόσμου, λέω: Μόνο εσείς μπορείτε να εξασφαλίσετε ότι τα Ηνωμένα Έθνη θα ανταποκριθούν στην πρόκληση.

Διακήρυξη της Χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών αναφέρεται στις:

ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ

Εμείς, οι αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων, συγκεντρωθήκαμε στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, από τις 6 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2000, στην αυγή μιας νέας Χιλιετίας, για να επιβεβαιώσουμε εκ νέου την πίστη μας στον Οργανισμό και στον Καταστατικό του Χάρτη ως αντικατάστατα θεμέλια για έναν πιο ειρηνικό, και πιο δίκαιο κόσμο με περισσότερη ευημερία. Αναγνωρίζουμε ότι, πέρα από τις ξεχωριστές μας ευθύνες στην κάθε μας κοινωνία, έχουμε μια συλλογική ευθύνη να τιμούμε τις αρχές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ισότητας και του δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως ηγέτες, επομένως, έχουμε καθήκον απέναντι στους λαούς όλου του κόσμου, δικότερα στους πιο ευάλωτους και, ιδιαίτερα, στα παιδιά του κόσμου, στα οποία το μέλλον ανήκει.

3. Επιβεβαιώνουμε εκ νέου τη δέσμευσή μας στους σκοπούς και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, οι οποίες έχει αποδειχθεί ότι είναι διαχρονικές και οικουμενικές. Μάλιστα, η σημασία και η ικανότητά τους να εμπνέουν έχει αυξηθεί, καθώς τα έθνη και οι λαοί γίνονται όλο και πιο αλληλένδετοι και αλληλοεξαρτώμενοι.

4. Είμαστε αποφασισμένοι να καθιερώσουμε μια δίκαιη και διαρκή ειρήνη σε ολόκληρο τον κόσμο, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη. Δεσμευόμαστε εκ νέου να αποσιωθούμε στην υποστήριξη όλων των προσπαθειών που γίνονται για τη διατήρηση της κυρίαρχης ακεραιότητας όλων των Κρατών, τον σεβασμό της εδαφικής τους ακεραιότητας και της πολιτικής τους ανεξαρτησίας, την επίλυση των διαφορών με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και του διεθνούς δικαίου, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών που εξακολουθούν να βρίσκονται κάτω από αποικιοκρατική κυριαρχία και ξένη κατοχή, τη μη-ανάμειξη σε εσωτερικά θέματα Κρατών, τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, τον σεβασμό για τα ίσα δικαιώματα όλων χωρίς διάκριση ως προς τη φυλή, το φύλο, τη γλώσσα ή τη θρησκεία και τη διεθνή συνεργασία στην επίλυση προβλημάτων οικονομικού, κοινωνικού, πολιτιστικού ή ανθρωπιστικού χαρακτήρα.

5. Πιστεύουμε ότι η κύρια πρόκληση που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι να εξασφαλίσουμε ότι η παγκοσμιοποίηση θα γίνει μια θετική δύναμη για όλους τους λαούς του κόσμου. Γιατί, ενώ η παγκοσμιοποίηση προσφέρει μεγάλες ευκαιρίες, προς το παρόν τα πλεονεκτήματά της είναι τόσο άνισα κατανομημένα, όσο και το κόστος της. Αναγνωρίζουμε ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες, όπως και οι χώρες με οικονομίες σε μετάβαση, αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες να ανταποκριθούν σ' αυτήν την σημαντική πρόκληση. Έτσι, μόνο μέσα από ευρείες και συνεχείς προσπάθειες να δημιουργηθεί ένα κοινό μέλλον, βασισμένο στην κοινή μας ανθρωπίνη φύση με όλη της την ποικιλομορφία, μπορεί η παγκοσμιοποίηση να περιλαμβάνει όλους και σε ισότιμη βάση. Αυτές οι προσπάθειες πρέπει να συμπεριλαμβάνουν πολιτικές και μέτρα, σε παγκόσμιο επίπεδο, τα οποία αντιστοιχούν στις ανάγκες των αναπτυσσομένων χωρών και των οικονομιών σε μετάβαση και διαμορφώνονται και εφαρμόζονται με την δική τους αποτελεσματική συμμετοχή.

6. Θεωρούμε ορισμένες θεμελιώδεις αξίες απαραίτητες στις διεθνείς σχέσεις στον εικοστό πρώτο αιώνα. Αυτές περιλαμβάνουν:

- **Ελευθερία.** Άντρες και γυναίκες έχουν το δικαίωμα να ζουν τη ζωή τους και να ανατρέφουν τα παιδιά τους με αξιοπρέπεια, ελεύθεροι από την πείνα και το φόβο της βίας, της καταπίεσης ή της αδικίας. Η δημοκρατική και συμμετοχική διακυβέρνηση που βασίζεται στη θέληση του λαού είναι η καλύτερη εξασφάλιση αυτών των δικαιωμάτων.
- **Ισότητα.** Κανένα άτομο ή έθνος δεν πρέπει να στερείται της ευκαιρίας να επωφελείται από την ανάπτυξη. Τα ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες για άντρες και γυναίκες πρέπει να εξασφαλίζονται.
- **Αλληλεγγύη.** Οι παγκόσμιες προκλήσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κόστος και τα βάρη να κατανέμονται δίκαια, σύμφωνα με τις βασικές αρχές της ισοτιμίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτοί που υποφέρουν ή που ωφελούνται λιγότερο αξίζουν της βοήθειας αυτών που ωφελούνται περισσότερο.
- **Ανεκτικότητα.** Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν αλληλοσεβασμό, στην πολυμορφία των πεποιθήσεων, των πολιτισμών και των γλωσσών. Οι διαφορές μέσα και ανάμεσα σε κοινωνίες δεν θα πρέπει να φοβίζονται ή να καταστέλλονται, αλλά θα πρέπει να εκτιμώνται ως ένα πολύτιμο χαρακτηριστικό γνώρισμα της ανθρωπότητας. Η νοοτροπία της ειρήνης και του διαλόγου ανάμεσα σε όλους τους πολιτισμούς πρέπει να προωθείται ενεργά.
- **Σεβασμός στη φύση.** Πρέπει να επιδειχθεί σωφροσύνη στη διαχείριση όλων των ζώντων ειδών και των φυσικών πόρων, σύμφωνα με τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης. Μόνο με τον τρόπο αυτό μπορεί ο ανεκτίμητος πλούτος που μας προσφέρει η φύση να διατηρηθεί και να περάσει και στους απογόνους μας. Τα σημερινά μη αειφόρα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης πρέπει να αλλάξουν για το συμφέρον της μελλοντικής ευημερίας της δικής μας και των απογόνων μας.
- **Κοινή ευθύνη.** Η ευθύνη για τη διαχείριση της παγκόσμιας οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, καθώς και των απειλών κατά της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας, πρέπει να ανήκει από κοινού στα έθνη της γης και να ασκείται πολυμερώς. Ως ο πιο οικουμενικός και

αντίπροσωπευτικός οργανισμός στην Υφήλιο, τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να παίξουν τον κύριο ρόλο.

7. Για να μπορέσουν να γίνουν αυτές οι κοινές αξίες πράξεις, έχουμε εντοπίσει στόχους-κλειδιά στους οποίους αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία.

II. ΕΙΡΗΝΗ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

8. Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να απαλλάξουμε τους λαούς μας από τη μαστίγα του πολέμου (είτε μέσα ή ανάμεσα σε Κράτη) που έχει κοστίσει πάνω από 5 εκατομμύρια ζωές την προηγούμενη δεκάετία. Επίσης, θα επιδιώξουμε να εξαλείψουμε τους κινδύνους που προκαλούνται από τα όπλα μαζικής καταστροφής.

9. Επομένως, αποφασίζουμε:

- Να ενισχύσουμε το σεβασμό στους κανόνες δικαίου σε διεθνή όπως και σε εθνικά ζητήματα και, ειδικότερα, να εξασφαλίσουμε τη συμμόρφωση των Κρατών-Μελών με τις αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης συμφώνως προς τον Κατάστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, σε περιπτώσεις όπου είναι συμμετοχοί.
- Να κάνουμε τα Ηνωμένα Έθνη πιο αποτελεσματικά στη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας, προσφέροντάς τους τα μέσα και τους πόρους που χρειάζονται για την πρόληψη των συγκρούσεων, την ειρηνική επίλυση διαφορών, τη διατήρηση της ειρήνης, την οικοδόμηση της ειρήνης και την ανοικοδόμηση μετά το τέλος της σύγκρουσης. Στο πλαίσιο αυτό, σημειώνουμε την έκθεση της Επιτροπής για τις Ειρηνευτικές Αποστολές των Ηνωμένων Εθνών και ζητάμε από τη Γενική Συνέλευση να εξετάσει τις προτάσεις της χωρίς καθυστέρηση.
- Να ενισχύσουμε τη συνεργασία μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και των περιφερειακών οργανισμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VIII του Κατάστατικού Χάρτη.
- Να εξασφαλίσουμε την εφαρμογή, από μέρους των Κρατών-Μελών, συνθηκών σε τομείς όπως ο έλεγχος των εξοπλισμών και ο αφοπλισμός, το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και το δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να καλέσουμε όλα τα Κράτη να εξετάσουν το ενδεχόμενο να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη Συνθήκη της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.
- Να αναλάβουμε συντονισμένη δράση εναντίον της διεθνούς τρομοκρατίας και να προσχωρήσουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα σε όλες τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις.
- Να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές για να υλοποιήσουμε τη δέσμευση μας να αντιμετωπίσουμε το παγκόσμιο πρόβλημα των ναρκωτικών.
- Να εντεινούμε τις προσπάθειές μας για να πολεμήσουμε το παγκόσμιο οργανωμένο έγκλημα σε όλες του τις διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένης και της Παράνομης διακίνησης και της εμπορίας ανθρωπίνων όντων καθώς και του 'ξεπλύματος' χρημάτων.
- Να ελαχιστοποιήσουμε τις αρνητικές επιπτώσεις των οικονομικών κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών πάνω σε αθώους πληθυσμούς, να υποβάλλουμε την επιβολή τέτοιων κυρώσεων σε συχνές αναθεωρήσεις και να εξαλείψουμε τις επιπτώσεις από τις κυρώσεις αυτές σε τρίτους.
- Να αγωνισθούμε για την εξάλειψη των όπλων μαζικής καταστροφής, ιδιαίτερα των πυρηνικών όπλων και να διατηρούμε όλες τις πιθανότητες ανοιχτές για να επιτύχουμε τον στόχο αυτό, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας να συγκληθεί διεθνής διάσκεψη που θα προσδιορίσει Τρόπους εξάλειψης της πυρηνικής απειλής.
- Να αναλάβουμε συντονισμένη δράση ώστε να δοθεί τέλος στην παράνομη διακίνηση μικρών και ελαφρών όπλων, ιδιαίτερα, κάνοντας πιο διαφανείς τις διακινήσεις των όπλων και υποστηρίζοντας μέτρα αφοπλισμού σε περιφερειακό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις συστάσεις της επικείμενης Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Παράνομο Εμπόριο Μικρών και Ελαφρών Όπλων.
- Να καλέσουμε όλα τα Κράτη να εξετάσουν την προσχώρησή τους στη Συνθήκη περί Απαγόρευσης της Χρήσης, Απόθηκευσης, Παραγωγής και Διακίνησης Ναρκών κατά Προσωπικού και περί της Καταστροφής τους, καθώς και με το αναθεωρημένο πρωτόκολλο περί ναρκών στη Συνθήκη περί συμβατικών όπλων.

10. Παροτρύνουμε τα Κράτη-Μέλη να ήρουν την Ολυμπιακή Εκεχειρία, ατομικά και ομαδικά, τώρα και το μέλλον, και να υποστηρίξουν τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή στις προσπάθειές της να προωθεί

την παγκόσμια ειρήνη και την ανθρώπινη κατανόηση μέσα από τον αθλητισμό και το Ολυμπιακό Ιδεώδες.

III. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

11. Δεν θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να απελευθερώσουμε τους συνανθρώπους μας, άντρες, γυναίκες και Παιδιά από την άθλια και απάνθρωπη κατάσταση της απόλυτης φτώχειας, στην οποία υποβάλλονται πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι αυτήν τη στιγμή. Δεσμευόμαστε να κάνουμε πραγματικότητα το δικαίωμα όλων στην ανάπτυξη και να απελευθερώσουμε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή από την ανέχεια.

12. Αποφασίζουμε επομένως, να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον -σε εθνικό καθώς και σε διεθνές επίπεδο- που θα ευνοεί την ανάπτυξη και την εξάλειψη της φτώχειας.

13. Η επιτυχία στην επίτευξη αυτών των στόχων, εξαρτάται *inter alia*, από την καλή διακυβέρνηση κάθε κράτους. Επίσης, εξαρτάται από την καλή διακυβέρνηση σε διεθνές επίπεδο καθώς και από τη διαφάνεια σε οικονομικά, χρηματικά και εμπορικά συστήματα. Δεσμευόμαστε για ένα ανοιχτό, δίκαιο βασισμένο σε κανόνες, προβλέψιμο και μη-διαχωριστικό πολυφωνικό εμπορικό και οικονομικό σύστημα.

14. Ανησυχούμε για τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι αναπτυσσόμενες χώρες όταν επιζητούν να ενεργοποιήσουν τους πόρους που απαραίτητους για την ανάπτυξή τους. Θα κάνουμε, επομένως, κάθε προσπάθεια για να εξασφαλίσουμε την επιτυχία της Υψηλού Επιπέδου Διεθνούς και Ενδοκυβερνητικής Διάσκεψης για τη Χρηματοδότηση για την Ανάπτυξη που θα πραγματοποιηθεί το 2001.

15. Επίσης, αναλαμβάνουμε να ασχοληθούμε με τις ιδιαίτερες ανάγκες των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών. Στο πλαίσιο αυτό, καλωσορίζουμε την Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τις Λιγότερο Ανεπτυγμένες Χώρες που πρόκειται να πραγματοποιηθεί το Μάιο του 2001 και θα εργαστούμε ώστε να εξασφαλιστεί η επιτυχία της. Καλούμε τις βιομηχανικές χώρες:

- Να υιοθετήσουν - κατά προτίμηση πριν από τη Διάσκεψη αυτή - μια πολιτική που θα δίνει αδασμολόγητη και ελεύθερη άλλων χρεώσεων πρόσβαση, ουσιαστικά σε όλες τις εξαγωγές στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.
- Να εφαρμόσουν το διευρυμένο πρόγραμμα ανακούφισης χρεών στις υπερχρεωμένες φτωχές χώρες χωρίς άλλη καθυστέρηση και να συμφωνήσουν να ακυρώσουν όλα τα επίσημα διμερή χρέη των χωρών αυτών, με αντάλλαγμα την έμπρακτη δέσμευση από πλευράς τους, για τη μείωση της φτώχειας, και
- Να δώσουν πιο γενναιόδωρη αναπτυξιακή βοήθεια, ειδικά σε χώρες όπου γίνεται σοβαρή προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν όλοι οι διαθέσιμοι πόροι για τον περιορισμό της φτώχειας.

16. Είμαστε επίσης αποφασισμένοι να ασχοληθούμε συνολικά και αποτελεσματικά με τα προβλήματα χρεών των χωρών χαμηλού και μέσου εισοδήματος, μέσα από διάφορα εθνικά και διεθνή μέτρα που έχουν στόχο να κάνουν το χρέος τους μακροχρόνια ανεκτό.

17. Επίσης, αποφασίζουμε να ασχοληθούμε με τις ιδιαίτερες ανάγκες μικρών, αναπτυσσόμενων ηπειρωτικών Κρατών, εφαρμόζοντας ταχύτατα και πλήρως το Πρόγραμμα Δράσης Μπαρμπάντος καθώς και το πόρισμα της εικοστής δεύτερης ειδικής συνόδου της Γενικής Συνέλευσης. Προτρέπουμε τη διεθνή κοινότητα να εξασφαλίσει ότι, στη δημιουργία ενός δείκτη τρωτότητας, οι ιδιαίτερες ανάγκες των μικρών, αναπτυσσόμενων ηπειρωτικών κρατών θα ληφθούν υπόψη.

18. Αναγνωρίζουμε τις ειδικές ανάγκες και τα προβλήματα των περικλειστών αναπτυσσόμενων χωρών και παροτρύνουμε και τους διμερείς και τους πολυμερείς δωρητές να αυξήσουν την οικονομική και εθνική βοήθεια στην ομάδα αυτή των χωρών ώστε να καλύψουν τις ιδιαίτερες αναπτυξιακές ανάγκες και να τις βοηθήσουν να ξεπεράσουν τις γεωγραφικές δυσκολίες με τη βελτίωση των μέσων μεταφοράς τους.

19. Επίσης αποφασίζουμε:

- Να μειώσουμε στο μισό, μέχρι το έτος 2015, την αναλογία των ατόμων στον κόσμο των οποίων το εισόδημα είναι λιγότερο από ένα δολάριο τη μέρα και την αναλογία των ανθρώπων που υποφέρουν από πείνα. Μέχρι την ίδια ημερομηνία να μειώσουμε στο μισό τον αριθμό των ανθρώπων που δεν έχουν πρόσβαση ή δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να έχουν πόσιμο νερό.

- Να εξασφαλίσουμε ότι, μέχρι την ίδια ημερομηνία, τα παιδιά παντού, αγόρια και κορίτσια, θα μπορούν να ολοκληρώσουν την πρωτοβάθμια σχολική εκπαίδευση και θα έχουν ίση πρόσβαση σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.
- Μέχρι την ίδια χρονολογία, να έχει μειωθεί η μητρική θνησιμότητα κατά τρία τέταρτα, και η θνησιμότητα παιδιών κάτω των πέντε ετών κατά τρία τέταρτα από τα σημερινά επίπεδα.
- Να έχουμε μέχρι τότε σταματήσει και αρχίσει να αντιστρέφουμε την εξάπλωση του ιού του AIDS (HIV), της μαστίγας της ελονοσίας και άλλων σοβαρών ασθενειών που πλήττουν την ανθρωπότητα.
- Να Παρέχουμε ειδική βοήθεια σε Παιδιά που έχουν ορφανέψει εξαιτίας του ιού του AIDS (HIV).
- Μέχρι το 2020, να έχουμε πετύχει σημαντική βελτίωση στις ζωές τουλάχιστον 100 εκατομμυρίων κατοίκων παραγκουπόλεων, όπως έχει προταθεί από την οργάνωση "Πόλεις Χωρίς Παραγκουπόλεις".

20. Επίσης αποφασίζουμε:

- Να προωθήσουμε την ισότητα των φύλων και την ενδυνάμωση των γυναικών, ως αποτελεσματικά μέσα καταπολέμησης της φτώχειας, της πείνας και της αρρώστιας και να ενισχύσουμε την ανάπτυξη που θα είναι πραγματικά βιώσιμη.
- Να αναπτύξουμε και να εφαρμόσουμε στρατηγικές που προσφέρουν σε νέους ανθρώπους παντού πραγματικές ευκαιρίες να βρουν τίμια και παραγωγική απασχόληση.
- Να ενθαρρύνουμε τη φαρμακοβιομηχανία να παρέχει τα βασικά φάρμακα με τρόπο που να είναι πιο προσιτά και φθηνά, ώστε να μπορούν να τα έχουν όλοι όσοι τα χρειάζονται στις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Να αναπτύξουμε ισχυρές συνεργασίες με τον ιδιωτικό τομέα και με οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών σε επιδίωξη της ανάπτυξης και της εξάλειψης της φτώχειας.
- Να εξασφαλίσουμε ότι τα πλεονεκτήματα των νέων τεχνολογιών, ειδικά της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνίας, που συμμορφώνονται με τις συστάσεις της Υπουργικής Δήλωσης 2000 του ECOSOC, είναι στη διάθεση όλων.

V. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

1. Πρέπει να μην είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να απαλλάξουμε όλη την ανθρωπότητα, και πάνω απ' όλα, τα παιδιά και τα εγγόνια μας, από το να ζει σ' έναν πλανήτη που θα έχει υποστεί ανήκεστη βλάβη από την ανθρώπινη δραστηριότητα, και του οποίου οι πόροι δε θα είναι πλέον παρκείς για τις ανάγκες τους.
2. Επαναβεβαιώνουμε την υποστήριξή μας στις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένων και όσων αναφέρονται στην Ατζέντα 21, η οποία συμφωνήθηκε στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη.
3. Αποφασίζουμε, επομένως, να υιοθετήσουμε σε όλες μας τις περιβαλλοντικές δραστηριότητες μια έα ηθική διατήρησης και φροντίδας και, ως πρώτα βήματα, αποφασίζουμε:
 - Να κάνουμε κάθε προσπάθεια να εξασφαλίσουμε ώστε να τεθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο του Κιότο, κατά προτίμηση μέχρι τη δέκατη επέτειο της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη το 2002, και να ξεκινήσουμε την εφαρμογή της απαραίτητης μείωσης εκπομπών των ρύπων που προκαλούντο φαινόμενο του θερμοκηπίου.
 - Να ενισχύσουμε τη συλλογική μας προσπάθεια για την διαχείριση, διατήρηση και αειφόρο ανάπτυξη όλων των τύπων δασών.
 - Να πιέσουμε για την πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα και της Σύμβασης για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης στις Χώρες που Αντιμετωπίζουν Σοβάρη Ξηρασία ή/και Ερημοποίησης, ιδιαίτερα στην Αφρική.
 - Να σταματήσουμε τη μη-αειφόρο εκμετάλλευση πηγών νερού, αναπτύσσοντας στρατηγικές διαχειρίσεις νερού σε περιφερειακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο, που προωθούν και την ισότιμη πρόσβαση και τη δημιουργία επαρκών αποθεμάτων.
 - Να εντείνουμε τη συνέργειά για τη μείωση του αριθμού και των επιπτώσεων των φυσικών καταστροφών καθώς και των καταστροφών που προκαλούν οι ανθρώπινες δραστηριότητες.

Να εξασφαλίσουμε ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφόρηση περί της αλληλουχίας των γονιδίων του ανθρώπου.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να προωθήσουμε τη δημοκρατία και να ενισχύσουμε την επίβολή των κανόνων δικαίου, καθώς και του σεβασμού όλων των διεθνώς γνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ανάπτυξη.

Επομένως, αποφασίζουμε:

Να σεβόμαστε απόλυτα και να στηρίζουμε την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Να αγωνιζόμαστε για την απόλυτη προστασία και την προώθηση σε όλες τις χώρες μας, αστικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων για όλους.

Να ενισχύσουμε την ικανότητα όλων των χωρών μας να εφαρμόζουν τις αρχές και τις πρακτικές της δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων και των δικαιωμάτων των μειονοτήτων.

Να καταπολεμήσουμε όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών και να εφαρμόσουμε τη Σύμβαση για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διάκρισης κατά των Γυναικών.

Να λάβουμε μέτρα για να εξασφαλίσουμε το σεβασμό και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών, των μεταναστών εργατών και των οικογενειών τους, να εξαλείψουμε τις αυξανόμενες πράξεις φυλετικών διακρίσεων και ξενοφοβίας σε πολλές κοινωνίες και να προωθήσουμε μεγαλύτερη αρμονία και ανεκτικότητα σε όλες τις κοινωνίες.

Να εργασθούμε συλλογικά για να πετύχουμε πιο ανοιχτές πολιτικές διαδικασίες, οι οποίες θα επιτρέπουν πραγματική συμμετοχή όλων των πολιτών σε όλες τις χώρες μας.

Να εξασφαλίσουμε ελευθερία στα μέσα ενημέρωσης, ώστε να διαδραματίζουν το σημαντικό ρόλο που έχουν, καθώς και το δικαίωμα του κοινού να έχει πρόσβαση στην πληροφόρηση.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΥΑΛΩΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να εξασφαλίσουμε ότι τα παιδιά και όλοι οι άμαχοι θύσμοι που υποφέρουν δυσανάλογα πολύ από τις επιπτώσεις των φυσικών καταστροφών, της σκτονίας, των ένοπλων συγκρούσεων και άλλων ανθρωπίνων έκρυθμων καταστάσεων, θα έχουν ε βοήθεια και προστασία ώστε να μπόρέσουν να επιστρέψουν στην κανονική ζωή τους όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Επομένως αποφασίζουμε:

Να εξαπλώσουμε και να ενισχύσουμε την προστασία πολιτών σε σύνθετες επείγουσες καταστάσεις, σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

Να ενισχύσουμε τη διεθνή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης και της συμμετοχής στα βάρη και του συντονισμού ανθρωπιστικής βοήθειας σε χώρες που φιλοξενούν πρόσφυγες, καθώς και να βοηθήσουμε όλους τους πρόσφυγες και όσους αναγκαστικά άφησαν την πατρίδα τους, να γυρίσουν στα σπίτια τους με τη θέλησή τους, με ασφάλεια και αξιοπρέπεια, και να ξανααφομοιωθούν ομαλά στις κοινωνίες τους.

Να ενθαρρύνουμε την επικύρωση και πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και των προαιρετικών της πρωτοκόλλων που αφορούν την ανάμειξη των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις καθώς και την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Θα υποστηρίξουμε την εδραίωση της δημοκρατίας στην Αφρική και θα βοηθήσουμε τους ρικανούς στον αγώνα τους για την καθιέρωση της ειρήνης, για την εξάλειψη της φτώχειας και την πόρο ανάπτυξη. Οι στόχοι αυτοί θα βοηθήσουν την Αφρική να γίνει μέρος της κύριας οικονομίας κόσμου.

Επομένως, αποφασίζουμε:

Να Παρέχουμε πλήρη υποστήριξη στις πολιτικές και θεσμικές δομές των αναδυόμενων δημοκρατιών της Αφρικής.

- Να ενθαρρύνουμε και να υποστηρίξουμε περιφερειακούς και υποπεριφερειακούς μηχανισμούς για την πρόληψη των συγκρούσεων και την προώθηση της πολιτικής σταθερότητας, καθώς και να εξασφαλίσουμε μια αξιόπιστη ροή πόρων για τις ειρηνευτικές δυνάμεις στην ήτπειρό αυτή.
- Να λάβουμε ειδικά μέτρα για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της εξάλειψης της φτώχειας και της αειφόρου ανάπτυξης στην Αφρική, συμπεριλαμβανομένων των διαγραφών χρεών, της βελτιωμένης πρόσβασης σε αγορές, της διευρυμένης Επίσημης Βοήθειας Ανάπτυξης και Αυξημένων Ροών Άμεσων Ξένων Επενδύσεων, καθώς και των μεταφορών τεχνολογίας.
- Να βοηθήσουμε την Αφρική να αποκτήσει την ικανότητά να αντιμετωπίσει την εξάπλωση της πανδημίας του ιού του AIDS (HIV) και άλλων μεταδοτικών ασθενειών.

VIII. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

9. Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να καταστήσουμε τα Ηνωμένα Έθνη πιο αποτελεσματικό εργαλείο για την επίδιωξη όλων αυτών των προτεραιοτήτων: τον αγώνα για ανάπτυξη για όλους τους λαούς του κόσμου, την πάλη κατά της φτώχειας, της άγνοιας και της ασθένειας, τον αγώνα ενάντιον της αδικίας, τον αγώνα κατά της βίας, του τρομού και του εγκλήματος, και την πάλη κατά της υποβάθμισης και της καταστροφής του κοινού περιβάλλοντός μας.

10. Επόμενως αποφασίζουμε:

- Να επαναβεβαιώσουμε την κεντρική θέση της Γενικής Συνέλευσης ως το ανώτερο διαπραγματευτικό, στρατηγικό και αντιπροσωπευτικό όργανο και όργανο χάραξης πολιτικής των Ηνωμένων Εθνών, και να την καταστήσουμε ικανή να διαδραματίσει το ρόλο αυτό αποτελεσματικά.
- Να ενισχύσουμε τις προσπάθειές μας να επιτύχουμε μια συνολική μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας από όλες του τις πλευρές.
- Να ενισχύσουμε περισσότερο το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, και με βάση τα πρόσφατα επιτεύγματά του, να το βοηθήσουμε να εκπληρώσει την αποστολή που του έχει ανατεθεί από τον Καταστατικό Χάρτη.
- Να ενισχύσουμε το Διεθνές Δικαστήριο, ώστε να εξασφαλίσουμε τη δικαιοσύνη και την επιβολή του νόμου σε διεθνή θέματα.
- Να ενθαρρύνουμε τις τακτικές διαβουλεύσεις και τον συντονισμό μεταξύ των βασικών οργάνων των Ηνωμένων Εθνών στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.
- Να εξασφαλίσουμε ότι στον Οργανισμό παρέχονται εγκαίρως και σε προβλεπόμενη βάση οι πόροι τους οποίους χρειάζεται για να υλοποιήσει τις εντολές του.
- Να Παροτρύνουμε τη Γραμματεία να χρησιμοποιήσει αυτούς τους πόρους με τον καλύτερο τρόπο, σύμφωνα με τους σαφείς κανόνες και τις διαδικασίες που έχουν συμφωνηθεί από τη Γενική Συνέλευση, με γνώμονα το συμφέρον όλων των Κρατών-Μελών, υιοθετώντας τις καλύτερες μεθόδους διοίκησης και τις τεχνολογίες που υπάρχουν και με έμφαση στις εργασίες εκείνες που αντικατοπτρίζουν τις συμφωνημένες προτεραιότητες των Κρατών-Μελών.
- Να προωθήσουμε την προσχώρηση στη Σύμβαση για την Ασφάλεια των Ηνωμένων Εθνών και Σύμβεβλημένου Προσωπικού.
- Να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη συνοχή πολιτικής και καλύτερη συνεργασία μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών, των οργανώσεών τους, των Ιδρυμάτων Bretton Woods και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπόριου καθώς και άλλων πολυμερών σώματων, με προοπτική να πετύχουμε μια απόλυτα συντονισμένη προσέγγιση στα προβλήματα της ειρήνης και της ανάπτυξης.
- Να ενισχύσουμε την περαιτέρω συνεργασία ανάμεσα στον ΟΗΕ και τις εθνικές κυβερνήσεις μέσα από τη διεθνή οργάνωσή τους, την δια-Κοινοβουλευτική Ένωση, σε διάφορους τομείς συμπεριλαμβανομένων: ειρήνης και ασφάλειας, οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, διεθνούς δικαίου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοκρατίας και ζητημάτων φύλου.
- Να δίνουμε μεγαλύτερες ευκαιρίες στον ιδιωτικό τομέα, σε μη-κυβερνητικές οργανώσεις και στη κοινωνία των πολιτών γενικότερα, να συνεισφέρουν στην πραγματοποίηση των στόχων και των προγραμμάτων του Οργανισμού.

1. Ζητούμε από τη Γενική Συνέλευση να εξετάζει σε τακτά διαστήματα την πρόοδο που έγινε στην εφαρμογή των άρθρων αυτής της Διακήρυξης, και ζητούμε από τον Γενικό Γραμματέα να υποβάλλει περιοδικές εκθέσεις προς εξέταση στη Γενική Συνέλευση αλλά και ως βάση για περαιτέρω δράση.

2. Επιβεβαιώνουμε ξανά με απόλυτη συναίσθηση, σε αυτήν την ιστορική περίπτωση, ότι τα Ηνωμένα Έθνη είναι η αναντικατάστατη κοινή στέγη ολόκληρης της ανθρωπίνης οικογένειας, μέσω της οποίας αναζητήσουμε να πραγματοποιήσουμε τις οικουμενικές προσδοκίες για ειρήνη, συνεργασία και ανάπτυξη. Επομένως, δεσμευόμαστε να προσφέρουμε την ακλόνητη υποστήριξή μας στους κοινούς αυτούς στόχους, καθώς και δηλώνουμε την απόφασή μας να τους επιτύχουμε.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΙΛΙΕΤΙΑ

Το Σχέδιο Δράσης του Φόρουμ για τη Χιλιετία Προσθέτει τη Φωνή των Λαών στη Συζήτηση της Συνόδου Κορυφής. Στις Προτάσεις Περιλαμβάνεται Έκκληση για ένα Ταμείο για την Εξάλειψη της Φτώχειας και μία Δύναμη Εθελοντών για την Ειρήνη, για τη Ρύθμιση των Πολυεθνικών και Οικονομικών Αγορών

Οροκείμενο να μεταφέρουν τη φωνή των λαών στη Σύνοδο Κορυφής για τη Χιλιετία, περίπου 1.350 πρόσωποι οργανώσεων από 106 χώρες πραγματοποίησαν ένα Φόρουμ για τη Χιλιετία στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών από τις 22 ως τις 26 Μαΐου. Η Διακήρυξη και το Σχέδιο Δράσης που διαπραγματεύτηκαν καθόρισαν περιλαμβάνει ευρείες και καινοτόμες προτάσεις, όπως η έκκληση για τη δημιουργία ενός παγκόσμιου Ταμείου για την Εξάλειψη της Φτώχειας και μίας Δύναμη Εθελοντών για την Ειρήνη, δεσμευτικούς κώδικες συμπεριφοράς για τις πολυεθνικές εταιρείες, το πάγωμα των στρατιωτικών δυνάμεων και προτάσεις για την περικοπή του εμπορίου μικρών όπλων.

Η Διακήρυξη και το Σχέδιο Δράσης θα παρουσιαστούν στους ηγέτες του κόσμου που θα συγκεντρωθούν στη Σύνοδο Κορυφής στις 6-8 Σεπτεμβρίου και θα μελετηθούν από τα Κράτη Μέλη κατά τη Σύνοδο για τη Χιλιετία στη Γενική Συνέλευση που ακολουθεί.

Η Διακήρυξη του Φόρουμ για τη Χιλιετία προσφέρει ένα τολμηρό όραμα για το μέλλον της ανθρωπότητας και περιγράφει μια σειρά συγκεκριμένων μέτρων που πρέπει να λάβουν τα Ηνωμένα Έθνη, οι κυβερνήσεις και οι πολίτες της κοινωνίας των πολιτών ώστε να αντιμετωπίσουν τα μεγάλα παγκόσμια προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα", αναφέρει η κ. Techele Ahdciom, συν-Προεδρεύουσα στο Φόρουμ.

Η εκδήλωση οργανώθηκε από μια συμμαχία μη-κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ) μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, κ. Κόφι Αννάν, που είδε το Φόρουμ ως έναν τρόπο να εξασφαλίσουν τα Ηνωμένα Έθνη την συνεισφορά των κοινωνιών των πολιτών στην συνεχιζόμενη μεταρρύθμιση του Οργανισμού. Ο τίτλος από τον γενικό τίτλο "Τα Ηνωμένα Έθνη του 21^{ου} αιώνα", το Φόρουμ διεξήγαγε λεπτομερείς συζητήσεις που αφορούσαν έξι σημαντικά υπό-θέματα: την ειρήνη, την εξάλειψη της φτώχειας, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την αειφόρο ανάπτυξη, τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης και την ενίσχυση και τον δημοκρατισμό των Ηνωμένων Εθνών.

Η ενάρκτρη εκδήλωση ο κ. Αννάν κάλεσε τους συμμετέχοντες να εργαστούν με τα Ηνωμένα Έθνη για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις και τις επιπτώσεις από την παγκοσμιοποίηση, να εξασφαλίσουμε ότι κανείς δεν θα πεινάει αλλά ότι όλοι θα κολυπηθούμε μαζί με το ρεύμα της εποχής μας." Παρατήρησε ότι το Φόρουμ έφερε "την υπόσχεση ότι η δύναμη των λαών μπορεί να είναι η αιτία ώστε ο καταστατικός Χάρτης (των Ηνωμένων Εθνών) θα ωφελήσει όλους τους λαούς τον 21^ο αιώνα".

Διακήρυξη και Σχέδιο Δράσης

Η Διακήρυξη και το Σχέδιο Δράσης του Φόρουμ που καλύπτουν 23 σελίδες, απευθύνεται σε Κυβερνήσεις, στα Ηνωμένα Έθνη και στην κοινωνία των πολιτών και αναφέρεται στις ευθύνες τους για τα επερχόμενα χρόνια. Υπογραμμίζει να γίνει πρώτη προτεραιότητα η εξάλειψη της φτώχειας και η υλοποίηση των σχεδίων δράσης που έχουν υιοθετηθεί στις μεγάλες διάσκεψεις των Ηνωμένων Εθνών τη δεκαετία του '90. Μεταξύ των συγκεκριμένων προτάσεων, η Διακήρυξη και το Σχέδιο Δράσης καλούν τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών:

να λειτουργήσει ως ανεξάρτητη διαίτησις για να εξισορροπηθούν τα συμφέροντα των πιστωτών και οφειλετών και να ελέγχουν πως δαπανώνται τα ποσά από τα δάνεια που ακυρώνονται

να εισάγει δεσμευτικούς κώδικες συμπεριφοράς για τις πολυεθνικές εταιρείες και αποτελεσματικές ρυθμίσεις για διεθνών οικονομικών αγορών, και επενδύσεις σε προγράμματα για την εξάλειψη της φτώχειας.

Να ιδρύσει αμέσως στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών, ένα Παγκόσμιο Ταμείο για την Εξάλειψη της Φτώχειας που θα διασφαλίζει την πρόσβαση των φτωχών σε πιστώσεις. Το Ταμείο θα λειτουργεί με συνεισφορές κυβερνήσεων, εταιριών, τη Διεθνή Τρόπεζα και άλλων πηγών.

Να ιδρύσει ένα σώμα τουλάχιστον 50 επαγγελματικά εκπαιδευμένων μεσολαβητών για πιο αποτελεσματική συγκρούσεων, για να προσφέρουν βοήθεια προειδοποιώντας για τον επερχόμενο κίνδυν σύγκρουσης, για μεσολάβηση και επίλυση συγκρούσεων.

Να δώσει την εντολή, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, για την ίδρυση μιας Δύναμης Εθελοντών, ανδρών και γυναικών, για την Ειρήνη. Η δύναμη αυτή θα είναι διεθνής, μη-βίατη, μόνιμη και θα αναπτύσσεται σε περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις. Θα προσφέρει έγκαιρη προειδοποίηση, επίλυση συγκρούσεων προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα εμποδίζει τον θάνατο και την καταστροφή.

Να διευρύνει το Μητρώο των Ηνωμένων Εθνών για τα όπλα, για να περιληφθούν τα ονόματα των παραγωγών και εμπόρων όπλων, ώστε να φαίνεται η παράγωγή και εμπορία μικρών και ελαφρών όπλων.

Να αναμιγρώσει τις οργανώσεις Bretton Woods και την Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου ώστε να διασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια και δημοκρατία. Να ενσωματώσει πλήρως αυτές τις οργανώσεις στο Σύστημα των Ηνωμένων Εθνών, ώστε να αναφέρονται στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, και να υποστηρίξει την ίδρυση ενός συμβουλευτικού μηχανισμού με την κοινωνία των πολιτών.

Να αναπτύξει ένα νομικά δεσμευτικό πλαίσιο που θα ρυθμίζει τις δράσεις των πολυεθνικών εταιρειών, με έμφαση προς τη διεθνή εργασία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, και τα βιώσιμα περιβαλλοντολογικά πρότυπα όπου καθορίζονται από τα Ηνωμένα Έθνη.

Να διευρύνει τα δικαιώματα πρόσβασης και συμμετοχής των μη-κυβερνητικών οργανώσεων στη Γενική Συνέλευση και τις κύριες επιτροπές της, και τα επικουρικά όργανα.

Να υποστηρίξει τη δημιουργία και χρηματοδότηση ενός Φόρουμ Παγκόσμιας Κοινωνίας των Πολιτών που θα συναντάται τουλάχιστον κάθε δύο ή τρία χρόνια, την Περίοδο ακριβώς πριν από τη Γενική Συνέλευση, υπό τη μορφή ότι αυτό το Φόρουμ θα λειτουργεί με διαφάνεια και δημοκρατικότητα, και ότι θα είναι πραγματικά αντιπροσωπευτικό όλων των τομέων της κοινωνίας των πολιτών σε όλα τα μέρη του κόσμου.

Μια από τις πιο σημαντικές τάσεις που προέκυψαν στη δεκαετία του '90 είναι η άνοδος οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και η αναγνώριση, ειδικά από μέρους των Ηνωμένων Εθνών, της συμβολής σε παγκόσμια θέματα των μη κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων ομάδων όπως και πανεπιστημιακών συνδικαλιστικών και θρησκευτικών οργανώσεων, βουλευτών, ομάδων νέων, και επιχειρήσεων. Αυτές οι δραστήριες ομάδες και συμμαχίες, έχουν αλλάξει τον τρόπο που γίνονται αντίληπτά και αντιμετωπίζονται σημαντικά κοινωνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά θέματα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μια νέα εποχή "συμμετοχής των λαών" στη επίλυση των περισσότερο πιεστικών προβλημάτων της ανθρώπινης κοινωνίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ❖ ΒΙΒΛΙΟ: ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ (ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ)
- ❖ BASIC FACTS ABOUT THE UNITED NATIONS
- ❖ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.
- ❖ HUMAN DEVELOPMENT REPORT 2001-MAKING NEW TECHNOLOGIES WORK FOR HUMAN DEVELOPMENT
- ❖ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ (ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΥΚΟΥΝΑ)
- ❖ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ